

การสื่อสารการแสดงเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ
จากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายการ Loukgolf's English Room

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ไม่สังกัดภาควิชา/เทียบเท่า
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PERFORMANCE COMMUNICATION FOR ENHANCING PERCEPTION, UTILIZATION AND
SATISFACTION FROM LEARNING ENGLISH FROM “LOUKGOLF’S ENGLISH ROOM” TV
PROGRAM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) in Communication Arts

Common Course

FACULTY OF COMMUNICATION ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2019

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การสื่อสารการแสดงเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใน รายการ Loukgolf's English Room
โดย	น.ส.ภัคจิรา เอกศิริ
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(อาจารย์ไศลทิพย์ จารุภูมิ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญสุรา อรนพ ณ อยุธยา)

ภักดีจิรา เอกศิริ : การสื่อสารการแสดงผลเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายการ Loukgolf's English Room. (PERFORMANCE COMMUNICATION FOR ENHANCING PERCEPTION, UTILIZATION AND SATISFACTION FROM LEARNING ENGLISH FROM "LOUKGOLF'S ENGLISH ROOM" TV PROGRAM) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดงผล และเพื่อศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจ ของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตในรายการ Loukgolf's English Room โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) คลิปวิดีโอรายการ Loukgolf's English Room ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2562 รวมจำนวนทั้งหมด 47 ตอน การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักจากกลุ่มผู้ผลิตรายการ (Key Informants) และการสนทนาแบบกลุ่ม (Focus group) กับกลุ่มผู้ชมรายการจำนวน 12 คน ที่เคยรับชมรายการตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า รายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการสนทนาระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ ซึ่งแขกรับเชิญเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกวงการบันเทิง โดยการคัดเลือกประเด็นที่น่าสนใจจะพิจารณาจากความน่าสนใจและมีประโยชน์จากรีวิวของแขกรับเชิญ และจัดลำดับเรื่องที่น่าสนใจด้วยการเรียงตามลำดับเวลาหรือช่วงเวลาที่สำคัญในชีวิตของแขกรับเชิญ ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาของรายการพบว่า เนื้อหารายการส่วนใหญ่เป็นเรื่องการทำงานของแขกรับเชิญมากที่สุด นอกจากนี้พิธีกรยังมีทักษะในการสื่อสารการแสดงผล เช่น การจัดการความคิด จินตนาการ และอารมณ์ความรู้สึก การจัดการภาษากาย และการจัดการใช้เสียง รวมถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษของพิธีกรที่มักจะสอดแทรกในระหว่างการพูดคุยกับแขกรับเชิญ

ทั้งนี้จากการสนทนากลุ่มผู้ชมทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ผู้ชมมีการรับรู้ด้านเนื้อหาเรื่องของภาษาอังกฤษและข้อคิดที่ได้จากพิธีกรและแขกรับเชิญ ส่วนการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมมี 6 ด้าน คือ 1) การได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำต่าง ๆ 2) การลดความรู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง 3) การเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมและโลกกว้าง 4) เพื่อจะค้นหาความรู้พื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้คน 5) เพื่อฆ่าเวลา และ 6) เพื่อหาแบบแผนในการดำเนินชีวิต

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา 2562

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6184666628 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORD: Performance communication / Perception / Utilization / Satisfaction / Creative process / "Loukgolf's English Room" TV Program

Phakjira Eksiri : PERFORMANCE COMMUNICATION FOR ENHANCING PERCEPTION, UTILIZATION AND SATISFACTION FROM LEARNING ENGLISH FROM "LOUKGOLF'S ENGLISH ROOM" TV PROGRAM. Advisor: Asst. Prof. Prapassorn Chansatitporn, Ph.D.

This research is a qualitative research that aims to study the creative process of English-teaching TV Program "Loukgolf's English Room" that developed from performance communication and to study the audiences' perception, utilization and satisfaction from learning English and lifestyles from "Loukgolf's English Room". This study used: (1)Content analysis of forty-seven "Loukgolf's English Room" episodes from January-December 2019 (2)In-depth interviewed key informants that produced the program (3)Focus-group interviewed twelve audiences that have watched the program for at least twelve episodes.

The research finding shows that "Loukgolf's English Room" was an edutainment program that presented the usages of English language through the conversations of the TV host and the celebrity guests, who are usually the TV host's acquaintances, from both inside and outside the entertainment industry. The program selected the topics from interesting and valuable stories of the guests. The stories were told in chronological order or defining moments of the guests' life.

The researcher found through content analysis that majority of the program's contents involved with the guests' stories. The TV host also has good communication skills such as thought, imagination, emotion, body language and uses of tone of voices, and English language teaching technique during the conversation with the guests. Focus-group interviews from two groups of audience show that the audiences perceived the English language and moral lessons from the TV host and the guests. The audiences' utilization and satisfaction show in six aspects: (1)To receive the information and advices (2)To improve low self-esteem (3)To learn about the society and the world (4)To learn basic communication techniques (5)To kill time (6)To find the suitable lifestyle.

Field of Study: Communication Arts

Student's Signature

Academic Year: 2019

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงไปด้วยดีจากความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือดูแลและให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างสูง รวมถึงขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา สมไพบูลย์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญสร อรณพ ญ อยุธยา กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยที่ให้เกียรติและกรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบ พร้อมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัย อีกทั้งขอขอบพระคุณอาจารย์ในคณะนิเทศศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ตลอดระยะเวลา 2 ปีในการเรียนปริญญาโท

ขอขอบพระคุณคุณอนุชา ทรงวงษ์ ผู้อำนวยการผลิตรายการ คุณชยุตกวีวัฒน์ กาญจนานัน เสฎฐ์ ศรีเอทีฟรายการ และคุณคนาธิป สุนทรรัักษ์ พิธีกรรายการ รวมถึงขอขอบพระคุณผู้ร่วมสนทนากลุ่มทุกท่านที่กรุณาสละเวลามาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ในคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่คอยอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ และให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้องทุกคนที่คอยให้กำลังใจและถามไถ่ด้วยความห่วงใยอยู่เสมอ ทั้งเพื่อน ๆ ราชินีบน เพื่อน ๆ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เดอะแก๊งส์สวัสดิ์คะพีบี รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโท ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา และอีกหนึ่งคนที่สำคัญขอขอบคุณคุณสมฤทัย สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่มีให้กันเสมอมา รวมถึงเป็นกำลังใจอันสำคัญที่ทำให้เดินมาได้ไกลถึงวันนี้

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีและคอยอยู่เคียงข้างให้กำลังใจในยามที่ผู้วิจัยรู้สึกเหนื่อย ท้อแท้ และเกือบยอมแพ้ในหลาย ๆ ครั้ง รวมถึงเป็นคนที่คอยผลักดันให้ผู้วิจัยทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จ

ภักจิรา เอกศิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.5 นิยามศัพท์.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดง.....	8
2.2 แนวคิดการเล่าเรื่อง.....	18
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์.....	19
2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้.....	30
2.5 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ.....	34
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	44
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	45

3.1 แหล่งข้อมูล.....	45
3.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
3.4 การนำเสนอข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	48
4.1 ส่วนที่ 1 ผลการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง.....	50
4.2 ส่วนที่ 2 การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf’s English Room.....	87
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	97
ส่วนที่ 1 กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง.....	97
ส่วนที่ 2 การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf’s English Room.....	102
5.2 อภิปรายผล.....	103
5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	107
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	108
บรรณานุกรม.....	109
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้เขียน.....	177

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 รายการ Loukgolf's English Room ตอนที่ศึกษา	50
ตารางที่ 2 สรุปลักษณะเนื้อหาในรายการ.....	85
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ตัวอย่างรายการตอนที่ 191 ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร	86
ตารางที่ 4 ผู้ร่วมสนทนากลุ่มที่ 1	87
ตารางที่ 5 ผู้ร่วมสนทนากลุ่มที่ 2	87
ตารางที่ 6 รายการ Loukgolf's English Room 5 ตอน ที่มียอดผู้ชมในยูทูป (Youtube) สูงสุด... 88	

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพแสดงตัวอย่างในรายการ Loukgolf's English Room	4
ภาพที่ 2 แผนภาพเปรียบเทียบรายการทั้ง 3 ประเภท (ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543).....	9
ภาพที่ 3 แผนภาพขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร	30
ภาพที่ 4 แบบจำลองอธิบายการใช้สื่อเพื่อสนองความพอใจ	36
ภาพที่ 5 ไตเติลเปิดรายการ Loukgolf's English Room ซีซั่น 4.....	54
ภาพที่ 6 การทักทายของพิธีกรกับแขกรับเชิญในรายการตอนที่ 234 กันติชา ชุมมะ	55
ภาพที่ 7 ช่วงที่ 1 ของรายการ Loukgolf's English Room ตอนที่ 208 ชุติมน วิจิตรทฤษฎี และ ไอฟาร ชูใจ.....	56
ภาพที่ 8 ช่วง Speedy quiz ตอนที่ 212 เบญจวรรณ อาร์ดเนอร์	57
ภาพที่ 9 ช่วง Monkeying around ตอนที่ 200 ธนิตา ธรรมวิมล	58
ภาพที่ 10 ช่วงที่ 3 พุดคุยสนทนา ตอนที่ 209 ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร.....	58
ภาพที่ 11 ช่วง Master mind ตอนที่ 191 ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร.....	59
ภาพที่ 12 ช่วงที่ 4 Learn something ตอนที่ 233 จุลจักร จักรพงษ์	60
ภาพที่ 13 ช่วงที่ 4 This is playtime ตอนที่ 236 พรیشฐ์ วัชรสินธุ์.....	61
ภาพที่ 14 การแสดงออกของพิธีกรในช่วงที่ 2 ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์	62
ภาพที่ 15 ท่าทางประกอบของพิธีกรและแขกรับเชิญในช่วงที่ 3 ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์	63
ภาพที่ 16 ภาพประกอบน้องชายของภรรยาในช่วงที่ 3 ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์	64
ภาพที่ 17 การแสดงออกของพิธีกรในช่วงที่ 4 ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์	65
ภาพที่ 18 การแต่งกายของพิธีกรในรายการ Loukgolf's English Room.....	68
ภาพที่ 19 เพลงเฟซบุ๊ก ช่องยูทูป และอินสตาแกรมของรายการ Loukgolf's English Room.....	78
ภาพที่ 20 สรุปลงแขกรับเชิญที่มาในรายการ.....	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในประเทศไทยนั้น เริ่มต้นให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาในปี พ.ศ. 2538 โดยได้ประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 กระทรวงศึกษาธิการได้ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อสร้างความเท่าเทียมในโอกาสทางการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งสร้างบรรยากาศทางการเรียนและเพิ่มโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน พร้อมทั้งเสนอแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (พ.ศ. 2549-2553) ต่อมาในปีพ.ศ. 2557 ได้มีการเสนอนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล รวมทั้งการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสื่อสารและหาความรู้ได้ โดยเริ่มจากการสอนฟังและพูด ก่อนการสอนอ่านและเขียน

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารถูกนำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นเวลากว่า 2 ทศวรรษ หากแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร อาจเป็นผลมาจากการเรียนเพื่อสอบเป็นหลัก มุ่งเน้นไปที่การสอนไวยากรณ์และการท่องจำคำศัพท์ ไม่ได้เรียนเพื่อมุ่งสู่การสื่อสารอย่างแท้จริง ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำมาใช้ในสถานการณ์จริงได้ อีกทั้งยังขาดวินัยและแรงจูงใจในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในศตวรรษที่ 21 ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน เช่น ฉลากอาหารและยา ป้ายข้อมูล เว็บไซต์ เกม และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในสมาร์ตโฟนก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ทำให้ไม่อาจปฏิเสธการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อีกต่อไป (กัลยาณี ภูเจริญ, ม.ป.ป.)

ในปีพ.ศ. 2563 ทางกระทรวงศึกษาธิการมีหลายนโยบายเร่งด่วนเพื่อยกระดับการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งหนึ่งในนโยบายเร่งด่วนของปีการศึกษานี้ก็คือการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ ซึ่งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญ เพราะใช้สื่อสารได้ทั่วโลก ทางกระทรวงศึกษาธิการเองจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษามีระดับภาษาที่ดีขึ้น และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยนายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้แนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้งระบบด้วยการสอบวัดระดับ

ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานสากล หรือ CEFR ที่เป็นมาตรฐานที่ใช้กันทั่วโลกในระดับต่าง ๆ ซึ่งคุณครูภาษาอังกฤษก็ควรอยู่ในระดับ B2 ขึ้นไป ส่วนเด็ก ๆ ก็อยู่ตามชั้นต่าง ๆ ซึ่งระดับก็จะมีตั้งแต่ A1, A2, B1 ไปจนถึง B2 เป็นมาตรฐานที่ชัดเจน ซึ่งถ้าหากคุณครูทุกคนผ่านเกณฑ์ที่อยู่ในระดับ B2 จนสามารถนำข้อมูลด้านภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง ก็ทำให้มั่นใจได้ว่าการศึกษาไทยโดยเฉพาะภาควิชาภาษาอังกฤษจะดีขึ้น โดยทางกระทรวงศึกษาธิการยังได้วางกรอบแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะยาวไปจนถึงปีการศึกษา 2565 โดยมีความคาดหวังว่าการพัฒนาระบบนี้จะทำให้ศักยภาพในการเรียน การใช้ และให้ข้อมูลด้านภาษาอังกฤษของผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษามีเพิ่มมากขึ้น (ข่าวเช้าวันหยุด, 2563)

เมื่อกล่าวถึง การสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์นั้นเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกสืบเนื่องจากแผนพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยปีพ.ศ. 2503 ที่ให้มีการขยายชั้นเรียนภาคบังคับจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ทำให้เกิดปัญหาจำนวนโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น เทศบาลนครกรุงเทพจึงได้จัด “โครงการจัดรายการโทรทัศน์ศึกษาเทศบาลนครกรุงเทพชั้นทดลอง” ขึ้น โดยความร่วมมือกันระหว่างเทศบาลนครกรุงเทพ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 4 (ช่อง 9 MCOT HD ในปัจจุบัน) และกระทรวงศึกษาธิการ เทศบาลนครกรุงเทพได้เริ่มจัดการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2507 โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 4 โดยสอนวิชาสังคมศึกษา ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ขับร้อง และภาษาอังกฤษ ทั้งนี้มีจำนวนโรงเรียนที่เปิดรับชมรายการทั้งสิ้นประมาณ 300 โรงเรียน และมีการผลิตคู่มือการสอนตามบทโทรทัศน์ให้แก่โรงเรียน ตลอดจนมีการประเมินผลการเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงรายการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ส่วนเนื้อหาของรายการก็จัดให้ใกล้เคียงกับเนื้อหาในหลักสูตรของนักเรียนมากที่สุด

หลังจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาขึ้นมา โดยมีศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา สังกัดกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ดำเนินงานในชื่อว่า “โครงการของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาด้านโทรทัศน์ศึกษา” ลักษณะรายการเป็นแบบ Educational Television Program คือ ส่งเสริมความรู้ทางด้านวิชาการ ศิลปะ วัฒนธรรม อาชีพ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้แก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สี กองทัพบกช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 (ช่อง 4 เดิม) ออกอากาศในช่วงเวลาเย็นเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ชื่อของรายการสามารถทำให้เข้าใจลักษณะและเนื้อหาของรายการได้ เช่น วิทยากรก้าวหน้า งานศิลปะที่น่าสนใจ อาชีพคนไทย รู้ไว้ได้ใช้ประโยชน์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีรายการ “โรงเรียนฤดูร้อน” ที่จัดขึ้นในราวเดือนเมษายน ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ปิดภาคเรียนและนักเรียนอยู่กับบ้าน และในปีพ.ศ. 2520 กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการปรับปรุงรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

โดยจัดรายการออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 เป็นประจำวันทุกวันจันทร์ถึงวันเสาร์ ดังตัวอย่างชื่อรายการ เช่น เมืองไทยนี้ดี เพื่อนของเด็ก ศึกษา พาที เป็นต้น

ต่อมาในปีพ.ศ. 2530 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชได้ร่วมมือกับสถานีวิทยุโทรทัศน์ British Broadcasting Corporation (BBC) ประเทศอังกฤษ นำรายการสอนภาษาอังกฤษ Follow Me ซึ่งเป็นรายการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับความนิยมเชื่อถือและการยอมรับจากทั่วโลก และได้ออกอากาศทางโทรทัศน์มากกว่า 60 ประเทศทั่วโลก มาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 ซึ่งเนื้อหาของรายการได้ถูกผลิตขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้เป็นการเรียนที่เกิดจากการปฏิบัติจริง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในสถานการณ์ทางสังคมและในการทำงานได้ กลุ่มเป้าหมายเน้นที่ประชาชนทั่ว ๆ ไป ซึ่งอาจจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษน้อยมากหรือแทบไม่มีเลย

ถึงแม้ว่าจะมีรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลายาวนาน แต่รายการส่วนใหญ่ที่จัดขึ้นเป็นรายการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการศึกษาแบบในระบบ เน้นกลุ่มผู้ชมที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาของสถาบันต่าง ๆ (เสาวณี ชินนาลอง, 2543) แต่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบและเนื้อหาของรายการให้มีความแปลกใหม่และเพิ่มความหลากหลายมากขึ้น มีการนำสาระและความบันเทิงเข้ามาประกอบในรายการมากขึ้น เพื่อลดทอนความหนักทางวิชาการลง และใช้ความบันเทิงเป็นจุดดึงดูดความสนใจผู้ชม รวมไปถึงคนทั่วไปที่ไม่ว่าอายุเท่าไรก็สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ เช่น รายการ Loukgolf's English Room, รายการพีชชี สตีเฟ่นโอปป้า เป็นต้น

นอกจากนั้นการปรากฏตัวทางโทรทัศน์อย่างพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ ต้องอาศัยการแสดงออก (expression) และการแสดง (performance) ซึ่งไม่ใช่การแสดงละคร แต่เป็นการแสดงตามบทบาทที่กำหนดเพื่อถ่ายทอดสารต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากจะต้องเข้าใจรูปแบบหรือประเภทของรายการ เข้าใจหน้าที่ของตนเองแล้วยังต้องมีศิลปะในการสื่อสารผ่านสื่อสู่สาธารณะ ซึ่งจะมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บุคคลเหล่านั้นมีความน่าเชื่อถือ เป็นที่ชื่นชอบของประชาชนผู้รับชมรายการต่าง ๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นคำพูด การแสดงออกทางสีหน้า สายตา ท่าทาง การแต่งกาย ทรงผม การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ (สุกัญญา สมไพบุลย์ และปอรรักษ์มัย ยอดเนตร, 2550) และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้บุคลิกภาพของพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการดูดีขึ้น โดยคุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรัักษ์ ที่เป็นพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ Loukgolf's English Room มีการแสดงออกและบุคลิกภาพที่เป็นส่วนช่วยเสริมให้การสอนภาษาอังกฤษของคุณครูลูกกอล์ฟนั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ สนุก และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งคุณครูลูกกอล์ฟจบเอกสื่อสารการแสดง จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้เดินทางไปศึกษาต่อปริญญาโทด้านกำกับละครเวทีที่ประเทศอังกฤษ หลังจากกลับมา ก็มาเปิดสถาบันสอนภาษาอังกฤษที่มีชื่อว่า "Angkriz" จากห้องเรียนเล็ก ๆ ก็ค่อย ๆ ขยายไป โดยทุกอย่างคุณครูลูกกอล์ฟต้องใช้เวลา ความอดทน และความ

ทুমเท จนวันหนึ่งคนเริ่มเห็นและสื่อก็ให้ความสนใจ โดยมีการเริ่มทำวิดีโอในยูทูป (Youtube) เป็นการสอนฟรี ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของรายการ Loukgolf's English Room โดยคุณครูลูกกอล์ฟกล่าวว่

“เราต้องให้คืน เราเห็นความสำคัญของการที่ได้กต่างจังหวัดได้รับไป ดังนั้นเราก็เลยเริ่มทำคลิป Youtube ทำอะไรก็ได้ให้เด็กได้รับไปฟรี ๆ แล้วมันก็พัฒนามาเรื่อย ๆ จนกลายมาเป็นรายการหนึ่งในวันนี้ โช้เซียลมีเดียคือสื่อที่สามารถทำให้เราสอนคนได้เยอะมาก คิดภาพตามนะ Loukgolf's English Room บางตอนคนดูสามแสน บางตอนคนดูเป็นล้าน ถ้ามองว่านั่นคือห้องเรียน นี่คือห้องเรียนที่ใหญ่จังเลย” (Muse Mag Online, 2561)

ภาพที่ 1 ภาพแสดงตัวอย่างในรายการ Loukgolf's English Room

“รายการ Loukgolf's English Room” เป็นรายการทอล์กโชว์ที่สอนภาษาอังกฤษตามสไตล์ของคุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรัักษ์ ที่เป็นคุณครูสอนภาษาอังกฤษและเจ้าของสถาบัน Angkriz โดยรายการจะมีการเชิญแขกรับเชิญสุดชิคที่ไม่ซ้ำกันในแต่ละสัปดาห์ มีการสัมภาษณ์ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย และการถ่ายทอดมุมมองดี ๆ ของแขกรับเชิญ ที่เหมาะจะเป็นพลังบวกและแรงบันดาลใจให้กับคนที่ต้องการจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รายการนี้ออกอากาศทางช่อง GMM25 ทุกวันเสาร์ เวลา 09.00-10.00น. โดยรูปแบบรายการ Loukgolf's English room แบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่หนึ่ง : เป็นการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวของแขกรับเชิญ

ช่วงที่สอง : มีการพูดคุยกันต่อจากช่วงที่หนึ่ง และมีช่วง Speedy quiz ซึ่งเป็นการถาม-ตอบแบบรวดเร็ว

หลังจบช่วงที่สองเป็นช่วงของ Monkeying around ที่มีการสอนสำนวนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งบอกความหมายและยกตัวอย่างประโยคการใช้ที่ถูกต้อง

ช่วงที่สาม : มีการพูดคุยกันต่อเนื่องจากช่วงที่หนึ่งและสอง

หลังจบช่วงที่สามเป็นช่วงของ Master mind ที่นำเอาบุคคลในวงการอาชีพต่าง ๆ มาถ่ายทอดความรู้ การทำงาน รวมถึงคำแนะนำดี ๆ ของอาชีพนั้น

ช่วงที่สี่ : เป็นช่วงของ Learn something เป็นการเลือกเพลงสากลที่ชื่นชอบโดยแขกรับเชิญ แล้วนำมาแปลเป็นภาษาไทย โดยที่เป็นการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากเพลง และช่วงของ This is playtime เป็นการเล่นเกมกันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ โดยเกมในแต่ละสัปดาห์จะขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญที่เชิญมา

หลังจากออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2558 จนถึงวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2562 รวมจำนวนทั้งหมด 238 ตอน ปัจจุบันรายการ Loukgolf's English Room ได้ยุติการออกอากาศแล้วเมื่อช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมา

กล่าวโดยสรุป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีมาอย่างยาวนานหลายทศวรรษ โดยที่เริ่มเรียนกันมาตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งการสอนส่วนใหญ่ยังคงใช้การสอนแบบท่องจำ เน้นหลักการ เรียนไว้ใช้สอบมากกว่าเรียนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และในปัจจุบันมีช่องทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในรายการโทรทัศน์ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อในการให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่ผู้ชมอย่างรายการ Loukgolf's English Room และการสื่อสารการแสดงของพิธีกร พร้อมกับการสอดแทรกเนื้อหาความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันและมุมมองดี ๆ ของแขกรับเชิญ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตไว้ในรายการอีกด้วย และความน่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือกระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาและบทบาทของรายการที่ทำหน้าที่ในแง่เสริมสร้างการเรียนรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมในเรื่องของภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิต จนนำมาสู่ประเด็นวิจัยเรื่อง “การสื่อสารการแสดงเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายการ Loukgolf's English Room”

1.2 ปัญหาวิจัย

1. กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดงเป็นอย่างไร
2. การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง

2. เพื่อศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายการ Loukgolf's English Room เป็นระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2562 รวมจำนวนทั้งสิ้น 47 ตอน ซึ่งออกอากาศสดผ่านทางช่อง GMM25 ทุกวันเสาร์ เวลา 09.00-10.00 น. และรับชมย้อนหลังได้ทางช่องทางออนไลน์ คือ ยูทูป (Youtube) อีกทั้งสำรวจความคิดเห็นในเรื่องการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตของผู้ชม จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยเลือกผู้ชมจำนวน 12 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ที่เคยรับชมรายการตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป ที่มีการติดตามรายการ Loukgolf's English Room และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จากกลุ่มผู้ผลิตรายการ

1.5 นิยามศัพท์

รายการ Loukgolf's English Room หมายถึง รายการโทรทัศน์ ที่มีลักษณะเป็นรายการทอล์กโชว์สอนภาษาอังกฤษ พร้อมกับเชิญแขกรับเชิญที่ไม่ซ้ำกันในแต่ละสัปดาห์ เพื่อพูดคุยกันเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย อีกทั้งยังได้มุมมองดี ๆ ของแขกรับเชิญ โดยมีความยาวตอนละประมาณ 50 นาที ออกอากาศสดทุกวันเสาร์ เวลา 09.00 น. ทางช่อง GMM25 นอกจากนี้ยังสามารถรับชมผ่านทางช่องทางออนไลน์ได้ในยูทูป (Youtube) ชื่อบัญชี GMM25Thailand (ตอนที่ 191-223) และ Nangmaewpa Channel (ตอนที่ 224-238)

การสื่อสารการแสดง หมายถึง การสื่อสารผ่านการแสดงออกเชิงบุคลิกลักษณะด้วยการใช้คำพูดและท่าทางของพิธีกรและแขกรับเชิญ โดยมีเป้าหมายเพื่อสื่อสารไปยังผู้ชมให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นหรือจินตนาการ อันจะนำไปสู่การรับรู้เชิงเหตุผลหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่พิธีกรและแขกรับเชิญต้องการนำเสนอ

กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหา หมายถึง กระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ต้องผ่านการคิดและวางแผนของทีมผู้ผลิตรายการ

การรับรู้ หมายถึง อารมณ์ ความรู้สึก ที่ส่งผลต่อความเข้าใจทั้งเนื้อหาภาษาอังกฤษ และผู้ดำเนินรายการในรายการ Loukgolf's English Room

การใช้ประโยชน์ หมายถึง การนำสิ่งต่าง ๆ ที่จดจำได้จากการรับชมรายการ Loukgolf's English Room ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในเชิงบวกหรือเชิงลบของผู้ชมหลังจากที่ได้รับชมรายการ Loukgolf's English Room

ผู้ชม หมายถึง ผู้รับสารที่เปิดรับชมรายการ Loukgolf's English Room ในขณะที่ออกอากาศสดและรับชมย้อนหลังทางช่องทางออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ยูทูป (Youtube)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เห็นถึงกระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่มีอิทธิพลทางเทคนิคด้านสื่อสารการแสดง
2. เพื่อนำการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่รับชมรายการ Loukgolf's English Room มาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ความต้องการในการรับชมรายการภาษาอังกฤษของผู้ชม
3. เป็นแนวทางในการผลิตรายการภาษาอังกฤษให้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารการแสดงผลเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายการ Loukgolf’s English Room” ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ ดังนี้

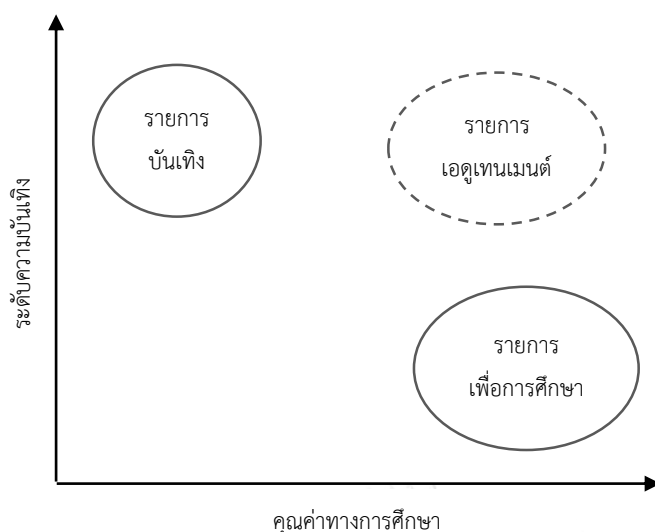
- 2.1 แนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดงผล
- 2.2 แนวคิดการเล่าเรื่อง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์
- 2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้
- 2.5 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ

2.1 แนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดงผล

เอดูเทนเมนต์ (Edutainment) เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมสมัย โดยเกิดจากการรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษดั้งเดิมจำนวน 2 คำ เข้าด้วยกัน คือคำว่า “เอดูเคชัน” (Education) ที่หมายถึง สาระความรู้หรือการศึกษาเล่าเรียน กับคำว่า “เอนเทอร์เทนเมนต์” (Entertainment) ที่หมายถึง ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ จึงกลายเป็นคำศัพท์ใหม่คำว่า “เอดูเทนเมนต์” ที่แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “สาระบันเทิง” โดยผนวกคำว่าสาระความรู้กับความบันเทิงเข้าด้วยกัน

ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล (2543: 280-281) ได้อธิบายว่า เอดูเทนเมนต์ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มีเจตนาผสมผสานข้อมูลข่าวสารและสาระความรู้ในด้านต่าง ๆ เข้ากับความบันเทิง โดยมีเป้าหมายให้บุคคลได้คิด คำนึง รับรู้ และมีการประพฤติปฏิบัติตนในแนวทางที่พึงประสงค์ของสังคม ทั้งนี้เอดูเทนเมนต์ก็คือเครื่องมือที่เชื่อมประสานโลกบันเทิงและโลกสาระความรู้เข้าด้วยกัน โดยดึงเอกลักษณ์ด้านความสนุกสนาน ความมีชีวิตชีวา อันเป็นเอกลักษณ์ของความบันเทิงเพื่อใช้ในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารสู่บริโภคกลุ่มเป้าหมาย

เมื่อนำรายการบันเทิง รายการเพื่อการศึกษา และรายการเอดูเทนเมนต์ มาเปรียบเทียบกับกันได้ภาพดังนี้

ภาพที่ 2 แผนภาพเปรียบเทียบรายการทั้ง 3 ประเภท (ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543)

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่ารายการเอดูเทนเมนต์มีระดับความบันเทิงและคุณค่าทางการศึกษาในระดับสูง ซึ่งก็คือรายการที่ให้ทั้งข้อมูลข่าวสารและสาระความรู้ รวมถึงมีความสนุกสนานและควมมีชีวิตชีวาอยู่ด้วย

จุดเด่นและจุดด้อยของรายการเอดูเทนเมนต์

จุดเด่นของรายการเอดูเทนเมนต์ มีดังนี้ (ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 283-284)

1. ด้านกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถทำหน้าที่เป็น “กลไก” ในการเชื่อมประสานผลประโยชน์ของฝ่ายต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

- **ผู้กำหนดนโยบาย** : สามารถกำกับ ดูแล และชี้แนะทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสมาชิกในสังคมไปในทิศทางที่พึงปรารถนา

- **ผู้ผลิต** : ได้รับชื่อเสียงจากผลงานการสร้างสรรค์รายการ โดยเฉพาะในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และรายได้สนับสนุนจากกลุ่มสปอนเซอร์

- **ผู้สนับสนุน** : โดยเฉพาะกลุ่มสปอนเซอร์จากภาคธุรกิจ สามารถมั่นใจในสัดส่วนของผู้ชมรายการ ที่อาจนำไปสู่ความสำเร็จในการต่อยอดภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์หรือด้านผลกำไรจากการขายสินค้า

- **กลุ่มผู้บริโภคสื่อ** : ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน และความพึงพอใจ ตลอดจนได้รับความรู้ต่าง ๆ ที่สอดแทรกผ่านงานเอดูเทนเมนต์

2. **ด้านเนื้อหา** จะเน้นไปที่การทำหน้าที่ “แปลงสาร” เกี่ยวกับสาระความรู้ ข้อคิด คติ เตือนใจ ให้มีเนื้อหาเข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจนและน่าสนใจ ในขณะที่เดียวกันก็นำเสนอสาระความรู้ในรูปแบบของความบันเทิงสู่กลุ่มเป้าหมาย

3. **ด้านวิธีการนำเสนอ** จะให้ความสำคัญกับกระบวนการนำเสนอ “สาร” ที่เป็นสาระความรู้ให้สอดคล้องกับรสนิยม และรูปแบบการบริโภคของกลุ่มเป้าหมาย

จุดด้อยของรายการเอดูเทนเมนต์ มีดังนี้

1. **ด้านการลงทุน** การสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ให้มีคุณภาพสูง และเกิดผลได้จริง จำเป็นต้องอาศัยงบประมาณเบื้องต้นในด้านการลงทุนค่อนข้างสูง

2. **ด้านการบริหารจัดการ** จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ เพื่อให้การประสานความร่วมมือของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. **ด้านกระบวนการผลิตและเผยแพร่** การผลิตงานให้มีคุณภาพและสามารถสนองตอบความสนใจและความต้องการของผู้บริโภคจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการวิจัยและพัฒนา (research & development) เป็นตัวนำ

การวิเคราะห์เนื้อหาของรายการเอดูเทนเมนต์

การวิเคราะห์เนื้อหาสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเด็นหลัก ดังนี้ (ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 302-303)

1. **การวิเคราะห์เนื้อหาของงานเอดูเทนเมนต์** เพื่อศึกษารายการเอดูเทนเมนต์ที่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และค้นหาประเด็นเพื่อสังคมในงานเอดูเทนเมนต์ หรือองค์ประกอบด้านสารรูปแบบ ลำดับขั้นตอน และเทคนิควิธีที่ทำให้รายการสำเร็จหรือล้มเหลว ตลอดจนศึกษาลำดับขั้นตอน และเทคนิควิธีการนำเสนอและตอกย้ำประเด็นเพื่อสังคม หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ผ่านงานเอดูเทนเมนต์

นอกจากนั้นการดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาของงานเอดูเทนเมนต์ยังเหมาะกับการพัฒนาผลงานเอดูเทนเมนต์ให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยเน้นหนักที่การวิเคราะห์สาระต่าง ๆ ที่นำเสนอในงานเอดูเทนเมนต์เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าคุณภาพของงานดังกล่าวอยู่ในระดับใด มีประเด็นใดที่ยังขาดหรือจำเป็นต้องตอกย้ำเพิ่มเติม

2. **การวิเคราะห์เนื้อหาของสารที่ได้รับจากกลุ่มเป้าหมาย** ประเภทของสารที่นิยมนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ จดหมาย จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) หรือ โทรศัพท์ จากแฟนรายการเอดูเทนเมนต์ โดยที่พิจารณาค้นหาคำตอบในประเด็นต่าง ๆ เช่น ใครคือนักแสดงหรือบุคคลเป้าหมายที่

ได้รับจดหมายจากแฟนรายการ คุณลักษณะของแฟนรายการทางบ้านที่ส่งจดหมาย ประเด็นหลักในจดหมาย ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่สะท้อนในเนื้อหาของจดหมาย

การวางแผนในด้านรูปแบบและเนื้อหาของเอดูเทนเมนต์

การทำงานเอดูเทนเมนต์จะประสบความสำเร็จได้นั้น ทีมงานสร้างสรรค์ไม่สามารถละเลยความสำคัญของรูปแบบและเนื้อหาของงานเอดูเทนเมนต์ได้ โดยการตัดสินใจเลือกรูปแบบในการนำเสนอานเอดูเทนเมนต์ และการบรรยายละเอียดต่าง ๆ ของงานเอดูเทนเมนต์จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และเจตจำนงในการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์

Arvind Singhal และ Everett M. Rogers (1999) ได้สรุปว่า ทีมงานสร้างสรรค์จำเป็นต้องตระหนักในด้านต่าง ๆ ในเชิงรูปแบบและเนื้อหา (อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 351-352) เช่น

1. **การใช้สำนวนภาษา** ไม่ควรเน้นความเป็นทางการ ในการสอนหรือการบอกให้ทำ แต่ควรเน้นสำนวนภาษาที่ก่อให้เกิดความเป็นกันเองที่ทำให้ผู้บริโภครู้สึกเหมือนกับว่าตนเองกำลังสนทนาแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับผู้อื่น
2. **สถานการณ์แวดล้อม** ควรนำเสนอในบรรยากาศและสถานการณ์ที่สมจริง หรือดูราวกับว่าเป็นเรื่องจริง โดยอาจใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงหรือนักแสดงที่ได้รับการยอมรับในหมู่สาธารณชน เป็นผู้กระตุ้นความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย
3. **การผสมผสานเนื้อหาสาระและความบันเทิงเข้าด้วยกัน** มุ่งเน้นที่จะสอดแทรกสาระความรู้ ในบรรยากาศที่ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกรำคาญหรือเบื่อหน่ายในกลุ่มผู้บริโภค
4. **การกำหนดรูปแบบในการนำเสนอานเอดูเทนเมนต์** รูปแบบของเอดูเทนเมนต์จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการ รสนิยม และช่วงเวลาในการบริโภคของกลุ่มเป้าหมาย
5. **การประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ** เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์
6. **การตอกย้ำสาระความรู้สู่กลุ่มเป้าหมาย** เน้นหนักการนำเสนอสาระเดียวกันและนำเสนอผ่านสื่อหลากหลายประเภท

แนวคิดด้านการสื่อสารการแสดง

การสื่อสารการแสดงมาจากคำภาษาอังกฤษว่า performing arts หรืออาจเน้นย้ำให้เห็นถึงการสื่อสาร โดยเติมคำว่า communication เข้าไปเป็น performing art communication ความหมายของการสื่อสารการแสดง คือ สื่อจินตคติประเภทที่มีการแสดงเป็นองค์ประกอบสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงแนวจารีตอย่าง ลิเก จั๊ว หรือการแสดงละครเวทีสมัยใหม่ ตลอดจนการแสดงในสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ อย่างละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ก็ล้วนเป็นสื่อการแสดงและสื่อจินตคติด้วย ขณะเดียวกันสื่อสารการแสดงบางประเภทก็อาจจะไม่ใช่สื่อจินตคติประเภทเรื่องเล่าหรือละคร ได้แก่ การแสดงทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ศิลปะการอ่านบทกวี การแสดงดนตรี ฯลฯ

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2546: 7) กล่าวว่า การแสดงหรือสื่อสารการแสดง มีความหมายกว้างกว่าการละครหรือสื่อสารการละคร หากแต่ในสังคมโดยทั่วไปทั้งในอดีตและปัจจุบัน ตัวละครเอกของการสื่อสารการแสดงก็คือการละครในรูปแบบที่ผันแปรไปตามกระแสแห่งยุคสมัย

McCarthy (2001) ได้ให้ความหมายของสื่อสารการแสดง หรือ Performing Arts ไว้ว่า หมายถึง การละคร (Theatre) ดนตรี (Music) โอเปร่า (Opera) และการเต้นรำ (Dance) ตั้งแต่การแสดงศิลปะชั้นสูง (High-Arts) จนถึงศิลปะประชานิยม (Popular Arts) ซึ่งหมายความรวมถึงการแสดงสดที่แสดงในพื้นที่สำหรับจัดแสดงต่าง ๆ และการแสดงที่ไม่สดที่ถ่ายทอดทางสื่อมวลชน (Mass Media) เช่น ซีดี หรืออุปกรณ์บันทึกอื่น ๆ วิทยุ วิดีโอ โทรทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ต รวมถึงภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ด้วย (อ้างถึงในรักชน พุทธิรังษี, 2560: 9)

ประภัสสร จันทรสถิตย์พร (2560) กล่าวว่า สื่อสารการแสดงหรือ Performing Art Communication หมายถึง การสื่อสารด้วยกลวิธีการแสดงออกที่อาศัยแนวปฏิบัติบางประการจากศาสตร์ด้านศิลปะการแสดงหรือการละครเข้ามาผนวก โดยมีเป้าหมายเพื่อสื่อสารไปยังผู้รับให้เกิดความรู้สึกระทบทางอารมณ์หรือจินตนาการอันจะนำไปสู่การรับรู้เชิงเหตุผลหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการเสนอ เพื่อให้การสื่อสารมีศิลปะเข้ามาผสมผสาน เพราะจุดเชื่อมโยงที่สำคัญของการรับรู้ของมนุษย์ คือต้องเพลิดเพลินหรือได้รับความพึงพอใจขณะสื่อสารไปพร้อมกันด้วย

อีกทั้งองค์ประกอบของสื่อสารการแสดงที่น่าสนใจ คือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้แสดงหรือนักแสดง (Actor) ซึ่งอุปกรณ์ของการเป็นนักแสดงที่ตั้นนั้นจะต้องมีความสามารถในประเด็นต่อไปนี้ คือ การจัดการท่วงท่าและการเคลื่อนไหวร่างกาย (Body Posture and movement) การสื่อสารสายตา (Eye communication) การจัดการการใช้เสียง (Tone of Voice) การจัดการการใช้พื้นที่ (Stage area) และการจัดการภาพรวมของตนเองที่ปรากฏบนเวที (Physical Appearance on stage) ซึ่งทั้งหมดอาจเรียกรวมกันได้ว่าเป็น อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่นักแสดงใช้สำหรับการแสดงออกต่าง ๆ (Acting tools) หรือเราอาจเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นคุณลักษณะภายนอก (Outer Character) หรือบุคลิกภาพภายนอก (Outer personality) ได้

บุคคลที่ได้รับการฝึกฝนด้านการละครหรือการแสดงจำเป็นต้องทำความเข้าใจ เรียนรู้ และฝึกฝนทักษะที่จะจัดการอุปกรณ์เหล่านี้ของตนให้พร้อมกับการเลือกสรรหยิบใช้ให้ตรงความต้องการ เช่น การใช้สายตาสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกทั้งทางตรงและทางอ้อมของตัวละครเมื่อต้องแสดงบทรัก บทโศก ย่อมต่างกัน หรือการใช้สายตาเพื่อสื่อสารความรู้สึกที่ไม่สอดคล้องกันระหว่างสิ่งที่คิดข้างใน กับที่แสดงออกข้างนอก นักแสดงที่ถูกฝึกฝนมาอย่างเชี่ยวชาญก็จะสามารถสื่อสารได้อย่างสมบทบาท

ดังนั้น เมื่อเราพิจารณาสื่อสารการแสดงในฐานะที่เป็นวิธีการในการสื่อสารรูปแบบหนึ่ง แค่เพียงเรา ย้ายจุดสนใจสาระหลักที่เป็นเรื่องสมมติหรือเรื่องเล่าหรือเรื่องแต่ง มาเป็นการนำเสนอสาระที่เป็น ข้อมูล ข้อเท็จจริง ก็สามารถเห็นความเชื่อมโยงระหว่างสื่อสารการแสดงกับบุคลิกภาพการสื่อสารที่ ชัดเจนขึ้นได้

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงจำกัดความคำว่าสื่อสารการแสดง คือ การแสดงออกของพิธีกรหรือผู้ ดำเนินรายการที่ต้องอาศัยศาสตร์ทางด้านศิลปะการแสดง โดยพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการจะใช้การ สื่อสารด้วยการถ่ายทอดทางคำพูด อารมณ์ความรู้สึก ท่าทาง เพื่อสื่อสารไปยังผู้ชม อีกทั้งยังมี สมมติฐานว่าการสร้างสรรค์เนื้อหารายการเอดูเทนเมนต์ต้องการพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการที่มีความ เข้าใจเรื่องสื่อสารการแสดงด้วย

การประยุกต์ใช้การสื่อสารการแสดงในรายการโทรทัศน์

ผู้ที่ปรากฏตัวในรายการวิทยุโทรทัศน์นั้นจะมีอยู่ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ ผู้ดำเนินรายการ นำเสนอรายการนั้น ๆ กับผู้ที่เป็นแขกรับเชิญหรือผู้ร่วมรายการ ซึ่งในงานวิจัยนี้ขอกกล่าวถึง **พิธีกร หรือ ผู้ดำเนินรายการ** คือ ผู้ที่มีบทบาทในการนำผู้ชมผู้ฟังเข้าสู่เนื้อหารายการในช่วงต่าง ๆ ที่ จัดเตรียมไว้อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด และสร้างอารมณ์ร่วมแก่ผู้ชมผู้ฟังด้วยเนื้อหาของกรนำเข้าสู่ รายการ น้ำเสียง บุคลิกภาพ ซึ่งพิธีกรจะทำการสื่อสารหรือพูดคุยกับผู้ร่วมรายการ แขกรับเชิญ และผู้ ที่เข้าร่วมชมการบันทึกเทปในลักษณะเพื่อแจ้งให้ทราบหรืออธิบายในเรื่องราวที่จะออกอากาศ เพื่อให้ บรรยากาศของบุคคลที่ปรากฏในรายการนั้น ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยพิธีกรจะต้องสร้างสรรค์ การนำเสนอให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายการนั้น ๆ และอยากติดตามจนจบ รวมถึง ต้องรู้จักและเข้าใจสิ่งที่พูดหรือนำเสนออย่างถ่องแท้ สอดแทรกสาระและบันเทิงได้อย่างลงตัว ตาม ความเหมาะสมของประเภทรายการต่าง ๆ พิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการนั้นจะพบได้ทั้งรายการเกมส์ โชว์ รายการสัมภาษณ์ สันทนาการ รายการปกิณกะต่าง ๆ (สุกัญญา สมไพบุลย์ และปอรัรัมย์ ยอดณธร, 2550: 27-31)

การปรากฏตัวทางโทรทัศน์ของบุคคลต่าง ๆ นั้น ถือว่าเป็นการแสดงออก (expression) และ การแสดง (performance) ซึ่งไม่ใช่การแสดงละคร แต่เป็นการแสดงตามบทบาทที่กำหนดเพื่อ ถ่ายทอดสารต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากจะต้องเข้าใจรูปแบบหรือประเภทของรายการ เข้าใจ หน้าที่ของตนเองแล้วยังต้องมีศิลปะในการสื่อสารผ่านสื่อสู่สาธารณะ ซึ่งจะมียุคประกอบต่าง ๆ ที่จะ ช่วยให้ผู้ชมเหล่านั้นมีความน่าเชื่อถือ เป็นที่ชื่นชอบของประชาชนผู้รับชมรายการต่าง ๆ ด้วย

ผู้ที่ปรากฏตัวทางรายการโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นผู้ดำเนินรายการหรือผู้ร่วมรายการก็ตามถือว่าเป็น ผู้นำเสนอรายการทั้งสิ้น ซึ่งมีส่วนสร้างอิทธิพลในการดึงดูดผู้ชมเป็นอย่างดี ผู้นำเสนอรายการ โดยเฉพาะเป็นผู้ดำเนินรายการ พิธีกร และผู้ประกาศนั้น ไม่เพียงแต่ต้องสอบผ่านการทดสอบกับผู้

ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อสะท้อนความสามารถในการพูดหรืออ่านภาษาไทยอย่างถูกต้อง เป็นธรรมชาติ และสามารถประกอบวิชาชีพนี้นี้เท่านั้น ยังต้องมีบุคลิกภาพและการนำเสนอตนเอง อย่างเหมาะสมกับประเภทรายการ เช่น รายการที่ต้องการความเคร่งขรึมเป็นทางการ รายการที่ต้องการสีสันความสนุกสนานบันเทิง และความเหมาะสมในฐานะผู้ที่ปรากฏตัวในการสื่อสารมวลชน ด้วย ส่วนผู้ร่วมรายการนั้น แม้ไม่ต้องมีใบประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์แต่ก็ควรฝึกตนเองให้ สามารถสื่อสาร พูดคุย แต่งกาย วางตัวทั้งร่างกาย สีสหน้าและอารมณ์ได้อย่างเหมาะสมด้วย ทั้ง วิชาภาษาคือเนื้อหาที่แสดงออกมาด้วยถ้อยคำ สำนวน กบอวิชาภาษา ซึ่งได้แก่องค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากคำพูด ต่างมีส่วนหนุนเสริมให้การสื่อสารหน้าจอโทรทัศน์ประสบผลดี และในส่วน เกี่ยวกับการเตรียมพร้อมทางบุคลิกภาพ ซึ่งก็คือในส่วนของอวิชาภาษาว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีทั้งหมดดังนี้ (สุกัญญา สมไพบุลย์ และปอรรชัม ยอดเนร, 2550: 43)

1. การใช้เสียงพูดเพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นต้องอาศัยเสียงในการสื่อสารเป็นคำพูด ซึ่งไม่ใช่การพูดคนเดียวแต่เป็นการพูดกับผู้อื่น เพราะการพูดเป็นการสื่อสารที่ช่วยสื่อความคิด ดังนั้นสถานการณ์ต่าง ๆ จะเป็นสิ่งที่ทำให้เราต้องแสดงน้ำเสียงในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร การออกเสียง อย่างถูกต้อง การเข้าใจความหมายหรือเจตจำนงของเนื้อหาที่ต้องการพูดหรือผ่านเสียงนั้นจึงเป็น “สื่อ” ที่สำคัญ เพราะเป็นกระบวนการสุดท้ายที่จะถ่ายทอดความคิดของเราสู่ผู้อื่นได้อย่างมีพลังและ สมความมุ่งหมายทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ จึงต้องเสริมทั้งความน่าเชื่อถือ เสริมเสน่ห์ เสริมพลัง หรือสร้างความรู้สึกเป็นกันเอง ดังนั้นจึงช่วยสรุปได้ว่าเสียงมีความสำคัญหลายประการ คือ

1.1 ช่วยสร้างความหมายให้กับศัพท์ โดยการเปล่งเสียงออกมา ในกรณีนี้ถ้าไม่มีเสียง ก็คงจะไม่มีภาษาพูดที่เป็นคำศัพท์หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ใช้แสดงความหมายต่อกัน ดังนั้นเสียงจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยสำคัญในการที่ทำให้มนุษย์สื่อสารกันได้ด้วยคำพูด

1.2 แสดงความหมายด้วยโทน ความดัง อัตราการเปล่งเสียง เสียงสูง ต่ำ เบา ดัง เพื่อแสดงทัศนคติ อารมณ์ และความรู้สึก

ประเด็นนี้คือบุคลิกของเสียงที่ทำให้ความหมายหรือความรู้สึกที่ผู้ฟังได้รับความแตกต่าง เช่น ในการปลุกระดมโน้มน้าวใจอาจจะต้องใช้เสียงดัง การสร้างความน่าเชื่อถืออาจจะต้องใช้เสียงทุ้มเป็น กังวาน หรือการปลอบประโลมก็อาจต้องใช้เสียงเบา นุ่ม เป็นต้น ซึ่งบุคลิกภาพของเสียงที่ต่างกันก็จะ สร้างความรู้สึกที่ต่างกันแม้จะมาจากเนื้อหาเดียวกัน และความรู้สึกเหล่านี้มักเป็นความหมายที่แท้จริง ของการสื่อสารด้วยเสียง สำหรับเรื่องการใช้นเสียงในการปรากฏตัวทางโทรทัศน์นั้นมีความสำคัญทั้งผู้ จัดรายการและแขกรับเชิญ เพราะการออกรายการโทรทัศน์นั้นถือว่าการสื่อสารสาธารณะ ดังนั้น จึงต้องมีความระมัดระวังการพูด โดยการออกเสียงอย่างถูกต้อง ชัดเจนตามอักขรวิธี และมีลีลา

จังหวะที่น่าฟัง ไม่ยืดหรือเร็วจนเกินไป น้ำเสียงและความดังที่ใช้ในนั้นควรใช้ความดังปกติ แต่พูดอย่างเต็มเสียง และพูดอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนสนทนาปกติ

การอ่านออกอากาศหรือการอ่านผ่านสื่อสารมวลชนในรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ ถือว่าเป็นการใช้เสียงเพื่อสื่อสารหรือเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณชนหรือสู่มวลชนจำนวนมาก ดังนั้นผู้ดำเนินรายการจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ควรคำนึงในการอ่านประเภทนี้ก็เหมือนกับการอ่านประเภทอื่น ๆ ที่ผู้อ่านต้องได้รับการฝึกฝนการออกเสียงตามอักขรวิธีอย่างถูกต้องและเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ตนเองจะถ่ายทอดออกมา ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ คุณภาพเสียงและความถูกต้องในการออกเสียง ความชัดเจนในการออกเสียง และลีลาท่วงทำนองในการออกเสียงเพื่อการอ่านหรือการพูด (สุกัญญา สมไพบูลย์ และปอรัรัมย์ ยอดเนตร, 2550: 44-49)

2. การแต่งกาย การแต่งหน้า และการจัดแต่งทรงผม

ในการปรากฏตัวทางรายการโทรทัศน์นั้น องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผู้ที่ปรากฏตัวนั้นก็คือ การแต่งกาย การแต่งหน้า และการจัดแต่งทรงผม ซึ่งก็คือรูปร่างหน้าตาและการจัดแต่งบุคลิกภายนอกโดยรวมทั้งหมด (physical appearance) โดยสิ่งเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับลักษณะประเภทและรูปแบบของรายการ (สุกัญญา สมไพบูลย์ และปอรัรัมย์ ยอดเนตร, 2550: 51-61)

ในส่วนรูปร่างหน้าตานี้ เป็นส่วนที่ดึงดูดและสร้างความน่าสนใจให้กับผู้ที่ปรากฏตัวทางโทรทัศน์ได้ จะมาจากพื้นฐานแข็งแรงของร่างกาย มีสุขภาพพลานามัยที่ดี ส่วนหน้าตาที่ควรสะอาด สะอาดและมีความสดชื่น ไม่จำเป็นต้องหน้าตาดีเหมือนพระเอกหรือนางเอกละคร เพราะผู้ที่ปรากฏตัวทางรายการไม่จำเป็นต้องเป็นดารา แต่การดูแลความสะอาดและการพักผ่อนอย่างเพียงพอก็จะสามารถดูดีได้เมื่อปรากฏตัวทางโทรทัศน์ เพราะจะมีการแต่งหน้า แต่งผมเพิ่มเติมให้ทุกคน ถึงแม้หน้าตาดีแต่อดนอนจนตาแดง หน้าโทรม พูดไปหาไปหรือดูเซื่องซึม ก็ไม่สามารถสร้างความดึงดูดและความน่าสนใจได้ การแต่งกายที่ดีจะช่วยเสริมบุคลิกภาพและสื่อถึงรสนิยมได้ รวมทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ที่สวมใส่ด้วย

ส่วนการแต่งหน้า คือ การใช้เครื่องสำอางมาตกแต่งให้งดงาม เน้นความสวยงามเป็นหลักและยังช่วยเสริมหรือแก้ไขส่วนบกพร่องของใบหน้าให้ดีขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างเสริมบุคลิกภาพภายนอกให้ผู้ที่ปรากฏตัวทางโทรทัศน์มีความมั่นใจ และช่วยส่งเสริมให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพที่สมบูรณ์ขึ้น นอกจากนี้กล้องโทรทัศน์ยังขยายให้บุคคลที่ปรากฏตัวดูมีรูปร่างและรูปร่างที่ใหญ่ขึ้นกว่าตัวจริง ดังนั้นการแต่งหน้าและจัดแต่งทรงผม จะเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะเสริมแต่งให้บุคคลต่าง ๆ ที่จะปรากฏตัวมีบุคลิกภาพที่ดีขึ้น และลดแสงเงาต่าง ๆ หรือภาพใบหน้าที่อ้วนหรือใหญ่ขึ้นให้อยู่ในสภาพปกติ และมีความสวยงามน่าดู สำหรับการแต่งหน้านั้นต้องเข้าใจในเรื่องของลักษณะและธรรมชาติ

ของสื่อโทรทัศน์ อันได้แก่ องค์ประกอบของแสง สี ฉาก ที่จะปรากฏในจอภาพ และความเหมาะสม และบรรทัดฐานของสังคม อันได้แก่ กาลเทศะ และคุณิความสมจริง ซึ่งถ้าหากไม่มีการแต่งหน้าแม้ว่า บุคคลนั้นจะมีผิวดีเพียงใด เมื่อโดนแสงในรายการโทรทัศน์ก็จะดูซีดและความมันจากใบหน้าจะสะท้อน เข้าสู่กล้องโทรทัศน์ ผู้ที่ปรากฏตัวทางโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็ต้องแต่งหน้าทั้งสิ้น โดยผู้หญิงสามารถเน้นความสวยงามและสีสันได้มากกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะรายการบันเทิง ส่วนผู้ชายนั้นจะมีการแต่งหน้าที่ดูเหมือนธรรมชาติมากที่สุด เพื่อปิดบังความมันหรือรอยเหี่ยว รวมทั้งยังปกปิดริ้วรอย ที่เกิดขึ้นบนใบหน้าได้ด้วย

ส่วนการเสริมบุคลิกภาพเช่นเดียวกับการแต่งหน้า คือ เรื่องของทรงผม ทรงผมที่ดูสะอาด และเข้ากับใบหน้า จะมีส่วนช่วยเสริมความสวยงามและบุคลิกภาพของบุคคลเป็นอย่างดี โดยปกติ ทรงผมของผู้ชายที่ดูเป็นทางการและสุภาพจะเป็นทรงผมที่ตัดสั้น ซึ่งจะพบเห็นได้ในพิธีกรและผู้ ดำเนินรายการเกือบทั้งหมด ยกเว้นเป็นรายการบันเทิงหรือเป็นรายการเฉพาะกลุ่ม ส่วนผู้หญิงนั้น สามารถทำทรงผมได้หลากหลายมากกว่า แต่ถ้าเป็นรายการที่เน้นความเป็นทางการก็มักจะรวบ เรียบร้อยหรือเกล้าผม ไม่นิยมทำผมที่ดูแล้วยุ่งเหยิง กรณีที่ปล่อยผมก็จะไม่ปล่อยให้รุงรังบริเวณ ด้านหน้าให้ต้องคอยนั่งปิด เมื่อออกอากาศจะดูเป็นอุปสรรคและทำให้เสียบุคลิกภาพ ซึ่งในส่วนของ ทรงผมนี้จะมีช่างผมประจำสถานีคอยออกแบบและดูแลให้ทุกคนก่อนที่จะปรากฏตัวทางรายการ โทรทัศน์ ดังนั้นการเตรียมตัวให้พร้อมและไปในรายการก่อนเวลาพอสมควร จะทำให้ช่างแต่งหน้าและ ช่างแต่งทรงผมมีเวลาดูแลบุคคลนั้น ๆ ให้ออกมามีบุคลิกภาพที่ดีที่สุด

3. การแสดงออกทางสีหน้า สายตา ท่าทาง และการเคลื่อนไหว (สุกัญญา สมไพบุลย์ และ ปอรัชนี ยอดเนร, 2550: 61-66)

การแสดงออกทางสีหน้าจะทำให้ผู้อื่นทราบถึงความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงประกอบกับคำพูดให้ ชัดเจนยิ่งขึ้น ใบหน้าที่แสดงออกถึงความเป็นมิตร เช่น ยิ้มแย้มแจ่มใส หน้าไม่งอหรือบึ้งตึง จะเป็นการแสดงออกถึงความเปิดเผยและพร้อมให้ความร่วมมือ ซึ่งย่อมจะสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ที่พบ เห็น ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยแบบเห็นหน้าหรือการปรากฏตัวผ่านรายการโทรทัศน์ ทั้งนี้จะต้องทำด้วย ความจริงใจ เนื่องจากคนที่แสร้งยิ้มหรือปิดบังความรู้สึกที่แท้จริง จะพบว่าในแววดตาจะปราศจาก รอยยิ้ม แต่จะเต็มไปด้วยความกังวลหรือไม่สบายใจ ดังนั้นสีหน้าและสายตาจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์และ เน้นย้ำเนื้อหาสาระที่สื่อออกไป การฝึกวางสีหน้าให้เข้ากับบริบทของเรื่องอย่างเป็นธรรมชาติจึงเป็นสิ่ง สำคัญ การแสดงออกทางสีหน้าที่เหมาะสมคือการพยายามวางสีหน้าให้เป็นธรรมชาติและสอดคล้อง กับสิ่งที่พูด แต่ไม่ควรใส่อารมณ์มากเกินไป เช่น เมื่อพูดเรื่องสนุกก็ขำจนหยุดไม่ได้ หรือเศร้าก็แสดงสี หน้าสลดหดหู่จนเกินเหตุ ใบหน้าที่แสดงความรู้สึกกลับ เช่น โกรธ รำคาญ ขยะแขยง เบื่อหน่าย ฯลฯ เป็นสิ่งที่ต้องพยายามควบคุมให้อยู่ในลักษณะปกติให้มากที่สุด

ในเรื่องของการประสานสายตานั้นในรายการโทรทัศน์จะมี 2 ลักษณะ คือ ถ้าเป็นพิธีกรพูดหรืออ่านรายงานข่าวสารคนเดียวก็น่าจะสามารถประสานสายตาโดยตรงไปสู่ผู้ชมทางบ้านด้วยการมองกล้อง แต่สำหรับรายการที่มีผู้ร่วมรายการหรือแขกรับเชิญที่ต้องสนทนา พูดคุยกันการประสานสายตากันของผู้ที่อยู่ในรายการก็นับว่ามีความสำคัญ เพราะแสดงให้เห็นถึงความสนใจและการสื่อสารกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องเข้าใจสัญญาณการถ่ายทำด้วย โดยการต้องมองกล้องเป็นระยะตามที่ผู้กำกับรายการกำหนด และถ้ามีการตอบคำถามหรือให้สัมภาษณ์ก็ไม่ควรหลบตาหรือมองต่ำ เพราะเป็นอาการของความไม่มั่นใจ แต่ก็ไม่ได้หมายถึงจ้องตาผู้ถามอย่างทำทนายหรือหาเรื่อง แต่การสบตาขณะพูดจะแสดงออกถึงความจริงใจและความมั่นใจ

การวางท่าในการปรากฏตัวในรายการโทรทัศน์นั้นจะปรากฏได้ทั้งการนั่งและการยืน เพื่อความสง่างามในการนั่งควรนั่งหลังตรง ไม่พิงพนักเก้าอี้แบบหลังงอ หรือพิงสุดตัวเหมือนนั่งอยู่ที่บ้าน ไม่ใช่ข้อศอกเท้าโต๊ะหรือใช้มือเท้าคางขณะพูดหรือฟังคนอื่นพูด และถ้ากล้องจับภาพถึงขาก็ไม่ควรที่จะนั่งไขว่ห้าง ส่วนการยืนก็ควรยืนตัวตรง สบาย ๆ ไม่เกร็ง ขาชิดหรือห่างกันไม่เกินหนึ่งช่วงไหล่สำหรับผู้ชาย ส่วนผู้หญิงอาจจะยืนให้ปลายเท้าเป็นรูปสิบนานาฬิกาหรือสิบสี่นาฬิกา โดยเท้าข้างหนึ่งเป็นเข็มนาฬิกาไปทางเลขสิบสอง ส่วนอีกข้างหนึ่งเป็นเข็มนาฬิกาไปทางเลขสิบหรือเลขสองตามถนัดและตามมุมมองในการเปิดตัวหรือให้เกิดความสมดุลถ้ามีคนอื่นยืนอยู่ด้วย สำหรับการปรากฏตัวทางรายการโทรทัศน์ในฐานะผู้ดำเนินรายการหรือแขกรับเชิญ โดยปกติจะไม่มีการเดินทางมากนัก เพราะกล้องจะจับภาพขณะที่นั่งหรือยืนนิ่งแล้ว แต่ถ้าต้องมีการเดินก็ควรเดินอย่างสง่างามให้ตัวตรงเพื่อแสดงถึงความมั่นใจ

การเคลื่อนไหวร่างกายหรือแสดงท่าทางประกอบการพูดนั้นนับว่ามีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยเสริมสร้างชีวิตชีวาให้เรื่องที่พูดมากขึ้น แต่ทั้งนี้การเคลื่อนไหวหรือการแสดงท่าทางก็ต้องเป็นไปอย่างสอดคล้องและดูคล่องแคล่ว ไม่ใช่พยายามเคลื่อนไหวหรือยกมือประกอบโดยที่ไม่สัมพันธ์กันเพียงเพื่อให้การพูดดูน่าสนใจเท่านั้น อย่างไรก็ตามท่าทางบางอย่างก็ไม่เหมาะสมกับการแสดงออกในการสื่อสาร เช่น การหักนิ้วหรือกัดเล็บเพราะแสดงถึงความไม่มั่นใจ การกอดอกและจ้องหน้าแสดงถึงความไม่พอใจ การยกมือข้ามศีรษะหรือการชี้นิ้วไปที่หน้าใครถือว่าเป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสมของคนไทย เพราะแสดงถึงมารยาทที่ไม่ดีและไม่ให้เกียรติอีกฝ่าย

4. การควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์

ในการปรากฏตัวทางโทรทัศน์นั้น ไม่ว่าจะป็นรายการใดก็ตามอาจจะมีเรื่องที่ไม่คาดคิดหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้าเกิดขึ้นได้เสมอ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องขำขัน อุบัติเหตุ หรือภาวะที่ทำให้อารมณ์เสียหรือหมดความอดทนที่จะรักษามารยาทในการสื่อสารด้วย การพยายามสร้างความรู้สึกข้างในให้ใจเย็นหรือเป็นบวกถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าความรู้สึกข้างในเป็นบวก สิ่งที่จะแสดงออกมาก็จะเป็น

บวกด้วย โดยในที่นี้ไม่ได้หมายถึงสร้างเรื่องราวหรือแต่งเรื่องให้ทุกอย่างดูดีทั้งหมด แต่หมายถึงการมีสติในการคิดและผ่อนคลายอารมณ์เพื่อจะได้ตอบอย่างสุภาพ น้ำเสียงน่าฟัง ไม่กระทบกระเทือน ซึ่งสามารถใช้หลักความฉลาดทางอารมณ์ หรือ อี.คิว. (emotional quotient) ได้ การควบคุมอารมณ์และความรู้สึกนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้กับบุคคลที่จะปรากฏตัวทางโทรทัศน์ และยังสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับเนื้อหาสาระของรายการทั้งหมด ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ชมที่บ้านได้รับสิ่งดี ๆ ไปด้วย (สุกัญญา สมไพบูลย์ และปอรัชฌ์ ยอดเนตร, 2550: 68-71)

จากแนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดงผู้วิจัยจะนำแนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์มาเพื่อแสดงให้เห็นว่ารายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จากการพูดคุยสนทนาของทั้งพิธีกรและแขกรับเชิญ รวมไปถึงการเล่นเกมส์และการตอบคำถามในช่วงต่าง ๆ ของรายการที่ได้ทั้งสาระความรู้ไปพร้อมกับความบันเทิง และการสื่อสารการแสดงของพิธีกรที่ใช้ทั้งคำพูด อารมณ์ความรู้สึก ท่าทางประกอบ ที่ปรากฏในรายการ ส่งผลต่อการเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมไปถึงได้รับข้อคิดดี ๆ ที่ได้จากแขกรับเชิญจนเป็นแรงบันดาลใจที่ดีให้กับผู้ชมรายการได้

2.2 แนวคิดการเล่าเรื่อง

ชยพล สุทธิโยธิน (2550: 201-202) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง (Narration) เป็นพลังสำคัญของการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ในโลกทั้งโลกแห่งข่าวสาร โลกแห่งความรู้ และโลกแห่งความบันเทิง การเล่าเรื่องคือวิธีการอันเปี่ยมด้วยพลังในการถ่ายทอดความรู้และความคิดให้แก่มวลมนุษยชาติ

การเล่าเรื่องรายการทอล์กโชว์

รายการทอล์กโชว์ (talk show) เป็นรายการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสัมภาษณ์พูดคุยกับแขกรับเชิญ เรื่องราวและเนื้อหาของรายการจะได้จากแขกรับเชิญ ไม่ใช่จากจากพิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ โดยการเล่าเรื่องของรายการทอล์กโชว์ มีลักษณะดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550: 258-260)

1. **ผู้เล่าเรื่อง (narrator)** ผู้เล่าเรื่องในรายการทอล์กโชว์ ได้แก่ พิธีกร ผู้ดำเนินรายการ แขกรับเชิญ

1.1 พิธีกร มักใช้พิธีกรเป็นผู้นำเสนอรายการ โดยเนื้อหาสาระจะได้จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับแขกรับเชิญเป็นหลัก การนำเสนอรายการจะใช้วิธีการพูดคุยเป็นพื้นฐาน และอาจมีการแทรกภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือภาพจำลองเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับ

เนื้อหาที่แขกรับเชิญพูดถึง ความน่าสนใจของรายการขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญที่มาร่วมรายการมีความน่าสนใจเพียงใดและประเด็นเรื่องที่สัมภาษณ์มีความน่าสนใจเพียงใด

1.2 แขกรับเชิญ มีสถานภาพเป็นผู้เล่าเรื่อง (narrator) คนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล มีความรู้ มีประสบการณ์ที่จะมาถ่ายทอด

2. เรื่องราว (story) เรื่องราวที่นำเสนอในรายการทอล์กโชว์มีหลากหลายประเภทเรื่องขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้ชม กระแสสังคม ความสนใจของสาธารณชนในขณะนั้น เรื่องราวของรายการทอล์กโชว์ประกอบด้วยเนื้อหาและประเด็นสัมภาษณ์ และภาพเหตุการณ์ประกอบ โดยเนื้อหาและประเด็นสัมภาษณ์มีความสำคัญมากต่อความสำเร็จของรายการ แขกรับเชิญคนเดียวกันอาจมีการตั้งประเด็นสัมภาษณ์แตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้สร้างสรรค์ที่จะต้องคิดประเด็นขึ้นมา แต่ทั้งนี้หัวใจสำคัญอยู่ที่การคำนึงถึงความสนใจของผู้ชมรายการเป็นหลัก ส่วนเหตุการณ์ภาพประกอบนั้นการสัมภาษณ์พูดคุยเพียงอย่างเดียวผู้ชมอาจจะจินตนาการไม่ได้ว่าเหตุการณ์จริงเป็นอย่างไร ผู้สร้างสรรค์จึงควรแทรกภาพเหตุการณ์ประกอบ

3. การจัดลำดับเหตุการณ์ (sequence) การวางโครงสร้างการนำเสนอรายการทอล์กโชว์สำหรับรายการที่มีความยาว 1 ชั่วโมง หรือ 60 นาที นิยมแบ่งออกเป็น 4 องค์กร หรือ 4 ช่วงรายการ หรือ 4 เบรก ซึ่งการแบ่งโครงสร้างการนำเสนอรายการทอล์กโชว์นี้เป็นเพียงแนวทางหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ได้

4. ดนตรีประกอบ (background music) ดนตรีมีความสำคัญมากต่อการสร้างอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชม ผู้สร้างสรรค์ต้องเลือกใช้ดนตรีที่สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง

จากแนวคิดการเล่าเรื่อง ผู้วิจัยได้นำไปใช้เป็นกรอบในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของรายการ อีกทั้งการเล่าเรื่องของพิธีกรและแขกรับเชิญ รวมไปถึงเนื้อหาที่สนทนากันในรายการก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้รายการมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

ชยพล สุทธิโยธิน (2550: 5-6) กล่าวว่า รายการโทรทัศน์ที่ผู้ชมทางบ้านได้รับชมกันเป็นผลมาจากกระบวนการทำงาน 3 กระบวนการ คือ กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ และกระบวนการจัดการรายโทรทัศน์ ซึ่งกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์เป็นกระบวนการแรกสุดของกระบวนการทำงานเพื่อให้มีรายการโทรทัศน์มาออกอากาศ

การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์เป็นการทำงานเกี่ยวกับ “การคิดและการวางแผน”ว่าจะผลิตรายการอะไร ผลิตไปเพื่อให้ผู้ชมกลุ่มใด เพื่อวัตถุประสงค์อะไร และจะมีวิธีการนำเสนอรายการอย่างไร และจะต้องใช้ทรัพยากรผลิตอะไรบ้าง โดยการคิดและวางแผนเพื่อสร้างสรรค์รายการจะเป็น

การคิดอย่างเป็นระบบ เป็นเหตุเป็นผล มีข้อมูลประกอบ มีการประเมินสถานการณ์และโอกาสความเป็นไปได้รอบด้าน จนนำไปสู่การตัดสินใจเพื่อกำหนดเรื่องจะเสนอ แก่นรายการ รูปแบบรายการ และวิธีการเสนอรายการที่เหมาะสมที่สุด

การสร้างสรรครายการโทรทัศน์เป็นการวางแผนเพื่อนำไปสู่การผลิตรายการโทรทัศน์ คำว่าการสร้างสรรครายการโทรทัศน์ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Television Programme Creation โดยการสร้างสรรครายการจะเกิดขึ้นใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การสร้างสรรครายการตามเวลาออกอากาศที่มีอยู่ เป็นการทำงานหลังจากที่เราได้รับอนุมัติเวลาออกอากาศจากทางสถานีโทรทัศน์ เมื่อเราทราบเวลาออกอากาศเราจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้ชมจะเป็นบุคคลกลุ่มใด มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทางจิตวิทยา ทางสังคมวัฒนธรรม และวิถีชีวิตเป็นอย่างไร ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะช่วยเป็นแนวทางให้เราค้นพบความต้องการของผู้ชมว่าผู้ชมต้องการรายการอะไร

2. การสร้างสรรครายการโดยยังไม่ทราบเวลาออกอากาศ เป็นการทำงานล่วงหน้าเพื่อเตรียมความพร้อม เนื่องจากสถานีโทรทัศน์มักมีการปรับผังรายการออกอากาศอยู่เป็นประจำทุก 6 เดือนหรือทุก 1 ปี รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนรายการใหม่ และในกรณีที่รายการใหม่ไม่ประสบความสำเร็จก็จะมีการปรับรายการนั้นออก ทำให้สถานีมีความต้องการรายการโทรทัศน์ขึ้นมาในทันที บริษัทผู้สร้างสรรครายการจึงต้องเตรียมแผนสร้างสรรครายการไว้เพื่อนำเสนอได้ทันที ซึ่งการสร้างสรรครายการต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายขึ้นมาเองว่าทำรายการไปเพื่อผู้ชมกลุ่มใด

ความสำคัญของการสร้างสรรครายการโทรทัศน์

การสร้างสรรครายการโทรทัศน์เป็นหัวใจของการทำรายการโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถตอบสนองความพึงพอใจและให้ความสุขแก่ผู้ชมรายการ การทำงานผลิตใด ๆ มีคำกล่าวที่ว่า “Teamwork makes difference” หมายถึง การทำงานเป็นทีมทำให้เกิดความแตกต่าง ด้านการสร้างสรรครายการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานด้านวิทยาศาสตร์หรืองานด้านศิลปะ ความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จในงานทุกชนิด ดังคำกล่าวที่ว่า “Creativeness makes difference” หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์ทำให้เกิดความแตกต่าง ซึ่งการสร้างสรรครายการโทรทัศน์มีความสำคัญ ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550: 7-8)

1. สร้างความน่าสนใจ (Interesting) เมื่อมีการออกแบบสร้างสรรค์อย่างพิถีพิถัน มีการดึงดูดความสนใจผู้ชมด้วยวิธีต่าง ๆ มีการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกในการชมรายการ มีการจัดลำดับการนำเสนอเนื้อหาอย่างเหมาะสม มีการสอดแทรกความรู้ไว้อย่างกลมกลืน จะทำให้เกิดความรู้สึกอยากชมรายการและทำให้รายการไม่น่าเบื่อ

2. สร้างแรงจูงใจ (Motivation) การชมรายการโทรทัศน์ผู้ชมสามารถเปลี่ยนช่องรายการได้เสมอ หากไม่มีแรงจูงใจในการชมแล้วอาจทำให้ไม่สามารถควบคุมความสนใจของผู้ชมไว้ได้ตลอดรายการที่มีการสร้างสรรค์ดีและสร้างแรงจูงใจอย่างเหมาะสมจะช่วยจูงใจให้ผู้ชมติดตามชมรายการต่อไปเรื่อย ๆ จนจบ

3. สร้างการมีส่วนร่วม (Participation) รายการที่มีการสร้างสรรค์ที่ดี ผู้สร้างสรรค์จะพยายามทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับการอยู่ตลอดเวลา การมีส่วนร่วมมีทั้งแบบโดยตรงกับโดยอ้อม การมีส่วนร่วมโดยตรง เช่น การส่ง SMS มาร่วมโหวตหรือทายผลในรายการ ส่วนการมีส่วนร่วมโดยอ้อม เช่น การทำให้ผู้ชมรู้สึกสนุกไปกับผู้ร่วมเล่นเกมว่าผู้เล่นจะชนะหรือไม่

4. ทำให้การถ่ายทอดเนื้อหามีประสิทธิภาพมากขึ้น (Convey Message) การถ่ายทอดเนื้อหาหากมีการใช้ความคิดสร้างสรรค์นำเนื้อหาเสนอด้วยมุมมอง วิธีการนำเสนอ วิธีการเล่าเรื่องที่ น่าสนใจ จะทำให้การถ่ายทอดเนื้อหาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ชมเข้าใจในสิ่งที่ต้องการจะสื่อได้ดียิ่งขึ้น

5. ทำให้การถ่ายทอดความรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน (Exciting) เมื่อนำความรู้มาถ่ายทอดทางโทรทัศน์หากมีการออกแบบสร้างสรรค์รายการดี ๆ ก็จะช่วยให้อะไรที่น่าเบื่อกลายเป็นสิ่งที่ตื่นเต้น น่าสนใจได้

6. ตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชม (Audience Needs Satisfaction) การชมรายการโทรทัศน์เป็นวิธีหนึ่งที่คนในสังคมแสวงหาการพักผ่อนหย่อนใจ การผ่อนคลายความเครียดในชีวิตประจำวัน ผู้ชมต้องการความรู้สึกตื่นเต้น เศร้าโศก สงสารเห็นอกเห็นใจ อีกริมกล้าหาญ เพื่อนำมาใช้ในการผ่อนคลายตนเองหรือกระตุ้นให้มีพลังชีวิตต่อไป

7. สร้างคุณค่าเพิ่มให้กับเนื้อหา (Added Value) ข้อมูลเนื้อหารายการที่ยังไม่ได้ผ่านการสร้างสรรค์ เช่น ข้อมูลเรื่องชีวิตหรือธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมอาจมีคุณค่าระดับหนึ่ง แต่เมื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปออกแบบสร้างสรรค์ใหม่ อาจจะทำให้เป็นรายการสารคดีชีวิตสัตว์ได้ ก็ทำให้ข้อมูลเดิมกลายเป็นสิ่งที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านทางวิชาการและทางเศรษฐกิจ

8. พัฒนาทักษะการรับรู้ของผู้ชมรายการ (Audience Perception) การได้รับชมรายการที่มีการสร้างสรรค์ที่ดีจะช่วยเสริมสร้างสติปัญญา พัฒนาความรู้ให้แก่ผู้ชมรายการ หรือเกิดความคิดใหม่จากเรื่องที่ได้รับชม

9. ช่วยให้รายการข่าวสารบริการสาธารณะ (Public Service) ต่าง ๆ น่าสนใจมากยิ่งขึ้น รายการบริการสาธารณะ เช่น รายการพยากรณ์อากาศ รายการข่าวสารการจราจร โดยมากมักเป็นรายการที่น่าเบื่อ ผู้คนไม่ให้ความสนใจจนพลาดข่าวสารที่สำคัญ ถ้ามีการออกแบบสร้างสรรค์รายการที่ดี เช่น การใช้คอมพิวเตอร์กราฟิก มีผู้ประกาศที่น่าสนใจชวนติดตาม ก็จะทำให้รายการเป็นที่สนใจของผู้ชมมากยิ่งขึ้น และยังสามารถนำข่าวสารความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้

10. ช่วยให้รายการนั้นประสบความสำเร็จทางการตลาด (Marketable) การผลิตรายการเป็นงานที่ใช้ค่าใช้จ่ายสูง สถานีโทรทัศน์และผู้ผลิตรายการจำเป็นต้องมีเงินสนับสนุนหรือได้รับค่าโฆษณาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน นั่นคือต้องทำให้รายการนั้นมีผู้ชมมากเพื่อให้สามารถขยายเวลาโฆษณาได้

องค์ประกอบของการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์มีองค์ประกอบสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์ควรจะต้องทราบเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์มี 7 ประการ ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550: 14-15)

1. ประเภทหรือแนวเรื่อง (Genre) เป็นการกำหนดว่ารายการที่สร้างสรรค์ขึ้นนั้นจัดอยู่ในประเภทใด เช่น ละครชีวิต การแสดงโชว์ การผจญภัย เรื่องเกี่ยวกับเด็ก ศาสนา เป็นต้น

2. เรื่องราว (Story) เป็นการกำหนดว่าเรื่องราวที่จะนำเสนอขึ้นนั้นเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น เรื่องความแตกต่างระหว่างชนชั้น เรื่องความเชื่อของคน เรื่องลึกลับสยองขวัญ เรื่องเกี่ยวกับคนมีชื่อเสียง เป็นต้น

3. รูปแบบและวิธีนำเสนอรายการ (Treatment and Presentation) เป็นการกำหนดว่ารายการที่สร้างสรรค์เรื่องราวขึ้นมาจะใช้รูปแบบในการนำเสนออย่างไร จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนออย่างไร นำเสนอโดยวิธีการอย่างไร

4. ตัวละครและผู้นำเสนอ (Characters and Presentation) เป็นการสร้างตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องและการสร้างบุคลิกของผู้นำเสนอรายการ

สำหรับรายการที่ไม่ใช่ละคร จะเป็นการสร้างบุคลิกลักษณะของผู้นำเสนอรายการ (Presenters) เช่น การสร้างบุคลิกพิธีกรของรายการสมาคมชมดาวที่มีพิธีกรคู่ชื่อหม่อมสองคนที่มีบุคลิกต่างกันมาอยู่ในรายการเดียวกัน

5. สถานที่ (Place) หมายถึง สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ตามเรื่องราว ถ้าเป็นรายการแสดงโชว์ เช่น รายการตลกหรือรายการเกมส์โชว์ เราจะหมายถึงฉากที่จัดขึ้นเพื่อถ่ายทำรายการ (scenery) โดยมากมักเป็นฉากที่สร้างขึ้นในห้องส่ง

6. เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่เกิดการกระทำหรือการแสดง เวลาในที่นี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เวลาที่เกิดในการแสดงหรือในละครซึ่งอ้างอิงตามเวลาของนาฬิกา (time) กับเวลาที่หมายถึงความยาวการแสดงผลหรือความยาวของรายการ (duration)

7. โทน (Tone) หมายถึง ภาพรวมของการสื่อความหมายทางอารมณ์และความรู้สึกกับผู้ชมผ่านทางภาพ แสง สี เสียง คำพูด การแสดง สัญลักษณ์หรือวิธีอื่น ที่ทำให้เกิดทิศทางของอารมณ์และความรู้สึกในทางใดทางหนึ่งที่มีความหมาย เช่น รายการแบบทอล์กโชว์มีบรรยากาศแบบอบอุ่นเป็น

กันเอง เรื่องที่คุยกันจะเป็นแบบเบา ๆ ไม่หนักสมอง รายการข่าวภาคค่ำมีโทนแบบเคร่งขรึม ความน่าเชื่อถือ ซึ่งสิ่งนี้ก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกดังกล่าวนี้เป็นผลมาจากการออกแบบสร้างสรรค์ที่เรียกว่า การสร้างภาพและความรู้สึกให้แก่รายการในการรับรู้ของผู้ชม

กระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

กระบวนการสร้างสรรค์งาน มีพื้นฐานมาจากกระบวนการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ (Creative Problem Solving) แกรแฮม วอลลัส (Graham Wallas) ได้สร้างแบบจำลองกระบวนการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ไว้ในปี ค.ศ. 1926 โดยอธิบายว่ากระบวนการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ (อ้างถึงใน ชยพล สุทธิโยธิน, 2550: 38)

1. การเตรียม (Preparation)
2. การครุ่นคิด (Incubation)
3. การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration)
4. การทบทวนความคิด (Verification)

กระบวนการแก้ปัญหาตามแบบจำลองของวอลลัสได้รับการยอมรับกันมากและแพร่หลายว่าเป็น “กระบวนการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์” ที่สร้างขึ้นเป็นครั้งแรกและสามารถไปใช้อธิบายกระบวนการแก้ปัญหาและการสร้างสรรค์งาน โดยกระบวนการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์สามารถนำกระบวนการแก้ปัญหามาประยุกต์ใช้ โดยแบ่งการสร้างสรรค์ออกเป็น 4 ขั้นตอน (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550: 38)

1. การวางแผนการสร้างสรรค์ (Creative Planning) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ การตีโจทย์ที่ได้รับจากสถานี กำหนดประเด็น รวบรวมข้อมูล การสังเคราะห์ข้อมูล

2. การออกแบบสร้างสรรค์รายการ (Design) เป็นการนำเอาข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ที่ได้สังเคราะห์แล้วจากขั้นตอนที่หนึ่งมาเป็นฐานความรู้ และอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้สร้างสรรค์ประกอบกับการใช้พลังการคิดสร้างสรรค์ พลังการจินตนาการของผู้สร้างสรรค์ทำการออกแบบรายการขึ้นมา

3. การทดสอบและประเมินความคิดสร้างสรรค์ (Testing and Evaluation) เป็นการนำสิ่งที่คิดไปทดสอบกับผู้ชม สปอนเซอร์ ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินและตัดสินใจ

4. การจัดทำแผนปฏิบัติการผลิตรายการ (Implementation Plan) เป็นการเขียนองค์ประกอบ ขั้นตอน วิธีการ บุคลากร ทรัพยากร เวลา และงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการ

ขั้นตอนการสร้างสรรครายการโทรทัศน์

ขั้นตอนการสร้างสรรครายการโทรทัศน์แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน, 2550: 41-42)

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์และการกำหนดประเด็น (Opportunity Delineation, Problem Definition) การทำงานในขั้นนี้เป็นการวิเคราะห์โจทย์หรือเงื่อนไขที่นักสร้างสรรค์ได้รับจากสถานี เช่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 ต้องการรายการบันเทิงหลังละครภาคค่ำ ออกอากาศทุกวันศุกร์ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นรายการบันเทิงที่มีเนื้อหาแฝงสาระความรู้หรือข้อคิดที่เป็นประโยชน์ และมุ่งตอบสนองคนส่วนใหญ่ในสังคม นักสร้างสรรค์จะต้องวิเคราะห์ประเด็นให้ชัดเจน กำหนดประเด็นที่จะต้องคิด เช่น กรณีนี้อาจได้ข้อสรุปว่าจะต้องคิดรายการเพื่อจับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มแม่บ้านชนชั้นกลางทั้งในเมืองและนอกเมือง

ขั้นที่ 2 การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสร้างสรรค์รายการ (Compiling relevant Information) เมื่อทราบประเด็นที่จะต้องคิดแล้วขั้นตอนต่อมา คือ การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสร้างสรรค์รายการทั้งหมด เช่น ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย รสนิยมความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย พฤติกรรมการใช้ชีวิตของกลุ่มเป้าหมาย รายการสถานีคู่แข่งที่ออกอากาศในเวลาเดียวกัน ความสำเร็จและความล้มเหลวของรายการโทรทัศน์ที่เคยออกอากาศในช่วงเวลาเดียวกันนี้

ขั้นที่ 3 การออกแบบสร้างสรรค์รายการ (Generating Ideas) เมื่อรู้ข้อมูลต่าง ๆ แล้ว นักสร้างสรรค์จะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประกอบเข้ากับคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักสร้างสรรค์เอง เช่น เริ่มจากการคิดแนวคิด (concept) การคิดโครงเรื่อง (plot) การคิดแก่นเรื่อง (theme) การคิดแนวการนำเสนอเรื่อง (treatment) การคิดวิธีการนำเสนอรายการ (presentation) การคิดบุคลิกรายการ (personality) ภาพลักษณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับรายการ (looks and feels) แล้วเขียนความคิดนั้นออกมาเป็นเอกสาร โดยเขียนอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษร และถ้าเป็นไปได้ควรมีการวาดภาพประกอบเพื่อทำให้ผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ สามารถมองเห็นได้และเข้าใจตรงกับที่นักสร้างสรรค์คิดไว้มากที่สุด

ขั้นที่ 4 การทดสอบและการประเมินความคิดสร้างสรรค์ (Evaluating, Polarizing Ideas) เมื่อได้รูปร่างความคิดที่ชัดเจนแล้ว ควรนำความคิดนั้นไปทำการทดสอบเพื่อประเมินหาจุดอ่อนจุดแข็งของความคิดนั้น โดยอาจนำไปทดสอบกับเพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน เพื่อให้ความคิดเห็น หรือนำไปทดสอบกับกลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด หรืออาจใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกลุ่มสนใจร่วม (focus group) ก็ได้ เมื่อได้ข้อมูลความคิดเห็นข้อวิจารณ์มาแล้ว นักสร้างสรรค์ควรนำมาขัดเกลาความคิดของตนให้ดียิ่งขึ้น แก้ไขปรับปรุงจุดอ่อน และเสริมสร้างจุดแข็งให้ดียิ่งขึ้น จนได้แผนความคิดสร้างสรรค์ที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

การประเมินคุณค่าของงานสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์

การประเมินคุณค่าของงานสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1) การประเมินด้านการให้ความบันเทิง (Entertainment Evaluation)
- 2) การประเมินด้านสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic Evaluation)
- 3) การประเมินด้านการให้ความรู้ (Knowledge Evaluation)
- 4) การประเมินด้านจริยธรรม (Ethics Evaluation)

ขั้นที่ 5 การจัดทำแผนปฏิบัติการผลิตรายการ (Developing Implementation Plan)

เมื่อได้แผนความคิดสร้างสรรค์มาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการคิดวางแผนเชิงปฏิบัติการว่าความคิดนั้นจะนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างไร มีองค์ประกอบอะไร มีขั้นตอนการทำงานอย่างไร การคิดในขั้นนี้จะเป็นการคิดเพื่อกำหนดสาระสำคัญในเรื่องต่อไป

- **บุคลากร** ได้แก่ นักแสดง พิธีกร ผู้ดำเนินรายการ ทีมงานผลิต ผู้เขียนบท ผู้กำกับรายการ ผู้กำกับรายการ ผู้กำกับศิลปะ

- **อุปกรณ์** จะต้องใช้อุปกรณ์อะไร มีขีดความสามารถที่จะจัดหาได้หรือไม่

- **สถานที่** จะต้องถ่ายทำที่ใด ในห้องสตูดิโอหรือถ่ายทำนอกสถานที่ ในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด ในประเทศไทยหรือต่างประเทศ

- **งบประมาณ** จะต้องใช้งบประมาณเท่าใด มีเงินเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่พอจะตัดทอนส่วนใด หรือจะหาเพิ่มเติมจากแหล่งใด

- **เวลา** จะผลิตรายการในช่วงเวลาใด ใช้เวลานานเท่าใด มีเวลาในการผลิตมากน้อยเพียงใด ทันท่อสถานการณ์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือไม่

- **การขายโฆษณา** รายการที่ผลิตมาจะสามารถตอบสนองความต้องการของเอเยนซีโฆษณา หรือเจ้าของสินค้าได้หรือไม่ จะปรับปรุงส่วนใดให้สอดคล้องกับความต้องการนั้นได้อย่างเหมาะสม ภายใต้กรอบกฎหมาย กฎระเบียบ และกรอบแห่งจริยธรรม

หลังจากที่ได้ดำเนินงานมาครบ 5 ขั้นตอนแล้ว ผลลัพธ์ที่ได้จากกระบวนการดังกล่าว คือ เราจะได้แผนการปฏิบัติงาน หรือแผนเตรียมงานผลิต ซึ่งจะถูกส่งไปให้ฝ่ายผลิตรายการ (production department) นำไปปฏิบัติ คือ การผลิตรายการโทรทัศน์ตามขั้นตอน ได้แก่ การถ่ายทำ ตัดต่อ ทำเทคนิคภาพพิเศษ ผสมเสียง จนได้รายการโทรทัศน์ออกมาพร้อมที่จะนำไปออกอากาศ

การสร้างสรรคงานเอดูเทนเมนต์

เนื่องจากรายการเอดูเทนเมนต์เป็นรายการที่รวมเอาความบันเทิงและสาระความรู้เข้าไว้ด้วยกัน โดยจุดเด่นของการสร้างสรรคงานเอดูเทนเมนต์นั้น คือการนำเอาทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านสังคมศาสตร์และนิเทศศาสตร์มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การ

นำเสนอเนื้อหาสาระออกสู่สาธารณชน และการกระตุ้นให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามต้องการ ทั้งนี้การศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีต่าง ๆ จะส่งผลให้ผู้ผลิตตระหนักและเข้าใจความเป็นมนุษย์มากขึ้น โดยเฉพาะด้านวิถีคิดและพฤติกรรมการแสดงออก ตลอดจนการประยุกต์หลักการต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในทฤษฎีมาใช้ประโยชน์สำหรับการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ ซึ่งครอบคลุมแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มีดังนี้ (ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298)

1. แบบจำลองการสื่อสารเชิงวงกลม แบบจำลองนี้ Miguel Sabido (อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) ได้กำหนดให้องค์ประกอบหลัก ได้แก่ กลุ่มผู้ส่งสาร สาร กลุ่มผู้รับสาร และการตอบสนอง โดยแบ่งการสื่อสารออกเป็น 2 ขั้นตอนซ้อนกัน โดยขั้นที่หนึ่ง กลุ่มผู้ผลิตสื่อเอดูเทนเมนต์ทำหน้าที่เป็น“ผู้ส่งสาร” นำเสนอ“สาร” ซึ่งได้แก่ การชักชวนให้บริโภคสารเกี่ยวกับเอดูเทนเมนต์ ผ่าน“ช่องทางการสื่อสาร” ได้แก่ สื่อเอดูเทนเมนต์ ไปยัง“ผู้รับสาร” ได้แก่ กลุ่มผู้บริโภค และส่งผลให้เกิด“การตอบสนอง” ได้แก่ การทดลองใช้สินค้าที่ลงโฆษณาผ่านสื่อเอดูเทนเมนต์ ในขณะที่ขั้นที่สอง “ผู้ส่งสาร” ได้แก่ หน่วยงานผู้รับผิดชอบด้านเอดูเทนเมนต์ทำหน้าที่ส่ง“สาร” ได้แก่ ข้อความที่เป็นสาระความรู้ไปยัง“ผู้รับสาร” ได้แก่ กลุ่มเป้าหมาย อันส่งผลให้เกิด“การตอบสนอง” ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์

2. ทฤษฎีการเรียนรู้สังคม (Social Learning Theory) เปรียบเสมือนหัวใจของทีมผู้ผลิตรายการเอดูเทนเมนต์ โดย Albert Bandura (1977 อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) อธิบายว่า บุคคลเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ ๆ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น ๆ ผ่านทางประสบการณ์ตรง หรือการเรียนรู้ผ่านแม่แบบที่ปรากฏในสื่อมวลชน โดยเราอาจพบเห็นพฤติกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวผ่าน “การเลียนแบบ” บุคคลอื่น ๆ ในเชิงการแต่งกาย ทรงผม อากัปกริยา วิธีการพูดจา และพฤติกรรมต่าง ๆ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของบุคคลในการเรียนรู้และเลียนแบบบุคคลอื่นที่เป็นเสมือน “แม่แบบ” ได้แก่ การกระตุ้นด้วยแรงเสริมในเชิงบวก เช่น การให้รางวัลเมื่อบุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสม และแรงเสริมในเชิงลบ ได้แก่ การลงโทษเมื่อบุคคลมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

เอดูเทนเมนต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมในการย้ำให้เห็นความสำคัญของการเลียนแบบและแม่แบบ และความพยายามในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคสนใจเลียนแบบบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นแม่แบบในเชิงความเชื่อ ความคิด และพฤติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประยุกต์ความคิดเกี่ยวกับแรงเสริมเชิงบวกและเชิงลบมาใช้ในการเร่งปฏิบัติการเลียนแบบ เป็นต้น

3. ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง (Para-social Interaction Theory) ได้รับการพัฒนาขึ้นมาโดย Horton & Wohl (1956 อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) ภายใต้สมมติฐานว่า ผู้บริโภครายการต่าง ๆ มักจินตนาการว่าตนเองมีโอกาสใกล้ชิด รู้จัก และพูดคุยกับตัวละคร/นักแสดงที่ตนชื่นชอบ ราวกับว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นสถานการณ์จริง และ

ราวกับว่าบุคคลที่ตนชื่นชอบนั้นเป็นเพื่อนสนิทหรือคนใกล้ชิด นอกจากนั้นผู้บริโภคนั้นยังอาจเกิดความรู้สึกผูกพันกับนักแสดง จนบางครั้งหลงลืมตัว คิดไปว่าตนเองคือนักแสดงหรือญาติสนิทมิตรสหายของนักแสดงคนนั้น ๆ อันนำไปสู่การแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อเสนอแนะกับนักแสดงที่ตนชื่นชมหรือแม้แต่ลุ่มไ้ให้นักแสดงทำพฤติกรรมที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในขณะการบริโภคสื่อหรือภายหลังการบริโภคสื่อสิ้นสุดลง

แนวคิดเรื่องเอดูเทนเมนต์ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในการออกแบบสาร โดยที่ทีมงานจะพยายามค้นหาเทคนิควิธีในการดึงดูดผู้บริโภคให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับสูง ทั้งนี้เพราะเชื่อมั่นว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับสูงดังกล่าวจะเป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมต่อระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค โดยเฉพาะในด้านการถ่ายทอดค่านิยมที่พึงประสงค์ไปสู่การบริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนั้นยังนำมาใช้ในการศึกษาผลของสารต่อผู้บริโภค โดยในรายการเอดูเทนเมนต์ที่ประสบความสำเร็จสูงนั้น ผู้บริโภคมักมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวละคร ดารา นักแสดง นักร้องในระดับสูง โดยอาจแสดงปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การตั้งใจฟังคำพูดของดารานักแสดงด้วยจิตใจที่จดจ่อ การเขียนจดหมายไปหานักแสดงหรือผู้สร้างสรรค์รายการ เป็นต้น

4. ทฤษฎีการเล่น (Play Theory) Stephenso (1967 อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปัตตานท์ สโรบล, 2543: 289-298) กล่าวว่า สื่อมวลชนมีบทบาทเป็นเสมือนของเล่นหรือเครื่องเล่นสำหรับประชาชน โดยเขาเปรียบเทียบการบริโภคสื่อมวลชนกับการใช้อุปกรณ์เครื่องเล่นต่าง ๆ กล่าวคือบุคคลมักสนใจที่จะเลือกบริโภคสื่อมวลชนที่ตนสนใจ เช่นเดียวกับการเลือกที่จะเข้าไปยังสนามเด็กเล่นหรือสวนสนุก และเลือกอุปกรณ์เครื่องเล่นต่าง ๆ ด้วยตนเอง อันจะนำไปสู่ความสนุกสนาน ความบันเทิง ความตื่นเต้นเร้าใจ ความพึงพอใจ ตลอดจนอาจเกิดความวิตกกังวล รวมถึงความทุกข์ใจในบางครั้ง นอกจากนั้นการบริโภคสื่อมวลชนยังส่งผลให้ผู้บริโภคหรือผู้เล่นได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร เรื่องราว และข้อคิดใหม่ ๆ เกือบตลอดเวลา ซึ่งนั่นหมายถึงการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคคล และที่สำคัญกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าวเกิดจากความสมัครใจ ไม่ใช่เป็นการบังคับให้บุคคลเล่นของเล่นหรือบริโภคสื่อมวลชน ซึ่งถ้าหากเป็นการบังคับก็อาจจะทำให้บุคคลที่เข้าสู่กระบวนการเล่นเกิดความเบื่อหน่าย ท้อถอย และหมดกำลังใจในที่สุด

ทฤษฎีการเล่นให้ข้อคิดสำหรับการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ในด้านการออกแบบสื่อให้มีเสน่ห์ เพื่อดึงดูดบุคคลเข้ามาสู่กระบวนการเล่นหรือการบริโภคเอดูเทนเมนต์อย่างสมัครใจ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเปรียบเสมือนการทอดสะพานเพื่อนำพาผู้บริโภคไปสู่กระบวนการเรียนรู้สาระที่เหมาะสมต่อไป

5. ทฤษฎีจิตไร้สำนึกเชิงกลุ่ม (Theory of the Collective Unconscious) Jung (1970 อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปัตตานท์ สโรบล, 2543: 289-298) ได้เสนอคำว่า ความเร้นลับ

(myths) เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของสภาพจิตใจสำนึกเชิงกลุ่ม โดยสภาพดังกล่าวมักเปลี่ยนแปลงเป็นความสำนึกได้ของบุคคลในที่สุด สิ่งที่พิสูจน์ว่าจิตใจสำนึกเชิงกลุ่มกลายเป็นความสำนึกได้มักได้แก่ เรื่องราวต่าง ๆ ที่มีความลึกลับหรือความคลุมเครือ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การค้นหาแนวทางเพื่อการคลี่คลายสภาพการณ์เร้นลับเหล่านั้น และค้นหาคำอธิบายเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เราเผชิญอยู่ในสภาพจิตใจที่สับสน

การดำเนินการดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นความรู้สึก อารมณ์ และความคิดที่หลากหลายในกลุ่มผู้บริโภค ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคได้จินตนาการร่วมหรือตีความเกี่ยวกับเหตุการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดลำดับเหตุการณ์ ตัวละคร และสถานการณ์ อันจะนำไปสู่การขยายวงสนทนากันในหมู่บุคคลที่บริโภคงานเอดูเทนเมนต์ และการขยายวงในการถกประเด็นปัญหาที่นำเสนอในงานเอดูเทนเมนต์กันอย่างกว้างขวาง ตลอดจนการตื่นตัวร่วมกันของบุคคลในการหาคำตอบที่ชัดเจนกันต่อไป

6. ทฤษฎีการโน้มน้าวใจ (Persuasion Theory) นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับความบันเทิงว่าสื่อบันเทิงสามารถทำหน้าที่เรียกร้องความสนใจจากผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะเครื่องมือที่กระตุ้นการบริโภคข้อมูลข่าวสาร การเผยแพร่ความรู้ การตอกย้ำความจำ การเปลี่ยนทัศนคติ หรือแม้แต่พฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระ ประเด็น และเรื่องราวที่นำเสนอผ่านสื่อบันเทิง

ทฤษฎีการโน้มน้าวใจสามารถช่วยอธิบายแนวทางที่เหมาะสมในการวางแบบสำหรับเนื้อหาสาระของเอดูเทนเมนต์ ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีในการเผยแพร่เอดูเทนเมนต์ ตลอดจนการบริหารจัดการเอดูเทนเมนต์ และการประเมินประสิทธิผลของเอดูเทนเมนต์

7. ทฤษฎีการเผยแพร่กระจายนวัตกรรม (Diffusion Theory) Roger (1995 อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปัตตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) ช่วยอธิบายภาพรวมเกี่ยวกับกระบวนการแพร่กระจายแนวคิดใหม่สู่สมาชิกในสังคม โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ นอกจากนั้นทฤษฎีนี้ยังนำเสนอข้อสรุปกว้าง ๆ เกี่ยวกับขั้นตอนของการเผยแพร่แนวคิดใหม่ไปยังสมาชิก และข้อควรคำนึงต่าง ๆ ในการกระตุ้นสมาชิกในสังคมให้เห็นพ้องต้องกันเกี่ยวกับแนวคิดใหม่และพฤติกรรมใหม่

ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรมให้ข้อคิดกับงานเอดูเทนเมนต์ในด้านการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย การเลือกใช้สื่อ และการอธิบายพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลเป้าหมาย เป็นต้น

8. หลักการตลาดเพื่อสังคม (Social Marketing Theory) เป็นแนวคิดที่ Kotler & Zaltman (1971 อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปัตตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) นำเสนอสู่สังคม โดยเน้นหนักการประยุกต์ใช้หลักการตลาดเชิงผลกำไรให้เข้ากับการบริการในด้านที่ไม่มีผลกำไรตอบแทนในรูปของมูลค่าเชิงเงินตรา

หลักการตลาดเพื่อสังคมสามารถประยุกต์ใช้กับเอดูเทนเมนต์ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในด้านการออกแบบและการวางแผนเอดูเทนเมนต์ เช่น การแบ่งสัดส่วนผู้บริโภค การประเมินความต้องการของผู้บริโภค การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ การพัฒนาสาร และการทดสอบสารเอดูเทนเมนต์ เป็นต้น

9. ทฤษฎีการละคร (Dramatic Theory) เป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ในรูปแบบของละครโทรทัศน์ ละครวิทยุ และภาพยนตร์ โดย Bentley (1967 อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการนำเสนอบทบาทของ “ตัวละครเอก” ตลอดจนการค้นหาแนวทางในการดำเนินเรื่องและการนำเสนอเหตุการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ให้มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริงในด้านที่ดีและด้านไม่ดี อันอาจนำไปสู่การกระตุ้นการตอบสนองเชิงอารมณ์ในหมู่ผู้บริโภค

โดยแนวคิดเชิงทฤษฎีการละครที่นิยมนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเอดูเทนเมนต์ ได้แก่ ละครประเภทเมโลดราม่า ซึ่งเป็นการตีแผ่ความจริงในเชิงเกินจริง โดยตัวละครเอกมักจะเป็นคนดีอย่างสุด ๆ ในขณะที่ตัวละครไม่ดีก็มักจะทำเลวสุด ๆ นอกจากนั้นการดำเนินเรื่องมักจะจบลงเมื่อตัวละครร้ายเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเลือกกระทำพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในสังคมและการปฏิเสธพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

10. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory) มุ่งเน้นการอธิบายหลักการด้านจิตวิทยาและสังคมระดับพื้นฐานของผู้บริโภค ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของระดับความแตกต่างในด้านความคาดหวังของบุคคลที่มีต่อสื่อมวลชนหรือรายการบันเทิง ตลอดจนทำให้เกิดการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีนี้ยังเป็นเสมือนกลไกในการอธิบายพฤติกรรมทางเลือกเปิดรับสื่อ การรับรู้ การจดจำเนื้อหา และการระลึกเนื้อหาได้แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่ระดับความพึงพอใจที่แตกต่างกันไป

โดยรายการเอดูเทนเมนต์ที่ประสบความสำเร็จมักเป็นรายการที่สามารถกระตุ้นให้ผู้บริโภคแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่ตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ และมีความสมดุลในตัวเอง ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้บริโภคสนใจและคาดหวังการเปิดรับสื่อในด้านที่ตนพึงพอใจ

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ผู้วิจัยนำเอาแนวคิดนี้มาเพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ซึ่งกว่าจะออกมาเป็นหนึ่งรายการได้นั้นต้องผ่านการคิด วิเคราะห์ และปรึกษาหารือกันของกลุ่มผู้ผลิตรายการที่ต้องการจะนำเสนอเนื้อหาเอดูเทนเมนต์แบบใดแก่ผู้ชม รวมไปถึงรายการต้องสร้างความพึงพอใจและสร้างความสุขให้แก่ผู้ชมที่รับชมรายการด้วย โดยการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ต้องอาศัยทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการทำงานด้วย

2.4 ทฤษฎีการรับรู้

การรับรู้ คือ กระบวนการที่คนเราเปิดรับสิ่งเร้าที่กระทบกับร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่ง แต่ละบุคคลมีกระบวนการในการเลือกสรร จัดระเบียบและตีความสิ่งเร้า เพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ของการรับรู้นี้เป็นกระบวนการเฉพาะของแต่ละบุคคลที่ขึ้นอยู่กับความต้องการ ความสนใจและประสบการณ์ที่ผ่านมา คน 2 คนอาจจะเปิดรับสิ่งเร้าเดียวกันภายใต้สถานการณ์เดียวกัน แต่อาจมีการเลือกสรร จัดการ และการตีความต่างกัน (Schiffman and Kanuk, 2000 อ้างถึงใน ดวงพร เวทไว, 2545: 31)

องค์ประกอบของการรับรู้มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้ (ประวีณา พลเขตต์, 2560: 26-29)

1. การเลือก (Selection)

เนื่องจากว่าเรายู่ท่ามกลางสิ่งเร้ามากมาย ในขณะที่ใดขณะหนึ่ง เราไม่ได้รับรู้ไปหมดทุกอย่าง แต่เราเลือกรับรู้สิ่งเร้าบางอย่าง ผู้รับสารแต่ละกลุ่มจะเลือกรับสารที่น่าเสนอผ่านสื่อต่าง ๆ และให้ความสนใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัันนั้น โดยจะเลือกรับตามความต้องการและเลือกรับสิ่งที่ตรงกับทัศนคติของตนเอง เช่น คนที่เจ็บป่วยหรือมีปัญหาเรื่องสุขภาพ ก็จะเลือกเปิดรับสื่อหรือข้อมูลที่เป็นความรู้ เป็นประโยชน์ในเรื่องเหล่านี้มากกว่ากลุ่มเด็กหรือคนที่ไม่สนใจเรื่องสุขภาพ โดยการเลือกรับข่าวสารนั้นที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 3 แผนภาพขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร

1.1 การเลือกเปิดรับข้อมูล (Selective exposure) บุคคลมีโอกาที่จะรับสารจากแหล่งสารหรือผู้ส่งสารต่าง ๆ จำนวนมาก แต่เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องเวลา ความสามารถในการเปิดรับรวมไปถึงความพอใจ ไม่พอใจต่อผู้ส่งสาร จึงส่งผลให้บุคคลมักเลือกรับสารจากผู้ส่งสารที่พอใจ และแสวงหาข่าวสารที่สนับสนุนทัศนคติเดิมที่ตนมีอยู่ การเปิดรับข่าวสารนี้จะเกิดขึ้นหรือไม่ เนื่องมาจากตัวผู้รับสาร หากผู้รับสารไม่มีความสนใจต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ย่อมเล็งจะเปิดรับ

1.2 การเลือกให้ความสนใจ (Selection attention) เนื่องจากข้อจำกัดของสมองในการรับข้อมูล บุคคลจึงต้องเลือกที่จะให้ความสนใจต่อสารเท่าที่สมองจะรับได้ ดังนั้นบุคคลมักจะเลือกรับสารที่ตนเองสนใจและสอดคล้องกับทัศนคติของตน ผู้ผลิตรายการสามารถใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ มาเป็นตัวสร้างหรือช่วยเสริมความตั้งใจรับข้อมูลของผู้รับสารได้ เช่น เนื้อหาของประเด็นที่น่าเสนอมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ และเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของผู้รับสาร เป็นต้น

1.3 การเลือกที่จะรับรู้และการตีความ (Selective perception and selective interpretation) การที่บุคคลเลือกรับรู้และตีความข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับไม่เหมือนกันนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการอบรมบ่มเพาะที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล และส่วนใหญ่มักมีแนวโน้มที่จะบิดเบือนให้สารที่ตนได้รับมามีความสอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความเชื่อและทัศนคติดั้งเดิมของตน

1.4 การเลือกจดจำ (Selective retention) โดยปกติบุคคลจะเลือกจดจำสารหรือใจความสำคัญของสารที่สอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือสนับสนุนกับทัศนคติดั้งเดิมของตนได้ดีกว่าการจดจำเรื่องที่หักล้างหรือขัดแย้งกับความคิด ความเชื่อเดิม เพื่อที่จะความทรงจำนี้ไปเป็นประสบการณ์ส่วนตัว ที่สามารถนำไปใช้ต่อได้ในโอกาสถัดไป ซึ่งคนเราก็มีแนวโน้มที่จะเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตนเองหลีกเลี่ยงไม่สื่อสารในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจของตน ข่าวสารที่หลั่งไหลผ่านเข้าไปยังบุคคลแต่ละคนจากช่องทางต่าง ๆ นั้น มักจะถูกคัดเลือกอยู่ตลอดเวลา

2. การรวบรวมข้อมูล (Organization)

คือ การที่ผู้รับสารรวบรวมข้อมูลจากแหล่งสารหลาย ๆ แห่งเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ตนสนใจได้ดีขึ้น หลักสำคัญในการรวบรวมข้อมูล คือ การผสมผสาน (Integration) หมายถึง การที่ผู้รับสารรับสิ่งเร้าจากหลาย ๆ แหล่ง แล้วนำมารวมเป็นเรื่องเดียว โดยมีการกำหนดกรอบในการสร้างภาพรวม ซึ่งขั้นตอนนี้จะทำให้ได้ความหมายทั้งหมดของตัวกระตุ้น

หลักสำคัญในขั้นตอนการผสมผสาน (Integration) ได้แก่

1. Closure ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเติมส่วนที่ขาดหายไปของตัวกระตุ้นให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ ตัวกระตุ้นในลักษณะที่ไม่สมบูรณ์ มักจะก่อให้เกิดการดึงดูดความสนใจได้ดี วิธีการเช่นนี้ยอมทำให้ผู้บริโภครู้สึกเข้าใจโดยลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทั้งนี้ผู้รับสารจะต้องชมรายการด้วยความสนใจเพียงพอในการต่อเติมสิ่งที่ขาดไป
2. Grouping ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะรับข้อมูลที่หลากหลายเข้ารวมกันในรูปแบบของกลุ่ม ก้อนมากกว่าที่จะแยกเป็นหน่วยย่อย การจัดกลุ่มข้อมูลเป็นวิธีการของผู้รับสารที่จะประเมินลักษณะของแต่ละรายการด้วยคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกัน
3. Context หมายถึง สภาพแวดล้อมของภาพ เสียง และคำบรรยายของรายการที่ช่วยให้ผู้รับสารเข้าใจสารที่รายการต้องการนำเสนอได้มากขึ้น สิ่งต่าง ๆ จะถูกมองในลักษณะที่สัมพันธ์กันเสมอและความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้เกิดสาระสำคัญที่คาดการณ์ได้เป็นอย่างดีอย่างหนึ่ง

3. การตีความหมาย (Interpretation)

Assael (1995) กล่าวว่า การตีความหมายเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้รับสารได้เลือกและรวบรวมสิ่งเร้าแล้ว จากนั้นจะนำมาตีความโดยใช้หลักการสำคัญ 2 ประเภท คือ

1. การแบ่งข้อมูลตามประเภท (Categorization) การจัดข้อมูลตามประเภทในแต่ละหมวดประเด็นรายการ ผู้รับสารจะจัดการกับข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น เมื่อผู้รับสารรับข้อมูลที่รายการได้นำเสนอตอนหนึ่ง ผู้รับสารจะรับรู้ว่าการกำลังบอกอะไรแก่ผู้ชม
2. การตั้งข้อสรุปเอง (Inference) เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา รูปแบบ และตัวกระตุ้นต่าง ๆ ในความคิดของผู้รับสารเอง โดยพิจารณาจากองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ของรายการโดยเฉพาะในเรื่องเนื้อหา การตั้งข้อสรุปของผู้รับสารอาจมาจากประสบการณ์ในอดีต มาจากการพูดคุยกับเพื่อน เป็นต้น

โดยทั่วไปการรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือตั้งใจ และมักเกิดตามประสบการณ์และการสั่งสมทางสังคม คนเราไม่สามารถให้ให้ความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ละคนมีความสนใจและรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวต่างกัน ดังนั้นเมื่อได้รับสารเดียวกัน ผู้รับสารสองคนอาจให้ความสนใจและรับรู้สารเดียวกันต่างกัน โดยทั่วไปการรับรู้ที่แตกต่างกันเกิดจากอิทธิพลหรือตัวกรอง (Filter) บางอย่าง (พีชนิ เชนจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และฉรินันท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538: 106-107)

1. **แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ (Motives)** เรามักเห็นในสิ่งที่เราต้องการเห็นและได้ยินในสิ่งที่เราต้องการได้ยินเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

2. **ประสบการณ์เดิม (Past experience)** คนเราต่างเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมต่างกัน ถูกเลี้ยงดูด้วยวิธีต่างกัน และคบหาสมาคมกับคนต่างกัน

3. **กรอบอ้างอิง (Frame of reference)** ซึ่งเกิดจากการอบรมสั่งสมอบรมจากทางครอบครัวและสังคม ฉะนั้นคนต่างศาสนากันจึงมีความเชื่อและทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ กันได้

4. **สภาพแวดล้อม** คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างกัน เช่น อุณหภูมิ บรรยากาศ สถานที่ ฯลฯ จะตีความสารที่ได้รับต่างกัน

5. **สภาวะจิตใจและอารมณ์** ได้แก่ ความโกรธ ความกลัว ฯลฯ เช่น เรามักจะมองความผิดเล็กน้อยเป็นเรื่องใหญ่โต ขณะที่เราอารมณ์ไม่ดีหรือหงุดหงิด แต่กลับมองปัญหาหรืออุปสรรคใหญ่หลวงเป็นเรื่องเล็กน้อยขณะที่มีความรัก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การรับรู้ของบุคคลเป็นผลมาจากสภาพร่างกายหรือความสามารถทางกายภาพของบุคคล (Individual biology or Physical ability) การเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม (Cultural training) และลักษณะทางจิตวิทยาของบุคคล (Personal psychology)

หากการรับรู้ต่างกันมาก การตีความสารต่าง ๆ ก็จะเป็นไปคนละทาง เกิดปัญหาการสร้าง ความเข้าใจต่อกัน เป็นผลให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล นอกเหนือไปจากการรับรู้ต่างกัน เนื่องมาจากตัวกรองการสื่อสารของแต่ละบุคคลแล้วยังมีปัญหาการรับรู้ประเภทอื่น ๆ ด้วย ซึ่งทำให้การสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ เช่น

1. **การรับรู้แบบเหมารวม (Stereotype)** เช่น มักมองว่าผู้หญิงทุกคนเป็นคนอ่อนแอ หรือ ชาวใต้เป็นคนดุด

2. **การรับรู้แบบมีอคติหรือมีความโน้มเอียง (Bias)** เช่น มองคนที่ตนรักเป็นคนดี มองคนที่ตนเกลียดเป็นคนไม่ดีเสมอไป

3. **การรับรู้แบบสุดขั้ว (Black or White)** เช่น มองว่าถ้าคนไม่สวยก็ต้องซีเหร่ หรือถ้าไม่เป็นคนเสียสละก็ต้องเป็นคนเห็นแก่ตัว

4. **การรับรู้แบบแช่แข็ง (Freezing)** เช่น ถ้าเห็นคน ๆ หนึ่งหรือของอย่างหนึ่งเคยเป็นอย่างใด ก็จะได้เห็นคนหรือของนั้นเป็นเช่นนั้นตลอดเวลา แม้ว่าในความเป็นจริงอาจมีการเปลี่ยนแปลง บางอย่างเกิดขึ้นแล้วก็ตาม

จากทฤษฎีการรับรู้ ผู้วิจัยได้นำเอามาใช้ศึกษาการรับรู้ของผู้ชมรายการ หลังจากที่ได้ชมรายการ Loukgolf's English Room แล้ว มีความสนใจและเปิดรับภาษาอังกฤษและข้อคิดที่ได้จากในรายการมาน้อยเพียงใด และการสนทนากันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญมีส่วนที่ช่วยให้การ

รับรู้ของผู้ชมมีมากขึ้นไหม ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับผู้ชมรายการแต่ละบุคคลด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มผู้ชมตัวอย่างในลำดับต่อไป

2.5 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ

แนวทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Approach) อยู่ภายใต้กรอบทฤษฎีที่เน้นการสื่อสารมวลชน เรียกกันว่า ทฤษฎีเชิงหน้าที่ (Functional perspective) การวิเคราะห์ในเชิงหน้าที่ของสื่อมวลชนนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมมนุษย์ต่างก็เกี่ยวข้องกันในเชิงหน้าที่ต่อกัน กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบ ทั้งแบบลูกโซ่และแบบวงจร ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์จึงอธิบายได้ว่าเกิดขึ้นจากความต้องการ (Needs) ซึ่งความต้องการของแต่ละคนจะมีที่มาต่าง ๆ กัน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้น ๆ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับจากสถานการณ์ทางสังคมของเขา แม้ว่าการใช้สื่อมวลชนนั้นจะไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการทุก ๆ ด้านของมนุษย์ แต่ก็น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการบางอย่าง เช่น ความต้องการข่าวสารข้อมูล หรือการเปิดรับสื่อมวลชนอาจเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องชดเชยบางสิ่งบางอย่างที่ขาดไปหรือหาไม่ได้ในขณะนั้น เช่น ความต้องการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ดังนั้น การบริโภคสื่อจึงถือได้ว่าเป็นตัวแปรที่ช่วยให้ระบบสังคมของมนุษย์เข้าสู่สมดุล และทำให้มนุษย์มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้ดียิ่งขึ้น พฤติกรรมการรับสารของมนุษย์เป็นสิ่งที่เกิดจากปฏิกิริยาตอบโต้ต่อความต้องการของมนุษย์เองที่จะรักษารูปแบบพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาให้ระบบชีวิตของตนคงอยู่ได้อย่างปกติ (ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534: 84)

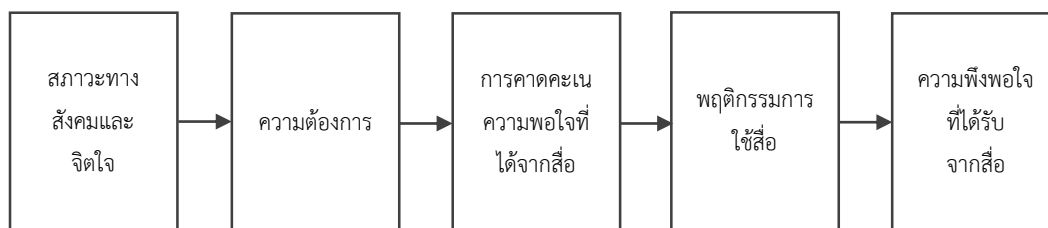
กาญจนา แก้วเทพ (2543: 306) กล่าวถึง การวิเคราะห์แบบแผนการใช้และความพึงพอใจของผู้รับสารนั้นอาจถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษาบทบาทหน้าที่ของสื่อ (Functionalism) แทนที่จะตอบคำถามว่าสื่อมีบทบาทหน้าที่ต่อสังคมอย่างไร ก็เปลี่ยนมาเป็นมุมมองของปัจเจกบุคคลว่า “คนแต่ละคนใช้สื่อเพื่อทำหน้าที่อะไรบ้าง” ซึ่งเอกลักษณ์เด่นของการวิเคราะห์การใช้และความพึงพอใจของผู้รับสารนั้นก็คือให้ความสนใจต่อตัวผู้รับ/ใช้สาร (Media users) มากกว่าตัวสาร (Media/Content)

ในงานวิจัยชิ้นแรก Katz และคณะ (1973) ได้ศึกษาข้อมูลซึ่งเก็บจากผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอิสราเอล จึงได้สร้างมาตราวัดความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมมนุษย์ขึ้น โดยนำเอาองค์ประกอบ 3 อย่างมารวมกันเข้าเป็นความต้องการในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

1. Mode คือลักษณะของความต้องการ เช่น
 - 1.1 ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
 - 1.2 ต้องการให้ลดน้อยลง
 - 1.3 ต้องการให้ได้มา
2. Connection คือ จุดประสงค์ของการติดต่อของบุคคลต่อสิ่งภายนอก
 - 2.1 การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
 - 2.2 การติดต่อเพื่อความพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
 - 2.3 การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคงและสถานภาพ
 - 2.4 การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. Referent คือ บุคคลหรือสิ่งภายนอก ที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่
 - 3.1 ตนเอง
 - 3.2 ครอบครัว
 - 3.3 เพื่อนฝูง
 - 3.4 สังคม รัฐบาล
 - 3.5 ชนบประเพณี วัฒนธรรม
 - 3.6 โลก
 - 3.7 สิ่งภายนอกอื่น ๆ ที่มีความหมายนัยลบ

จากผลการวิจัยพบว่า ชาวอิสราเอลเห็นประโยชน์ของแหล่งสนองความพึงพอใจที่ไม่ใช้สื่อ เช่น ครอบครัว เพื่อนฝูง แต่สื่อก็มีส่วนช่วยพอสมควรในการสนองความต้องการต่าง ๆ โดยเฉพาะบุคคลที่ค่อนข้างสันโดษ ไม่มีการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับบุคคลอื่น จะเห็นได้ว่าสื่อมีประโยชน์อย่างสูงในการสนองความต้องการ อีกทั้งสื่อมวลชนเองยังช่วยในการสนองความต้องการที่จะหนี (Escape) จากสภาพความเป็นจริงได้ดี และคนที่ให้ความสำคัญต่อความต้องการรักษาสถานภาพของรัฐให้มั่นคง มักจะเห็นว่าสื่อช่วยในการสนองความต้องการนี้ได้ดี งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นแม่แบบของงานวิจัยการใช้สื่อและความพึงพอใจของผู้รับสารในระยะต่อมา

สรุปได้ว่าการศึกษากการใช้สื่อและการรับความพึงพอใจ คือ การศึกษาเกี่ยวกับ (1) สภาวะของสังคมและจิตใจที่มีผลต่อ (2) ความต้องการของบุคคล ซึ่งนำไปสู่ (3) การคาดคะเนเกี่ยวกับ (4) สื่อและแหล่งที่มาของสาร การคาดคะเนนี้้นำไปสู่ (5) ความแตกต่างกันในการใช้สื่อและพฤติกรรมอื่น ๆ ของแต่ละบุคคล ส่งผลให้เกิด (6) ความพอใจที่ได้รับจากสื่อ และ (7) ผลอื่น ๆ ที่บางครั้งไม่ได้คาดหมายมาก่อน สามารถอธิบายได้ตามแผนภาพ ดังนี้ (Katz และคณะ, 1974)

ภาพที่ 4 แบบจำลองอธิบายการใช้สื่อเพื่อสนองความพอใจ

แบบจำลองที่ Katz และคณะ (1974) พยายามสร้างขึ้นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า สภาวะของสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน ก่อให้มนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันไป ความต้องการที่ต่างกันนี้ ทำให้แต่ละคนคาดคะเนว่าสื่อแต่ละประเภทสนองความพอใจได้ต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกันจะแตกต่างกันไป ขั้นสุดท้ายคือความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อจะต่างกันออกไปด้วย (อ้างถึงใน ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2534: 85-89)

Blumler McQuail และ Brown (1972) ได้จัดหมวดหมู่ของบทบาทหน้าที่ของสื่อจากมุมมองของปัจเจกบุคคลได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ดังนี้ (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2543: 309)

1. ความเพลิตเพลีน (Diversion) ซึ่งจะออกมาในรูปแบบของการใช้สื่อเพื่อหลบเลี่ยงออกมาจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่ซ้ำซากจำเจ หรือเพื่อหลบหนีปัญหา
2. มนุษย์สัมพันธ์ (Personal Relation) เป็นการใช้สื่อเพื่อเสริมความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคม
3. เอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล (Personal Identity) เป็นการใช้สื่อเพื่อตอกย้ำหรืออ้างอิงกับกลุ่มเพื่อเสริมหรือสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง
4. ติดตามข่าวสาร (Surveillance) อันเป็นหน้าที่พื้นฐานของการเปิดรับสื่อ

กาญจนา แก้วเทพ (2543: 310) กล่าวว่าแรงจูงใจที่จะใช้สื่อและความพึงพอใจที่แสวงหา (gratification sought) และความพึงพอใจที่ได้รับจริง (gratification gained) ได้แก่

- การได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำต่าง ๆ
- การลดความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง
- การเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมและโลกกว้าง
- การหาข้อสนับสนุนมาตอกย้ำค่านิยมที่ตนยึดถืออยู่
- การแสวงหาความเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งในเรื่องชีวิตของตนเองและผู้อื่น
- เพื่อจะได้มีประสบการณ์ในการร่วมทุกข์ร่วมสุขกับคนอื่น ๆ

- เพื่อจะได้ทำความเข้าใจพื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้คน
- เพื่อจะหากิจกรรมอื่น ๆ มาทดแทนการติดต่อสัมพันธ์กับผู้คน
- เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมแบบ “หัวอกเดียวกัน หรือมี “เพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุข” กับคนอื่น
- เพื่อหลบหนีจากปัญหาและความวิตกกังวลอื่น ๆ
- เพื่อเปิดประตูเข้าไปสู่โลกแห่งจินตนาการ
- เพื่อฆ่าเวลา
- เพื่อปลดปล่อยทางอารมณ์
- เพื่อหาแบบแผนในการดำเนินชีวิต

จากทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ ผู้วิจัยนำเอาวิเคราะห์แรงจูงใจในการใช้สื่อและความพึงพอใจของผู้ชมรายการ ทั้งนี้เมื่อมีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มผู้ชมตัวอย่าง จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่ผู้ชมมีต่อรายการได้

จากที่ได้นำเอาแนวคิดและทฤษฎีทั้งหมดนี้มาก็เพื่อเป็นกรอบในการวิเคราะห์รายการแบบเอดูเทนเมนต์ การสร้างสรรค์เนื้อหาในรายการ การสื่อสารการแสดงของทั้งพิธีกรและแขกรับเชิญ รวมไปถึงการเปิดรับของกลุ่มผู้ชมรายการที่มีความสนใจในรายการ Loukgolf's English Room จนนำไปสู่การรับรู้และการนำเอาไปใช้ประโยชน์ อีกทั้งผู้ชมเองก็มีความพึงพอใจหลังจากที่ได้รับชมรายการ โดยสามารถวิเคราะห์ได้จากกลุ่มผู้ชมตัวอย่างที่ถูกคัดเลือกมาก็จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อรายการได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัย ดังนี้

สุลิวีย์ เมธมนงค์ดี (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร** เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เนื้อหาที่นักเรียนสนใจแสวงหาความรู้มากที่สุด คือ คำศัพท์ โดยใช้วิธีถามจากเพื่อนหรือคนรู้จักมากที่สุด รองลงมาคือการชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์และการอ่านหนังสือที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษ 2) นักเรียนส่วนใหญ่มีการเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ ซึ่งรายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคืออี พอร์

ทีนส์ รองลงมาคือรายการพุดพิดพอไฟ และเอ อี ไอ พอร์ ยู โดยมีความถี่ในการรับชมอยู่ในระดับปานกลางและลักษณะการรับชมอยู่ในระดับต่ำ 3) ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง 4) นักเรียนที่มีอายุ ผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษในเทอมที่ผ่านมา และรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน 5) นักเรียนที่มีเพศ ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษาอยู่ และระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์แตกต่างกัน 6) ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ 7) ความคาดหวังประโยชน์จากรายการของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ 8) พฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจที่ได้รับ 9) ความคาดหวังประโยชน์มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อพฤติกรรมเปิดรับชมรายการของนักเรียน 10) ความคาดหวังประโยชน์และพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมีอิทธิพลร่วมกันในเชิงบวกต่อความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า นักเรียนมีความต้องการแสวงหาความรู้ ความถี่ในการรับชม ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจรายการอยู่ในระดับปานกลาง โดยรายการที่ให้ความรู้ทางภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นอกเหนือจากที่เรียนในห้องเรียน เหมือนกับที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมหลังจากที่ได้รับชมรายการแล้ว

เสาวณี ชินนาลอง (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **การสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในรายการพุดพิดพอไฟ** เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาการวิเคราะห์เนื้อหาและวิธีการนำเสนอการสอน กระบวนการผลิต และประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับจากรายการพุดพิดพอไฟ จากผลการวิจัยพบว่า รายการพุดพิดพอไฟ เป็นรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในลักษณะของการศึกษาแบบไม่เป็นการ นำเสนอภาษาอังกฤษในระดับของภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาพูดของชาวอเมริกัน โดยเนื้อหาทั้งหมดเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยเน้นการสอนสำนวนและคำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นการสอนที่ไม่เน้นหลักภาษา พร้อมทั้งสอดแทรกความรู้รอบตัวเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีทั้งของไทยและอเมริกัน นำเสนอในรูปแบบการพูดคุยสนทนาโดยพิธีกรสองคน และใช้วิธีการสอนโดยนำเนื้อหาที่ต้องการสอนผูกโยงเข้ากับเรื่องราวเหตุการณ์ และกิจกรรมในชีวิตประจำวันของคนไทย พร้อมทั้งถ่ายทำในสถานที่จริง เพื่อให้ผู้ชมได้ซึมซับความรู้ไปพร้อม ๆ กับความบันเทิง ซึ่งผู้ผลิตรายการหวังว่ารายการพุดพิดพอไฟเป็นทางเลือกให้กับผู้ที่สนใจต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสังคมไทย และเป็นส่วนเสริมให้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสังคมไทยและการเรียนในระบบการศึกษาไทย ซึ่งเนื้อหาที่ผู้ผลิตยกมา

นำเสนอเป็นหยิบมาจากมุมมองและประสบการณ์ของผู้ผลิตเอง ทำให้ผู้ชมได้รับประโยชน์จากการรับชมรายการในแง่ของการเพิ่มพูนความรู้และเพื่อความบันเทิง แต่การนำไปปรับใช้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ภูมิหลัง และความกระตือรือร้นของผู้ชมแต่ละท่าน

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า เป็นรายการสอนภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการ และการสอนในรายการไม่เน้นหลักภาษาและนำเนื้อหาผูกโยงเข้ากับเหตุการณ์ที่ถ่ายทำในสถานที่จริง นำเสนอในรูปแบบการพูดคุยสนทนาของพิธีกรสองคน อีกทั้งมีการศึกษาประโยชน์ที่ผู้ชมจะได้รับจากรายการ ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปศึกษาต่อเกี่ยวกับรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ และเป็นแนวทางในการออกแบบหรือสร้างเครื่องมือให้แก่ผู้วิจัย

เกศริน พนารังสรรค์ (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **ผลของเพลงสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อทัศนคติ การแสวงหาความรู้ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ฟัง** เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จากผลการวิจัยพบว่าสื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษมีผลทำให้ผู้ฟังมีทัศนคติต่อคำศัพท์ภาษาอังกฤษในทางที่ดีขึ้น โดยคิดว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น และรู้สึกชอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งสื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษยังมีผลทำให้ผู้ฟังเปลี่ยนทัศนคติต่อวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปในทางบวก คือผู้ฟังมองว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อเพลงไม่น่าเบื่อและไม่ใช่เรื่องยาก อย่างไรก็ตามสื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษมีผลต่อทัศนคติของผู้ฟังในด้านไวยากรณ์ในระดับต่ำ เนื่องจากเพลงสอนไวยากรณ์มีเนื้อหาไม่ครอบคลุมไวยากรณ์ทุกประเด็นที่ผู้ฟังต้องเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และสื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษมีผลต่อการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมของผู้ฟังในระดับต่ำ เพราะผู้ฟังส่วนใหญ่ไม่ได้แสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม นอกจากนี้ผู้ฟังมีความพึงพอใจในสื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษทั้งด้านงานผลิตเพลงและด้านเนื้อหาคำศัพท์ที่ใช้ในเพลงอยู่ในระดับสูง แต่มีความพึงพอใจด้านเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง นอกจากนั้นผู้ฟังสามารถใช้ประโยชน์จากเพลงในการเรียน การเขียนหรือการฟังในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง คลายเครียด สร้างความมั่นใจในตัวเองและสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า สื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้รู้สึกสนุกไปกับการเรียนและผู้เรียนเองก็เกิดความพึงพอใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องของการเขียนและการฟังในชีวิตประจำวันด้วย ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปศึกษาต่อเรื่องความพึงพอใจ และการนำไปใช้ประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ชม

ชนิษฐา จิตแสง (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **บทบาทของรายการเรดิโอโนฟล๊อบเบิ้ลต่อการพัฒนาความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ฟัง** เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับฟังรายการเรดิโอโนฟล๊อบเบิ้ลกับระดับความรู้ ทักษะติดต่อภาษาอังกฤษ และการนำความรู้และทักษะภาษาไปใช้ประโยชน์ของผู้ฟัง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากผลการวิจัยพบว่ารายการเรดิโอโนฟล๊อบเบิ้ลมีบทบาทต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของผู้ฟังในระดับปานกลาง และปัจจัยสูงสุดที่ทำให้ผู้ฟังเลือกฟังรายการเรดิโอโนฟล๊อบเบิ้ล คือ รายการมีการแนะนำเพลงใหม่และทันสมัยตลอดเวลา ทำให้ผู้ฟังได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษสนุกมากขึ้นและไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ซึ่งมีผลต่อการมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เพราะรายการมีการนำเสนอทั้งสาระและความบันเทิงควบคู่กันไป ส่วนในด้าน การนำไปใช้ประโยชน์พบว่า ผู้ฟังส่วนใหญ่ นำความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง และผู้ฟังส่วนใหญ่เลือกที่จะเป็นผู้ฟังเพียงอย่างเดียว เพราะโอกาสในการสื่อสารสองทางกับทางรายการมีจำกัด

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า มีการศึกษาพฤติกรรมของผู้ฟังที่ฟังรายการภาษาอังกฤษทางวิทยุผ่านทางการฟังเพลง ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ภาษาอังกฤษพร้อมกับได้รับความสนุกไปด้วย และผู้ฟังได้มีการนำเอาความรู้ที่ได้จากการฟังไปใช้ประโยชน์ในแบบใดบ้าง และรายการมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้ฟังอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์ศึกษาต่อเรื่องรายการภาษาอังกฤษ

จตุพร สุวรรณสุขุม (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **กระบวนการสร้างสรรค์ละครเพลงเพื่อสื่อสารความรู้เรื่องสถิติ** เป็นงานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ที่ได้ทดลองเปลี่ยนช่องทางการสื่อสารจากรูปแบบเดิมสู่สื่อที่เป็นละครเพลง เพื่อลดการสร้างทัศนคติเชิงลบแก่ผู้เรียนวิชาสถิติ โดยช่องทางการสอนแบบใหม่นี้จะสามารถลดอคติที่มีต่อวิชาสถิติและสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถเปิดใจรับความรู้ที่แฝงมากับความสนุกสนานของละคร โดยมีวัตถุประสงค์ข้อแรกเพื่อเข้าใจกระบวนการผลิตละครเวทีแบบมิวสิคัล สำหรับใช้เป็นช่องทางการสื่อสาร โดยผู้วิจัยได้ลงมือสร้างละครเพลง Normal Curve, I love You ขึ้นมาเพื่อที่จะทราบถึงกระบวนการทำงาน โดยมีลำดับการสร้างงาน คือ ขั้นตอนการ แสดงตั้งแต่การคิดขอบเขตของเนื้อหาทางสถิติ การประยุกต์เนื้อหาดังกล่าวมาเป็นตัวบท และการเปลี่ยนแปลงตัวบทสู่เพลง ส่วนเพลงที่แต่งขึ้นสามารถสื่อสารให้เกิดการเรียนรู้จดจำ สำหรับวัตถุประสงค์อีกสองข้อ คือ เพื่อวัดผลความเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อวิชาสถิติ หลังจากการเปลี่ยนช่องทางการสื่อสารเป็นรูปแบบมิวสิคัลและเพื่อวัดผลประสิทธิภาพในการเพิ่มความเข้าใจค่าพื้นฐานต่าง ๆ ทางสถิติ หลังจากแสดงทั้งหมด 5 รอบการแสดง โดยได้คำนวณหาค่าเฉลี่ยของทัศนคติทั้งก่อน

และหลังชมเพื่อหาการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าละครเพลงสามารถเพิ่มประสิทธิภาพความเข้าใจค่าสถิติพื้นฐาน ทำให้ผู้ชมมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า มีการเปลี่ยนช่องทางการสื่อสารการสอนวิชาสถิติจากแบบการสอนที่นั่งเรียนอยู่แค่ในห้องเรียนมาเป็นละครเพลง ซึ่งเป็นการให้ความรู้ที่มีความบันเทิงร่วมอยู่ด้วย และมีการวัดผลของผู้ชมหลังจากที่ได้รับชมละครเพลง และละครเพลงยังมีส่วนช่วยให้ผู้ชมเปิดใจรับกับวิชาสถิติมากขึ้น โดยผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยนี้มีความคิดสร้างสรรค์ในการให้ความรู้ผ่านความบันเทิง

เจษฎากร หอมกลิ่น (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **การสื่อสารวิทยาศาสตร์ในรายการ “เมกาเคลเวอร์ ฉลาดสุด ๆ”** เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ศึกษาการสร้างสารทางวิทยาศาสตร์และการนำเสนอรายการวิทยาศาสตร์ของรายการเมกาเคลเวอร์ ฉลาดสุด ๆ โดยวิเคราะห์จากเทปรายการจำนวน 44 เทป จากผลการวิจัยพบว่าการสร้างสารเนื้อหาวิทยาศาสตร์ได้ทำการคัดเลือกสารที่จะนำเสนอโดยเลือกเรื่องในชีวิตประจำวัน เพื่อติดตั้งวิธีการคิดที่ “วิทยาศาสตร์อยู่ในชีวิตประจำวัน” และ “วิทยาศาสตร์อยู่รอบตัวเรา” โดยเลือกใช้รูปแบบการทดลองเป็นหลัก การกำหนดตัวเลือกขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของคำถามเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ชม แก้ไขความเข้าใจผิดในหลักการ หรือ แก้ไขและป้องกันวิทยาศาสตร์ปลอม การสร้างสารวิธีการวิทยาศาสตร์จะสอดคล้องกับลำดับการดำเนินรายการ ส่วนการสร้างสารการคิดแบบวิทยาศาสตร์จะสังเกตได้จากลักษณะท่าทางของพิธีกรและแขกรับเชิญ อีกทั้งในส่วนของการนำเสนอรายการ ลำดับรายการที่มีการติดตั้งสารทางวิทยาศาสตร์ได้ คือ ช่วงนำเสนอคำถามและช่วงคำถามทางบ้าน และองค์ประกอบของรายการเกมส์โชว์ สามารถนำเสนอสารทางวิทยาศาสตร์ได้ คือ พิธีกร และการจัดระบบกาลเทศะ

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า มีการศึกษาการสร้างสารและการนำเสนอของรายการ อีกทั้งเป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ซึ่งรายการใช้การทดลองทางวิทยาศาสตร์มาเป็นส่วนที่ช่วยสอนและให้ความรู้แก่ผู้ชม และพิธีกรก็มีส่วนสำคัญที่จะต้องมีความรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์ด้วย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยนี้มีความน่าสนใจในการสื่อสารความรู้ไปให้แก่ผู้ชม ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์ศึกษาต่อ

ประวีณา พลเขตต์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **เทคนิคการนำเสนอรายการ “ซัวร์ก่อนแซร์” และการรับรู้ของผู้ชม** เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ศึกษาเนื้อหารายการซัวร์ก่อนแซร์ตอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสุขภาพจำนวน 60 ตอน และมีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ผลิตรายการ ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 MCOT HD และผู้จัดการกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ รวมไปถึงการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ชมตัวอย่างที่มีการรับชมรายการอยู่เป็นประจำจำนวน 10 คน

จากผลการวิจัยพบว่า รายการซัวร์ก่อนแชร์มีเทคนิคการนำเสนอแบ่งออกเป็น 4 เทคนิค คือ 1.เทคนิคด้านกลยุทธ์การนำเสนอ ที่แบ่งออกเป็น กลยุทธ์ด้านรูปแบบรายการ กลยุทธ์สาร และกลยุทธ์การสื่อสารสุขภาพ 2.เทคนิคด้านกระบวนการผลิต ที่แบ่งออกเป็น ขั้นตอนก่อนการผลิต ระหว่างการผลิต และหลังการผลิต 3.เทคนิคด้านช่องทางการสื่อสาร 4.เทคนิคด้านนโยบายและการสนับสนุน ที่แบ่งออกเป็น ด้านนโยบายกับการสนับสนุนจากทางสถานี และด้านการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ อีกทั้งรายการซัวร์ก่อนแชร์สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติการเชื่อและการแชร์ข่าวในกลุ่มผู้ชมตัวอย่างได้ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเชื่อและการแชร์ข่าวในกลุ่มผู้ชมตัวอย่างได้ เนื่องมาจากปัจจัยด้านภูมิหลัง การศึกษาและสังคม พฤติกรรมการใช้สื่อ ประสพการณ์และทัศนคติต่อข่าวแชร์ อุปนิสัย และความชอบส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน รวมไปถึงการนำรายการไปใช้ประโยชน์ในการเป็นแหล่งความรู้ เป็นแหล่งข่าวสาร สร้างความตระหนักและวิจารณ์ญาณ การตรวจสอบข้อมูล การเป็นแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ของสังคม ด้านสื่อการสอน ให้สาระฆ่าเวลา และเป็นตัวกลางสานสัมพันธ์เพื่อนและครอบครัว

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า มีการศึกษาเนื้อหารายการ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับรายการ และการรับรู้ของผู้ชม รวมไปถึงรายการซัวร์ก่อนแชร์ยังเป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่ให้ความรู้แก่ผู้ชมในเรื่องของสุขภาพ ซึ่งในงานวิจัยนี้มีความใกล้เคียงกับเรื่องที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษา

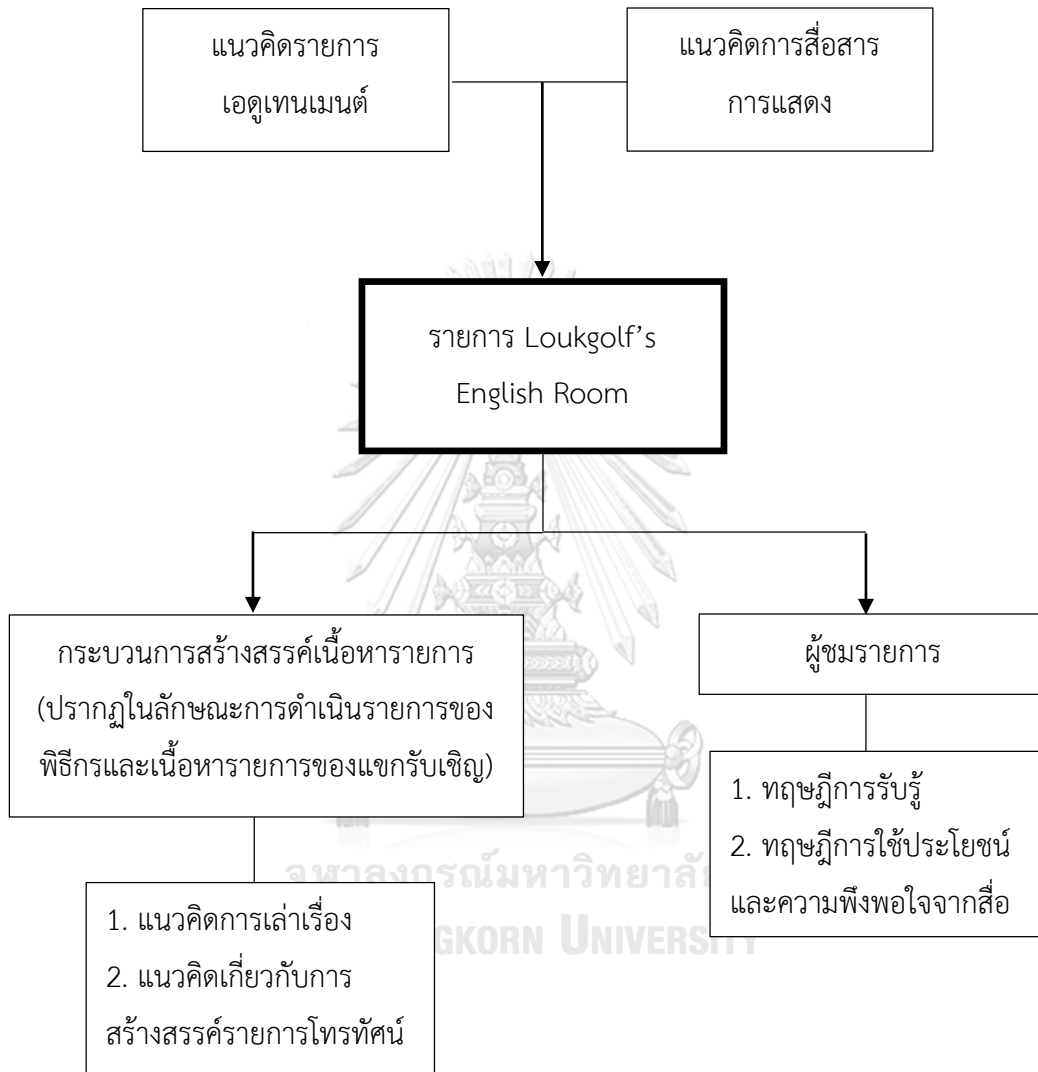
W D P Putra and W Setyaningrum (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่อง **The effect of edutainment toward students' interest in learning mathematics** เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง ที่ทดสอบผลของเอดูเทนเมนต์ที่เกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยเอดูเทนเมนต์ในงานวิจัยนี้ คือ แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนสมาร์ตโฟนที่มีชื่อว่า “Circle” ที่ดำเนินการทดสอบในโรงเรียนมัธยม Yogyakarta ในประเทศอินโดนีเซีย และผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียน 2 ชั้นเรียน ทั้งหมด 58 คนที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกจำนวน 29 คน มีการใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ส่วนกลุ่มที่สองจำนวน 29 คน ใช้วิธีการสอนแบบเดิมโดยที่ไม่ได้มีการใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ด้วยเอดูเทนเมนต์นั้นมีประสิทธิภาพส่งผลต่อความสนใจของนักเรียน อีกทั้งยังมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียน ระหว่างคนที่ใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษาและกลุ่มที่ไม่ใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษา และการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ด้วยการใช้ซอฟต์แวร์เพื่อศึกษานั้นดีกว่าการเรียนรู้อคณิตศาสตร์แบบไม่ใช้ซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในคณิตศาสตร์มากขึ้น ทั้งนี้ในปัจจุบันการเรียนการสอนไม่ได้มี

แต่การสอนด้วยวิธีการเดิม ๆ เท่านั้น แต่การสอนที่ให้ความสนุกกับนักเรียนก็มีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเทคโนโลยีก็เป็นอีกตัวช่วยหนึ่งในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

จากงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้จะทำให้ผู้วิจัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ได้ คือ 1. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง 2. เพื่อศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room โดยอาศัยแนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดง แนวคิดการเล่าเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ทฤษฎีการรับรู้ และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่จะช่วยให้ผู้วิจัยทราบถึงวิธีการคิดและวางแผนของกลุ่มผู้ผลิตในการสร้างสรรค์เนื้อหารายการ และการศึกษากลุ่มผู้ชมตัวอย่างที่จะทำให้ทราบถึงการรับรู้ การนำความรู้และแรงบันดาลใจที่ได้จากในรายการไปใช้ประโยชน์ รวมไปถึงความคิดเห็นของผู้ชมที่มีความพึงพอใจในรายการในด้านใดบ้าง มีส่วนใดที่อยากให้ปรับปรุงหรือเพิ่มเติม ซึ่งจะเก็บรวบรวม นำเอาข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์เนื้อหาในรายการเอดูเทนเมนต์ให้มีความน่าสนใจมากขึ้นต่อไปในอนาคต

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารการแสดงเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายการ Loukgolf’s English Room” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง และเพื่อศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจ ของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตในรายการ Loukgolf’s English Room โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จากกลุ่มผู้ผลิตรายการ และการสนทนากลุ่ม (Focus group) กับกลุ่มผู้ชมจำนวน 12 คน ที่เคยรับชมรายการตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป จากนั้นจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

3.1 แหล่งข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ มีแหล่งข้อมูล 2 ประเภทที่ผู้วิจัยเลือกใช้ คือ แหล่งข้อมูลประเภทรายการโทรทัศน์และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

3.1.1 แหล่งข้อมูลประเภทรายการโทรทัศน์

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากรายการ Loukgolf’s English Room ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2562 รวมจำนวนทั้งหมด 47 ตอน จากช่องทางการเผยแพร่แบบย้อนหลังผ่านทางเว็บไซต์ www.youtube.com

3.1.2 แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คัดเลือกจากบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตรายการ Loukgolf’s English Room ได้แก่

1. คุณอนุชา ทรงวงษ์ (Executive Producer)
2. คุณชยุตภัฏฉัตร กัญจนารณเสฏฐ์ (Creative)
3. คุณคณาธิป สุนทรรักษ์ (TV host)

และกลุ่มผู้ชมจำนวน 12 คน ที่ถูกคัดเลือกมาในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งคัดเลือกจากผู้ชมที่เคยรับชมรายการตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป และเมื่อต้องทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จะเลือกตอนที่มียอดผู้ชมในยูทูป (Youtube) 5 อันดับสูงสุดมาให้กลุ่มผู้ชมตัวอย่างได้รับชม

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลประเภทรายการโทรทัศน์ โดยรับชมรายการ Loukgolf's English Room จำนวนทั้งหมด 47 ตอน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) โดยใช้ชุดคำถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล โดยระหว่างการสัมภาษณ์จะมีการจดบันทึกและอัดเสียง เพื่อเก็บข้อมูลคำตอบ เพื่อเป็นการตอบปัญหานำวิจัยในข้อที่ 1

อีกทั้งเพื่อศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ โดยจะดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อสำรวจความคิดเห็น จากกลุ่มผู้ชมจำนวน 12 คน ที่เคยรับชมรายการ Loukgolf's English Room ตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป เพื่อเป็นการตอบปัญหานำวิจัยในข้อที่ 2

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการรับชมรายการผ่านทางเว็บไซต์ www.youtube.com มาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยอาศัยแนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดง แนวคิดการเล่าเรื่อง และแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ มาใช้ในการวิเคราะห์กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการสร้างสรรค์ การออกแบบเนื้อหาในรายการ การแสดงออกของพิธีกร รวมไปถึงการเล่าเรื่องผ่านแขกรับเชิญ ทั้งยังต้องสอดแทรกความรู้และความบันเทิงให้ออกมาเป็นรายการในรูปแบบเอดูเทนเมนต์ (Edutainment) เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชม

หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยอาศัยทฤษฎีการรับรู้และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ มาใช้วิเคราะห์การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากผู้ชมรายการ เพื่อแสดงให้เห็นถึงว่าผู้ชมมีการรับรู้ นำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจกับรายการเป็นไปในทิศทางแบบใดและมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากที่ได้รับชมรายการแล้ว

3.4 การนำเสนอข้อมูล

ในขั้นตอนการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ทั้งในบทที่ 4 และ 5 ดังนี้

1. บทที่ 4

ผู้วิจัยจะนำการวิเคราะห์ข้อมูลรายการ Loukgolf's English Room มาอธิบายถึงกระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง ทั้งรูปแบบ วิธีการนำเสนอ รวมไปถึงการคัดเลือกแซกรับเชิญที่จะมาในรายการ

2. บทที่ 5

นำเสนอบทสรุปของการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารการแสดงผลเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรายการ Loukgolf’s English Room” โดยใช้ระเบียบวิธีในการวิจัย 2 วิธี คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รายการ Loukgolf’s English Room ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2562 รวมจำนวนทั้งหมด 47 ตอน และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก (Key Informants) จำนวน 3 คน ประกอบกันเพื่อตอบปัญหาคำถามวิจัยข้อที่ 1 คือ กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดงผลเป็นอย่างไร โดยใช้แนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดงผล แนวคิดการเล่าเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ มาเป็นกรอบในการวิจัย โดยบทนี้จะกล่าวถึงกระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดงผล ทั้งรูปแบบ วิธีการนำเสนอ รวมไปถึงการคัดเลือกแขกรับเชิญ

ในขั้นต้น ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) คือ รับชมรายการ Loukgolf’s English Room ย้อนหลังผ่านช่องทางยูทูป (Youtube) ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2562 รวมจำนวนทั้งหมด 47 ตอน ดังนี้

เลขตอน	แขกรับเชิญ	วันที่ออกอากาศ
191	ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร	6 ม.ค. 62
192	ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์	13 ม.ค. 62
193	พัชชา พูนพิริยะ	20 ม.ค. 62
194	ปิยะรัฐ กล้วยจาก	27 ม.ค. 62
195	พิชภา ลิ้มศนุกาญจน์	3 ก.พ. 62
196	ณัชชานันท์ พิระณรงค์	10 ก.พ. 62
197	ทยา โรเจอร์	17 ก.พ. 62
198	ณัฐ ศักดาทร	24 ก.พ. 62
199	วิลเลียม เอเซอร์	3 มี.ค. 62
200	ธนิดา ธรรมวิมล	10 มี.ค. 62
201	ฉันทชนก ฤทธินาภา	17 มี.ค. 62

เลขตอน	แขกรับเชิญ	วันที่ออกอากาศ
202	พิญ พุ่มแก้วกล้า	31 มี.ค. 62
203	โอชา แวง	7 เม.ย. 62
205	ทศพร อาชวานันทกุล	21 เม.ย. 62
206	กฤษดา สุโกศล แคลปป์	28 เม.ย. 62
207	เจนสุดา ปานโต	11 พ.ค. 62
208	ชุตินัน วิจิตรทฤษฎี และ โอฟาร ชูใจ	18 พ.ค. 62
209	ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร	25 พ.ค. 62
210	ณัฐชา เดอซูซ่า	1 มิ.ย. 62
211	อนุชิต สพันธุ์พงษ์	8 มิ.ย. 62
212	เบญจวรรณ อาร์ดเนอร์	15 มิ.ย. 62
213	กฤษฎี จิระเกียรติวัฒนา	22 มิ.ย. 62
214	วง Slot Machine	29 มิ.ย. 62
215	พีท ทองเจือ	6 ก.ค. 62
216	เจษฎ์พิพัฒ ตีละพรพัฒน์	13 ก.ค. 62
217	ศิริน หอวัง	20 ก.ค. 62
218	ยุทธนา บุญอ้อม	27 ก.ค. 62
219	อารยา อินทรา	3 ส.ค. 62
220	สุนิสา เจนท์	10 ส.ค. 62
221	อริสรา ทองบริสุทธิ์	17 ส.ค. 62
222	กวินท์ ดูवाल	24 ส.ค. 62
223	พีชญา วัฒนามนตรี	31 ส.ค. 62
224	มณฑล กสานติกุล	7 ก.ย. 62
225	อจิรภา ไมซิงเกอร์	14 ก.ย. 62
226	วง Mean	21 ก.ย. 62
227	ซอนย่า คูลิ่ง	28 ก.ย. 62
228	ลภัส งามเชวง และ ศิวกร อดุลสุทธิกุล	5 ต.ค. 62
229	วิภูริศ ศิริทิพย์	12 ต.ค. 62
230	ชัชชา อมาตย์กุล	19 ต.ค. 62

เลขตอน	แขกรับเชิญ	วันที่ออกอากาศ
231	ญารินดา บุณนาค	26 ต.ค. 62
232	ปัญญาธิชา เจริญประสิทธิ์	2 พ.ย. 62
233	จุลจักร จักรพงษ์	9 พ.ย. 62
234	กันติชา ชุมมะ	16 พ.ย. 62
235	วิศวะ กิจตันขจร และ คิริน ไชมอน ย้ง	23 พ.ย. 62
236	พริษฐ์ วัชรสินธุ	30 พ.ย. 62
237	กรรณ สวัสดิวัตน์ ณ อยุธยา และ กิตติภัก ท่องอ่วม	7 ธ.ค. 62
238	พัชรี รักษาวงศ์	14 ธ.ค. 62

(หมายเหตุ : ตอนที่ 204 เป็นตอนพิเศษรวมความสนุกในต้นปี พ.ศ.2562)

ตารางที่ 1 รายการ Loukgolf's English Room ตอนที่ศึกษา

จากนั้นผู้วิจัยจะใช้แนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดง แนวคิดการเล่าเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ เพื่อศึกษาระบบการสร้างสรรคเนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง
2. การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room

4.1 ส่วนที่ 1 ผลการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room ที่พัฒนาจากสื่อสารการแสดง

1. จุดเริ่มต้นและแรงบันดาลใจในการทำรายการ Loukgolf's English Room

รายการ Loukgolf's English Room ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ GMM25 ทุกวันเสาร์ เวลา 09.00-10.00 น. ความยาวรายการประมาณ 50 นาที โดยเริ่มออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2558 และยุติการออกอากาศเมื่อช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมารวมระยะเวลาการออกอากาศทั้งสิ้นประมาณ 4 ปี ควบคุมการผลิตโดยบริษัท นางแมวป่า จำกัด ซึ่งมี

คุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรักษ์ คุณครูสอนภาษาอังกฤษและเจ้าของสถาบัน Angkriz เป็นพิธีกรรายการ

จากการสัมภาษณ์คุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรักษ์ ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มในการทำรายการและเป็นพิธีกรรายการ ได้กล่าวถึงจุดเริ่มต้นในการทำรายการ Loukgolf's English Room ว่าเริ่มสอนภาษาอังกฤษผ่านสื่อโซเชียลมีเดียและสื่อออนไลน์มาก่อน ไม่ว่าจะเป็นเฟซบุ๊ก ยูทูป และโซเชียลแคม ซึ่งการที่คุณครูลูกกอล์ฟเลือกสอนผ่านออนไลน์เพราะอยากสอนภาษาอังกฤษให้กับคนที่สนใจเรียนแบบไม่ต้องเสียเงินและอยากเข้าถึงคนให้ได้มากที่สุด จากการได้ลองสอนออนไลน์ทำให้คุณครูลูกกอล์ฟมีความคิดอยากจะทำรายการภาษาอังกฤษ เนื่องจากในปัจจุบันรายการสอนภาษาอังกฤษในไทยมีจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งคุณครูลูกกอล์ฟสนิทสนมกับคุณโอปอล ปาณิสรา ซึ่งมีบริษัท นางแมวป่า จำกัด ที่เป็นบริษัท Production house ที่สามารถผลิตรายการได้ อีกทั้งคุณอนุชา ทรงวงษ์ ผู้อำนวยการผลิตรายการกล่าวว่า อยากทำรายการที่เป็นเอดูเทนเมนต์ จึงเริ่มต้นออกแบบรายการขึ้นมา โดยให้คุณครูลูกกอล์ฟเป็นพิธีกรรายการเนื่องจากว่าเป็นคุณครูสอนภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นจึงเข้าไปคุยกับสถานีโทรทัศน์ช่อง GMM25

“จริง ๆ จุดเริ่มต้นมันมาจากแค่เราอยากจะทำฟรี เพราะตัวพี่ก่อนทำอิงลิชรูมจริง ๆ เราค่อนข้างลองผิดลองถูกกับการสอนออนไลน์มาตลอด ไม่ว่าจะเป็นแบบยูทูปหรือเฟซบุ๊ก คือพี่เป็นคนค่อนข้างที่จะรับนวัตกรรมใหม่ ๆ ถ้ามันมีช่องทางอะไรที่เป็นเทคโนโลยีหรือ innovation ใหม่ ๆ ที่ทำให้เราสามารถ reach คนได้มากขึ้น เราลองดูก่อนเสมอ คือเคยสอนฟรีถึงขนาดโซเชียลแคม พอมันทำมาเรื่อย ๆ เราก็เห็นว่ามันมีคนได้ประโยชน์ คราวนี้พอบวกกับความที่เราเป็นเด็กนิเทศศาสตร์ เราเห็นถึงความสำคัญและสิ่งทีสื่อจะสามารถทำได้บวกกับความสามารถของเราและทีมเพื่อนของเรารอบตัว เราก็รู้สึกว่ามันลองทำรายการภาษาอังกฤษดีกว่าไหม เพราะว่าตอนแรกเนี่ยก่อนจะมาเป็นอิงลิชรูมมันก็ล้มลุกคลุกคลานพอสมควร เพราะว่าเราจะจับทางรายการยังไม่ถูก คราวนี้เราก็รู้สึกว่ามันยังไม่ค่อยมีรายการแบบนี้ในเมืองไทย ก็จับทางไปมา ทำรายการก่อนหน้าอิงลิชรูมมาอันหนึ่งก็ไม่ค่อยเวิร์คเท่าไร ลุดท้ายไป ๆ มา ๆ ก็กลายมาเป็นอิงลิชรูม”

(คณาธิป สุนทรรักษ์, สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2563)

“เราพยายามหาคอนเทนต์ที่เราตั้งใจว่าเราอยากทำอะไรที่เป็นเอดูเทนเมนต์ คืออยากทำอะไรก็ตามที่มันมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์แล้วก็สนุกด้วย เลยเริ่มจากคนใกล้ตัวที่เนี่ยคุณโอปอลกับครูลูกกอล์ฟเนี่ย เค้าเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องกัน ก็สนิทสนมกัน เป็นเพื่อนกัน ก็เออมันมี potential แหละ ครูลูกกอล์ฟก็เป็นเจ้าของสถาบัน Angkriz แล้วเคมีกับบริษัทก็

น่าจะไปในทางเดียวกัน เลยชักชวนกันมาว่าเรามาทำรายการสอนภาษาอังกฤษกันใหม่ ทำให้มันสนุก ให้ทุกคนเอ็นจอยในแบบที่ครูลูกกอล์ฟเป็น เพราะครูลูกกอล์ฟเค้ามีก็แนวทางการสอนภาษาในแบบฉบับของเขาอยู่ ก็เลยเกิดกระบวนการนี้เริ่มต้นครีเอทรายการขึ้นมา โดยบริษัทเราเป็นคนครีเอทตัวรายการขึ้นมาว่ามันน่าจะเป็นแนวทางไหนนะครับ โดยมีครูลูกกอล์ฟเป็นผู้ดำเนินรายการ แล้วถึงจะเข้าไปคุยกับช่อง GMM25”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

2. รูปแบบการผลิตรายการที่ใช้เอดูเทนเมนต์เป็นฐาน

วัตถุประสงค์ของรายการ Loukgolf's English Room คือ เพื่อให้คนได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องเสียเงิน และผู้ชมได้รับแรงบันดาลใจและข้อคิดในเรื่องการใช้ชีวิตจากพิธีกรและแขกรับเชิญที่เชิญมาในรายการ นอกจากวัตถุประสงค์หลักแล้ว ด้วยความที่รายการ Loukgolf's English Room ทำมาถึง 4 ซีซั่น วัตถุประสงค์ของในแต่ละซีซั่นก็จะมีแตกต่างกัน โดยในซีซั่นแรกจะสอนกันแบบง่าย ๆ ในระดับ Beginner ก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มความยากขึ้นไปในแต่ละซีซั่น จนมาถึงซีซั่นสุดท้ายซึ่งก็คือซีซั่นที่ 4 ที่มาทำเป็นรายการทอล์กโชว์แบบเต็มตัว มีการพูดภาษาอังกฤษกันเกือบทั้งรายการ โดยระดับความเข้มข้นทางภาษาจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละซีซั่น ซึ่งผู้ผลิตรายการมีความตั้งใจให้คนที่เข้ามาดูรายการรู้สึกสนุกและได้เรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงสามารถนำเอาความรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการดูรายการไปใช้สอบวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษได้

“เราตั้งใจว่าเราอยากเป็นบริษัทที่ทำอะไรที่เป็นเอดูเทนเมนต์ คือ อยากให้มันมีสาระ ให้มันมีประโยชน์ ในฐานะคนทำสื่อ นะครับ วัตถุประสงค์ของรายการก็แน่นอน เรารู้ว่าภาษาอังกฤษมันสำคัญและอยากให้คนมีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องเสียเงิน คือสังเกตดูว่ารายการอื่น ๆ ก็มีเยอะแยะนะครับ จริง ๆ เราไม่ใช่รายการแรกนะ หลาย ๆ รายการเขาก็ทำ แล้วก็ล้มเลิกกันไป เราก็รู้สึกว่าตอนนี้มันก็ขาดอีกแล้ว อย่างที่บอกเราอยากสอนภาษาอังกฤษให้กับคนดู วัตถุประสงค์เราก็เลยแค่นั้นเองครับแค่อยากให้คนดูรู้สึกว่าภาษาอังกฤษมันสนุกนะ ดูไปด้วยแล้วก็ได้เรียนไปด้วย แต่วัตถุประสงค์เรามันเป็นแบบนี้ทุกปีก็จริง เพียงแต่ว่าเราจะมีวัตถุประสงค์ในแต่ละซีซั่นที่แตกต่างกันออกไปเท่านั้นเองครับ อย่างซีซั่นแรกก็จะดูเป็น Beginner หน่อย สอนง่าย ๆ สอนกันเป็นคำ ๆ มานั่งคุยกัน แล้วมันจะค่อย ๆ โตขึ้นครับ ถ้าไปดูรายการตามแต่ละซีซั่นจะมีความเข้มข้นของภาษาที่ต่างกันไป จนมาถึงซีซั่นล่าสุดก็คือเราทำเป็นทอล์กโชว์เลย ถึงขั้นพูดกันเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะอยากให้คนที่ติดตามรายการคือถ้าเอาจริง ๆ เราตั้งใจกันเล่น ๆ ว่าดูรายการเราแล้วน่าจะ

สามารถเติบโตไปสอบ Toeic อะไรแบบนี้ได้เลย คือคิดว่าแค่ดูเรา ทำแค่ดูก็น่าจะได้ประโยชน์”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

“มันคือเรื่องการสอนเนอะ ง่าย ๆ เลยก็คือการให้ความรู้เรื่องภาษาอังกฤษกับคนดูนี้แหละครับ ถ้าได้ดูรายการมากก็จะเห็นว่ามันถูกพัฒนาขึ้นเป็นแบบทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษเต็มรูปแบบเลยแหละ ซึ่งมันก็เริ่มมีมากกว่าความรู้ภาษาอังกฤษแล้ว และพี่ลูกกอล์ฟด้วยวัยของเขาที่เพิ่มขึ้นครับมันก็มีเรื่องของการใช้ชีวิต แรงบันดาลใจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งที่ยากจะถ่ายทอดให้กับคนดูด้วย”

(ชยุตภวัฒน์ กาญจนารณเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

โดยผู้ผลิตรายการได้ตั้งกลุ่มผู้ชมเป้าหมายหลักของรายการ Loukgolf's English Room ไว้ค่อนข้างกว้าง คือ ตั้งแต่ช่วงวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ หรือ Generation X และด้วยความที่ช่วงอายุค่อนข้างกว้างก็เพราะคนที่สนใจจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุไหนก็สามารถสนใจและเรียนรู้ในเรื่องของภาษาได้เสมอ

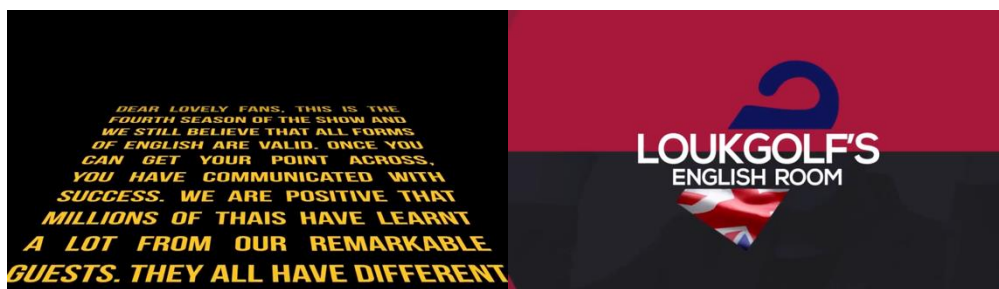
“กลุ่มเป้าหมายหลัก ๆ เลย เราเป็นกลุ่มเดียวกับช่องในช่วงนั้นนะครับ เราก็เปิดรับตั้งแต่วัยรุ่นไปจนถึงหลัก 38 ไร่จ้เลย หรือไปจนถึง Gen X เลยด้วยซ้ำ เพราะคนที่สนใจภาษาอังกฤษมันไม่ได้กำหนดช่วงวัย แต่โดยรวมของรายการจริง ๆ ก็คือตั้งแต่วัยรุ่นไปจนถึง Gen X เลย”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

3. โครงสร้างและรูปแบบการนำเสนอรายการที่พัฒนาจากกลวิธีการเล่าเรื่อง

รายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่ให้ทั้งสาระความรู้ควบคู่ไปกับความบันเทิง โดยจัดเป็นรูปแบบรายการทอล์กโชว์ที่สอนภาษาอังกฤษผ่านการสนทนากันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ โดยรายการ Loukgolf's English Room จะมีทั้งหมดด้วยกัน 4 ช่วงดังนี้

ภาพที่ 5 ไตเติลเปิดรายการ Loukgolf's English Room ซีซั่น 4

เริ่มด้วยด้วยการพูดถึงผู้ชมรายการและตามด้วยไตเติลเปิดรายการซีซั่น 4

“Dear lovely fans, this is the fourth season of the show and we still believe that all forms of English are valid. Once you can get your point across, You have communicated with success. We are positive that millions of Thais have learnt a lot from our remarkable guests. They all have different levels of English and have shown us that it’s the courage to give it a go that matters, and it’s ok to make mistakes. This show is like a big classroom. We don’t want to leave anyone behind. English will therefore be dominant but there will be some Thai in every episode to make new learners of English feel at ease. We always love to hear your constructive criticism to help us improve, but no internet trolling please! Thanks for your endless support. It’s time to sit back, relax and enjoy the show!” (ถึงแฟน ๆ ที่รัก นี่เป็นซีซั่นที่ 4 ของรายการ และเรายังเชื่อว่ารูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษไม่มีผิดหรือถูก ตราบใดที่คุณสามารถสื่อสารประเด็นออกไปให้คนอื่นเข้าใจได้นั้นหมายความว่า การสื่อสารของคุณสำเร็จแล้ว เรามั่นใจว่าคนไทยกว่าล้านคนได้เรียนรู้อะไรมากมายจากแขกรับเชิญคนพิเศษของเรา ซึ่งแขกรับเชิญแต่ละคนก็มีความสามารถด้านภาษาที่แตกต่างกันออกไป พวกเขาแสดงให้เห็นว่าคนที่ต้องการจะเก่งภาษาต้องเริ่มจากความกล้าที่จะใช้ภาษาก่อน ถึงแม้จะต้องผิดพลาดบ้างก็ไม่เป็นไร รายการนี้เป็นเหมือนห้องเรียนขนาดใหญ่ที่เราไม่อยากจะใครไว้ข้างหลัง ดังนั้นแม้เนื้อหาส่วนใหญ่ของรายการจะเป็นภาษาอังกฤษแต่เรายังสอดแทรกภาษาไทยในทุก ๆ ตอนเพื่อผู้ที่กำลังเริ่มต้นฝึกภาษาอังกฤษรู้สึกผ่อนคลายในการเรียนภาษามากขึ้น เราน้อมรับทุกคำติชมเพื่อนำมาพัฒนารายการแต่ขอให้ติชมกันอย่างสร้างสรรค์ ขอขอบคุณที่คอยสนับสนุนอยู่เสมอ ตอนนี้ได้เวลาแล้วที่จะจับจองพื้นที่หน้าจอ ผ่อนคลาย และสนุกสนานไปกับรายการของเรา : แพลโดยผู้วิจัย)

หลังจากนั้นพิธีกรรายการจะกล่าวทักทายผู้ชมและเกริ่นถึงแขกรับเชิญ และเชิญแขกรับเชิญเข้าสู่รายการ หลังจากนั้นจะเข้าสู่ช่วงที่ 1

ตัวอย่างการกล่าวทักทายของพิธีกรในตอนของกันติชา ชุมมะ

“Hi guys! สวัสดีคุณผู้ชมทั่วประเทศนะคะ You’re watching Loukgolf’s English Room. Where you live, laugh and learn. It is a colourful day. I’m feeling so colourful today. How are you feeling right now? Is everyone okay today? Today’s guest is a beautiful and fierce supermodel that we are proud to welcome back to the show for the second time. Please welcome น้องติชาค่ะ”

ภาพที่ 6 การทักทายของพิธีกรกับแขกรับเชิญในรายการตอนที่ 234 กันติชา ชุมมะ

ช่วงที่ 1

หลังจากที่เชิญแขกรับเชิญเข้ามาในรายการแล้ว พิธีกรจะกล่าวทักทายถามสารทุกข์สุกดิบกับแขกรับเชิญ เช่น คุณสบายดีไหม, ช่วงนี้เป็นอย่างไรบ้าง, งานยุ่งไหม ฯลฯ และพยายามสร้างความเป็นกันเองเพื่อทำให้แขกรับเชิญรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษในรายการได้แบบไม่เคอะเขิน ในกรณีที่แขกรับเชิญคนนั้นรู้สึกประหม่าในการพูดภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นพิธีกรจะเข้าประเด็นคำถามที่ต้องถามแขกรับเชิญในช่วงที่ 1 โดยประเด็นคำถามนั้นขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญที่เชิญมา

ภาพที่ 7 ช่วงที่ 1 ของรายการ Loukgolf's English Room

ตอนที่ 208 ชุติมน วิจิตรทฤษฎี และ โอปาร ชูใจ

ช่วงที่ 2

ช่วงนี้เป็นการพูดคุยกับแขกรับเชิญในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งในแต่ละตอนประเด็นคำถามจะต่างกันขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญเป็นหลัก ในช่วงนี้มีช่วงเล็ก ๆ รวมอยู่ด้วย ซึ่งก็คือช่วง Speedy quiz และช่วง Monkeying around

- ช่วง **Speedy quiz** จะเป็นการถาม-ตอบแบบรวดเร็ว เป็นช่วงที่นำมาตัดอารมณ์ของแขกรับเชิญและผู้ชมให้รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นและสนุกไปกับคำถามเหล่านั้น โดยในช่วงนี้จะเป็นแนวคำถามที่ถามว่า “ถ้าหากว่า...” “สมมติว่า...” หรือเป็นคำถามที่ต้องมีการเลือกระหว่างของ 2 สิ่ง และบางคำถามก็ทำให้ผู้ชมรู้จักในตัวตนของแขกรับเชิญมากขึ้น โดยครีเอทีฟรายการกล่าวถึงช่วงนี้ว่า

“ความจริง Speedy quiz ส่วนใหญ่มันจะเป็นคำถามแบบ what if เป็นหลักครับ แบบว่าถ้าเกิดพีมีปีก พี่คิดว่าพี่จะบินไปทำอะไรบ้าง ถ้าเกิดว่าวันหนึ่งตื่นขึ้นมาแล้วเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ละ สิ่งที่ยากให้มันแตกต่างก็คืออยากได้มาตัดอารมณ์ความตึงของบทสนทนาด้วยครับ อีกอันหนึ่งก็คือมันเป็นจังหวะที่เอาไวปิดเบรกได้อย่างดี พยายามจะให้คำถามสุดท้ายได้วิ๊คว้ายหรือร้องเพลงอะไรฝากแฟน ๆ ครับ ความจริงพยายามจะทำให้มันพอมีมุมที่แยกออกมาผ่อนคลายบ้าง”

(ชยุตกวัฒน์ กาญจนารัตนเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

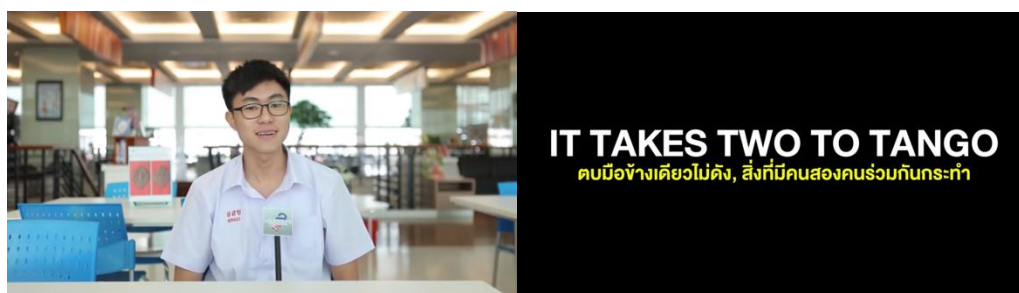
ภาพที่ 8 ช่วง Speedy quiz ตอนที่ 212 เบญจวรรณ อาร์ดเนอร์

- ช่วง **Monkeying around** เป็นช่วงที่นำเสนอสำนวนภาษาอังกฤษพร้อมกับความหมายและประโยคการใช้สำนวนนั้น ๆ สำนวนที่นำมาเสนอนั้นนำมาจากหนังสือชื่อ “Monkeying Business” ของคุณ Pual Burgess ช่วงนี้จะทำให้เด็กนักเรียนในโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมโดยการนำเอาสำนวนไปถามถึงความหมาย โดยหลักการในการเลือกสำนวนนั้นจะเลือกคำศัพท์ที่ง่าย พอฟังแล้วจะรู้ความหมายนั้นแต่พอนำคำศัพท์มารวม ๆ กันจะมีความงง จึงทำให้เด็ก ๆ ต้องช่วยกันเดา

จากการสร้างสรรค์ช่วงนี้ขึ้นมา เพราะต้องการให้ผู้ชมรู้สึกผ่อนคลายจากการคุยกันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ และการที่เลือกไปถ่ายเด็กมัธยมศึกษาในโรงเรียนเพราะอยากได้การมีส่วนร่วมและสนุกไปกับทีมงานที่เข้าไปถาม และให้ออกาสเด็ก ๆ ได้มีพื้นที่ในการแสดงออกผ่านสื่อด้วย รวมไปถึงสามารถขยายฐานของผู้ชมให้กว้างมากยิ่งขึ้น

“อันนี้คือมันมาจากว่าพี่ลูกกอล์ฟแนะนำหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อคล้ายกันกับชื่อช่วงเลย ช่วงนี้มันน่าจะช่วยให้คนได้รู้จักสำนวนบางสำนวนขึ้น มันมีหลายสำนวนที่เราไม่รู้เลยด้วยซ้ำว่ามันแปลว่าอะไร หรือถ้าเราแปลตรงตัวมันก็จะแปลก ๆ ครับ ซึ่งหลักการเลือกสำนวนคือพี่ลูกกอล์ฟก็แนะนำมาว่าให้เลือกจากที่มันเป็นพวกคำที่มันดูง่าย ๆ พอมาคิดก็จะเฮ้ยังงิอะไร หรือ คนแปลได้ทุกคำแน่ ๆ แต่พอมารวมกันแล้วแบบมันจะ meaning ถึงอะไรหว่า ส่วนนักเรียนถ้าเอาตามความจริงก็คือในเชิงโปรตักชั้นเลยครับ แค่อีลไปที่โรงเรียน แล้วก็ขอความร่วมมือจากทางโรงเรียน อีกลุ่มหนึ่งก็ถือว่าไปดูความเห็นอื่น ๆ ของน้องเขาด้วยว่าคิดกันอย่างไร”

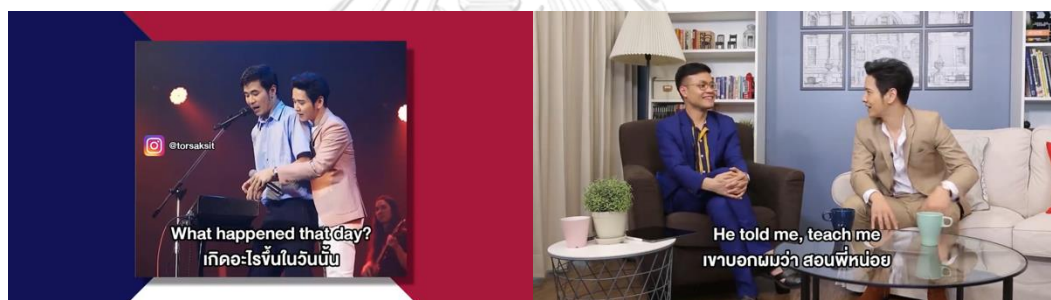
(ชยุตภวัฒน์ กาญจนารณเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

ภาพที่ 9 ช่วง Monkeying around ตอนที่ 200 ธนิตา ธรรมวิมล

ช่วงที่ 3

มีการพูดคุยกับแขกรับเชิญต่อในประเด็นต่าง ๆ และช่วงนี้มักจะมีการนำรูปจากอินสตาแกรมส่วนตัวของแขกรับเชิญมา เพื่อให้แขกรับเชิญเล่าถึงเรื่องราวในวันนั้นว่าเกิดอะไรขึ้น และในช่วงที่ 3 นี้ยังมีช่วงเล็ก ๆ รวมอยู่ด้วยคือ ช่วง Master mind

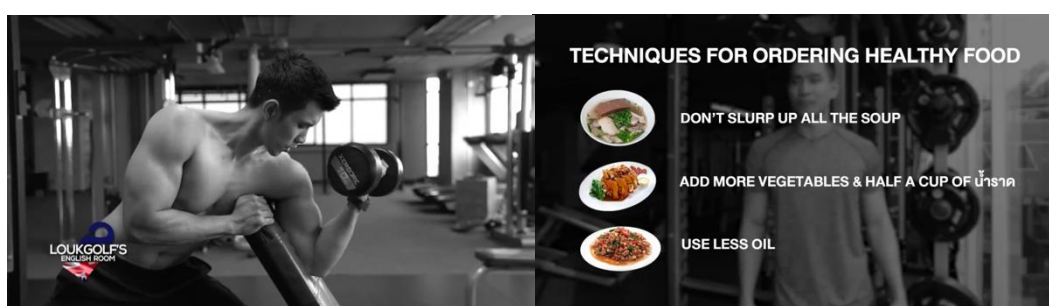

ภาพที่ 10 ช่วงที่ 3 พูดคุยสนทนา ตอนที่ 209 ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร

- ช่วง Master mind เป็นช่วงที่นำคนที่มีความเชี่ยวชาญในอาชีพต่าง ๆ มาถ่ายทอดความรู้และการทำงานคร่าว ๆ รวมไปถึงมีคำแนะนำดี ๆ ของอาชีพนั้น ๆ ให้กับผู้ชม โดยกลุ่มผู้ผลิตรายการตั้งใจว่าอยากให้เป็นอีกช่วงหนึ่งที่น่าเสนอเนื้อหาที่นอกเหนือไปจากการสนทนากับแขกรับเชิญหลักในรายการ และตั้งแต่ตอนที่ 223 เป็นต้นไปไม่มีช่วง Master mind เพราะผู้ผลิตรายการต้องการนำเอาเวลาของช่วงนี้ประมาณ 4-5 นาทีกลับไปอยู่ที่แขกรับเชิญหลักในรายการ และการหาแขกรับเชิญในช่วงนี้ก็ทำได้ยากมากขึ้นด้วย

“ที่ไม่มี *Master mind* แล้ว ถ้าเอาจริง ๆ พอเราลอง *weight* น้ำหนักหลาย ๆ ครั้ง เข้าก็เสียดายที่จำเป็นต้องแบ่งเวลาให้ *Master mind* ซึ่งความจริง *Master mind* เองก็น่าเสียดายครับ แต่ถ้าพูดกันตามตรงยังงั้นแหละก็คือ *priority* แรกครับ เราก็เลยตัดสินใจว่า งั้นเราเอาเวลากลับมาให้กับ *weight* ดีกว่า ซึ่งถ้าเอาจริง ๆ 4-5 นาทีนั้นผมว่าคุ้ยได้ประเด็นหนึ่งใหญ่ ๆ หรือ 2-3 ประเด็นที่มันเป็นเรื่องที่เราอาจจะได้รู้เพิ่มเติมขึ้นจาก *weight* ด้วยครับ”

(ชยุตกวัฒน์ กาญจนารณเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

ภาพที่ 11 ช่วง *Master mind* ตอนที่ 191 ปิยะวัฒน์ เข้มเพชร

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ช่วงที่ 4

ช่วงที่ 4 นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงเล็ก ๆ ดังนี้

- ช่วง **Learn something** เป็นช่วงของการเรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษจากการแปลเพลงสากลที่เขารับเชิญได้เลือกมา ช่วงนี้พิธีกรจะเน้นไปที่การสอนและให้ความรู้แก่ผู้ชมรายการ และเพลงก็เป็นสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่ดีอีกทางหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมรายการรู้สึกสนุกแล้วได้รับความรู้จากช่วงนี้ไปด้วย

“เพลงเป็นองค์ประกอบของสื่อการสอนภาษาอังกฤษเลยด้วยซ้ำ ก็เลยคิดว่ามันง่าย และมันน่ารักมากเลยกับการเลือกเพลง แล้วมาฟังสำนวนจากเพลง ซึ่งเพลงก็มีเรื่องราวและเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นวิธีการนำเสนอผ่านเพลงเป็นวิธีที่เราารู้สึกว่าธรรมชาติที่สุดแล้วของการเรียนภาษา”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

ภาพที่ 12 ช่วงที่ 4 Learn something ตอนที่ 233 จุลจักร จักรพงษ์

- ช่วง **This is playtime** เป็นช่วงสุดท้ายของรายการที่เป็นการเล่นเกมที่ระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ เกมในแต่ละตอนนั้นจะขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญเป็นหลัก ซึ่งเกณฑ์ในการเลือกเกมมาเล่นคือดูจากแขกรับเชิญคนนั้นว่ามีจุดเด่นและมีความเหมาะสมกับเกมแบบไหน บางทีแขกรับเชิญจะเลือกเกมเองว่าอยากเล่นเกมไหนหรือไม่อยากเล่นเกมไหน โดยช่วงนี้เน้นไปที่ความสนุกสนานเป็นหลักและทำให้พิธีกรและแขกรับเชิญมาทำกิจกรรมสนุก ๆ ร่วมกัน และผู้ชมเองก็จะได้ผ่อนคลายลงก่อนจะจบรายการ

“เกมที่เลือกมาเล่นส่วนใหญ่เลยเราก็จะมีเกมประจำ เราพยายามคิดเกมประจำไว้ แล้วสองคือเกมขึ้นอยู่กับแขก จะดูว่าแขกคนนี้น่าจะเหมาะแบบนี้ บางทีแขก request เลยว่าอยากเล่นใบ้คำ บางทีแขกก็ไม่ซีเรียสให้เราคิดให้เลย บางคนแขกก็จะบอกไม่อยากจะเล่นอะไร หรือบางทีเรารู้สึกว่าแขกคนนี้ควรเล่นอะไร เกมที่การตัดสินใจของเราก็จะวน ๆ อยู่ในแค่นี้แหละครับ จริง ๆ ช่วงนี้นั้นเอาไว้เบรกระยะครับ เราก็เลยมองว่าเราควรที่จะ Relax ช่วงสุดท้ายหลังจากคุยกันมาเหนื่อยแล้ว เราก็อยากให้ทั้งแขกทั้งตัวลูกกอล์ฟแล้วก็ผู้ชมเบรกดด้วยกิจกรรมสนุก ๆ กัน เพราะเดี๋ยวมันจะจบแล้ว สนุกกันตอนสุดท้ายดีกว่า ตรงนี้ถือเป็นหนึ่งในก่อนความสนุกที่ทั้งแขกและลูกกอล์ฟจะทำกิจกรรมร่วมกัน”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

ภาพที่ 13 ช่วงที่ 4 This is playtime ตอนที่ 236 พิธีกร วุฒิสินธุ์

สรุปรายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการที่มีโครงสร้างรายการอย่างชัดเจน คือในแต่ละตอนจะมีทั้งหมด 4 ช่วงด้วยกัน โดยช่วงที่ 1-3 จะเน้นการพูดคุยกับแขกรับเชิญเป็นหลัก พร้อมกับแทรกช่วงต่าง ๆ เพิ่มเข้าไป เพื่อเพิ่มสีสันให้กับแต่ละช่วงของรายการ เช่น ช่วง Speedy quiz ช่วง Monkeying around และช่วง Master mind ส่วนช่วงที่ 4 จะเน้นไปที่การให้ความรู้ภาษาอังกฤษจากการแปลเพลงผสมไปกับความบันเทิงจากเกมที่คิดขึ้นมาเพื่อร่วมเล่นกับแขกรับเชิญ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างกลวิธีการเล่าเรื่องในรายการ Loukgolf's English Room ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์ โดยใช้กรอบแนวคิดการเล่าเรื่อง ดังนี้

1.) ผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องในรายการ Loukgolf's English Room จะมีอยู่ 2 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

- **พิธีกร/ผู้ดำเนินรายการ** : คณาธิป สุนทรรักษ์
- **แขกรับเชิญ** : ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์

ซึ่งพิธีกรทำหน้าที่เป็นผู้นำเสนอรายการ มีหน้าที่ในการสัมภาษณ์พูดคุยกับแขกรับเชิญ ส่วนแขกรับเชิญมีหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่อง ซึ่งเป็นประสบการณ์จากแขกรับเชิญในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ การทำงาน ชีวิตส่วนตัว ฯลฯ ที่ต้องการจะนำมาถ่ายทอดให้กับผู้ชม

2.) เรื่องราว

ช่วงที่ 1 : พิธีกรกล่าวทักทายถามสารทุกข์สุกดิบกับแขกรับเชิญ หลังจากนั้นจึงเข้าประเด็นคำถามเรื่องชีวิตวัยมัธยมและการเรียนภาษาอังกฤษของศิววัฒน์ในอดีต ที่ในตอนนั้นไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เพราะมีความกังวลในหลักภาษา

โดยในช่วงที่ 1 เป็นช่วงพูดคุยสนทนา ซึ่งพิธีกรเปิดประเด็นคำถามเรื่องในชีวิตรัยเด็กและการเรียนภาษาอังกฤษของแขกรับเชิญ โดยลักษณะคำถามที่พิธีกรถามคือ “ในสมัยมัธยมนั้นคิดว่าตัวเอง

ฮอตมากแค่นั้น” และ “ตอนนั้นภาษาอังกฤษของคุณเป็นอย่างไร” ซึ่งในช่วงที่ 1 ต้องการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นอดีตเพื่อให้ผู้ชมเห็นภูมิหลังว่าศิวัณน์เป็นเด็กต่างจังหวัด เรียนโรงเรียนไทยทั่วไป การเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีแต่ไม่มีความมั่นใจในการพูด เนื่องจากไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การเล่าเรื่องในช่วงที่ 1 เป็นการเปิดเรื่องให้ผู้ชมเข้าใจถึงปัญหาของแขกรับเชิญในเรื่อง การพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งพิธีกรมีอารมณ์ร่วมไปกับสิ่งที่แขกรับเชิญเล่า

ช่วงที่ 2 : เป็นเรื่องชีวิตวัยเด็กต่อจากช่วงที่ 1 และเรื่องตลกเกมที่ทำให้ศิวัณน์ทะเลาะกับภรรยา รวมไปถึงจุดเริ่มต้นในการตกหลุมรักการแสดงหลังจากเล่นละครเรื่องที่ 3 ซึ่งอยากทำให้ตัวเองเป็นมีชื่อเสียงมากขึ้นและประสบความสำเร็จ หลังจากนั้นพิธีกรจะหยิบใบคำถามเล็ก ๆ เพื่อเข้าสู่ช่วง Speedy quiz ที่เป็นการถาม-ตอบกับแขกรับเชิญแบบรวดเร็ว และปิดช่วงที่ 2 ด้วยช่วงของ Monkeying around

โดยในช่วงที่ 2 เป็นช่วงพูดคุยสนทนาต่อจากช่วงที่ 1 ซึ่งพิธีกรเปิดประเด็นคำถามต่อว่า “ได้ยินมาว่าตอนเป็นเด็กคุณชนมากใช้ไหม” เพื่อให้ผู้ชมเห็นถึงนิสัยในวัยเด็กของศิวัณน์ ที่ตอนนั้นเป็นเด็กที่ชนและเคยแก๊งค์เพื่อนไว้ในห้องเรียน รวมถึงคำถามที่ว่า “เกิดอะไรขึ้นในวันนั้นบอกเราหน่อยได้ไหม” ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ศิวัณน์เล่าเรื่องที่ทะเลาะกับภรรยา เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ระหว่างสามีและภรรยา โดยการถามคำถามของพิธีกรเรื่องที่ศิวัณน์ตลกเกมนั้น เหมือนเป็นการบอกเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่พิธีกรได้ยินมา ว่าครั้งหนึ่งภรรยาคุณเดินออกจากบ้านไปแล้ว และศิวัณน์ไม่ได้สังเกตเลยว่าเธอเดินออกไปจากบ้าน ซึ่งพิธีกรใส่อารมณ์ สีหน้า ท่าทางประกอบคำพูด เพื่อที่จะให้แขกรับเชิญบอกเล่าถึงเหตุการณ์ในวันนั้นให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น

ภาพที่ 14 การแสดงออกของพิธีกรในช่วงที่ 2 ตอนที่ 192 ศิวัณน์ โชติชัยชรินทร์

อีกทั้งคำถามที่ว่า “คุณตกหลุมรักการแสดงตั้งแต่เมื่อไร” เพื่อให้เห็นถึงอาชีพการเป็นนักแสดงของศิวัณน์ หลังจากนั้นจะมีช่วง Speedy quiz ซึ่งเป็นช่วงเล็ก ๆ ที่แทรกอยู่ในช่วงที่ 2 ที่นำเอามาตัดอารมณ์แขกรับเชิญและผู้ชมเพื่อให้ผ่อนคลายลงจากคำถามที่สนทนากันมาก่อนหน้านั้น และอยากให้อารมณ์ดีขึ้น ตื่นตัวและกระฉับกระเฉง เพราะพิธีกรจะถามคำถามแบบเร็ว เพื่อเร่งให้แขกรับเชิญต้องตอบออกมาให้เร็วด้วยเช่นกัน ซึ่งคำตอบที่ได้จากแขกรับเชิญจะทำให้ผู้ชมเห็นตัวตนที่

แท้จริงและความคิดที่ออกมาจากจิตใต้สำนึก เพราะไม่ได้มีเวลาให้คิดไตร่ตรองก่อนตอบ เป็นการตอบแบบทันทีทันใด โดยลักษณะของคำถาม เช่น “คำที่คุณพูดบ่อย ๆ” “ส่วนไหนของร่างกายที่คุณภูมิใจที่สุด” “ชื่อเล่นที่คุณและภรรยาเรียกกันและกัน” เป็นต้น และปิดท้ายช่วงที่ 2 ด้วยช่วงเล็ก ๆ ซึ่งก็คือช่วง Monkeying around เป็นช่วงที่ยากให้ผู้ชมผ่อนคลายลงจากการสนทนากันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ และได้เรียนรู้สำนวนภาษาอังกฤษจากการไปถามเด็กนักเรียนในโรงเรียนว่ารู้จักสำนวนนี้ไหม แล้วมีความหมายว่าอย่างไร หลังจากนั้นจะขึ้นสำนวนพร้อมกับบอกความหมายและตัวอย่างประโยคการใช้สำนวนที่ถูกต้องให้กับผู้ชม

ช่วงที่ 3 : เป็นเรื่องธุรกิจส่วนตัวของศิวัฒน์นอกเหนือจากการทำงานในวงการบันเทิง และกลับมาพูดถึงเรื่องความรัก โดยเป็นเรื่องจุดเริ่มต้นความรักระหว่างศิวัฒน์และภรรยา ซึ่งพิธีกรได้มีการถามคำถามถึงเรื่องความสัมพันธ์กับภรรยามาตั้งแต่ช่วงที่ 2 แล้ว รวมถึงจุดเริ่มต้นในการกลับมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับความช่วยเหลือจากน้องชายของภรรยา

โดยในช่วงที่ 3 เป็นช่วงพูดคุยสนทนาต่อจากช่วงที่ 1 และ 2 ซึ่งพิธีกรได้เปิดประเด็นคำถามว่า “นอกจากอาชีพของคุณ มีอะไรที่คุณหลงใหลอยู่บ้าง” จากคำตอบของศิวัฒน์คือเรื่องของธุรกิจ ศิวัฒน์จึงได้เล่าถึงธุรกิจฟิตเนสและร้านอาหารที่ตนเองทำอยู่ รวมถึงธุรกิจของครอบครัวที่ศิวัฒน์ได้ช่วยงานอยู่ด้วย เพื่อให้เห็นถึงการทำงานนอกเหนือจากงานในวงการบันเทิง และคำถามต่อมาคือ “คุณชอบอะไรมากที่สุดเกี่ยวกับภรรยาของคุณ” “คุณตระหนักได้ตอนไหนว่าชอบเธอในแบบคู่รัก” จากคำตอบที่ได้มาทำให้เห็นถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ตั้งแต่วันที่เจอกันครั้งแรกของศิวัฒน์และภรรยา จากการเล่นละครด้วยกัน และมีการถ่ายภาพให้กับละครเรื่องนั้น ซึ่งพิธีกรและแขกรับเชิญได้ลุกขึ้นเพื่อทำท่าทางประกอบถึงเรื่องราวในวันนั้นเพื่อที่จะให้ผู้ชมเห็นภาพมากขึ้น

ภาพที่ 15 ท่าทางประกอบของพิธีกรและแขกรับเชิญในช่วงที่ 3 ตอนที่ 192 ศิวัฒน์ โชติชัยชรินทร์

รวมถึงคำถามที่ว่า “บอกเราเกี่ยวกับที่คุณได้พบครอบครัวของภรรยาครั้งแรกหน่อย” ซึ่งคำถามนี้เป็นจุดเริ่มต้นในการกลับมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของศิวัฒน์ เนื่องจากว่าครอบครัวของภรรยาเป็นชาวต่างชาติ ต้องสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ แต่ศิวัฒน์ไม่สามารถที่จะพูดคุยตอบโต้กับ

ครอบครัวของภรรยาได้ จึงทำให้เริ่มคิดที่อยากจะฝึกภาษาอังกฤษโดยฝึกจากการอ่านหนังสือ ภาษาอังกฤษกับน้องชายของภรรยาทุกวัน อีกทั้งมีการนำภาพน้องชายของภรรยาขึ้นมาเป็น ภาพประกอบในรายการด้วย

ภาพที่ 16 ภาพประกอบน้องชายของภรรยาในช่วงที่ 3 ตอนที่ 192 ศิวฉวี โสติชัยชินทร์

จนในปัจจุบันศิวิฉวีสามารถพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี หลังจากนั้นจะปิดช่วงที่ 3 ด้วย ช่วงเล็ก ๆ ซึ่งก็คือช่วง Master mind เป็นช่วงที่อยากให้ผู้ชมได้เห็นถึงการทำงานของคนที่อยู่ในแวดวงอาชีพต่าง ๆ และคำแนะนำดี ๆ จากอาชีพนั้น โดยนำเอามาตัดอารมณ์ผู้ชมให้รู้สึกผ่อนคลายลงจากการพูดคุยกันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ การเล่าเรื่องในช่วงที่ 3 มีการพูดถึงความรักระหว่าง ศิวฉวีและภรรยามากขึ้นหลังจากที่ได้มีการกล่าวถึงมาบ้างแล้วในช่วงที่ 2 อีกทั้งเรื่องของ การพูด ภาษาอังกฤษที่มีการกล่าวถึงเรื่องนี้มีมาตั้งแต่ช่วงที่ 1 ของรายการ โดยช่วงที่ 3 นี้ได้พูดถึงบทสรุปการพูดภาษาอังกฤษของศิวิฉวี จากตอนแรกที่ไม่สามารถพูดได้เลย แต่ตอนนี้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้แล้ว ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมาเรื่อย ๆ

ช่วงที่ 4 : เป็นช่วง Learn something ที่เป็นการแปลเพลงสากลที่แขกรับเชิญได้เลือกมา และช่วง This is playtime ที่เป็นการเล่นเกมระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ

โดยในช่วงที่ 4 เป็นการให้ความรู้ภาษาอังกฤษจากการแปลเพลงสากลและการเล่นเกม โดย ช่วงแปลเพลงพิธีกรมีการแปลเพลงพร้อมกับทำท่าทางประกอบเพื่อให้เข้ากับเพลง เช่น ถ้าประโยคใน เพลงที่แปลมามีความเศร้า พิธีกรจะทำท่าทางประกอบและหน้าตาที่เหมือนจะร้องไห้

ภาพที่ 17 การแสดงออกของพิธีกรในช่วงที่ 4 ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์

ส่วนช่วงเล่นเกม เกมที่เลือกมาเป็นเกมใบ้คำ พิธีกรจะเริ่มมีท่าทีที่กระฉับกระเฉงขึ้นและพร้อมเล่นเกม เนื่องจากการเล่นเกมต้องจับเวลา ทำให้พิธีกรจะมีการเร่งแซกรับเชิญให้รีบใบ้คำเพื่อที่พิธีกรเองจะต้องรีบตอบ ซึ่งจะทำให้ผู้ชมรู้สึกลุ้นตามไปด้วยว่าจะสามารถใบ้คำกันได้มากหรือน้อย โดยในช่วงที่ 4 นี้พิธีกรและแซกรับเชิญจะผ่อนคลายลงจากการพูดคุยตั้งแต่ช่วงที่ 1-3 ซึ่งผู้ชมเองก็จะผ่อนคลายลงเช่นเดียวกัน แล้วสนุกไปกับรายการ ช่วงนี้พิธีกรต้องสามารถเอนเตอร์เทนให้แซกรับเชิญและผู้ชมสนุกตามได้ด้วย

3.) การจัดลำดับเหตุการณ์

การวางโครงสร้างการนำเสนอรายการ Loukgolf's English Room ใน 1 ตอน จะแบ่งรายการออกเป็นทั้งหมด 4 ช่วง และมีความยาวรายการประมาณ 50 นาที ซึ่งจะมีการเปิดรายการโดยพิธีกรกล่าวทักทายผู้ชมและเชิญแซกรับเชิญเข้ารายการ หลังจากนั้นจะเริ่มพูดคุยกับแซกรับเชิญ ในช่วงที่ 1 ประเด็นคำถามจะเป็นเรื่องชีวิตวัยมัธยมและการเรียนภาษาอังกฤษ ช่วงที่ 2 เป็นการพูดคุยเรื่องในวัยเด็กต่อจากช่วงที่ 1 รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างสามี-ภรรยา และการทำงานในอาชีพนักแสดง ช่วงที่ 3 จะเป็นพูดคุยถึงการทำธุรกิจของตัวเองและครอบครัว จุดเริ่มต้นความรักกับภรรยา และการกลับมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วงที่ 1-3 จะมีช่วง เล็ก ๆ แทรกไว้ เพื่อผ่อนคลายแซกรับเชิญและผู้ชมจากการพูดคุยกัน ส่วนช่วงที่ 4 เป็นการแปลเพลงสากลและการเล่นเกมระหว่างพิธีกรและแซกรับเชิญ

4.) ดนตรีประกอบ

ในรายการ Loukgolf's English Room มีการใช้เสียงปรบมือและเสียงเชียร์จากทีมงานในสตูดิโอในช่วงเปิดรายการ ต้อนรับแซกรับเชิญ และช่วงเข้ารายการในช่วงที่ 2-4 อีกทั้งมีเสียงหัวเราะขบขันจากทีมงานเมื่อรู้สึกว่าการที่เล่าอันมีความตลก เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศให้กับรายการ

สนุกสนานมากขึ้น และเป็นเหมือนการสะท้อนกลับได้ว่าในสตูดิโอมีความรู้สึกเช่นไรในตอนนั้น ผู้ชมทางบ้านก็น่าจะรู้สึกแบบนั้นเช่นเดียวกัน และมีดนตรีประกอบที่เป็นทำนองในคีย์ซิงของรายการ ในช่วงตอนเปิดและตอนท้ายของแต่ละช่วง

สรุปได้ว่ากลวิธีการเล่าเรื่องในรายการ Loukgolf's English Room จะเป็นการเล่าเรื่องผ่าน แอกรับเชิญ โดยมีเรื่องราวของแอกรับเชิญเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ความน่าสนใจในแต่ละตอนแตกต่างกัน เช่น ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์ ที่มีการพูดถึงภูมิหลังของตัวเองตั้งแต่ช่วงที่ 1 ของรายการ ว่าไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถฟังรู้เรื่อง ต้องการที่จะสื่อสารแต่ไม่สามารถสื่อสารออกมาได้ หลังจากนั้นช่วงที่ 3 มีการกลับมาเล่าถึงจุดเปลี่ยนที่ทำให้อยากพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตัวเอง ที่มีการเริ่มฝึกฝนมาเรื่อย ๆ จนสามารถพัฒนาตัวเองได้ และในวันนี้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดี ซึ่งผู้ชมก็จะเห็นว่าจากที่ศิววัฒน์เคยไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ แต่หลังจากที่ได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ ก็สามารถพูดได้ เหมือนกับเป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจดี ๆ ให้กับผู้ชมในเรื่องภาษาอังกฤษด้วย

4. ทักษะการสื่อสารการแสดงที่พิธีกรใช้ในการดำเนินรายการ

เนื่องจากคุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรักษ์ จบปริญญาตรีจากคณะนิเทศศาสตร์ เอกสื่อสารการแสดง โทโฆษณานิเทศศาสตร์และภาพนิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เกียรตินิยมอันดับ 2) และเดินทางไปศึกษาต่อปริญญาโทด้านการกำกับละครเวที MA in Theatre Directing จาก East15 Acting School, University of Essex จากประเทศอังกฤษ (Natchaphon, 2562) ซึ่งจากการเรียนทางด้านสื่อสารการแสดงมา ทำให้คุณครูลูกกอล์ฟมีทักษะในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการใช้เสียง การจัดวางท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกาย การจัดการอารมณ์ความรู้สึก เป็นต้น โดยทักษะการสื่อสารการแสดงที่พิธีกรใช้ในการดำเนินรายการมีดังนี้

1.) การจัดการความคิด จินตนาการ และอารมณ์ความรู้สึก

พิธีกรมีการควบคุมและการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างดี อาจจะมีบ้างบางครั้งที่ทำขำขันจนแสดงออกมามากเกินพอดี แต่เพราะสถานการณ์ที่คุยกันมีความเป็นกันเองและผ่อนคลาย ซึ่งสิ่งนี้ที่พิธีกรแสดงออกมาแบบนี้ก็เพื่อที่จะให้บรรยากาศการคุยเป็นไปอย่างสนุกสนานและไม่เคร่งเครียดมากเกินไป อีกทั้งเป็นการละลายพฤติกรรมของแอกรับเชิญให้รู้สึกว่าเป็นพื้นที่ที่ปลอดภัยในการคุย และกล้าที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษออกมาได้อย่างเต็มที่ โดยจากพื้นฐานในการเรียนด้านสื่อสารการแสดงของพิธีกร ทำให้พิธีกรสามารถจัดการกับอารมณ์ได้ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์แบบใดก็ตาม ทั้งนี้

อารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับบทสนทนาที่คุยกับแขกรับเชิญ รวมถึงตัวแขกรับเชิญเองด้วย

2.) การจัดการภาษากาย

จากพื้นฐานการเรียนรู้ด้านสื่อสารการแสดงมา พิธีกรสามารถควบคุมการแสดงออกทางสีหน้าให้เป็นไปตามสถานการณ์ได้ เช่น บทสนทนาที่คุยกับแขกรับเชิญเมื่อเป็นเรื่องตลกขบขันก็จะหัวเราะเสียงดังพร้อมมีท่าทางประกอบ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่พูดคุยกันปกติหรือเป็นเรื่องที่จริงจังก็จะมีสีหน้าที่เรียบนิ่งและตั้งใจฟัง ซึ่งสายตาที่พิธีกรแสดงออกมานั้นมักจะประสานสายตากับแขกรับเชิญ เพื่อแสดงออกถึงความตั้งใจและสนใจฟังเวลาที่แขกรับเชิญพูดสลับกับการมองไปที่กล้อง อีกทั้งท่าทางของพิธีกรโดยส่วนใหญ่มักจะนั่งฟังไปที่พนักเก้าอี้ พร้อมกับนั่งไขว่ห้าง มีท่าทางสบายและเป็นกันเอง รวมถึงการเคลื่อนไหวสัมพันธ์ไปกับการพูด และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไปตามอารมณ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้การแสดงออกทางสีหน้า สายตา ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของพิธีกรมักจะขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญที่เชิญมา แต่ส่วนมากมักมีบุคลิกท่าทางที่ขี้เล่น สบาย ๆ และเป็นกันเองจนทำให้แขกรับเชิญที่เชิญมา รู้สึกผ่อนคลายในการพูดคุยหรือให้สัมภาษณ์ เมื่อแขกรับเชิญส่งการกระทำที่มีพลังในการพูดคุยมาให้กับพิธีกร พิธีกรก็จะส่งกลับไปให้กับแขกรับเชิญในแบบที่เท่ากัน เพื่อให้ในต่อนั้น ๆ รู้สึกลงตัวมากขึ้น ผู้ชมก็จะรับรู้ได้ว่าต่อนั้น ๆ มีความสนุกเพราะเคมีของพิธีกรและแขกรับเชิญเข้ากันได้เป็นอย่างดี

“ต้องมีการดึงความเป็น extrovert ออกมาเยอะหน่อยเพื่อสร้างสีสัน แต่สุดท้ายมันจะขึ้นอยู่กับเคมีระหว่างพี่กับแขก เพราะรายการอิงลิชรูมหลัง ๆ มันจะไม่ใช้เรื่องของการเล่นมายากลดิ้นเคมี มันคือเรื่องของการเล่นที่ต้องหาเคมีที่เหมาะสม สมมติไปเจอเทปติซ่า พี่กับติซ่าเราเป็นเคมีที่เหมาะสม พี่ส่งพลังแบบนี้ เขาส่งกลับมาแบบนี้ แต่สมมติไปดูเทปพี่อิ๋วโก้ พี่ก็ไม่สามารถใช้พลังแบบติซ่ามาใส่พี่อิ๋วโก้ได้ ไม่มีประโยชน์ แต่ถ้าเป็นซีซั่นแรก พี่อาจจะเอาพลังแบบติซ่ามาใส่กับทุกคนเลย ซึ่งมันทำให้บางตอนก็ไม่กลมกล่อม เพราะเคมีมันไม่ถูกต้องสำหรับพี้นะเคมีที่มันดีมันควรจะต้องเป็นเคมีที่มาจากเรากับแขก ถ้าตอนไหนแขกจริงจังเราก็จริงจังกับเขาลิ เราก็ปล่อยให้มันเป็นธรรมชาติ”

(คนาธิป สุนทรรักษ์, สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2563)

และการทำรายการ Loukgolf's English Room ซึ่งเป็นรายการทอล์กโชว์ที่พูดคุยกันอย่างเป็นกันเอง ทำให้ในส่วนการแต่งกายของพิธีกรมักจะเน้นเสื้อผ้าแบบทันสมัยที่มีสีสันสดใส เสื้อผ้าข้างในมักจะเป็นเสื้อยืดหรือเสื้อเชิ้ต ข้างนอกมักจะเป็นสูท และสวมกางเกงขายาว หรือบางครั้ง

อาจจะเป็นชุดสุทที่ไม่ได้เป็นทางการจนเกินไป โดยในแต่ละสัปดาห์พิธีกรจะใส่ชุดในลักษณะเดียวกัน แต่ต่างกันที่สีสันทันของชุด และมักสวมถุงเท้าแบบยาวกับรองเท้าผ้าใบหรือรองเท้าหุ้มส้น มีเครื่องประดับคือต่างหูและนาฬิกาข้อมือ ส่วนเรื่องการแต่งหน้าของพิธีกรจะมีความเป็นธรรมชาติ มีความสมจริงและเหมาะสม ส่วนการจัดแต่งทรงผมจะไม่มีผมมาปกปิดใบหน้า ทำให้เห็นใบหน้าของพิธีกรได้อย่างชัดเจน

ภาพที่ 18 การแต่งกายของพิธีกรในรายการ Loukgolf's English Room

3.) การจัดการการใช้เสียง

เนื่องจากว่าพิธีกรมีพื้นฐานการเรียนรู้ด้านการแสดงมา ทำให้พิธีกรมีความสามารถในการใช้เสียงที่ไม่เพียงแต่ชัดเจน แต่สามารถสื่อสารถึงอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งการใช้เสียงของพิธีกรไม่ได้ใช้ตามความถนัดในทุกสถานการณ์ แต่การใช้เสียงจะขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญและเรื่องที่สนทนากันในรายการ เช่น ถ้าแขกรับเชิญเป็นกันติชา ชุมมะ พลังเสียงที่กันติชาส่งมาให้พิธีกรจะมีความดัง ทำให้พิธีกรจะต้องใช้เสียงส่งกลับไปในระดับที่เท่ากัน แต่ถ้าเป็นแขกรับเชิญที่เป็นคนพูดเบา พิธีกรก็จะปรับการใช้เสียงให้เบาลงเพื่อให้เข้ากับแขกรับเชิญ แต่การทำรายการภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีการออกเสียงที่ชัดเจน ฟังง่าย และถูกต้อง เพราะการออกเสียงคำต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ ถ้ามีความชัดเจน ฟังง่าย และถูกต้องแล้วก็จะทำให้ผู้ชมเรียนรู้ที่จะออกเสียงตามไปกับพิธีกรได้ อีกทั้งพิธีกรมีความคล่องในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นธรรมชาติ มีน้ำเสียงน่าฟัง และสำเนียงของพิธีกรจะเป็นสำเนียง British ซึ่งพิธีกรมีความตั้งใจพูดด้วยสำเนียงแบบนั้นเพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้กับตัวเอง และรายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการภาษาอังกฤษที่ไม่ได้มีความเป็นทางการหรือเป็นรายการเพื่อสอนให้ความรู้เพียงอย่างเดียว ทำให้การจัดการใช้เสียงของพิธีกรจำเป็นต้องมีความเข้าใจเพื่อเอนเตอร์เทนผู้ชมให้รู้สึกสนุกตามไปด้วย

ทั้งนี้ จุดเด่นของรายการคือการแสดงออกของพิธีกรที่มีอารมณ์ผันไปตามแขกรับเชิญและเรื่องที่สนทนากันในรายการ อีกทั้งพิธีกรยังนำเอาความรู้จากการเรียนด้านสื่อสารการแสดงมาใช้ในการดำเนินรายการ ซึ่งบุคลิกลักษณะของพิธีกรเป็นไปอย่างธรรมชาติ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีวิธีการคุยกับแขกรับเชิญได้อย่างเป็นกันเอง พร้อมกับมีเทคนิคในการสอดแทรกการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างลงตัว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. ความคิดสร้างสรรค์ที่ปรากฏในรายการเมื่อวิเคราะห์ด้วยแนวคิดการวางแผนด้านรูปแบบเนื้อหาเอดูเทนเมนต์

จากที่ผู้วิจัยได้ประมวลแนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์ในเรื่องการวางแผนด้านรูปแบบและเนื้อหาของรายการเอดูเทนเมนต์ มีรายละเอียดดังนี้

1. การใช้สำนวนภาษา

รายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษ โดยที่แขกรับเชิญเล่าเรื่องราวของตัวเองผ่านการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้การพูดคุยกับแขกรับเชิญในรายการส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ซึ่งทางรายการจำเป็นต้องมีการจัดทำบทบรรยายทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยขึ้น เพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหาในการคุยกันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดทำบทบรรยายนั้นได้มีการส่งไปให้กับคนไทยที่อยู่ในประเทศอังกฤษจัดทำให้ หลังจากนั้นจะ

ส่งกลับมาให้กับทางรายการ ทั้งนี้แขกรับเชิญที่มาในรายการจะมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษระดับใดก็ตาม แต่ขอให้อ่านสิ่งที่สื่อสารออกมาโดยไม่ต้องกังวลว่าจะพูดผิดหรือพูดถูกตามหลักภาษา แต่ทบบรรยายภาษาอังกฤษที่ขึ้นให้ในรายการจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอ เพราะทางรายการต้องการนำเสนอสิ่งที่ถูกต้องให้กับผู้ชม

“เราขอมส่งทำซับที่อังกฤษแล้วเขาก็จะส่งกลับมา ซึ่งคนทำซับให้เราเป็นคนไทยที่อยู่ต่างประเทศอังกฤษ เป็นเหมือนผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ เขาก็จะมีแก๊ททั้งในเนื้อหา รายการ ทั้งตอน script ตอนตัดต่อ ตอนพูด บางทีแขกบางคนเป็นฝรั่งก็ยิ่งพูดผิดเลย แต่อย่างที่เราบอกคนไทยพูดก็ไม่ได้ถูกหลักภาษาเสมอไป เขาจะพูดผิดยังไงก็ได้ ซับต้องถูกเสมอ เราปล่อยให้มันผิดไม่ได้ แต่เราจะไปแก้คำพูดแขกก็ไม่ได้ เพราะมันซับจะถูกเสมอ ลูกกอล์ฟก็พยายามย้ำอยู่ในรายการว่าพูดเลยไม่ต้องกังวล แต่สิ่งที่รายการนำเสนอคือสิ่งที่ถูกต้อง”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

อีกทั้งพิธีกรมักจะมีการเน้นย้ำคำศัพท์ที่แขกรับเชิญพูดออกมาในรายการ ซึ่งวิธีการสอนภาษาอังกฤษของพิธีกรมักจะสอดแทรกในระหว่างการพูดคุยกับแขกรับเชิญ โดยพิธีกรมักจะพูดย้ำคำศัพท์นั้นอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับบอกความหมายให้กับผู้ชม ในบางครั้งอาจจะมีการนำเอาแท็บเล็ตมาใช้ในรายการ เพื่อหาความหมายของคำศัพท์คำนั้นและเปิดการอ่านออกเสียงคำศัพท์คำนั้นผ่านดิกชันนารีให้กับแขกรับเชิญและผู้ชมได้ฟัง ซึ่งคำศัพท์ที่พิธีกรมักเน้นย้ำจะเป็นคำศัพท์ที่พิธีกรเห็นว่า เป็นคำศัพท์ที่ถูกนำไปใช้บ่อย ๆ หรือเป็นคำศัพท์ที่น่าสนใจ เพื่อเป็นความรู้ให้กับผู้ชม

“ที่ต้องประเมินว่า 4 ปีมาคำแบบไหนมันใช้บ่อย คำศัพท์แบบไหนที่มันน่าสนใจ คำศัพท์แบบไหนที่แขกพูดแล้วอันนี้ดีจังเลย เป็นหน้าที่ของพีในฐานะที่เอาความเป็นครุมาครอบตีกว่าว่าเอออันเนี่ยแหละ เพราะบางครั้งถ้าเราไม่ดึงศัพท์มาเลยเนี่ยมันเป็นการฟังผ่าน พอฟังผ่านบางทีมันเหมือนเราฟังเทป เราไม่รู้ว่าจะต้องจับจุดตรงไหน ก็จะเป็นหน้าที่ของพีที่ต้องมองว่าคำนี้ใช้อย่างนี้นะ”

(ศณาธิป สุนทรรักษ์, สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2563)

2. สถานการณ์แวดล้อม

รายการ Loukgolf's English Room มีการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกวงการบันเทิงมาร่วมพูดคุยสนทนากันในรายการ ซึ่งแขกรับเชิญในรายการถือว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาในรายการส่วนใหญ่มาจากเรื่องราวของแขกรับเชิญเป็นหลัก จึงทำให้ต้องมีเกณฑ์ในการ

คัดเลือกแขกรับเชิญ โดยรายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษ การพูดคุยสนทนากันในรายการก็จะเป็นภาษาอังกฤษเกือบทั้งหมด ทำให้**แขกรับเชิญที่มาในรายการ จำเป็นจะต้องพูดภาษาอังกฤษได้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในกระแสของช่วงเวลาขณะนั้น** อย่างเช่น ซอนย่า คุลลิ่ง ที่ถูกเชิญมาหลังจากที่เป็นกระแสจากการเป็นเมนเทอร์ในรายการ The Face Thailand รวมไปถึงจะต้องเป็น**แขกรับเชิญที่คุณครูลูกกอล์ฟสนิทสนมคุ้นเคยและอยากพูดคุยด้วย** ซึ่งแขกรับเชิญแต่ละคนล้วนมีเรื่องราวในชีวิตที่น่าสนใจและพร้อมถ่ายทอดเรื่องราวนั้นสู่ผู้ชม

“ปกติวิธีเลือกแขกอันดับแรกต้องพูดภาษาอังกฤษได้ จริง ๆ พอกำหนดว่าแขกต้องพูดภาษาอังกฤษได้ เซเลบในวงการเราก็ scope ลงเหลือแค่กลุ่มเล็ก ๆ เราเชื่ออย่างนี้ครับ เราเชื่อว่าใครก็ตามที่เข้ามานั่งคุยด้วยภาษาอังกฤษ คุณไม่ต้องเป็น big name คุณไม่ต้องเป็นคนที่อยู่ในกระแสฮือต ทุกคนมีเรื่องเล่า และในเรื่องราวของทุกคนนั้นมันก็สอนอะไรคนดูได้เหมือนกัน เพราะแน่นอนเราบอกแล้วว่าเราทำรายการสอนภาษา เพราะฉะนั้นเราไม่จำเป็นต้องได้อันตามาในช่วงที่อนันดาโปรโมทหนังเรื่องใหญ่ ๆ หรือว่าไม่ต้องได้คนนี่ที่เป็นข่าวแรง ๆ เราารู้สึกว่าใครก็ได้ที่สะดวก แล้วส่วนใหญ่ก็ based on มาจากลูกกอล์ฟอยากคุยกับใคร เพราะว่ามันจำเป็นมาก ๆ ครับ คน host เนี่ยเขาก็มีสิทธิ์นะ ไม่ใช่เราอัดใครก็ได้ แขกเนี่ยเป็นคนรอบตัวเขาใหม่ เป็นเพื่อนเขาใหม่ เป็นคนที่เขาชื่นชมด้วยใหม่ เป็นคนที่เขาอยากนั่งคุยด้วยใหม่ อันนี้ก็เป็นหนึ่งในการตัดสินใจด้วย”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

ส่วนช่วง Master mind การคัดเลือกแขกรับเชิญในช่วงนี้จะมาจากบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสายอาชีพต่าง ๆ ที่มีความน่าสนใจ โดยแขกรับเชิญในช่วงนี้อาจจะไม่ได้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป อีกทั้งไม่ได้มีแรงดึงดูดความสนใจของผู้ชมมากนัก จึงทำให้ช่วง Master mind เป็นช่วงเล็ก ๆ ที่แทรกอยู่ในช่วงหลักของรายการ

“คือ Master Mind มันเริ่มมาจากไอเดียที่ว่ามันมีหลายคนที่เราอยากคุย ซึ่งเราก็ต้องยอมรับครับว่าหลาย ๆ คนในช่วง Master mind ไม่ได้เป็นที่รู้จักหรือว่าไม่ได้มีแรงดึงดูดต่อคนดูขนาดนั้น เพียงแต่ว่ามันก็มีแง่มุมเรื่องของความ specialist ของแต่ละคนที่น่าสนใจ”

(ชยุตภวัฒน์ กาญจนารัตนเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

หลังจากที่คัดเลือกแขกรับเชิญได้แล้ว กลุ่มผู้ผลิตรายการจะต้องหาข้อมูลของแขกรับเชิญเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากที่สุดในการสัมภาษณ์แขกรับเชิญ ซึ่งการหาข้อมูลหลัก ๆ หาได้จากหลายทางด้วยกัน อันดับแรกเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด คือ การหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แต่ถ้าผู้ผลิตรายการรู้สึกว่ายังไม่ได้ข้อมูลที่ลึกเพียงพอก็จะมีคำถามข้อมูลจากแขกรับเชิญโดยตรง และถ้าอยากเห็นมุมที่แตกต่างนอกจากที่ถามแขกรับเชิญมาแล้วก็จะมีคำถามจากคนรอบตัวของแขกรับเชิญ เช่น เพื่อน ผู้จัดการส่วนตัว เป็นต้น

“ข้อมูลมีหลายส่วนด้วยกันนะครับ หนึ่งในคือมาจากข้อมูลทั่วไปเลยที่คุณจะหาข้อมูลได้ จะ google หรืออะไรก็ตาม สองคือโดยมากนะครับแต่ไม่ทุกครั้ง เราตั้งใจจะให้เกิดอุปสรรคการทำงานว่าทุกครั้งทีมครีเอทีฟจะต้องคุยกับแขกก่อน จะด้วย recheck หรืออะไรก็ตาม ต้องคุยกับแขกก่อนเพราะบางทีมันอาจจะได้มุมที่ลึกกว่า ที่ดูน่าจะมีประโยชน์กับผู้ชมมากกว่า คือเราไม่ใช่รายการที่โปรโมทแขกรับเชิญ เราจึงอยากหามุมที่เป็นประโยชน์กับผู้ชมส่วนที่สามก็จะเป็นจากคนรอบ ๆ ตัวแขก บางทีมีผู้จัดการหรือเพื่อน ๆ เขา หรือใครที่เรา รู้จักว่าอยู่ใกล้ ๆ ตัวเขา เราก็จะไปขอแชร์”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

หลังจากที่ได้ข้อมูลของแขกรับเชิญมาแล้ว ทีมครีเอทีฟจะนำเอาข้อมูลมาแชร์กัน เพื่อพูดคุยกันว่าประเด็นไหนมีความน่าสนใจและเป็นเรื่องที่มีประโยชน์กับผู้ชม ซึ่งช่วงที่พูดคุยกับแขกรับเชิญจะอยู่ในช่วงที่ 1-3 ของรายการ และแขกรับเชิญแต่ละคนจะมีประเด็นเนื้อหาในการสัมภาษณ์แตกต่างกัน เพราะเรื่องราวในชีวิตของแต่ละคนไม่เหมือนกัน แขกรับเชิญแต่ละคนล้วนมีเรื่องราวเป็นของตัวเอง ทำให้การจัดลำดับประเด็นเนื้อหาที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้รายการดูมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดลำดับประเด็นเนื้อหาจะมีอยู่ 2 แบบ คือ เรียงตามลำดับเวลา (อดีต-ปัจจุบัน) และช่วงเวลาที่สำคัญในชีวิต

“ความจริงลำดับมันมีอยู่ 2 แบบครับ แบบที่หนึ่งก็คือเอาเรื่องที่ใหญ่ที่สุดเป็นแกนใหญ่สุดเลยครับ เช่น สมมติว่าพี่คนนี้ได้ไปร่วมงาน Oscar อาจจะเป็นพิธีกรภาคสนามงาน Oscar คนแรกของไทย มันก็ต้องถามต้อมไปก่อนด้วยเรื่องนี้ครับ หลังจากนั้นค่อย ๆ ลดหลั่นลงมาที่เป็นคอนเทนต์เพิ่มเติม เช่น เรื่องเสื้อผ้าที่จะใส่ในงานนี้ หรือได้ทำการบ้านอะไรก่อนใหม่ หรือได้ดูคลิปหรือสไตลของพิธีกรต่างชาติคนไหนใหม่ที่เอาไปปรับใช้ในตอนที่ต้องไปสัมภาษณ์ดารา hollywood ที่พรมแดนใหม่ แต่ว่าแกนใหญ่ที่สุดก็คือเอาเรื่องที่เป็น big moment เป็นคำถามแรกเลย หรือว่าแบบที่สองคืออาจจะไล่ไปตามลำดับเวลาครับ เช่น ถ้า

เป็นดาราหุ่นใหญ่หน่อย มันก็คงเริ่มจากแรกเริ่มสุดว่าเริ่มเข้าวงการมาได้อย่างไร มาดั่งกับผลงานเรื่องอะไร ตอนนั้นที่เจอกับผู้กำกับคนแรกเขาสอนอะไรไหม”

(ชยุตภวัฒน์ กาญจนารัตนเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

นอกจากนั้นเรื่องที่ทางรายการจะไม่เอามานำมาเสนออีกจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ศาสนา การมีพฤติกรรมกลั่นแกล้งรังแกผู้อื่นหรือบูลลี่ (Bully) เรื่องผิดศีลธรรม การกดขี่ทางเพศ และ กระแสในเชิงลบของแฮกซ์รับเชิญ ฯลฯ เพราะรายการต้องการที่จะถ่ายทอดเรื่องราวที่เป็นเชิงบวกของ แฮกซ์รับเชิญมากกว่าเชิงลบ เพื่อให้ผู้ชมได้รับแรงบันดาลใจดี ๆ จากแฮกซ์รับเชิญ โดยกลุ่มผู้ผลิต รายการกล่าวว่า

“แน่นอนครับว่าเรื่องการเมืองเรื่องศาสนาเราไม่เอาเลย นอกนั้นเราไม่ติดนะ เรา รู้สึกว่าทุกเรื่องราวนั่งคุยกันได้หมด ไม่มีการบอกว่าเราไม่เอาเรื่องนี้เรื่องนั้น แต่เราไม่เอาเรื่อง กดขี่ทางเพศ ไม่เอาเรื่องที่มีนัยยะผิดศีลธรรมครับ โดยปกติเราจะเลี่ยงเรื่องพวกนั้นหรือการบูล ลี่เนี่ยเราไม่เอาอยู่แล้ว ไม่เอาเรื่องที่มีนัยยะ negative เราไม่เล่นสนุกกับอะไรที่ต้องทำให้คนอื่น เสียดความรู้สึก”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

“พี่ลูกกอล์ฟเขาย้ำมาเสมอเลยครับว่าเราจะไม่เล่นอะไรกับกระแสลบ เช่น คนนี้มี ข่าวมาว่ามีคลิปหลุด คนนี้มีข่าวว่าไปตบกับคนนั้นคนนี้มา ถึงแม้ว่าสุดท้ายแล้วเราเชิญเขามา แล้วเขามีจังหวะนั้นที่แทรกเข้ามาพอดี เราก็จะไม่ถามเรื่องนั้นครับ หรือถ้าเป็นเรื่องที่เขา รัก ๆ เล็ก ๆ กับใครก็ปล่อยเป็นเรื่องเขาครับ เราโฟกัสไปที่ positive energy มากกว่า”

(ชยุตภวัฒน์ กาญจนารัตนเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

3. การผสมผสานเนื้อหาสาระและความบันเทิงเข้าด้วยกัน

รายการ Loukgolf's English Room จะมีทั้งหมด 4 ช่วงรายการด้วยกัน ซึ่งในช่วงที่ 1-3 จะเป็นการพูดคุยกับแฮกซ์รับเชิญเป็นหลัก โดยจะมีช่วงเล็ก ๆ แทรกอยู่กับช่วงหลักของรายการ เช่น ช่วง Speedy quiz ช่วง Monkeying around และ ช่วง Master mind รวมไปถึงช่วงที่ นอกเหนือจากการพูดคุยกับแฮกซ์รับเชิญซึ่งก็คือช่วงที่ 4 ที่เป็นช่วง Learn something และช่วง This is playtime ซึ่งช่วงที่พูดคุยกันในรายการจะเป็นการพูดคุยด้วยภาษาอังกฤษ ผู้ชมก็จะได้เรียนรู้ เรื่องราวชีวิตของแฮกซ์รับเชิญแต่ละคน นอกจากนั้นจะมีการสอดแทรกการสอนคำศัพท์ของพิธีกร ระหว่างที่พูดคุยกับแฮกซ์รับเชิญ ถ้าพิธีกรเห็นว่าคำศัพท์ที่แฮกซ์รับเชิญพูดในรายการมีความน่าสนใจ

หรือเป็นคำศัพท์ที่ถูกนำมาเอามาใช้บ่อย ๆ อีกทั้งช่วงเล็ก ๆ ของรายการที่เป็นช่วง Speedy quiz เป็นการถาม-ตอบกับแขกรับเชิญอย่างรวดเร็วก็เป็นช่วงที่นำมาเอามาตัดอารมณ์แขกรับเชิญและผู้ชมให้รู้สึกผ่อนคลายมากขึ้นจากการพูดคุยกัน ส่วนช่วง Monkeying around เป็นการนำเสนอสำนวนภาษาอังกฤษ ซึ่งความน่าสนใจอยู่ที่การนำเอาสำนวนไปถามนักเรียนในโรงเรียนว่าสำนวนนั้น ๆ มีความหมายว่าอย่างไร และช่วง Master mind เป็นการนำเสนอบุคคลในแวดวงอาชีพต่าง ๆ ซึ่งช่วงนี้กลุ่มผู้ผลิตรายการมีความตั้งใจที่จะนำเสนอสิ่งที่น่าสนใจนอกเหนือจากการพูดคุยกับแขกรับเชิญในรายการ รวมถึงช่วงสุดท้ายที่เป็นช่วงที่ 4 ของรายการจะเป็นการแปลเพลงสากลและการเล่นเกมระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ ซึ่งในช่วงนี้จะมี ความสนุกจากเกมและได้รับความรู้จากการแปลเพลง ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการที่สามารถสอนภาษาอังกฤษผ่านรูปแบบรายการทอล์กโชว์ที่เป็นการสนทนากันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ รวมไปถึงสามารถนำเกมมาประยุกต์ใช้ในรายการเพื่อให้ความสนุกกับผู้ชม และช่วงเล็ก ๆ ของรายการที่นำมาตัดอารมณ์ความหนักของบทสนทนา เพื่อให้ผู้ชมไม่รู้สึกรำคาญกับรายการ

4. การกำหนดรูปแบบในการนำเสนองานเอดูเทนเมนต์

เนื่องจากในอดีตรายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของไทยมักจะเป็นรายการภาษาอังกฤษที่เป็นทางการ คือ ตั้งใจสอนเพื่อให้ความรู้ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว เน้นกลุ่มผู้ชมที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา หลังจากนั้นก็มีการพัฒนารายการสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ขึ้นมาเรื่อยๆ ให้ความไม่เป็นที่ทางการมากขึ้น ซึ่งจะมาในรูปแบบที่สอนภาษาอังกฤษด้วยการนำเอาความบันเทิงมาผสมกับสาระความรู้ โดยนำเอาความบันเทิงมาเป็นจุดดึงดูดความสนใจจากผู้ชม และรายการส่วนใหญ่ที่มีมาก็มักจะเป็นการนำเสนอด้วยการจำลองสถานการณ์ขึ้น หลักจากนั้นจะสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้ชม รูปแบบรายการจึงเป็นรายการภาษาอังกฤษแบบสั้น ๆ แต่รายการ Loukgolf's English Room ทำเป็นรายการภาษาอังกฤษที่แตกต่างจากในอดีตที่ผ่านมา โดยทำเป็นรายการทอล์กโชว์ที่เป็นรายการยาวประมาณ 50 นาที ที่นำเอาบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกวงการบันเทิงมานั่งคุยกันในรายการ ซึ่งแขกรับเชิญบางคนก็เชิญมาอาจจะไม่เคยเห็นมุ่มที่เขาพูดภาษาอังกฤษมาก่อน จึงทำให้ผู้ชมจะได้เห็นบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ตนเองชื่นชอบหรือสนใจมานั่งพูดภาษาอังกฤษในรายการ โดยคุณครูลูกกอล์ฟซึ่งเป็นพิธีกรและคุณครูสอนภาษาอังกฤษก็จะสอนภาษาอังกฤษแทรกในระหว่างการพูดคุยกับแขกรับเชิญ รวมไปถึงบทสนทนาที่คุยกันในรายการก็มักจะเป็นเรื่องราวในชีวิตของแขกรับเชิญ ที่จะทำให้ผู้ชมได้รับข้อคิดและแรงบันดาลใจดี ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตด้วย โดยทางกลุ่มผู้ผลิตรายการ Loukgolf's English Room ได้มีการศึกษารายการภาษาอังกฤษที่มีมาในอดีต เพื่อที่จะทำรายการภาษาอังกฤษให้แตกต่างไปจากรายการภาษาอังกฤษแบบเดิม ๆ

“ก่อนหน้านี้รายการภาษาอังกฤษคือรายการสั้นหลังข่าว น้อยมากเลยครับที่เป็นรายการยาว รายการยาวน่าจะมีไม่เยอะ จะมีตอนเช้าของไทยพีบีเอสที่เป็นพีทีได้ สุ่มจน แล้วก็ มีของครูคริสทีเล่าเป็น situation ซึ่งส่วนใหญ่รายการภาษาอังกฤษชอบทำเป็น situation แต่ว่าจะเป็นแบบสั้น ๆ เราไม่น่าทำอย่างนั้นครับ เพราะเรารู้สึกว่าแบบการสอนเป็นคำ ๆ มันก็ได้แหละ แต่ว่ามันไม่ได้ผลระยะยาว อาจจะไม่ได้อะไรต่อเรื่องของทัศนคติเหมือนทอล์กโชว์ ด้วย แล้วดาราาก็จะเป็นคนที่นำคนดูมาให้เรา เพราะคนก็อยากเห็นดาราที่เขาชอบพูดในสิ่งที่เขาไม่เคยเห็น อย่างเช่น ภาษาอังกฤษ อันนี้เราเอาความน่าสนใจของชีวิตของดารามาเคลือบ ครับ ผมเชื่อครับว่าทุกคนมีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องชาวบ้าน ทำไมจะไม่ดูละ”

(ชยุตภวัฒน์ กาญจนารณเสฏฐ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

โดยผู้อำนวยการผลิตรายการเชื่อว่าการคุยกันในรายการทอล์กโชว์เป็นภาษาอังกฤษ อย่างรายการ Loukgolf's English Room ได้ประโยชน์เหมือนกับการนั่งดูภาพยนตร์ เพราะแขกรับเชิญมานั่งเล่าเรื่องราวในชีวิตส่วนตัวของตัวเองให้กับผู้ชมได้ฟัง เป็นการถ่ายทอดมุมมองดี ๆ และแรงบันดาลใจให้กับผู้ชม รวมไปถึงการเป็นคุณครูสอนภาษาอังกฤษที่ทำให้คุณครูลูกกอล์ฟมีเสน่ห์เฉพาะตัวในการเป็นพิธีกร เพราะสามารถสอนภาษาอังกฤษแทรกในระหว่างการคุยกับแขกรับเชิญได้

“เราเชื่อว่าคุณฟังคนเขาคุยกันเหมือนเราฟังทอล์กโชว์เนอะ ไม่ต้องพูดภาษาอังกฤษหรอก ภาษาไทยเราได้ประโยชน์ ได้แนวคิด แล้วถ้าลองได้ฟังทอล์กโชว์ที่นั่งคุยกับคนที่น่าสนใจ แล้วได้เรียนภาษาอังกฤษไปด้วยระหว่างนั่งฟังเขาคุยกัน เราเชื่อว่าดูหนังฝรั่งแล้วเราจะเรียนภาษาอังกฤษได้ เราเชื่อว่าการดูรายการทอล์กโชว์ที่เป็นภาษาอังกฤษ ทุกคนก็จะเรียนภาษาอังกฤษได้เหมือนกัน เราเชื่อเสมอว่าการคุยภาษาอังกฤษกันได้ประโยชน์ คนฟังได้ประโยชน์ แล้วลูกกอล์ฟเป็นครู บางทีเขาจะ interrupt เอาตรงนี้มาสอน เรื่องนี้ สำนวนนี้ เขาพูดอย่างนี้ เขาจะมีอย่างนี้อยู่พอสมควร คงไม่ได้มาก เพราะไม่อยากให้เสียอรรถรสในการคุยกัน”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

5. การประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ

จากแนวคิดการเล่าเรื่องและแนวคิดการสื่อสารการแสดง รายการ Loukgolf's English Room มีพิธีกรที่มีความสามารถในการสื่อสารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และแขกรับเชิญที่มาร่วมพูดคุยกันจะมาเล่าเรื่องราวในชีวิตส่วนตัว การทำงาน รวมไปถึงการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้ทางกลุ่ม

ผู้ผลิตรายการเองจำเป็นต้องมีการคัดเลือกและจัดลำดับประเด็นเนื้อหาเพื่อให้เรื่องราวที่คุยกันในรายการมีความน่าสนใจและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น โดยทางรายการจำเป็นต้องมีการจัดทำบทรายการโทรทัศน์ (Script) เพื่อที่จะได้รู้ลำดับขั้นตอนในรายการว่าประเด็นอะไรควรมาก่อน-หลัง ซึ่งรายการ Loukgolf's English Room ได้มีการจัดทำบทรายการโทรทัศน์ไว้มากพอสมควร แต่ในบางครั้งการคุยกันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญในรายการอาจจะไม่ได้เป็นไปตามบทรายการโทรทัศน์ทั้งหมด เพราะเมื่อพิธีกรและแขกรับเชิญคุยกันไปเรื่อย ๆ มันจะมีบางประเด็นที่ทำให้รู้สึกว่ายากพูดคุยต่อ ซึ่งในประเด็นนั้นอาจจะไม่มีอยู่ในบทรายการโทรทัศน์เลยก็ได้ แต่ทางผู้อำนวยการผลิตรายการจะอนุญาตให้สามารถคุยต่อได้ เพราะอยากให้การคุยกันของพิธีกรและแขกรับเชิญเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ และไม่ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ว่าจะต้องพูดคุยตามบทรายการโทรทัศน์ทั้งหมด แต่สามารถที่จะยืดหยุ่นได้ หลังจากนั้นจะเป็นหน้าที่ของทีมงานตัดต่อรายการว่าควรเอาประเด็นไหนคงอยู่ไว้หรือประเด็นไหนที่ควรตัดออก โดยการจัดทำบทรายการโทรทัศน์ของรายการนี้จะมีการทำเป็นภาษาไทยก่อน หลังจากนั้นจะส่งทำบทรายการโทรทัศน์ให้เป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ใช้เวลาในส่วนนี้ค่อนข้างนานพอสมควร

“ช่วงทอล์กเนี่ยเราจะเตรียมคำถามไว้เป็น script เยอะมากเลยละ โดยเราจะทำ script ไทยก่อนแล้วจึงค่อยทำ script ภาษาอังกฤษ แล้วก็ต้องตรวจ script ภาษาอังกฤษ พอหน้ากองก็จะเปิด prompter เป็นคิวการ์ดให้พิธีกรได้รับ script ไปตามนั้น แต่ตอนคุยกันอาจจะเป็นเรื่องที่ไม่มีอยู่ใน script เลยก็เป็นไปได้ เพราะว่าบางครั้งสิ่งที่เกิดขึ้นตอนถ่ายมันเหมือนเราทำรายการสดครับ และเราไม่ได้ตั้งเป้าครับว่าจะคุยกันเฉพาะแค่นี้ เพราะสุดท้ายแล้วลูกกอล์ฟกับแขกเองเขาคุยกันบางเรื่องแล้วเขานึกสนุก บางทีมีหันมาถามด้วยซ้ำว่าเขาคุยเรื่องนี้ดีไหม อยากคุยเรื่องนี้จังเลย เราก็จะอนุญาตให้เปลี่ยนได้เลย แต่ script ทำไว้เพื่ออย่างน้อย ๆ มันจะมีเรื่องราวให้เล่าจากเรานะครับ แต่ถ้ามันมีอะไรที่ดีกว่านั้นลูกกอล์ฟก็จะเปลี่ยนทันทีเหมือนกัน เราปล่อยให้การคุยกันเกิดจากธรรมชาติของทั้งคู่ แล้วเราจะมาเลือกตอนตัดต่อทีหลังว่าจะใช้อะไร”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

อีกทั้ง คุณครูลูกกอล์ฟนอกจากการเป็นคุณครูสอนภาษาอังกฤษ ยังมีอีกบทบาทหนึ่งในการเป็นพิธีกรรายการ Loukgolf's English Room ซึ่งในการทำรายการแต่ละครั้งคุณครูลูกกอล์ฟจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศในการพูดคุยให้มีความสนุกสนาน และเนื่องจากว่าคุณครูลูกกอล์ฟมีพื้นฐานในการเรียนทางด้านสื่อสารการแสดงมา ทำให้การแสดงออกทั้งเรื่องการใช้เสียง การรู้จักจัดท่าทาง

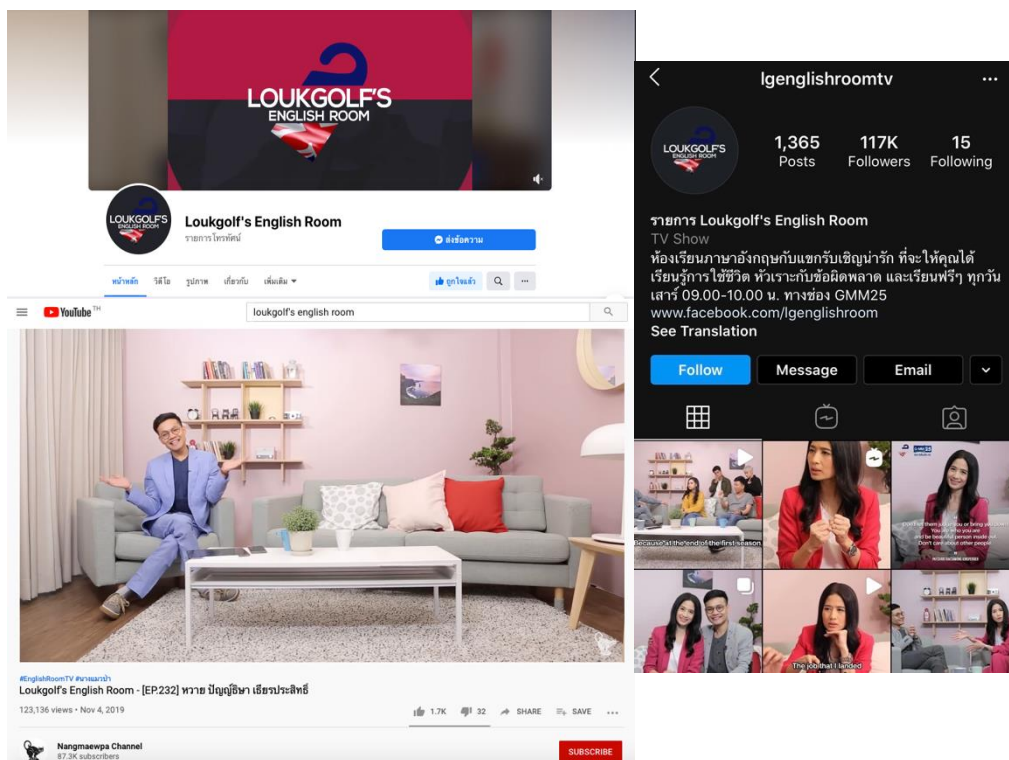
และการเคลื่อนไหวร่างกาย การสื่อสารทางสายตา รวมไปถึงการควบคุมอารมณ์ที่คุณครูลูกกอล์ฟสามารถแสดงออกมาได้เป็นธรรมชาติในฐานะที่เป็นพิธีกรรายการ โดยคุณครูลูกกอล์ฟกล่าวว่า

“มันเป็นเหมือน TV Personality ดีกว่า ที่สมมติว่าเราทำทีวี เรารู้ว่าเราต้องดึงคนดู มันเป็นเหมือนอีก Persona หนึ่ง เพราะวันนี้พี่คือ TV host พี่อาจจะต้องส่งเสียงดังหน่อย ต้องเล่นสนุกหน่อย มันไม่เหมือนกับเวลาที่พี่สอนในห้อง พอเป็นรายการทอล์กโชว์ มันเริ่มเป็นรายการที่เริ่มมีความเป็นวาไรตี้ พี่ว่ามันมีความคาดหวังให้มันต้องสนุก อย่าง 45 นาที เราจะมานั่งคุยกัน คือมันไม่ใช่รายการข่าวไง มันไม่ใช่รายการ Hard talk ที่พี่จะคุยจังหวะเดียวไปเรื่อย ๆ แล้วถามคำถาม มันก็ต้องมีจังหวะจะโคนของมัน”

(ศณาธิป สุนทรรักษ์, สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2563)

6. การต่อยอดสาระความรู้สู่กลุ่มเป้าหมาย

รายการ Loukgolf's English Room มีช่องทางออนไลน์ให้ผู้ชมได้ติดตาม 3 ช่องทางด้วยกัน คือ เฟซบุ๊ก ช่องยูทูป และอินสตาแกรม เพื่อเป็นการสื่อสารไปยังกลุ่มผู้ชมที่อยากจะติดตามรับชมรายการและต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ผลิตรายการ โดยในเฟซบุ๊กมักจะตัดแต่ละช่วงของรายการมาเป็นคลิปวิดีโอสั้น ๆ และคำพูดของแขกรับเชิญ รวมถึงรูปภาพของแขกรับเชิญ และพิธีกรในตอนนั้น ๆ ซึ่งในอินสตาแกรมจะคล้ายกันกับเพจในเฟซบุ๊ก ส่วนยูทูปจะเป็นคลิปเต็มทั้งรายการ โดยกลุ่มผู้ผลิตรายการ Loukgolf's English Room มักจะดูความคิดเห็นของผู้ชมผ่านทางช่องทางออนไลน์เป็นหลัก ซึ่งจะมีผู้ชมเข้าไปแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบอยู่เสมอ เพื่อเป็นคำแนะนำให้กับกลุ่มผู้ผลิตรายการได้นำเอาไปปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 19 เฟซบุ๊ก ช่องยูทูป และอินสตาแกรมของรายการ Loukgolf's English Room

“จริง ๆ ปกติเราจะมอนิเตอร์ในออนไลน์นะ เพราะเราจะดูว่าแต่ละยอดวิว แต่ละตอนเป็นอย่างไร คอมเมนต์มีอะไรบ้าง คอมเมนต์ตำหนิมีแต่เราสตรงพอ อันไหนที่ดูเป็นเรื่องใหญ่แล้วพัฒนารายการได้เราจะเอามาปรับปรุง เราทำโทรทัศน์มาหนึ่งปี ก็เลยรู้สึกว่าจะขึ้นออนไลน์ดีกว่า เราต้องมี community เอาไว้ใช้ทั้งในแง่ของมาร์เก็ตติ้ง เอาไว้ใช้ในแง่การสื่อสารกับแฟนรายการ หรือ research อะไรก็ตาม เราอยากเห็นตัวเลขหลังบ้านและเราอยากพัฒนารายการด้วย”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

อีกทั้งรายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการที่ทำมาถึง 4 ซีซั่น เมื่อถามถึงความสำเร็จของรายการ คุณครูลูกกอล์ฟกล่าวว่าผลตอบรับที่มักจะได้รับจากผู้ชมรายการจะเป็นเรื่องของแฮกรับเชิญที่มีความเป็นตัวของตัวเอง ถึงแม้ว่าจะต้องพูดภาษาอังกฤษในรายการก็ตาม ซึ่งในระหว่างการสัมภาษณ์คุณครูลูกกอล์ฟจะต้องทำให้แฮกรับเชิญรู้สึกว่าจะไม่ถูกแกล้งแม้ว่าเขาจะพูดภาษาอังกฤษผิดหรือถูกก็ตาม และจะต้องทำให้แฮกรับเชิญรู้สึกผ่อนคลาย รวมถึงต้องสามารถดึงมนต์น่ารักของแฮกรับเชิญออกมาให้ผู้ชมเห็นได้ด้วย

“หลายองค์ประกอบมากเลย ทีมงานหนึ่ง ตัวพี่ แกรับเชิญ โอกาสที่ช่องให้ คนดูที่น่ารัก และเคมี พี่ว่าสิ่งที่สำคัญคือเคมีดีกว่า ที่คนมักจะชมรายการ มันเป็น Feed back ที่เรามักจะได้เสมอ ก็คือเขารู้สึกว่าแขกที่มาเป็นตัวของตัวเอง เหมือนคนที่ไม่ว่าจะเป็นเบอร์ไหนก็ตาม นิชคุณ พี่ชมพู แบบแบบ เรามีความผ่อนคลาย และนั่นคือโจทย์ของอิงลิชรูมที่ทำอย่างไรก็ได้ให้คนที่มาในรายการเรารู้สึกว่าเขาเป็นเพื่อนเราที่สุด และทำอะไรให้คน ๆ นี้ เชื่อเราอย่างหมดใจว่าเราจะรันการสัมภาษณ์ 2 ชั่วโมงไปได้อย่าง smooth แล้วเขารู้สึกปลอดภัย เราจะไม่แกล้งเขา เราจะไม่ทำให้เขารู้สึกอับอาย เพราะว่า goal ของอิงลิชรูมคือการสอนภาษาอังกฤษ และทำให้รายการมันเป็น a safe place สำหรับแขก นั่นแหละคือหน้าที่ที่ยาก ตัวพี่ก็ต้อง unlock ตัวเอง แล้วคุยกับเขาแบบซื่อสัตย์ พี่ว่าอันนี้เป็นจุดขายเป็นเคมีเลย ถ้าไปดูในรายการจะเห็นว่าแขกน่ารัก คือต่อให้เขาจะรู้สึกดูเป็นคนที่ไม่ค่อยเข้าท่าเขา มาอย่างไร แต่พอมาอยู่ในรายการเรา เราจะดึงพาร์ทที่เป็นตัวของเขาออกมา”

(คณาธิป สุนทรรักษ์, สัมภาษณ์, 14 พฤษภาคม 2563)

นอกจากนั้น ในการจะผลิตรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งจำเป็นจะต้องมีปัจจัยการสนับสนุนต่าง ๆ เพื่อให้รายการสามารถทำการผลิตออกมาให้ดีที่สุด ทำให้ต้องมีการจัดสรรงบประมาณด้วยว่าต้องใช้เป็นจำนวนเงินเท่าไร แบ่งแต่ละส่วนงานประมาณเท่าไร ถ้าเกิดว่างงบประมาณไม่พอจะหาเพิ่มมาจากแหล่งใด เป็นต้น ทำให้ทางรายการจะต้องมีการวางแผนและพยายามจัดสรรงบประมาณในแต่ละส่วนให้คุ้มค่าที่สุด โดยรายการ Loukgolf's English Room ได้รับงบประมาณมาจาก 2 ส่วนคือ

1. สถานีโทรทัศน์ช่อง GMM25 จ้างผลิต (ซีซั่นที่ 1-3)
2. การร่วมกันเป็นเจ้าของรายการระหว่างสถานีโทรทัศน์ช่อง GMM25 กับบริษัท นางแมวป่า จำกัด (ซีซั่นที่ 4)

“มันมีสองส่วนนะครับ รายการนี้เริ่มต้นจากช่อง GMM25 ให้งบประมาณการผลิต ซึ่งรายการนี้เป็นของเรา แต่เขาเหมือนจ้างเราผลิต แล้วช่องก็เอาไปขายสปอนเซอร์ เพราะงั้นเราจะได้เงินจากการจ้างผลิตตั้งแต่ซีซั่น 1 จนถึงซีซั่น 3 เลย พอเริ่มซีซั่น 4 เรากลับมาเป็นเจ้าของ หมายถึงเราลงทุนเอง เราขายลูกค้ำเอง เรา sharing เวลาให้กับช่อง ช่องก็จะให้เราเอาไปออนแอร์และแบ่งเวลาโฆษณาด้วยกัน แบ่งกันขาย เพราะงั้นการผลิตก็จะมาจากทั้งคนจ้างผลิตแล้วก็มาจากทางลูกค้ำด้วย”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

รวมถึงอิทธิพลของสถานีและผู้สนับสนุนรายการก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้รายการสามารถอยู่ต่อได้ โดยในบางครั้งอาจจะเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดเรื่องต่าง ๆ ในรายการ แต่ว่าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง GMM25 และผู้สนับสนุนรายการ Loukgolf's English Room แทบไม่ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการทำงานและการกำหนดเนื้อหาหรือรูปแบบรายการ เพราะมันใจในการทำงานของกลุ่มผู้ผลิตรายการว่าจะสามารถสร้างสรรค์รายการ Loukgolf's English Room ออกมาได้เป็นอย่างดี

“น้อยมากเลยครับ นี่คือข้อนํารักของช่อง GMM25 เลยครับ ช่องก็พยายามแหละ แต่ว่าสุดท้ายแล้วเรา specialist เรื่องนี้มากกว่าเขา เขามีนะครับที่พยายามจะบอกว่าอยากให้รายการปรับเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เราก็จะคุยกันด้วยเหตุผล ไม่มีในเชิงที่มารุ่นวายมานั่งมอนิเตอร์ ซึ่งช่อง 80% เชื่อเราอยู่แล้ว ลูกค้าเองก็เช่นกัน ถ้าลูกค้าที่ซื้อผ่านเรา นะครับจะเข้าใจว่าเราขายอะไร มันก็จะมีแหละลูกค้าที่ซื้อผ่านช่องมาที่เขายังเป็นพวก conservative product ที่อยากเห็นมากกว่านี้ ซึ่งบางอย่างเราทำให้ นะครับ เราเข้าใจเรื่องการขาย แต่บางอย่างที่เราารู้สึกว่ามันโอเวอร์ไป เราก็จะพยายามคอนโทรลลูกค้าให้เป็นไปในจังหวะเราด้วย และลูกค้าต้องได้ประโยชน์สูงสุดด้วย”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

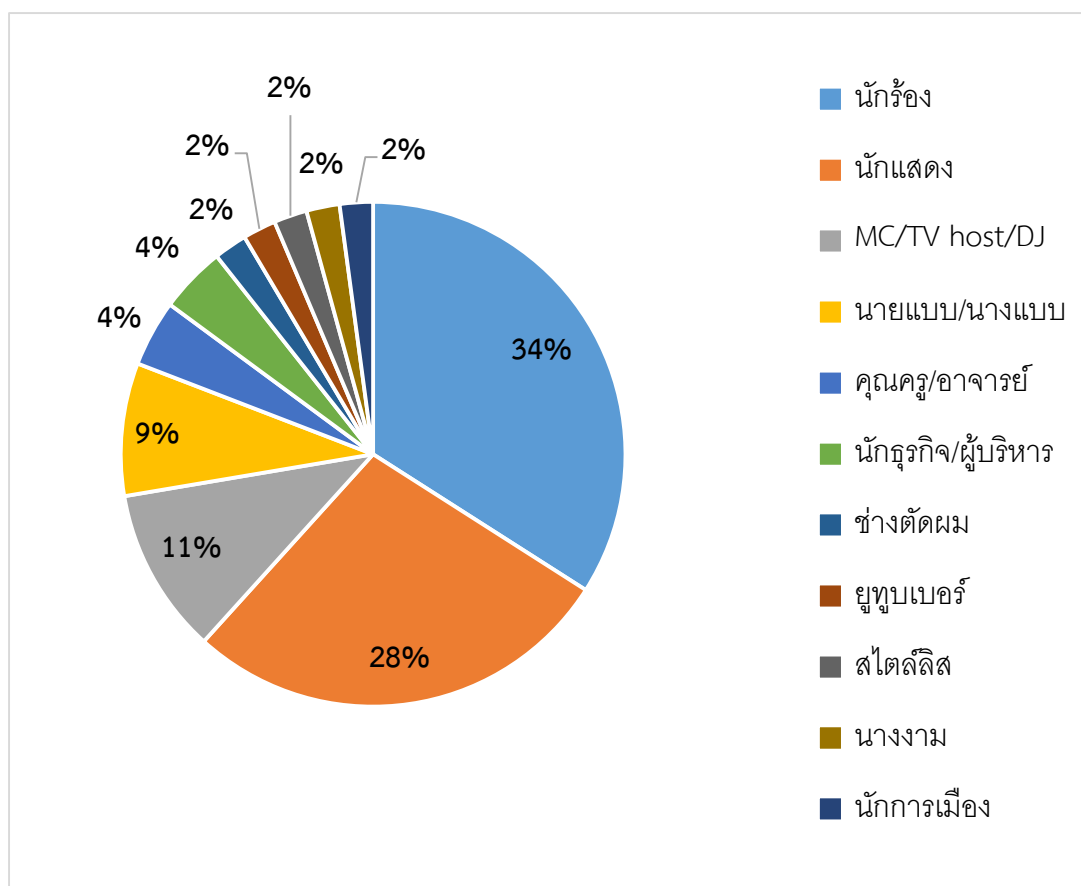
ในการทำรายการ Loukgolf's English Room นั้นทุกช่วงของรายการสามารถมีผู้สนับสนุนรายการได้ โดยกลุ่มผู้ผลิตรายการจะพยายามกระจายเนื้อหาเพื่อให้ผู้สนับสนุนรายการนำผลิตภัณฑ์เข้ามาอยู่ในช่วงนั้น ๆ ได้ เช่น ช่วง Monkeying around, Learn something, This is playtime ซึ่งในการทำรายการของทุกช่วงก็ควรจะต้องตอบโจทย์ฝ่ายการตลาดเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผู้สนับสนุนรายการก็มีความสำคัญกับรายการด้วยเช่นกัน

“จริง ๆ ด้วยความที่เราทำรายการโทรทัศน์ เราก็ต้องมองว่าทุกช่วงเองสามารถที่จะมีผู้สนับสนุนได้ด้วยเช่นกัน เราเลยพยายามกระจาย content ให้มันหลากหลายขึ้นไปได้ในหลาย ๆ กลุ่ม เพราะบางทีก็มี product ที่เกี่ยวกับวัยรุ่น พอ product วัยรุ่น เขาก็อยากได้เนื้อหาอะไรที่มันดูมีวัยรุ่นเพราะเค้าจะซื้อเบรกนี้ นั่นเราก็จะมีให้เขา เขาก็โอเค อันนี้เป็นเรื่องของมาร์เก็ตติ้งด้วยนะครับ เราสามารถตอบโจทย์มาร์เก็ตติ้งได้ทุกข้อเลยในทุก ๆ ช่วงที่เราคิด”

(อนุชา ทรงวงษ์, สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2563)

6. องค์ประกอบหลักที่ใช้ดำเนินเรื่องในรายการ Loukgolf's English Room

จากการศึกษารายการ Loukgolf's English Room ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2562 รวมจำนวนทั้งหมด 47 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 20 สรุปแขกรับเชิญที่มาในรายการ

จากแผนภูมิวงกลม พบว่า แขกรับเชิญในรายการ Loukgolf's English Room ส่วนใหญ่คือนักร้อง มีจำนวน 16 คน รองลงมาในอัตราส่วนที่ไม่ต่างกันมากคือ นักแสดง มีจำนวน 13 คน และแขกรับเชิญที่พบน้อยที่สุดคือ 1 คน ได้แก่ ช่างตัดผม ยูทูบเบอร์ สไตลิสต์ นางงาม และนักการเมือง

จะเห็นได้ว่าแขกรับเชิญส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง เพราะความน่าสนใจของรายการ Loukgolf's English Room อีกอย่างหนึ่งคือแขกรับเชิญที่เชิญมาพูดคุยในรายการ โดยแต่ละคนล้วนมีเรื่องราวในชีวิตที่น่าสนใจแตกต่างกัน พร้อมกับมีประสบการณ์ในชีวิตที่นำมาพูดคุย

แตกต่างกันด้วย ทำให้ผู้ชมอยากติดตามรับชมบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงที่ตนเองชื่นชอบหรือสนใจ

จากการวิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาในรายการ พบว่า เนื้อหารายการ Loukgolf's English Room ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานของแขกรับเชิญมากที่สุด รองลงมาในอัตราส่วนที่ไม่ต่างกันมากคือ งานอดิเรกหรือเรื่องทั่วไป นอกจากนี้ยังพบเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตวัยเด็กหรือวัยเรียน เพื่อนและครอบครัว การเรียนภาษาอังกฤษ และความรัก ตามลำดับ

โดยจากการวิเคราะห์รายการทั้งหมด 47 ตอน สามารถแบ่งเนื้อหาในรายการได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ชีวิตวัยเด็ก/วัยเรียน : แขกรับเชิญจะเล่าถึงตอนวัยเด็กหรือวัยเรียนว่าเรียนที่ไหน, เรียนอยู่ในประเทศไทยหรือต่างประเทศ, การเรียนในโรงเรียนนั้นเป็นอย่างไรบ้าง, ในชีวิตตอนเด็กนั้นได้ทำอะไรบ้าง ฯลฯ

2. การทำงาน : ส่วนใหญ่แขกรับเชิญที่มาในรายการมักจะถูกถามถึงการทำงานว่าตอนนี้ทำอะไรอยู่บ้าง, ประสบการณ์ในการทำงาน...เป็นอย่างไร, เข้ามาทำงานในวงการบันเทิงตั้งแต่เมื่อไร, เพลงใหม่ของคุณเกี่ยวกับอะไร ฯลฯ ซึ่งมักจะถูกถามถึงการทำงานตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

3. การเรียนภาษาอังกฤษ : แขกรับเชิญแต่ละคนมีการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบที่แตกต่างกัน บางคนได้ไปเรียนที่ต่างประเทศตั้งแต่เด็ก บางคนเรียนในไทย บางคนฝึกด้วยตัวเองจากการดูภาพยนตร์ แต่ว่าแขกรับเชิญแต่ละคนก็สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างดี ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษของแขกรับเชิญเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถเป็นแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้ชมได้

4. เพื่อน/ครอบครัว : ในบางตอนจะมีการถามแขกรับเชิญเกี่ยวกับเพื่อนซึ่งพิธีกรมักจะทำให้แขกรับเชิญนิยามด้วยคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับเพื่อนแต่ละคน หรือถามถึงว่าความเป็นเพื่อนนั้นมีความหมายกับคุณอย่างไรบ้าง หรือเพื่อนแต่ละคนเป็นอย่างไรบ้าง ส่วนครอบครัวมักจะเป็นคำถามเกี่ยวกับคุณพ่อคุณแม่ ลูก สามี/ภรรยา เช่น ทำไมคุณถึงตั้งชื่อลูกว่า..., คุณตามใจลูกไหม, สามี/ภรรยาของคุณเป็นอย่างไรบ้าง, คำแนะนำที่ดีที่สุดที่ได้รับจากพ่อแม่คืออะไร เป็นต้น

5. ความรัก : มักจะพูดถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบสามีภรรยาหรือแฟน เป็นการถามถึงความรักตอนนี้เป็นอย่างไรบ้าง, คุณชื่นชอบอะไรในตัวเขา, เขาเป็นคนโรแมนติกไหม ฯลฯ แต่ถ้าแขกรับเชิญที่ยังไม่มีแฟนก็มักจะถูกถามถึงว่าสเปกของคุณเป็นแบบไหน, คุณเคยถูกหักอกบ้างไหม เป็นต้น

6. งานอดิเรก/เรื่องทั่วไป : แกรับเชิญแต่ละคนมีความสนใจในงานอดิเรกแตกต่างกัน เช่น การออกกำลังกาย, การทำอาหาร, การเดิน, การวาดรูป, การถ่ายภาพ, การดูภาพยนตร์ ฯลฯ หรือเรื่องทั่วไป เช่น ความฝันของคุณคืออะไร, เป้าหมายในชีวิตของคุณในระยะสั้นและระยะยาวคืออะไร, ต้นแบบในการแต่งตัวของคุณคือใคร, อะไรเป็นแรงบันดาลใจในการทำทรงผมแต่ละแบบ ฯลฯ

โดยสามารถนำเสนอเป็นตารางสรุปประเด็นที่พบจากการวิเคราะห์ ดังนี้

เลข ตอน	แกรับเชิญ	ประเด็นที่พบจากการวิเคราะห์					
		ชีวิตวัยเด็ก/วัยเรียน	การทำงาน	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	เพื่อน/ครอบครัว	ความรัก	งานอดิเรก/เรื่องทั่วไป
191	ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร	✓	✓	✓	✓	✓	✓
192	ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์	✓	✓	✓	✓	✓	✓
193	พัชชา พูนพิริยะ	✓	✓		✓	✓	✓
194	ปิยะรัฐ กัลย์จาฤก	✓	✓	✓	✓	✓	✓
195	พิชานา ลิ้มศุภกาญจน์	✓	✓		✓		✓
196	ณัชชานันท์ พีระณรงค์	✓	✓	✓	✓	✓	✓
197	ทยา โรเจอร์		✓			✓	✓
198	ณัฐ ศักดาทร		✓			✓	✓
199	วิลเลียม เอเซอร์	✓	✓		✓		✓
200	ธนิดา ธรรมวิมล		✓	✓		✓	✓
201	ธันย์ชนก ฤทธินาคา		✓		✓		✓
202	พิญ พุ่มแก้วกล้า	✓	✓	✓			✓
203	โอชา แวง		✓		✓	✓	✓
205	ทศพร อาชวานันทกุล	✓	✓	✓		✓	✓
206	กฤษดา สุโกศล แคลปป์	✓	✓	✓	✓		✓
207	เจนสุดา ปานโต	✓	✓	✓	✓	✓	
208	ชุตินัน วิจิตรทฤษฎี และ โอลิฟาร์ ชูใจ	✓	✓	✓			✓

เลข ตอน	แขกรับเชิญ	ประเด็นที่พบจากการวิเคราะห์					
		ชีวิตวัยเด็ก/วัยเรียน	การทำงาน	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	เพื่อน/ครอบครัว	ความรัก	งานอดิเรก/เรื่องทั่วไป
209	ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร		✓				✓
210	ณัฐชา เดอซูซ่า	✓	✓	✓	✓	✓	✓
211	อนุชิต สพันธุ์พงษ์	✓	✓	✓			✓
212	เบญจวรรณ อาร์ดเนอร์		✓		✓	✓	✓
213	กฤษฎี จิระเกียรติวัฒนา	✓	✓	✓	✓		✓
214	วง Slot Machine	✓	✓				✓
215	พีท ทองเจือ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
216	เจษฎ์พิพัฒ ตีละพรพัฒน์	✓	✓		✓	✓	✓
217	ศิริน หอวัง	✓	✓	✓	✓		✓
218	ยุทธนา บุญอ้อม	✓	✓	✓	✓		✓
219	อารยา อินทรา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
220	สุนิสา เจทท์	✓	✓	✓	✓	✓	
221	อริสรา ทองบริสุทธิ์	✓	✓	✓	✓		✓
222	กวินท์ ตูवाल	✓	✓	✓		✓	✓
223	พีชญา วัฒนามนตรี	✓	✓				✓
224	มณฑล กसानติกุล	✓	✓	✓	✓		✓
225	อจิรภา ไมซิงเกอร์	✓	✓	✓	✓		✓
226	วง Mean	✓	✓				✓
227	ซอนย่า คูลิ่ง	✓	✓		✓	✓	✓
228	ลภัส งามเชวง และ ศิวกร อุดลสุทธิกุล	✓	✓	✓	✓		✓
229	วิภูริศ ศิริทิพย์	✓	✓	✓	✓		✓
230	ชีชา อมาตยกุล		✓		✓		✓
231	ญารินดา บุณนาค	✓	✓	✓	✓		✓
232	ปัญญาธิชา เขียรประสิทธิ์		✓			✓	✓

เลข ตอน	แขกรับเชิญ	ประเด็นที่พบจากการวิเคราะห์					
		ชีวิตวัยเด็ก/วัยเรียน	การทำงาน	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	เพื่อน/ครอบครัว	ความรัก	งานอดิเรก/เรื่องทั่วไป
233	จุลจักร จักรพงษ์	✓	✓		✓		✓
234	กันติชา ชุมมะ			✓	✓	✓	✓
235	วิศวะ กิจตันขจร และ คิริน ไชมอน ยัง		✓	✓	✓		✓
236	พริษฐ์ วัชรสินธุ	✓	✓	✓	✓		✓
237	กรรณ สวัสดิวัตน์ ณ อยุธยา และ กิตติภัก ทองอ่วม	✓	✓	✓	✓		
238	พัชรี รักชาววงศ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓
	รวม	36	46	30	34	22	44

ตารางที่ 2 สรุปลักษณะเนื้อหาในรายการ

นอกจากนั้นในรายการมักจะมีการใช้รูปภาพหรือวิดีโอในอินสตาแกรมส่วนตัวของแขกรับเชิญเพื่อให้แขกรับเชิญบรรยายถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวันนั้นและนำเอารูปหรือวิดีโอเหล่านั้นมาประกอบการสนทนา อีกทั้งมีการให้นิยามตัวเองหรือบุคคลอื่นด้วยคำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษ และมักจะปิดรายการด้วยการให้แขกรับเชิญฝากผลงานถึงแฟน ๆ ที่ติดตาม

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวอย่างรายการตอนที่ 191 ปียะวัฒน์ เข็มเพชร ที่ผู้วิจัยพบประเด็นทั้ง 6 ประเภท คือ ชีวิตวัยเด็ก/วัยเรียน, การทำงาน, การเรียนภาษาอังกฤษ, เพื่อน/ครอบครัว, ความรัก และงานอดิเรก/เรื่องทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ลำดับ	เนื้อหารายการ	ประเด็นที่พบ
ช่วงที่ 1	- การทำงานเป็น MC เป็นสิ่งที่ทำทนายมากที่สุดเมื่อเทียบกับการทำงานเป็นติวเตอร์และพิธีกร เพราะว่าการเป็น MC ถ่ายทอดสด ไม่ว่าจะอะไรก็สามารถเกิดขึ้นได้ และยังต้องใช้ไหวพริบในการโต้ตอบอยู่เสมอ และการ	- การทำงาน - เรื่องทั่วไป คือ ไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิตแบบ rockstar

	ใช้ชีวิตแบบ rockstar เป็นไลฟ์สไตล์ที่ปิยะวัฒน์พยายามจะไล่ตาม เพราะถ้าคุณเก่งในเรื่องไหน คุณสามารถสร้างชีวิตในแบบที่คุณต้องการได้	
ช่วงที่ 2	- จุดเริ่มต้นการทำงานในวงการบันเทิงของปิยะวัฒน์ในช่วงระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา ที่เคยเป็นนักร้องบอยแบนด์ ถ่ายนิตยสาร และดีเจ และความชื่นชอบในรถ supercar	- การทำงาน - เรื่องทั่วไป คือ ความชื่นชอบในรถ supercar
ช่วงที่ 3	- การเรียนและการใช้ชีวิตที่นิวยอร์กในช่วงวัยเด็กของปิยะวัฒน์ มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองจากการดูการ์ตูน ซิทคอม และเรียนรู้จากสิ่งที่ตัวเองชอบ และคำแนะนำที่ดีที่สุดที่ปิยะวัฒน์ได้จากพ่อแม่คือถ้าอยากได้อะไรสักอย่างในชีวิต ต้องหาสิ่งนั้นด้วยตัวเอง และหลังจากที่กลับมาไทยก็มีวุฒิธร มิลินทจินดา ที่เป็นเพื่อนแท้คนแรกในไทย รวมถึงเรื่องราวความรักระหว่างปิยะวัฒน์และแพน	- ชีวิตวัยเด็ก - การเรียนภาษาอังกฤษ - เพื่อนและครอบครัว - ความรัก

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ตัวอย่างรายการตอนที่ 191 ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร

โดยสรุปรายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษ การเล่าเรื่องในรายการจะเป็นเรื่องราวของการพูดคุยระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญเป็นหลัก ซึ่งการเล่าเรื่องของแขกรับเชิญเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้รายการมีความน่าสนใจ เพราะแขกรับเชิญจะเล่าถึงเรื่องราวชีวิตส่วนตัวผ่านการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เนื้อหาในรายการแต่ละตอนนั้นแตกต่างกันไปตามแขกรับเชิญที่เชิญมา และจากการการพูดคุยกันเป็นภาษาอังกฤษในรายการ ทำให้มีคำศัพท์บางคำหรือประโยคบางประโยคที่น่าสนใจ คุณครูลูกกอล์ฟก็จะมีการสอนภาษาอังกฤษสอดแทรกในระหว่างที่มีการพูดคุยกับแขกรับเชิญ เพื่อเป็นการให้ความรู้ไปสู่ผู้ชม รวมถึงในทุกตอนผู้ชมก็จะได้รับข้อคิดเรื่องของการใช้ชีวิตผ่านประสบการณ์ของแขกรับเชิญและแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคุณครูลูกกอล์ฟในเรื่องการใช้เสียง การจัดการภาษากาย และการจัดการอารมณ์ความรู้สึกก็เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้รายการน่าสนใจและติดตามรับชม

4.2 ส่วนที่ 2 การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room

ในส่วนที่ 2 เป็นการศึกษารับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการ Loukgolf's English Room โดยใช้วิธีการดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้ชมจำนวน 12 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ซึ่งคัดเลือกจากผู้ชมที่เคยดูรายการตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป ในปีพ.ศ. 2562 เพื่อตอบปัญหานำวิจัยข้อที่ 2 คือ การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room เป็นอย่างไร โดยอาศัยทฤษฎีการรับรู้และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมาเป็นกรอบในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดของผู้ร่วมสนทนากลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม มีดังนี้

ลำดับ	ชื่อ	เพศ
1	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.1	หญิง
2	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.2	หญิง
3	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.3	หญิง
4	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.4	หญิง
5	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.5	หญิง
6	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.6	หญิง

ตารางที่ 4 ผู้ร่วมสนทนากลุ่มที่ 1

ลำดับ	ชื่อ	เพศ
1	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.1	หญิง
2	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.2	หญิง
3	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.3	หญิง
4	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.4	หญิง
5	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.5	หญิง
6	ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.6	หญิง

ตารางที่ 5 ผู้ร่วมสนทนากลุ่มที่ 2

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เข้าร่วมกลุ่มสนทนาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนจะต้องรับชมรายการ Loukgolf's English Room จำนวน 5 ตอน ที่มียอดผู้ชมสูงสุดในยูทูป (Youtube) ดังนี้

ลำดับ	ตอน	แขกรับเชิญ	วันที่ ออกอากาศ	ยอดผู้ชมในยูทูป
1	234	กันติชา ชุมมะ	16 พ.ย. 62	1,014,231
2	224	มณฑล กษานติกุล	7 ก.ย. 62	856,232
3	217	ศิริน หอวัง	20 ก.ค. 62	597,420
4	233	จุลจักร จักรพงษ์	9 พ.ย. 62	526,106
5	228	ลภัส งามแขวง และ ศิวกร อุดลสุทธิกุล	5 ต.ค. 62	299,999

(หมายเหตุ : เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2563)

ตารางที่ 6 รายการ Loukgolf's English Room 5 ตอน ที่มียอดผู้ชมในยูทูป (Youtube) สูงสุด

ในขั้นดำเนินการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยจะกำหนดคำถามโดยกว้าง เพื่อตรวจสอบการรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมจากการรับชมรายการ Loukgolf's English Room ในปีพ.ศ. 2562 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้ของผู้ชมรายการ

ผลการศึกษาด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่องการรับรู้ของผู้ชมรายการ Loukgolf's English Room พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร ดังนี้

1.1 การเลือกเปิดรับข้อมูล

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มส่วนใหญ่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า เลือกรายการ Loukgolf's English Room จาก**แขกรับเชิญที่ชื่นชอบหรือสนใจและแขกรับเชิญที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี** จะทำให้อยากติดตามรับชมรายการ อีกทั้งมีผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนเลือกรายการนี้เพราะว่า**รายการไม่ได้เน้นเรื่องการสอนไวยากรณ์และเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้สามารถฝึกภาษาอังกฤษได้** เนื่องจากเป็นรายการภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่ผู้ชมเคยรับชมมามากจะเน้นการสอนภาษาอังกฤษมากจนเกินไปและมักจะมีขึ้นหัวข้อในการนำเสนอแต่ละครั้ง แต่ว่า

รายการนี้ไม่ได้คอยบอกหรือสอนมากนักแต่เป็นการเรียนจากการคุยของพิธีกรและแขกรับเชิญในรายการ และยังมีผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนมีความเห็นว่าการดูรายการนี้เหมือนกับได้ดูเรื่องราวชีวิตของแขกรับเชิญที่เหมือนกับการดูภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังเลือกดูรายการจาก**ความชื่นชอบในตัวพิธีกร**ที่มีอีกบทบาทหนึ่งเป็นคุณครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการสอนหรือให้ความรู้ที่สามารถดึงดูดให้อยากรับชมรายการ

“เราเลือกดูจากดาราที่ชอบ แล้วยิ่งถ้าดาราคนนั้นพูดภาษาอังกฤษได้ดีจะยิ่งอยากดู เราว่าความน่าสนใจในรายการมันอยู่ที่แขกรับเชิญเลยแหละ ”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.1, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“เมื่อก่อนไม่ค่อยชอบภาษาอังกฤษ เพราะรู้สึกว่ามันยากแล้วเราก็จะห่วยไวยากรณียะเยอะมาก แต่พอดูรายการแล้วก็ไม่ได้เน้นเรื่องไวยากรณียะเท่าไร แต่ว่าใช้ในเรื่องการสื่อสารให้เข้าใจมากกว่า ก็เลยคิดว่าอย่างน้อยเราไวยากรณียะไม่ได้ แต่แค่พอพูดให้เข้าใจได้ก็น่าจะโอเคแล้ว”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.6, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

“สำหรับเราคือเป็นคนชอบเรียนจากการดูหนังไง มันเลยทำให้เราชอบอิงลิชรูม เพราะว่าอิงลิชรูมมันเหมือนนั่งดูชีวิตแขกรับเชิญ แล้วรายการมันไม่ได้มาสอนแบบตรง ๆ ด้วยว่า if ใช้ clause อย่างนี้ ไม่ได้มานั่งสอนแบบรายการอื่น”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.5, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“ที่ลูกกอล์ฟเวลาเขาสอน เขาก็น่าจะดึงดูดนักเรียนได้มากพออยู่แล้ว ด้วยความเป็นตัวเขาและการพูด พอเขามาทำรายการมันก็เลยรู้สึกว่าโอเคมันน่าดูเพราะว่าเขาเป็นคนที่พูดแล้วน่าฟัง น่าติดตาม น่าสนใจอยู่แล้ว”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.3, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

1.2 การเลือกให้ความสนใจ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางส่วน**สนใจในรูปแบบรายการ Loukgolf's English Room** ที่เป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่ให้ทั้งความบันเทิงและสาระความรู้ โดยการดูรายการนี้สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ ไม่ว่าจะจะเป็นวิธีการพูดภาษาอังกฤษของแขกรับเชิญหรือคำศัพท์ภาษาอังกฤษบางคำที่แขกรับเชิญใช้ในรายการ ซึ่งแขกรับเชิญในแต่ละตอนจะมีความแตกต่างกันที่ทำ

ให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มเห็นว่ารายการนำติดตามรับชม อีกทั้งผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนมีการนำเอาประสบการณ์ของตัวเองไปเทียบเคียงกับแขกรับเชิญในแต่ละตอน ถ้าเห็นว่าในตอนนั้นมีความน่าสนใจและสอดคล้องกับทัศนคติของตัวเอง เช่น แขกรับเชิญบางคนที่พูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง แต่เขามีความพยายามที่จะฝึกฝนมาเรื่อย ๆ ก็สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เก่งขึ้น และการออกเสียงคำศัพท์บางคำผิดเพียงเพราะสำเนียงที่แตกต่างกัน เป็นต้น

“แขกรับเชิญบางคนเขาไม่ได้พูดภาษาอังกฤษได้เลย บางประโยคเขาก็อาจจะพูดถูกบ้างไม่ถูกบ้าง แต่พอฝึก ๆ ไป เขาก็ทำได้ มันเลยทำให้เราคิดว่าถ้าเราฝึกอย่างเขาเราก็จะทำได้ หลังจากนั้นเราเลยฝึกพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และกล้าที่จะสื่อสารออกมา”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.4, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“สำหรับเรามันคือลักษณะของรายการมากกว่าที่มันทำให้รู้สึกที่น่าสนใจ เพราะว่าเราเป็นคนที่ได้ภาษาอังกฤษอยู่แล้วประมาณหนึ่ง ถ้าสมมติว่ามันมีคอร์สออนไลน์ให้เรียนภาษาอังกฤษ เราคงไม่เอา ต่อให้มันฟรีก็ไม่เอา แต่พอดูรายการนี้มันได้ความบันเทิงด้วย มันได้อะไรมากกว่าเราเข้าไปเรียนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ เลยทำให้รู้สึกว่าการแบบนี้มันสามารถดึงดูดคนดูได้มากกว่า สมมติให้มานั่งเรียนแกรมม่า ให้มานั่งท่อง vocab คือมันเลยอายุตรงนั้นมาแล้ว อย่างน้อยมาดูรายการนี้ยังรู้วิธีการใช้ รู้ภาษาพูดที่ฝรั่งเขาพูดกัน มันดีกว่าเยอะ ให้มันซึมเข้าไปขณะฟัง และอีกอย่างคือเราจะสนใจคำศัพท์บางคำ อย่างเช่น ตอนของฮิวโก้หรือติซ่า เพราะเขามีความ Native มากกว่าคนอื่น”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.5, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“มันจะมีตอนหนึ่งที่เขาพูดเรื่องสำเนียงที่มันแตกต่างกันของอเมริกันกับอังกฤษ บางครั้งเวลาที่เราฟังบางคำที่มันออกเสียงไม่เหมือนกัน แล้วบางคนมาบอกว่าออกเสียงแบบนี้ผิดนะ แต่ที่จริงเรารู้ว่ามันเป็นแค่คนละสำเนียง อย่างเราก็เคยโดนเหมือนกันนะเรื่องการออกเสียงผิด”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.2, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

1.3 การเลือกที่จะรับรู้และการตีความ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางส่วนมีความเห็นว่าข้อคิดที่ได้จากแขกรับเชิญในบางตอนนั้นมันมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้จริง เช่น การมีพฤติกรรมกลั่นแกล้งรังแกผู้อื่น (bully) เนื่องจากการกลั่นแกล้งรังแกผู้อื่นเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและไม่สมควรปฏิบัติกับ

ผู้อื่น ทำให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มเห็นว่าถ้าเราไม่ชอบให้คนอื่นมาทำพฤติกรรมที่ไม่ดีกับเรา เราก็ไม่ควรทำพฤติกรรมที่ไม่ดีกับผู้อื่นแบบนั้นเช่นกัน และเรื่องการใช้อังกฤษที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มเห็นว่า การจะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นอาจจะต้องอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษด้วยถึงจะทำให้สามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการได้ดูรายการ Loukgolf's English Room ยังสามารถนำเอาประโยคบางประโยคไปใช้ได้จริง และยังการจุดประกายให้อยากไปศึกษาต่อต่างประเทศ

“ตอนของติช่าที่เขาพูดเรื่องการถูกบูลลี่ เขาพูดว่าเนียเราไม่ควรจะไปบูลลี่คนอื่นนะ คนที่คุณไปบูลลี่นะเขาไม่ได้มีปัญหา แต่คุณนั่นแหละที่มีปัญหาเอง เราก็เลยคิดว่าเออเนียเราไม่ควรจะไปบูลลี่คนอื่นเหมือนกันนะ เพราะถ้าเกิดเราโดนเองก็คงรู้สึกไม่โอเค”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.6, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

“มี EP หนึ่งจำไม่ได้ว่าใครที่เขาเริ่มต้นมาด้วยการไม่รู้ภาษาอังกฤษเลย ใช้ไม่ได้เลย พูดไม่ได้ด้วย แต่ว่าเขาต้องเรียนในโรงเรียนที่เป็นนานาชาติหรืออินเตอร์ที่มีแต่คนต่างชาติ และมีเขาคนเดียวที่เป็นคนไทยและไม่สามารถพูดภาษาไทยกับใครได้ แต่มันก็ทำให้เขาพยายามที่จะใช้ชีวิตในแต่ละวันให้อยู่รอดมาได้ พอดู EP นี้เราเลยรู้ว่าภาษาอังกฤษถ้าอยากจะได้จริง ๆ การเรียนแบบนี้มันก็ทำได้เร็ว แต่การที่จะทำให้ได้เร็ว เรามันต้องอาศัยอยู่ในวงล้อมของคนที่ใช้ภาษาคด้วย มันจะบังคับให้เราต้องใช้ให้ได้ ไม่งั้นเราก็จะอยู่ยาก มันเลยเป็นสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกว่าโอเคเราอยากมาเรียนที่นี่ (ออสเตรเลีย) และตอนเราอยู่ที่นี้เราสามารถเอาคำพูดบางคำที่ได้จากในรายการมาใช้ได้จริงด้วยนะ”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.3, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

1.4 การเลือกจดจำ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนสามารถจดจำบางประโยคที่พิธีกรและแขกรับเชิญพูดในรายการได้ เนื่องจากได้ติดตามดูรายการ Loukgolf's English Room เป็นประจำ อีกทั้งผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนสามารถจดจำสำนวนภาษาอังกฤษที่นำเสนอในช่วง Monkeying around ได้ เนื่องจากมีความชื่นชอบส่วนตัว ทำให้เกิดความสนใจและอยากติดตามรับชมช่วงนี้ รวมถึงยังสามารถจดจำคำศัพท์บางคำที่ได้จากในรายการ ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นจะเป็นคำศัพท์ที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มสนใจและคิดว่าสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ก็มีผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนที่ไม่สามารถจดจำคำศัพท์ สำนวน หรือประโยคต่าง ๆ ในรายการได้ เนื่องจากดูรายการ

Loukgolf's English Room เพื่อความบันเทิงเป็นหลัก อาจจะมีการรับรู้คำศัพท์ สำนวน และ ประโยคเหล่านั้นแค่ช่วงระยะเวลาที่รับชมรายการ แต่ไม่สามารถจดจำจนสามารถนำมาใช้ได้จริง

“เราจำศัพท์ไม่ค่อยได้ พวกศัพท์แปลก ๆ คือเหมือนเราจะสนใจตอนนั้นว่าเออมัน แปลว่าอะไร แต่ว่าถ้าจำไม่ได้ แต่ถ้าเอาที่จำได้จะเป็นพวก sentence ที่เขาพูดบ่อย ๆ อย่างเช่น Thanks for having me. ถ้าอย่างนั้นก็ชินหูเลย ทำให้รู้ว่าถ้าเราจะขอบคุณเขาที่เขาเชิญเรามา เราสามารถใช้คำนี้ได้เลย โดยที่ไม่ต้องใช้คำว่า inviting me ก็ได้ คือใช้คำว่า having me ไปเลย”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.5, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“สำหรับที่จำได้เป็น sentence ที่เขาใช้ถามแขกรับเชิญ ถ้าเราดูบ่อย ๆ มันก็จะจำได้ว่า sentence ที่เขาพูดบ่อย ๆ คืออะไร แต่ถ้าเป็นพวกคำศัพท์ที่ว่ายากที่จะจำ เพราะว่า ศัพท์ที่เขาเอามาแปลบางคำมันอาจจะจะเป็นศัพท์ที่ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวันหรือเราไม่เคย เจอด้วย”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.1, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

“จำได้เฉพาะอันที่มันเป็นพวกสำนวนที่เขาไปถามเด็ก ๆ ในโรงเรียน มันก็มีช่วงนั้นที่ พอจะจำได้ ส่วนพวกคำศัพท์ที่เขาพูดกันก็รู้อยู่แล้ว แต่ชอบตรงพาร์ทที่มันเป็นสำนวน สุภาพมากกว่า”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.3, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

“เราจำได้บ้างเหมือนกัน ถ้ามันเป็นคำศัพท์ที่เราคิดแล้วว่าจะต้องใช้คำนี้แน่ ๆ บางทีก็จำได้ แต่ว่าถ้าเป็นคำศัพท์ยาก ๆ เลย ก็อาจจะจำไม่ได้เหมือนกัน”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.4, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

2. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการ

ผลการศึกษาดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เรื่องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของผู้ชมรายการ Loukgolf's English Room พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีแรงจูงใจในการใช้สื่อและ ความพึงพอใจที่ได้รับแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล ดังนี้

2.1 การได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำต่าง ๆ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดจากพิธีกรในเรื่องการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นเหมือนคำแนะนำให้กับผู้ร่วมสนทนากลุ่มว่าอย่ากลัวการพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษ เพราะถ้าเจอชาวต่างชาติหรือใครก็ตามจะต้องมีความมั่นใจและกล้าที่จะสื่อสารแม้ว่าจะพูดผิดหรือพูดถูกตามหลักภาษาก็ตาม

“ชอบความคิดที่ลูกกอล์ฟแหละในเรื่องอย่ากลัวการใช้ภาษาอังกฤษ เรา รู้สึกเห็นด้วยกับเขามาก ๆ แล้วเขาก็พยายามพูดทุกคลิปจริง ๆ เน้นทุกคลิปด้วยนะ ซึ่งมันคือเรื่องจริง และถูกต้องมาก ทำให้เรารู้สึกฝังหัวเข้าไปเลยว่าเออเนี่ยเราจะไม่กลัวนะ ถ้าเราเจอใครก็ตาม เราจะต้องกล้าพูด”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.2, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

2.2 การลดความรู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดจากแขกรับเชิญเรื่องการพูดภาษาอังกฤษที่ทำให้รู้สึกลดความรู้สึกไม่มั่นใจในตัวเองได้ เนื่องจากว่าได้เห็นตัวอย่างจากแขกรับเชิญในบางตอนที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ และไม่มีความมั่นใจในการพูด แต่หลังจากนั้นแขกรับเชิญก็สามารถพูดภาษาอังกฤษได้จากการฝึกฝนด้วยวิธีการบางอย่างที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีความเชื่อว่าสามารถทำได้เหมือนกับแขกรับเชิญเช่นกัน

“เราไม่ใช่คนเก่งภาษาอังกฤษ เวลาเราดูแล้วแขกรับเชิญบางคนเขาพูดว่าเฮ้ยเมื่อก่อนก็พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลยนะ ไม่กล้าพูดด้วย เราเลยรู้สึกว่าเออ มันก็เหมือนกับเราเหมือนกันนะที่ไม่กล้าพูด แต่ว่าในจุด ๆ หนึ่งที่เขาพูดได้ แล้วเขามีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้เขาพูดได้แบบนั้นล่ะ ซึ่งสำหรับเรามันก็เป็นประโยชน์ที่เราเอาไปใช้ได้แน่ และเชื่อว่าจะทำได้แบบเขาบ้าง”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.2, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

2.3 การเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมและโลกกว้าง

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวที่แขกรับเชิญเล่าในรายการ เช่น ตอนที่ 224 มณฑล กสานตักุล เป็นยูทูบเบอร์ ที่ทำช่องยูทูบของตัวเอง ซึ่งเป็นช่องยูทูบที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ด้วยการเดินทางท่องเที่ยวเพียงคนเดียว โดยเรื่องราวที่นำมาเล่าส่วนใหญ่จะเป็นประสบการณ์ที่ได้จากการไปเที่ยวประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น

วัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ การปรับตัวให้เข้ากับคนในท้องถิ่น และการเดินทางที่ยากลำบากที่สุดในชีวิต ฯลฯ จากเรื่องเล่าของแชนแนลเชอริมีข้อคิดบางอย่างที่ทำให้กับผู้ชมได้เรียนรู้ไปด้วย รวมถึงตอนที่ 236 พิธีกร วัชรสินธุ ที่นำเอาประสบการณ์สมัยเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศอังกฤษมาเล่าให้กับผู้ชมฟัง และแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มรู้สึกเปิดกว้างทางความคิดไปกับสิ่งที่แชนแนลเชอริพูด

“อย่าง EP ของมันท์ I roam alone เรารู้สึกเหมือนชีวิตเขามันดูน่าสนใจ ด้วยความที่เขาไปเที่ยวต่างประเทศตลอด แล้วการเที่ยวของเขามันเป็นการเที่ยวที่ดูไม่ใช่คนปกติ เขาเที่ยวกัน แล้วเขาจะมีเรื่องที่ไม่ได้อยู่ใน youtube channel มาเล่าให้ฟัง ด้วยความที่มันท์ไม่ค่อยได้ไปออกรายการอื่นเท่าไร เราเลยรู้สึกเหมือนว่าเราไม่ได้รับรู้เรื่องมันท์จากที่อื่นเลย นอกจาก channel ของเขา จนเขามาออกรายการนี้แหละ พอได้ดู EP นี้ก็เลยรู้สึกว่ามันสนุก”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.3, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“ตอนของไอติมนะด้วยความที่เขาเรียน economics มา บวกกับความคิดเรื่องการเมืองที่มันทำให้เราแบบเปิดกว้างจริง ๆ เพราะว่าเขาจะมีความคิดได้รุ่นใหม่เลย แล้วบางทีเขาก็พูดถึง culture การเรียนที่อังกฤษ เพราะเขาจบมาจากที่นั่น เขาก็จะเล่าประสบการณ์ให้ฟังว่ามันเป็นแบบนี้ ๆ นะ ซึ่งมันดูน่าสนใจดี มันดูไม่ได้เหมือนคนอื่นที่พูดถึงความรักในมุมมองของตัวเอง หรือว่า background ของตัวเอง คือถ้าเป็นคนอื่นส่วนใหญ่จะเป็นแนวนี้ แต่ว่าของไอติมมันเป็นแนวอนาคตมากกว่า เช่น คุณอยากเห็นอนาคตประเทศไทยเป็นแบบไหน”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.5, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

2.4 เพื่อจะได้หาความรู้พื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้คน

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนรับชมรายการ Loukgolf's English Room แล้วรู้สึกได้รับแรงบันดาลใจจากพิธีกรในการฝึกฝนภาษาอังกฤษให้เก่งมากยิ่งขึ้น โดยการที่ได้ดูรายการนี้อย่างสม่ำเสมอจะทำให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มคิดว่าสามารถพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนอื่น ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือชาวต่างชาติ

“เราดูรายการครูลูกกอล์ฟมาหลายเทปมากตั้งแต่ episode แรก ๆ จนกระทั่งปัจจุบันที่เขาลาจากไปแล้ว ก็มีความเสียดายอยู่เหมือนกัน เพราะครูลูกกอล์ฟเป็นแรงบันดาลใจและเป็นคนที่ทำให้เราอยากฝึกภาษาอังกฤษ เพราะว่าครูลูกกอล์ฟเขาไม่ได้เน้นที่ระดับ intermediate หรือ advance แต่เขาจะเน้น beginner มากกว่า เขาหัดให้คนพูดภาษาอังกฤษได้แบบไม่เก้อเขิน แล้วอย่างเราเองถึงแม้จะอยู่กับคนไทยเราก็พูดภาษาอังกฤษนะ เพราะภาษามันเป็นอะไรที่เราต้องฝึกหัด แล้วเราคิดว่าไม่ว่าจะเป็นเจ้าของภาษาหรือคนไทยที่พูดภาษาอังกฤษเก่งก็ตาม มันต้องมีการหัดอยู่เสมอ ๆ แล้วการที่ได้ดูเทปของครูลูกกอล์ฟทุกอาทิตย์สม่ำเสมอ มันก็เป็นเหมือนแรงกระตุ้นเหมือนกันนะ แล้วก็ก็เป็นแรงบันดาลใจให้เราเรียนรู้ภาษาด้วย ไม่ใช่แค่ภาษาอังกฤษอย่างเดียว แต่ทำให้อยากเรียนรู้ภาษาอื่นที่สามสี่ห้าไปเรื่อย ๆ ไม่หยุด”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.3, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

2.5 เพื่อฆ่าเวลา

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนรับชมรายการ Loukgolf's English Room ในตอนที่เบื่อจากการทำงานหรือตอนว่าง ก็จะเลือกรับชมรายการนี้แล้วเลือกดูในตอนที่ซบหรือสนใจและดูตอนนั้นซ้ำ ๆ

“เราดูแก้เบื่อตอนทำงานหรือตอนที่ว่าง พอได้ดูอิงลิชรูมแล้วไล่ไปดูเรื่อย ๆ แต่ละ EP มันก็ไม่เบื่อต๊ะนะ และถ้าสมมติว่าเวลาที่ไม่มีอะไรทำแล้วเบื่อยุ่ ถ้าไม่รู้จะดูอะไรก็จะดูอิงลิชรูม คือเราจะไล่ดู EP ที่เราชอบ ดูซ้ำ ๆ ใน EP เดิม เพราะเรารู้สึกว่าตอนนี้น่าดู”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.3, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

2.6 เพื่อหาแบบแผนในการดำเนินชีวิต

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดจากแซกรับเชิญในเรื่องต่าง ๆ ที่สามารถนำเอามาปรับใช้เพื่อเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตได้ เช่น ตอนที่ 217 ศิริิน หอวัง ที่เล่าถึงครอบครัวว่าถ้าครอบครัวไม่เข้าใจ เราต้องใช้เวลาคอดทนรอเพื่อให้ถึงเวลาที่เหมาะสม, ตอนที่ 234 กันติชา ชุมมะ ที่เล่าถึงเรื่องราวความรักที่ไม่ใช่แค่เรื่องของคนสองคนหรือแค่มีความรักให้กันและกันเพียงอย่างเดียวแต่จะต้องมีความเข้าใจและมีเป้าหมายเดียวกันถึงจะทำให้ความรักไปด้วยกันรอด และตอนที่ 233 จุลจักร จักรพงษ์ ที่เล่าถึงเรื่องการตรงต่อเวลาเป็นสิ่งสำคัญ เป็นต้น

“ตอนที่คริส หอวัง มันจะมีอยู่ช่วงหนึ่งที่เขาพูดถึงเกี่ยวกับครอบครัวว่าบางทีครอบครัวอาจจะไม่เข้าใจในตัวเขา มันก็ต้องรู้จักอดทนรอ เหมือนรอให้ถึงเวลาที่เหมาะสมถึงจะได้ในสิ่งที่ต้องการ แล้วอย่างของติซ่าเองก็มีพูดถึงเกี่ยวกับความรักว่าจริง ๆ ความรักมันเป็นเรื่องที่มากกว่าเรื่องของคนสองคนหรือเรื่องแค่ว่าเรารักกันอย่างเดียว แต่มันต้องมีเป้าหมายที่ไปในทางเดียวกัน มันถึงจะไปต่อกันได้”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 1.4, สนทนากลุ่ม, 16 พฤษภาคม 2563)

“เรารู้สึกว่าเออเราได้แรงบันดาลใจบางอย่างจากบทสัมภาษณ์ของบางคน เช่น ตอนของฮิวโก้ที่พูดเรื่องไม่ว่าจะไปไหนก็ตามเขามักจะไปก่อนเวลาเสมอ เพราะการไปก่อนเวลา มันทำให้เขารู้สึกว่าไม่ได้มีอะไรเสียหาย แล้วเขาก็ให้เกียรติคนที้นัดด้วย เรว่าอันนี้ดีมากเลยนะ เพราะอย่างเราเองบางทีที่มีนัดก็ยังไม่เลทเลย”

(ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 2.5, สนทนากลุ่ม, 17 พฤษภาคม 2563)

โดยสรุปจากการสนทนากลุ่มทั้ง 2 กลุ่มแสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีการเปิดรับชมรายการจากพิธีกร แกรับเชิญและรูปแบบรายการ โดยมีความสนใจในรูปแบบรายการที่เป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่ให้ทั้งความบันเทิงและสาระความรู้และมีการนำเอาประสบการณ์ส่วนตัวไปเทียบเคียงกับแกรับเชิญในตอนนั้น อีกทั้งมีการนำเอาข้อคิดที่ได้จากแกรับเชิญในบางตอนที่เห็นว่ามีประโยชน์นำไปใช้จริง รวมถึงมีการจดจำประโยคบางประโยค สำนวนภาษาอังกฤษ และคำศัพท์บางคำที่ได้จากในรายการ ส่วนการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ร่วมสนทนากลุ่มนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เนื่องจากความต้องการในการดูรายการแตกต่างกันทำให้ความพึงพอใจที่ได้รับจะแตกต่างกันไปด้วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสารการแสดงเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเรียนรู้อังกฤษในรายการ Loukgolf’s English Room” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room ที่พัฒนาจากสื่อการแสดง และเพื่อศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf’s English Room โดยศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room จากการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) คลิปวิดีโอรายการ Loukgolf’s English Room ที่ออกอากาศตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2562 รวมจำนวนทั้งหมด 47 ตอน และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) จำนวน 3 คน คือ ผู้อำนวยการผลิต ศรีเอทีพี และพิธีกรรายการ และศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf’s English Room จากการสนทนากลุ่ม (Focus group) กับกลุ่มผู้ชมทั้งหมด 12 คน จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ที่เคยรับชมรายการตั้งแต่ 12 ตอนขึ้นไป โดยผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และการสื่อสารการแสดง แนวคิดการเล่าเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ทฤษฎีการรับรู้ และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf’s English Room ที่พัฒนาจากสื่อการแสดง

1. จุดเริ่มต้นและแรงบันดาลใจในการทำรายการ Loukgolf’s English Room

จุดเริ่มต้นในการทำรายการ Loukgolf’s English Room เกิดจากการที่คุณครูลูกกอล์ฟอยากสอนภาษาอังกฤษให้คนที่สนใจเรียนแบบไม่ต้องเสียเงิน ซึ่งก็มีการลองผิดลองถูกกับการสอนออนไลน์มาก่อน เช่น ยูทูบ เฟซบุ๊ก และโซเชียลแคม หลังจากที่ไดลองทำมาเรื่อย ๆ คุณครูลูกกอล์ฟก็เห็นว่ามีคนได้ประโยชน์จากการสอน พร้อมกับคุณโอปอล์ ปาณิสรา เพื่อนของคุณครูลูกกอล์ฟมีบริษัท นางแมวป่า จำกัด ที่สามารถผลิตรายการได้ อีกทั้งคุณครูลูกกอล์ฟและกลุ่มผู้ผลิตรายการเห็นว่าในประเทศไทยรายการเอดูเทนเมนต์เริ่มลดน้อยลง ทำให้คุณครูลูกกอล์ฟและกลุ่มผู้ผลิตรายการ

เริ่มต้นที่อยากจะทำรายการสอนภาษาอังกฤษขึ้นมา หลังจากนั้นจึงได้เข้าไปคุยกับช่อง GMM25 ทำให้รายการ Loukgolf's English Room ได้ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 09.00-10.00น. ทางช่อง GMM25

2. รูปแบบการผลิตรายการที่ใช้เอดูเทนเมนต์เป็นฐาน

วัตถุประสงค์หลักของรายการ Loukgolf's English Room คือ เพื่อให้คนได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องเสียเงิน และผู้ชมได้รับแรงบันดาลใจรวมถึงข้อคิดในเรื่องการใช้ชีวิตจากพิธีกรและแขกรับเชิญ โดยผู้กลุ่มผู้ชมเป้าหมายหลักของรายการ คือ ช่วยวัยรุ่นไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ หรือ Generation X

3. โครงสร้างและรูปแบบการนำเสนอรายการที่พัฒนาจากกลวิธีการเล่าเรื่อง

รายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการเอดูเทนเมนต์ที่ให้ทั้งสาระความรู้ควบคู่ไปกับความบันเทิง จัดเป็นรูปแบบรายการทอล์กโชว์ที่สอนภาษาอังกฤษผ่านการสนทนากันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ โดยรายการ Loukgolf's English Room มีโครงสร้างรายการชัดเจน จากความยาวรายการประมาณ 50 นาที สามารถแบ่งออกเป็นทั้งหมด 4 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1

พิธีกรรายการจะกล่าวทักทายถามและถามสารทุกข์สุกดิบกับแขกรับเชิญ ซึ่งพิธีกรจะพยายามพูดคุยกับแขกรับเชิญก่อนเพื่อสร้างความเป็นกันเองและทำให้แขกรับเชิญรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษในรายการมากขึ้น หลังจากนั้นพิธีกรจะเข้าประเด็นคำถามที่ต้องถามแขกรับเชิญ

ช่วงที่ 2

ในช่วงนี้จะเป็นการพูดคุยกับแขกรับเชิญต่อในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งในแต่ละตอนประเด็นคำถามจะต่างกันขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญที่มาในตอนนั้น ๆ และในช่วงที่ 2 นี้จะมีช่วงเล็ก ๆ รวมอยู่ด้วยคือ ช่วง Speedy quiz ที่เป็นการถาม-ตอบแบบรวดเร็ว และช่วง Monkeying around ที่นำเสนอสำนวนภาษาอังกฤษพร้อมความหมาย และประโยคการใช้ที่ถูกต้อง

ช่วงที่ 3

ในช่วงนี้ก็จะเป็นการพูดคุยกับแขกรับเชิญต่อในประเด็นต่าง ๆ เหมือนกับช่วงที่ 2 และช่วงนี้รายการมักจะนำรูปจากอินสตาแกรมส่วนตัวของแขกรับเชิญมา เพื่อให้แขกรับเชิญบรรยายถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวันนั้น และในช่วงที่ 3 นี้ยังมีช่วงเล็ก ๆ รวมอยู่ด้วยคือ ช่วง Master mind ที่นำเสนอความรู้ การทำงาน และคำแนะนำดี ๆ จากผู้เชี่ยวชาญในสายอาชีพนั้น

ช่วงที่ 4

เป็นช่วงสุดท้ายของรายการที่มีช่วงเล็ก ๆ รวมอยู่ 2 ช่วงคือ ช่วง Learn something ที่เป็นการแปลเพลงสากลที่แขกรับเชิญได้เลือกมา และช่วง This is playtime ที่เป็นการเล่นเกมระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญ

4. ทักษะการสื่อสารการแสดงที่พิธีกรใช้ในการดำเนินรายการ

เนื่องจากพิธีกรได้เรียนทางด้าน การสื่อสารการแสดงในระดับปริญญาตรีจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และระดับปริญญาโทด้านกำกับละครเวที จากประเทศอังกฤษ ทำให้คุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรรัักษ์ มีทักษะในการสื่อสารเป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง การจัดวางท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกาย การจัดการอารมณ์ความรู้สึก เป็นต้น โดยทักษะการสื่อสารการแสดงที่พิธีกรใช้ในการดำเนินรายการมีดังนี้

1.) การจัดการความคิด จินตนาการ และอารมณ์ความรู้สึก

เนื่องจากพิธีกรมีพื้นฐานในด้านการสื่อสารการแสดง ทำให้สามารถควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ได้เป็นอย่างดี และการแสดงออกของพิธีกรที่ทำให้แขกรับเชิญรู้สึกเป็นกันเองจึงทำให้ช่วยลดระยะพฤติกรรมของแขกรับเชิญได้และกล้าที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมถึงพิธีกรสามารถจัดการกับอารมณ์ไปตามสถานการณ์ได้ โดยอารมณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่คุยกับแขกรับเชิญและแขกรับเชิญที่เชิญมาในตอนนั้น ๆ

2.) การจัดการภาษากาย

เนื่องจากพิธีกรมีพื้นฐานในด้านการสื่อสารการแสดง ทำให้สามารถควบคุมการแสดงออกทางสีหน้าให้เป็นไปตามสถานการณ์ได้ มีการประสานสายตากับแขกรับเชิญในระหว่างการสนทนาสลับกับมองไปที่กล้อง และท่าทางของพิธีกรที่นั่งพูดคุยกับแขกรับเชิญโดยส่วนมากมักจะนั่งไขว่ห้างและฟังที่พนักงานเก้าอี้ มีการเคลื่อนไหวสัมพันธ์ไปกับการพูด ซึ่งเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ตามอารมณ์และสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงแขกรับเชิญส่วนใหญ่ที่เชิญมามากเป็นคนที่พิธีกรสนิทสนมคุ้นเคยทำให้พิธีกรมีบุคลิกที่สบายและเป็นกันเอง

3.) การจัดการการใช้เสียง

เนื่องจากพิธีกรมีพื้นฐานในด้านการสื่อสารการแสดง ทำให้มีความสามารถในการใช้เสียงที่สามารถสื่อสารไปถึงอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งการใช้เสียงจะขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญและเรื่องที่สนทนากันในรายการ และในการทำรายการสอนภาษาอังกฤษพิธีกรจำเป็นจะต้องมีการออกเสียงชัดเจน ฟังง่าย และถูกต้องเพื่อที่จะถ่ายทอดสิ่งที่ถูกต้องให้กับผู้ชม อีกทั้งพิธีกรยังมีน้ำเสียงน่าฟังและพูดด้วยสำเนียง British ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของพิธีกรด้วย

5. ความคิดสร้างสรรค์ที่ปรากฏในรายการเมื่อวิเคราะห์ด้วยแนวคิดการวางแผนด้านรูปแบบเนื้อหาเอดูเทนเมนต์

1.) การใช้สำนวนภาษา

จากรูปแบบรายการทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษ ทำให้การสนทนาในรายการเป็นภาษาอังกฤษเกือบทั้งหมด จึงทำให้รายการจำเป็นจะต้องจัดทำบรรยายทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาที่สนทนากันในรายการ โดยจะมีการส่งบทบรรยายไปให้กับคนไทยที่อยู่ในประเทศอังกฤษจัดทำให้ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ อีกทั้งพิธีกรจะมีการสอนภาษาอังกฤษแทรกในระหว่างที่คุยกับแขกรับเชิญ โดยการพูดย้าคำศัพท์และบอกความหมายให้กับผู้ชม

2.) สถานการณ์แวดล้อม

รายการ Loukgolf's English Room จะเป็นการพูดคุยกับแขกรับเชิญที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกรวงการบันเทิง โดยการคัดเลือกแขกรับเชิญหลักในรายการจะต้องเป็นคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในกระแส และเป็นคนที่พิธีกรสนิทสนมคุ้นเคย ส่วนการคัดเลือกแขกรับเชิญที่จะมาพูดในช่วง Master mind จะคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญในสายอาชีพนั้น ๆ

หลังจากที่ได้แขกรับเชิญที่จะมาในรายการแล้ว จะต้องมีการหาข้อมูลแขกรับเชิญ ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 3 ทางด้วยกันคือ การหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต การถามข้อมูลจากแขกรับเชิญโดยตรง และการหาข้อมูลจากครอบครัวของแขกรับเชิญ

หลังจากที่ได้ข้อมูลของแขกรับเชิญแล้ว จะทำการคัดเลือกประเด็นที่น่าสนใจและมีประโยชน์ต่อผู้ชมรายการ ซึ่งจะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดประเด็นเนื้อหาเพื่อนำเสนอที่มีอยู่ 2 แบบคือ เรียงตามลำดับเวลากับช่วงเวลาที่สำคัญในชีวิต

3.) การผสมผสานเนื้อหาสาระและความบันเทิงเข้าด้วยกัน

ในรายการจะมีทั้งหมด 4 ช่วง ซึ่งมีการผสมผสานเนื้อหาสาระและความบันเทิงเข้าไว้ด้วยกัน คือ ในช่วงที่ 1-3 เป็นการพูดคุยกับแขกรับเชิญเป็นหลัก พร้อมกับสอดแทรกความรู้ภาษาอังกฤษและข้อคิดที่มีประโยชน์ให้กับผู้ชมในระหว่างการสนทนา โดยมีช่วงเล็ก ๆ แทรกอยู่ในช่วงที่พูดคุยด้วยคือ ช่วง Speedy quiz ช่วง Monkeying around และช่วง Master mind ซึ่งเป็นการตัดอารมณ์ของผู้ชมและแขกรับเชิญให้ผ่อนคลายลงจากสิ่งที่พูดคุยกันรายการ โดยช่วงที่ 4 ที่เป็นช่วงสุดท้ายคือ ช่วง Learn something และช่วง This is playtime ที่มีการสอนภาษาอังกฤษผ่านการแปลเพลงสากลที่แขกรับเชิญได้เลือกมา รวมถึงการเล่นเกมที่พิธีกรและแขกรับเชิญจะทำให้ผู้ชมรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจและสนุกไปด้วย ซึ่งการผสมผสานเนื้อหาสาระเข้ากับความบันเทิงจะทำให้ผู้ชมที่รับชมรายการไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับรายการ และจะทำให้ผู้ชมได้รับความบันเทิงพร้อมกับสาระความรู้ไปเครวเดียวกัน

4.) การกำหนดรูปแบบในการนำเสนองานเอดูเทนเมนต์

รายการเอดูเทนเมนต์ส่วนใหญ่มักดึงดูดความสนใจของผู้ชมด้วยความบันเทิง ซึ่งในอดีตที่ผ่านมารายการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มักจะจำลองสถานการณ์ขึ้นมา แล้วให้ความรู้ภาษาอังกฤษกับผู้ชม ซึ่งรายการ Loukgolf's English Room ทำเป็นรายการสอนภาษาอังกฤษที่แตกต่างไปจากในอดีตที่ผ่านมาด้วยการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกวงการบันเทิงมานั่งพูดคุยกันในรายการ โดยทำเป็นรายการทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้ชมจะได้เห็นบุคคลที่ตนเองชื่นชอบหรือสนใจพูดภาษาอังกฤษ เป็นอีกมุมหนึ่งที่ผู้ชมอาจจะไม่เคยเห็นมาก่อน พร้อมกับจะได้รับข้อคิดและคำแนะนำดี ๆ จากแขกรับเชิญและพิธีกร นอกจากนี้พิธีกรจะมีการสอนภาษาอังกฤษแทรกในระหว่างการพูดคุยกับแขกรับเชิญ

5.) การประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ

จากแนวคิดการเล่าเรื่องและแนวคิดการสื่อสารการแสดงในรายการ พิธีกรมีทักษะในด้านการสื่อสารการแสดงที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมถึงเรื่องราวที่แขกรับเชิญเล่าในรายการที่ทำให้กลุ่มผู้ผลิตรายการจำเป็นต้องคัดเลือกและจัดลำดับประเด็นเนื้อหา โดยทางรายการได้มีการจัดทำบทรายการโทรทัศน์ (Script) เพื่อให้รู้ลำดับประเด็นเนื้อหาในรายการ ซึ่งทางรายการได้จัดทำไว้มากพอสมควร แต่การพูดคุยกันระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญในบางครั้งอาจจะไม่ได้เป็นไปตามบทรายการโทรทัศน์ทั้งหมด ซึ่งในระหว่างการถ่ายทำสามารถยืดหยุ่นได้ในกรณีที่ประเด็นนั้นมีความน่าสนใจและเพื่อให้การคุยกันเป็นไปอย่างธรรมชาติมากที่สุด

6.) การต่อยอดสาระความรู้สู่กลุ่มเป้าหมาย

เพื่อเป็นการต่อยอดสาระความรู้สู่กลุ่มเป้าหมาย รายการ Loukgolf's English Room จึงได้นำเสนอรายการผ่านช่องทางออนไลน์ 3 ช่องทาง คือ เพจเฟซบุ๊ก ช่องยูทูป และอินสตาแกรม โดยกลุ่มผู้ผลิตรายการมักจะดูผลตอบรับจากผู้ชมผ่านทาง 3 ช่องทางนี้ ซึ่งมีผู้ชมเข้ามาแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนมาก โดยกลุ่มผู้ผลิตรายการมักได้รับความคิดเห็นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ และถ้าความคิดเห็นอันไหนมีประโยชน์กลุ่มผู้ผลิตรายการก็จะนำเอามาปรับปรุงพัฒนารายการให้ดียิ่งขึ้น

6. องค์ประกอบหลักที่ใช้ดำเนินเรื่องในรายการ Loukgolf's English Room

ผลการวิเคราะห์เนื้อหารายการ Loukgolf's English Room ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2562 จำนวน 47 ตอน สามารถแบ่งประเภทเนื้อหาในรายการได้เป็น 6 ประเภท คือ 1.) ชีวิตวัยเด็ก/วัยเรียน 2.) การทำงาน 3.) การเรียนภาษาอังกฤษ 4.) เพื่อน/ครอบครัว 5.) ความรัก 6.) งานอดิเรก/เรื่องทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่า เนื้อหารายการ Loukgolf's English Room ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานของแขกรับเชิญมากที่สุด รองลงมาคือ งานอดิเรกหรือเรื่องทั่วไป อีกทั้งแขกรับ

เชิญที่มากในรายการส่วนใหญ่คือ นักร้องมากที่สุด รองลงมาคือ นักแสดง โดยเนื้อหาในรายการจะขึ้นอยู่กับแขกรับเชิญเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการใช้ชีวิตจากรายการ Loukgolf's English Room

1. การรับรู้ของผู้ชมรายการ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีขั้นตอนการเปิดรับข่าวสาร 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.) การเลือกเปิดรับข้อมูล

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มส่วนใหญ่เลือกดูรายการจากแขกรับเชิญที่ชื่นชอบหรือสนใจและมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษดี รวมถึงผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนที่มีแนวโน้มชอบภาษาอังกฤษอยู่ก่อนแล้วแต่รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากและห่วงการใช้ไวยากรณ์ แต่พอได้มาดูรายการพบว่ารายการไม่ได้เน้นเรื่องไวยากรณ์ ทำให้ติดตามรับชมมาเรื่อย ๆ

2.) การเลือกให้ความสนใจ

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีความสนใจคำศัพท์บางคำที่ได้จากแขกรับเชิญในบางตอน และช่วงพูดคุยกับแขกรับเชิญก็มีความน่าสนใจเพราะได้รับรู้เรื่องราวชีวิตของแขกรับเชิญ รวมถึงสนใจรูปแบบรายการที่มีทั้งความบันเทิงและได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนมีการเทียบเคียงประสบการณ์ตัวเองกับแขกรับเชิญในบางตอน

3.) การเลือกที่จะรับรู้และการตีความ

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนรับรู้ข้อคิดที่ได้จากแขกรับเชิญในบางตอนว่ามีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

4.) การเลือกจดจำ

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนมีการจดจำประโยคบางประโยคที่แขกรับเชิญและพิธีกรพูดในรายการได้ จดจำสำนวนภาษาอังกฤษในช่วง Monkeying around ได้ และจดจำคำศัพท์บางคำที่ได้จากในรายการได้

2. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมรายการ

จากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีแรงจูงใจที่จะใช้สื่อและเกิดความพึงพอใจ ดังนี้

1.) การได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำต่าง ๆ

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดจากพิธีกรในเรื่องการพูดภาษาอังกฤษว่าให้กล้าที่จะสื่อสารและอย่ากลัวการพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษ

2.) การลดความรู้สึกไม่มั่นใจใจตัวเอง

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดในเรื่องการพูดภาษาอังกฤษ โดยแขกรับเชิญเป็นตัวอย่งที่ดีที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีความเชื่อว่าถ้าได้รับการฝึกฝนก็จะสามารถพูดได้เก่งขึ้นเหมือนกับแขกรับเชิญ

3.) การเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมและโลกกว้าง

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดจากเรื่องราวที่แขกรับเชิญเล่าไม่ว่าจะเป็นด้านการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ และประสบการณ์ในการเรียนต่างประเทศของแขกรับเชิญ

4.) เพื่อจะได้หาความรู้พื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้คน

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับแรงบันดาลใจจากพิธีกรในการฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อที่จะสามารถพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนอื่น ๆ ได้

5.) เพื่อฆ่าเวลา

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มดูรายการเพื่อฆ่าเวลาในตอนที่อยู่เบื่อจากการทำงานหรือตอนว่าง

6.) เพื่อหาแบบแผนในการดำเนินชีวิต

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มบางคนได้รับข้อคิดในการใช้ชีวิตและความรักจากแขกรับเชิญที่สามารถนำเอามาปรับใช้เพื่อเป็นตัวอย่งในการดำเนินชีวิตได้

5.2 อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยค้นพบประเด็นที่น่าสนใจที่สามารถเชื่อมโยงกับแนวคิดที่สำคัญ คือแนวคิดรายการเอดูเทนเมนต์และสื่อสารการแสดง แนวคิดการเล่าเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ ทฤษฎีการรับรู้ และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อ ดังนี้

การทำงานเอดูเทนเมนต์จะประสบความสำเร็จได้นั้น ทีมงานสร้างสรรค์ไม่สามารถละเลยความสำคัญของรูปแบบและเนื้อหาของงานเอดูเทนเมนต์ได้ โดยการตัดสินใจเลือกรูปแบบในการนำเสนอานเอดูเทนเมนต์ และการบรรจุรายละเอียดต่าง ๆ ของงานเอดูเทนเมนต์จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และเจตจำนงในการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ โดย Arvind Singhal และ Everett M. Rogers (1999) ได้สรุปว่า ทีมงานสร้างสรรค์จำเป็นต้องตระหนักในด้านต่าง ๆ ในเชิงรูปแบบและเนื้อหา (อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 351-352)

1. การใช้สำนวนภาษา ในรายการไม่ได้เน้นความเป็นทางการในการสอน แต่ใช้การพูดคุยสนทนาระหว่างพิธีกรและแขกรับเชิญเป็นหลัก ในการสอดแทรกความรู้ผ่านบทสนทนา ซึ่งพิธีกรจะมีเทคนิคและวิธีในการสอนหรือให้ความรู้กับผู้ชมเนื่องจากอีกบทบาทหนึ่งของพิธีกรคือการเป็นคุณครูสอนภาษาอังกฤษ

2. สถานการณ์แวดล้อม มีการใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกรวงการบิน เช่น นักร้อง นักแสดง ยูทูบเบอร์ และนักการเมือง ฯลฯ ในการกระตุ้นการรับชมของผู้ชม เนื่องจากผู้ชมจะมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องราวของบุคคลที่ตนเองชื่นชอบและสนใจ อีกทั้งประเด็นที่คุยกันในรายการก็เป็นเรื่องราวในชีวิตของแขกรับเชิญที่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

3. การผสมผสานเนื้อหาสาระและความบันเทิงเข้าด้วยกัน รายการ Loukgolf's English Room สามารถผสมเนื้อหาสาระและความบันเทิงเข้าไว้ด้วยกัน เนื่องจากช่วงต่าง ๆ ของรายการที่แทรกอยู่ในช่วงหลัก อย่างเช่น ช่วง Speedy quiz ที่ต้องใช้ความไวในการตอบและมีลักษณะคำถามที่สั้นและเบากว่าช่วงสนทนาหลักของรายการ ที่จะทำให้ผู้ชมรู้สึกตื่นเต้นตามและอยากรู้อันที่แขกรับเชิญจะตอบคำถามนั้นอย่างไร หรือจะเป็นช่วง Learn something ที่ใช้เพลงมาเป็นสื่อในการสอนภาษาอังกฤษ การให้ความรู้ผ่านการแปลเพลงสากล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศริน พนารังสรรค์ (2543) ที่กล่าวว่า สื่อเพลงสอนภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้รู้สึกสนุกไปกับการเรียนและผู้เรียนเองก็เกิดความพึงพอใจและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องของการเขียนและการฟังในชีวิตประจำวัน และชนิษฐา จิตแสง (2546) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของผู้ฟังที่ฟังรายการภาษาอังกฤษทางวิทยุผ่านทางกรังเพลง ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ภาษาอังกฤษพร้อมกับได้รับความสนุกไปด้วย

4. การกำหนดรูปแบบในการนำเสนองานเอดูเทนเมนต์ เนื่องจากว่ารายการสอนภาษาอังกฤษในอดีตมักจะเป็นรายการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ แต่ด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไปทำให้รายการ Loukgolf's English Room ทำขึ้นในรูปแบบรายการทอล์กโชว์ ให้ผู้ชมได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการพูดคุยในเรื่องราวของแขกรับเชิญที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกรวงการบิน เพราะนอกจากจะได้ความรู้ภาษาอังกฤษแล้วยังได้ข้อคิดในการใช้ชีวิตด้วย

รายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการทอล์กโชว์ภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดการเล่าเรื่องรายการทอล์กโชว์ของชยพล สุทธิโยธิน (2550) มีความสอดคล้องกับรายการ ดังนี้

1.) ผู้เล่าเรื่อง

มีพิธีกรเป็นผู้นำเสนอรายการและแขกรับเชิญเป็นผู้เล่าเรื่อง

- **พิธีกร** เป็นคุณครูลูกกอล์ฟ คณาธิป สุนทรักษ์ ซึ่งมีพื้นฐานทางด้านการสื่อสาร การแสดง เนื่องจากจบปริญญาตรีจากคณะนิเทศศาสตร์ เอกสื่อสารการแสดง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเดินทางไปศึกษาต่อปริญญาโทด้านการกำกับละครเวทีที่ประเทศอังกฤษ ทำให้คุณครูลูกกอล์ฟสามารถจัดการอารมณ์ความรู้สึก การจัดการภาษากาย การใช้เสียง ที่นำมาใช้ในการเป็นพิธีกรรายการ Loukgolf's English Room โดยการแสดงออกของคุณครูลูกกอล์ฟส่วนใหญ่มักจะมีท่าทีที่เป็นกันเองและสบาย ๆ เนื่องจากว่าแขกรับเชิญที่เชิญมาในรายการมักจะเป็นคนที่คุณครูลูกกอล์ฟสนิทสนมคุ้นเคยกันอยู่ก่อนแล้ว รวมถึงมักจะมี

อารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวที่แกรับเชิญเล่า และมีการใช้เสียงตามความถนัดในแต่ละสถานการณ์ จึงทำให้มีบุคลิกและการแสดงออกที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการทำรายการ เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสนุกไปกับการดูรายการนี้ด้วยเช่นกัน และมีเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษ แทรกระหว่างการคุยกับแกรับเชิญ ซึ่งสอดคล้องกับสัทศาสตร์ สมไพบุลย์ และปอร์รัชม์ ยอดเนร (2550) ที่กล่าวว่า พิธีกรต้องอาศัยการแสดงออกและการแสดง ซึ่งไม่ใช่การแสดงละคร แต่เป็นการแสดงตามบทบาทที่กำหนดเพื่อถ่ายทอดสารต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้จะต้องเข้าใจรูปแบบหรือประเภทของรายการ เข้าใจหน้าที่ของตนเองแล้วจะต้องมีศิลปะในการสื่อสารผ่านสื่อสู่สาธารณะ

- **แกรับเชิญ** แกรับเชิญที่เชิญมาในรายการแต่ละสัปดาห์จะไม่ซ้ำกัน โดยจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอวงวงการบันเทิง ซึ่งแกรับเชิญมักจะเป็นผู้เล่าเรื่องผ่านประสบการณ์ของตัวเองในเรื่องต่าง ๆ เช่น ชีวิตวัยเรียน การทำงาน ความรัก ฯลฯ

2.) เรื่องราว

เรื่องราวในรายการ Loukgolf's English Room จะถูกถ่ายทอดผ่านแกรับเชิญในช่วงที่ 1-3 ของรายการ โดยแกรับเชิญที่เชิญมาแต่ละคนจะมีเรื่องเล่าที่แตกต่างกัน เนื่องจากประสบการณ์ในชีวิตแต่ละคนแตกต่าง จึงทำให้ความน่าสนใจอยู่ที่เรื่องราวของแกรับเชิญ

3.) การจัดลำดับเหตุการณ์

รายการ Loukgolf's English Room ได้มีการวางโครงสร้างรายการอย่างชัดเจน มีความยาวรายการประมาณ 50 นาที ทำให้สามารถแบ่งรายการได้เป็น 4 ช่วง คือ ช่วงที่ 1-3 เป็นการพูดคุยกับแกรับเชิญเป็นหลัก ส่วนช่วงที่ 4 เป็นการแปลเพลงสากลและการเล่นเกมของพิธีกรและแกรับเชิญ

4.) ดนตรีประกอบ

มีทำนองดนตรีอยู่ในคีย์ซิงของรายการในช่วงตอนเปิดและตอนท้ายของแต่ละช่วง

5. การประยุกต์ใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เป็นเรื่องพื้นฐานในการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์ ซึ่งสอดคล้องกับปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล (2543) ที่กล่าวว่า จุดเด่นของการสร้างสรรค์งานเอดูเทนเมนต์นั้น คือการนำเอาทฤษฎีทางต่าง ๆ ทางด้านสังคมศาสตร์และนิเทศศาสตร์มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การนำเสนอเนื้อหาสาระออกสู่สาธารณชน และกระตุ้นให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมพึงประสงค์ตามต้องการ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า รายการ Loukgolf's English Room ได้มีการนำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ให้มีความน่าสนใจและดึงดูดผู้ชม ดังนี้

1.) ทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริง

Horton & Wohl (1965 อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) กล่าวว่า ผู้บริโภครายการต่าง ๆ มักจินตนาการว่าตนเองมีโอกาสใกล้ชิด รู้จัก และพูดคุยกับตัวละครหรือ

นักแสดงที่ตนชื่นชอบบราวกับว่าบุคคลที่ตนชื่นชอบนั้นเป็นคนใกล้ชิด และยังเกิดความรู้สึกผูกพันกับนักแสดง จนนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะกับนักแสดงที่ตนเองชื่นชอบ ทั้งนี้จากทฤษฎีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกล่าวถึงว่ารายการเอดูเทนเมนต์ที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้บริโภคมักมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับดารา นักแสดงหรือนักร้องในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องรายการ Loukgolf's English Room ที่ได้มีการนำเอาแขกรับเชิญที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอวงวงการบันเทิงมาร่วมพูดคุยสนทนากันในรายการ ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหารายการพบว่าแขกรับเชิญที่มากในรายการคือนักร้องมากที่สุด รองลงมาคือนักแสดง โดยแขกรับเชิญเป็นเหมือนสะพานเชื่อมต่อระหว่างผู้ผลิตรายการกับผู้ชมในด้านการถ่ายทอดเรื่องราว ภาษาอังกฤษหรือคำนิยมบางอย่างไปสู่ผู้ชม เมื่อแขกรับเชิญในรายการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงก็จะทำให้ผู้ชมสนใจรายการและตั้งใจฟังคำพูดของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่เราชื่นชอบเหล่านั้นอย่างใจจดใจจ่อ

2.) ทฤษฎีการเล่น

Stephenson (1967 อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543: 289-298) กล่าวว่าบุคคลมักสนใจที่จะเลือกบริโภคสื่อมวลชนที่ตนสนใจเช่นเดียวกับการเลือกที่จะเข้าไปยังสนามเด็กเล่น และเลือกอุปกรณ์การเล่นต่าง ๆ ด้วยตัวเอง อันจะนำไปสู่ความสนุกสนาน ความบันเทิง ความตื่นเต้น เร้าใจ ความพึงพอใจ ตลอดจนเกิดความวิตกกังวลหรือความทุกข์ใจในบางครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับรายการ Loukgolf's English Room ในการสร้างความน่าสนใจจากการพูดคุยกับแขกรับเชิญในรายการ และยังมีช่วงเล็ก ๆ ที่แทรกอยู่ในรายการเพื่อลดทอนความหนักในการคุยกันจากช่วงสนทนากับแขกรับเชิญ เช่น การถาม-ตอบแบบรวดเร็วจากคำถามสั้น ๆ ที่ไม่ได้เป็นคำถามจริงจังในช่วง Speedy quiz หรือช่วงสุดท้ายที่เป็นการเล่นเกมกับแขกรับเชิญ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ผู้ชมรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจพร้อมๆ กับการได้รับความสนุกสนานจากการดูรายการนี้ และดึงดูดผู้ชมให้เข้ามาสู่กระบวนการเล่นหรือรับชมรายการเอดูเทนเมนต์อย่างสมัครใจ

6. การต่อยอดสาระความรู้สู่กลุ่มเป้าหมาย โดยรายการมีการใช้สื่อออนไลน์หลากหลายประเภท เช่น เฟซบุ๊ก ช่องยูทูบ และอินสตาแกรม ซึ่งเพจในเฟซบุ๊กและอินสตาแกรมมักจะลงแต่ละช่วงของรายการเป็นคลิปสั้น ๆ แต่ถ้าในช่องยูทูบจะเป็นคลิปเต็มทั้งรายการ ทั้งนี้รายการ Loukgolf's English Room ได้ต่อยอดสาระความรู้สู่ผู้ชมผ่านช่องทางออนไลน์เป็นหลัก

จะเห็นได้ว่ารายการ Loukgolf's English Room เป็นรายการที่ผู้ชมจะได้ทั้งความบันเทิงและสาระความรู้ โดยรายการไม่ได้มุ่งสอนภาษาอังกฤษแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังได้รับข้อคิดจากแขกรับเชิญด้วย อีกทั้งพิธีกรก็มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว จนทำให้รายการประสบความสำเร็จและอยู่มาถึง 4 ปี (4 season) ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะยุติการออกอากาศลงแล้วก็ตาม

นอกจากนี้การรับรู้ของผู้ร่วมสนทนากลุ่มทุกคนมีการรับรู้ในด้านเนื้อหาเรื่องของภาษาอังกฤษและข้อคิดที่ได้จากพิธีกรและแขกรับเชิญ ซึ่งพัชณี เขยจรรยา, เมตดา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2538) กล่าวว่า โดยทั่วไปการรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือตั้งใจ และมักเกิดตามประสบการณ์และการสังมทางสังคม คนเราไม่สามารถให้ให้ความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ละคนมีความสนใจและรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวต่างกัน ดังนั้นเมื่อได้รับสารเดียวกัน ผู้รับสารสองคนอาจให้ความสนใจและรับรู้สารเดียวกันต่างกัน ซึ่งการรับรู้ที่แตกต่างกันเกิดจากอิทธิพลบางอย่าง เช่น แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ ประสบการณ์เดิม โดยผลการวิจัย พบว่า ผู้ร่วมสนทนากลุ่มส่วนใหญ่เลือกเปิดรับชมรายการจากแขกรับเชิญที่ชื่นชอบหรือสนใจและแขกรับเชิญที่มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษในระดับดี ความชื่นชอบในตัวพิธีกร และเป็นรายการที่สามารถฝึกภาษาอังกฤษได้ ซึ่งจากแรงจูงใจที่แตกต่างกันของผู้ชมจะทำให้การรับรู้แตกต่างกัน เพราะคนเรามักอยากเห็นในสิ่งที่ต้องการเห็นและได้ยินในสิ่งที่ต้องการได้ยิน เพื่อสนองความต้องการของตัวเอง และผู้ร่วมสนทนากลุ่มมีการเลือกให้ความสนใจโดยการนำเอาประสบการณ์ของตัวเองไปเทียบเคียงกับแขกรับเชิญในแต่ละตอน ซึ่งจากประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันของผู้ชมจะทำให้การรับรู้แตกต่างกัน เพราะแต่ละคนต่างก็เติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ถูกเลี้ยงดูต่างกัน และมีการคบหาสมาคมกับคนต่างกันด้วย

ส่วนการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม พบว่า หลังจากที่ผู้ร่วมสนทนากลุ่มได้รับชมรายการ Loukgolf's English Room แล้วนั้นได้นำเอาไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจใน 6 ด้านด้วยกัน คือ 1) การได้รับข้อมูลข่าวสารและคำแนะนำต่าง ๆ 2) การลดความรู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง 3) การเรียนรู้เกี่ยวกับสังคมและโลกกว้าง 4) เพื่อที่จะหาความรู้พื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์ 5) เพื่อฆ่าเวลา 6) เพื่อหาแบบแผนในการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับบุบูล เบ็ญจรงค์กิจ (2534) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้น ๆ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับจากสถานการณ์ทางสังคมของเขา แม้ว่าการใช้สื่อมวลชนนั้นไม่จำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการทุก ๆ ด้านของมนุษย์ แต่ก็น่าจะมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการบางอย่าง

5.3 ข้อจำกัดในการวิจัย

เรื่องของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มที่ผู้วิจัยหากกลุ่มผู้ชมตัวอย่างได้ค่อนข้างยาก และมีบางคนที่เคยตกลงเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ภายหลังก็ไม่สามารถติดต่อได้ รวมถึงบางคนก็ไม่สะดวกในการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม จึงทำให้ผู้วิจัยจำเป็นต้องหาผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพิ่มและใช้เวลาในส่วนนี้ค่อนข้างนาน

5.4 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาของรายการ Loukgolf's English Room อีกทั้งยังศึกษาการรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชม ซึ่งเป็นการศึกษารายการ Loukgolf's English Room เพียงรายการเดียว แต่ยังมีรายการเอดูเทนเมนต์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษรายการอื่น ๆ ทางสื่อออนไลน์และสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ที่สามารถนำมาศึกษาเปรียบเทียบกันได้เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตรายการภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจและหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้ตอบสนองความต้องการของผู้ชมให้ได้มากที่สุด

นอกจากนี้พฤติกรรมกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของผู้คนในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป จากที่เคยรับชมรายการโทรทัศน์ก็เปลี่ยนมาใช้สื่อออนไลน์และสื่อโซเชียลมีเดียมากขึ้น ซึ่งในอดีตคนมักจะรับชมรายการภาษาอังกฤษผ่านทางโทรทัศน์ แต่ปัจจุบันมีผู้สอนหลายคนได้หันมาใช้สื่อออนไลน์หรือสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ในการให้ความรู้กับบุคคลทั่วไปที่ไม่่ว่าใครก็สามารถเข้าถึงได้ง่าย จนทำให้ช่องทางในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นช่องทางยูทูบ เพจเฟซบุ๊ก อินสตาแกรม เป็นต้น โดยช่องทางในการฝึกภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ อย่างเช่น ฟิชชี สตีเฟ่นโอปป้า, ครูนุ่น English Afternoonz และครูพี่แวน ฯลฯ ที่เป็นช่องทางในการฝึกภาษาอังกฤษที่ทำให้คนมีความสนใจเพิ่มมากขึ้นจากการนำเสนอผ่านคลิปวิดีโอสั้น ๆ ที่ไม่ต้องใช้เวลาดูนาน รวมถึงนำเสนอภาษาอังกฤษผ่านไลฟ์สไตล์และการท่องเที่ยว ทำให้เมื่อเทียบกับในอดีตแล้วรายการภาษาอังกฤษจะเน้นไปที่การสอนมากจนเกินไปจนอาจจะทำให้คนรู้สึกเบื่อและไม่สนุกกับภาษาอังกฤษ อีกทั้งในช่วงที่มีการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ได้มีอีกแอปพลิเคชันหนึ่งที่มีความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีชื่อว่า “Tiktok” ที่เหล่าดาราดารา เซเลบบริตี้และบุคคลทั่วไปหันมาเล่นแอปนี้กันเป็นจำนวนมาก รวมถึงคุณครูลูกกอล์ฟด้วยเช่นกัน ซึ่งคุณครูลูกกอล์ฟได้ทำคลิปวิดีโอสอนภาษาอังกฤษแบบสั้น ๆ และใช้ลูกเล่นที่มีอยู่ในแอป Tiktok เพิ่มความน่าสนใจ เช่น การใส่หน้าการ์ตูนไปที่หน้าของตัวเอง เปลี่ยนทรงผม เพิ่มสิ่งของต่าง ๆ เข้าไป ฯลฯ และถึงแม้ว่าคุณครูลูกกอล์ฟจะไม่ได้ทำรายการ Loukgolf's English Room แต่ก็ยังให้ความรู้ภาษาอังกฤษกับคนทั่วไปผ่านสื่อโซเชียลมีเดียและแอปพลิเคชัน Tiktok อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเทรนด์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเองในปัจจุบันมักจะผ่านสื่อออนไลน์และสื่อโซเชียลมีเดียมากกว่าการรับชมผ่านรายการโทรทัศน์ เพราะมีความน่าสนใจ แปลกใหม่ และเข้าถึงได้โดยง่าย โดยประเด็นเรื่องการให้ความรู้ภาษาอังกฤษผ่านสื่อโซเชียลมีเดียและสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มีความน่าสนใจที่สามารถนำไปศึกษาต่อในเรื่องกระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหา รูปแบบ และวิธีการนำเสนอที่ตรงกับความต้องการของผู้ชมในปัจจุบันได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. (2543). *สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็ดดิสัน เพรส โพรดักส์ จำกัด
- กาญจนา แก้วเทพ, กิตติ กันภัย, และปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. (2543). *มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่*. กรุงเทพฯ: นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *แนวพินิจใหม่ในสื่อสารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กัลยาณี ภูเจริญ. (ม.ป.ป.). *การสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 จากอดีตถึงปัจจุบัน*. สืบค้นจาก https://www.academia.edu/38659595/การสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่_21_จากอดีตถึงปัจจุบัน
- เกศริน พนารังสรรค์. (2543). *ผลของเพลงสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อทัศนคติ การแสวงหาความรู้ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ฟัง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ชนิษฐา จิตแสง. *บทบาทของรายการเรดิโอโนสโอบเบสส์ต่อการพัฒนาความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้ฟัง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- ข่าวเช้าวันหยุด. (2563). *ศธ.ใช้แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ เพื่อวัดระดับความสามารถทางภาษาของบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานสากล*. สืบค้นจาก <https://news.bectero.com/news/170655>
- คณาธิป สุนทรรักษ์. พิธีกรรายการ. (14 พฤษภาคม 2563). สัมภาษณ์
- จตุพร สุวรรณสุขุม. *กระบวนการสร้างสรรค์ละครเพลงเพื่อสื่อสารความรู้เรื่องสถิติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- เจษฎากร หอมกลิ่น. *การสื่อสารวิทยาศาสตร์ในรายการ “เมกาเคลเวอร์ ฉลาดสุด ๆ”*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2558.
- ชยพล สุทธิโยธิน. (2550). *เอกสารการสอนชุดวิชา การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 1-5*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชยุตกวีวัฒน์ กาญจนานันท์. ศรีเอทีพี. (7 พฤษภาคม 2563). สัมภาษณ์
- ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร. (2560). *สื่อสารการแสดงกับบุคลิกภาพการสื่อสาร*. สืบค้นจาก <https://scn.ncath.org/articles/performing-arts-and-communication-personality/>

- ประวีณา พลเขตต์. *เทคนิคการนำเสนอรายการ “ซัวร์ก่อนแชร์” และการรับรู้ของผู้ชม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ: นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา สมไพบูลย์ และปอรัรัมย์ ยอดเนตร. (2550). *ออกทีวีให้ดูดี TV Performance การปรากฏตัวทางโทรทัศน์ในหลากหลายรายการ*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์
- สุลิวัดย์ เมธมนศักดิ์. *ความต้องการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษ ความคาดหวังประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการ ที่ให้ความรู้ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- เสาวณี ชินนาลอง. *การสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในรายการฟุดฟิดฟอไฟ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- อนุชา ทรงวงษ์. ผู้อำนวยการผลิต. (7 พฤษภาคม 2563). สัมภาษณ์ Muse Mag Online. (2561). “คุณครูก็คือนักเรียนคนหนึ่ง” วิชาชีวิต 101 จากครูลูกกอล์ฟ. สืบค้นจาก <https://www.musemsiam.org/da-detail2.php?MID=3&CID=12&SCID=253&CONID=2987>
- Natchaphon. (2562). “ครูลูกกอล์ฟ” คว่ำรางวัล EF Excellence Award ครูสอนภาษาอังกฤษยอดเยี่ยมระดับโลก. สืบค้นจาก <https://www.sanook.com/campus/1397013/>
- The Standard. (2561). *ครูลูกกอล์ฟ ผู้สอนทุกอย่างตั้งแต่ภาษาอังกฤษถึงวิถีคิด ช่วยเด็กไทยพัฒนาจิตใจไปถึงทัศนคติ*. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/podcast/weneedtotalk42/>

ภาษาอังกฤษ

- W D P Putra and W Setyaningrum. *The effect of edutainment toward students' interest in learning mathematics*. Mathematics Education Department, Yogyakarta State University, 2018.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 191 ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การทำงานเป็น MC เป็นสิ่งที่ท้าทายมากที่สุดเมื่อเทียบกับการทำงานเป็นดีเจและพิธีกร เพราะว่าการทำงานเป็น MC ถ่ายทอดสด อะไรก็เกิดขึ้นได้และยังต้องใช้ไหวพริบในการโต้ตอบอยู่เสมอ และการใช้ชีวิตแบบ rockstar เป็นไลฟ์สไตล์ที่พีเคพยายามจะไล่ตาม เพราะถ้าคุณเก่งในเรื่องไหน คุณสามารถสร้างชีวิตในแบบที่คุณต้องการได้
ช่วงที่ 2	- จุดเริ่มต้นการทำงานในวงการบันเทิงของพีเคในช่วงระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา ที่เคยเป็นนักร้องบอยแบนด์ ถ่ายนิตยสาร และดีเจ และความชื่นชอบในเรื่องรถ supercar - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. Tony Stark หรือ Bruce Wayne 2. Donald Trump หรือ Vladimir Putin 3. คุณมีสูททั้งหมดกี่ตัว 4. ถ้าโยเกิร์ต (แฟน) เป็น supercar เธอจะเป็นรถยนต์ี่ห้ออะไร 5. ในชีวิตของคุณ คุณเคยขับรถเร็วที่สุดเท่าไร 6. วิวที่สวยงามที่คุณเคยเห็นในชีวิต 7. เพลงที่คุณคุ้นเคยมากที่สุด 8. ถ้าหากภาพยนตร์นั้นสร้างเกี่ยวกับชีวิตคุณ นักแสดงคนใดที่เหมาะสมจะรับบทคุณมากที่สุด - ช่วง Monkeying around สำนวน Play it by ear = คอยดูกันไป, ค่อยว่ากัน, ดูกันไปตามสถานการณ์ ประโยคการใช้ We're tried to prepare for the protest, but crowds are unpredictable. So on the day, we'll just have to <u>play it by ear</u> .

ช่วงที่ 3	<p>- การเรียนและการใช้ชีวิตที่นิวยอร์กในช่วงวัยเด็กของพีเค มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองจากการดูการ์ตูน ซีทคอมในทีวี เรียนรู้จากสิ่งที่ชอบ และคำแนะนำที่ดีที่สุดที่พีเคได้จากพ่อแม่คือถ้าอยากได้อะไรสักอย่างในชีวิต ต้องหามาด้วยตัวเอง และหลังจากนั้นที่กลับมาไทยก็มีวุฒิดี้ วุฒิศร มิลินทจินดา ที่เป็นเพื่อนแท้คนแรกในไทย รวมถึงเรื่องราวความรักระหว่างพีเคและโยเกิร์ต ณัฐฐชาช์</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณฟ้าใส ฟิงอูตม (Fitness educator)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Old friend – Michael Feinstein</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Whose voice is this?</p>

ตอนที่ 192 ศิววัฒน์ โชติชัยชรินทร์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ชีวิตวัยเด็กและการเรียนภาษาอังกฤษของซีทีในตอนนั้นไม่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเลย และยังมีกังวลในเรื่อง Grammar Structure</p>
ช่วงที่ 2	<p>- เรื่องที่ทะเลาะกับภรรยา (เอมี กลิ่นประทุม) และการแก้มึงเพื่อนในวัยเด็ก รวมถึงจุดเริ่มต้นในการตกหลุมรักการแสดงของซีทีหลังจากเล่นละครเรื่องที่ 3 ทั้งที่ก่อนหน้านี้ไม่ได้สนใจเรื่องการแสดงและงานในวงการบันเทิง เพราะตอนแรกที่เล่นละครเล่นเพราะความสนุก แต่หลังจากนั้นไม่กี่ปี ซีทีก็เปลี่ยนความคิดที่อยากจะทำให้มันดูเป็นมืออาชีพมากขึ้นและอยากประสบความสำเร็จ เพราะการแสดงนั้นกลายมาเป็นอาชีพของซี</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อาหารจานโปรดของคุณ 2. คำที่คุณพูดบ่อย ๆ

	<p>3. คำในภาษาใต้ที่คุณใช้บ่อย ๆ</p> <p>4. นอกจากการนอนหลับ กิจกรรมใดที่คุณคิดว่าผ่อนคลายที่สุดมากที่สุด</p> <p>5. ส่วนไหนของร่างกายที่คุณภูมิใจมากที่สุด</p> <p>6. ฉากไหนในภาพยนตร์ที่คุณเคยแสดงแล้วน่ากลัวมากที่สุด</p> <p>7. ชื่อเล่นไหนที่คุณและพี่เอมีเรียกกันและกัน</p> <p>8. วิธีที่คุณง้อพี่เอมีหลังจากทะเลาะกัน</p> <p>9. ร้องเพลงรักให้กับแฟนคลับที่กำลังดูอยู่ในตอนนี้</p> <p>- ช่วง Monkeying around สำนวน Cry wolf = ตื่นตระหนก, ตกใจเกินเหตุ ประโยคการใช้ Be sure to check that there really is a fire. Last time you <u>cried</u> wolf and we evacuated the building for nothing.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- นอกจากงานในวงการบันเทิง ซียังมีธุรกิจเป็นของตัวเองไม่ว่าจะเป็นร้านอาหาร พิตเนส รวมถึงจุดเริ่มต้นเรื่องราวความรักระหว่างซีและภรรยา และจุดเริ่มต้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่ได้รับความช่วยเหลือจากน้องชายของภรรยาด้วยวิธีการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกันทุกวัน</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณฟ้าใส ฟิตเนส (Fitness educator)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Like I'm gonna lose you – Meghan Trainor ft. John Legend</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me a clue</p>

ตอนที่ 193 พัชชา พูนพิริยะ

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การทำงานของจูนจูนในช่วงนี้มีทั้งหมด 3 โปรเจกต์ ไม่ว่าจะเป็นการอยู่ร้าน Gloc ที่เป็นร้านของจูนจูนเอง การทำงานเป็นดีเจที่ Cat Radio และการเป็นนักเขียนที่ The Standard และชีวิตวัยเรียนของจูนจูนในช่วงมัธยมศึกษา</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ชีวิตวัยเรียนช่วงมหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์ระหว่างจูนจูนและพี่ชาย (บาส นักรู้ผิด) และนิสัยส่วนตัวของจูนจูนที่เป็นคนเซนซิทีฟมาก</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าแมรีนั้นมีความสุข แล้วจูนจูนก็ต้องมีอะไร 2. คนประเภทไหนที่ทำให้คุณเคือง 3. เรื่องใดที่คุณกับพี่บาสทะเลาะกันบ่อยที่สุด 4. ถ้าคุณเป็นพี่สาวของพี่บาสได้สิ่งแรกที่คุณจะทำคืออะไร 5. สิ่งแรกที่คุณจะทำหลังจากที่เลิกกัน 6. ซีรีส์ Netflix ที่คุณชอบ 7. นักแสดง Hollywood ที่คุณชอบมาก ๆ 8. ถ้าคุณได้ผลิตภาพยนตร์เกี่ยวกับชีวิตคุณ มันจะเป็นภาพยนตร์แนวไหน 9. ถ้าหากพรุ่งนี้คุณต้องตาย ก่อนที่คุณจะตาย คุณอยากบอกอะไรกับโลกมากที่สุด <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน A game of cat and mouse = ไล่จับกันไปเรื่อย ๆ แบบแมวไล่หนู</p> <p>ประโยคการใช้ After escaping from prison, he played <u>a game of cat and mouse</u> with his pursuers.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- จุดเริ่มต้นการทำงานเป็นดีเจที่ Cat Radio และการที่ได้เป็นเพื่อนกับวี วิโอเลต เพราะทำงานที่ Cat Radio เหมือนกัน นอกจากนั้นยังมีการทำงานที่ The Standard ที่ต้องสัมภาษณ์ผู้กำกับที่ได้รับรางวัล Oscar รวมถึงเรื่องราวความรักของจูนจูนกับแฟน</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณก็ักโก่ รังสิมา (Acting coach)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- คำแนะนำที่ดีที่สุดที่ได้รับจากพ่อแม่ คือ คำของคนอยู่ที่คนของใครและทำดีได้แต่อย่าดีเกินตัว</p> <p>- ช่วง Learn something : เรียนคำคมจากซีรีส์เรื่อง Sex Education</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me a clue</p>

ตอนที่ 194 ปิยะรัฐ กัลย์จาฤก

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- จุดเริ่มต้นการนำ The Face Thailand มาสู่ประเทศไทย เพราะความสนใจในแฟชั่นและอยากจะทำในสิ่งที่ตัวเองหลงใหล
ช่วงที่ 2	- ที่มาของชื่อปิยะรัฐที่แปลว่าคนที่เป็นที่รัก โดยคุณย่าเป็นคนตั้งชื่อให้และจุดเริ่มต้นการกลับมาทำงานที่ไทยหลังจากที่ใช้ชีวิตที่นิวยอร์กเป็นระยะเวลาช้านาน และการทำงานในรายการ The Face Thailand - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. คุณใช้เวลาว่าง ๆ อยู่ที่บ้านหรือไปช้อปปิ้ง 2. คำที่คุณใช้บ่อยเวลาทำงาน 3. อาหารข้างทางที่คุณชอบทานมากที่สุด 4. สิ่งที่ทำให้คุณรู้สึกไม่เป็นตัวของตัวเองที่สุด 5. คนดังที่ทำให้คุณประทับใจมากที่สุด 6. สิ่งที่คุณส่วนใหญ่เข้าใจผิดเกี่ยวกับคุณ - ช่วง Monkeying around สำนวน It's raining cats and dogs = ฝนตกหนัก ประโยคการใช้ You'll need an umbrella because <u>it's raining cats and dogs</u> out there.

ช่วงที่ 3	- การทำงานในรายการ Drag Race Thailand ซีซั่น 2 นั้นมีความสุขมากและพูดถึงการไม่ประสบความสำเร็จในความรัก ซึ่งมีประสบการณ์อกหักที่ต้องใช้เวลา 10 กว่าปีในการเยียวยาจิตใจ - ช่วง Master mind : คุณก๊วกโกะ รังสิมา (Acting coach)
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง In my blood – Shawn Mendes - ช่วง This is playtime : เกม Give me a clue

ตอนที่ 195 พิชชากา ลิมศนุกาญจน์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- จุดเริ่มต้นการประกวดนางงามที่ผ่านมามีทั้งหมด ซึ่งก็มีจุดที่นิโคลีนเหนื่อยมาก ๆ และอยากยอมแพ้ แต่สุดท้ายก็ไม่ได้ยอมแพ้ จนมาถึงการประกวดล่าสุดคือ Miss World 2018 และได้รับรางวัลที่ 2 ในการประกวดครั้งนี้ นอกจากนี้ยังพูดถึงเรื่อง Colour guard ซึ่งเป็นกีฬาของคนอเมริกันที่เริ่มแพร่หลายไปทั่วโลก
ช่วงที่ 2	- ความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างคุณแม่ น้องชาย และเรื่องราวการใช้ชีวิตที่เกิดและเติบโตที่ California ซึ่งนิโคลีนมักจะพูดภาษาไทยผสมกับภาษาอังกฤษที่บ้านหรือเรียกว่า Tinglish และการทำโปรเจกต์ Love for All ที่มีที่มาจากน้องชายของนิโคลีนที่เป็นโรคออทิสซึม เป็นโปรเจกต์เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาที่อยากให้คนที่เป็นโรคนี้มีอนาคตที่ดี และการเป็นแฟนตัวยงของเบิร์ต ธงไชย - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. ความสวยหรือสมอง 2. อะไรที่ทำให้คุณร้องไห้ 3. อะไรที่ทำให้คุณคลั่งไคล้

	<p>4. ชื่อเล่นที่เพื่อนสนิทเรียกคุณ</p> <p>5. อะไรที่สามารถทำให้คุณสูญเสียความมั่นใจในตัวเอง</p> <p>6. ส่วนไหนบนใบหน้าที่คุณชอบมากที่สุด</p> <p>7. นางงามที่เป็นไอดอลของคุณ</p> <p>8. คุณจะถามอะไรกับกระจกพิเศษ ถ้าคุณยืนอยู่หน้ากระจก</p> <p>9. นอกจากมมงกุฎกับสายสะพาย มีอะไรที่เป็นสัญลักษณ์ในการเป็นผู้ชนะการประกวดอีก</p> <p>10. ถ้าคุณสามารถเปลี่ยนแปลงกฎหนึ่งของการประกวดนางงามได้ คุณจะเปลี่ยนอะไร</p> <p>11. ถ้ามีคนบอกคุณว่าเขาไม่คิดว่าคุณสวยเลย คุณจะบอกอะไรกับเขา</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำแนะนำใดที่คุณอยากบอกกับสาว ๆ คนที่อยากเข้าประกวดนางงาม - ช่วง Monkeying around <p>สำนวน Chalk and cheese = ต่างกันราวขาวกับดำ, สองสิ่งที่ตรงข้ามกัน</p> <p>ประโยคการใช้ It's hard to believe that wes and peddy are brothers; they are <u>chalk and cheese</u>.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความสัมพันธ์ระหว่างนิโคลีนและน้องชาย และการเป็นพี่สาวของนิโคลีนที่ได้ช่วยเหลือน้องชายเวลาที่ถูกเพื่อนรังแก โดยนิโคลีนให้ข้อคิดว่าเราถูกสร้างมาอย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นจงปฏิบัติต่อกันและกันอย่างเสมอภาค เป็นมิตรกับทุกคน เพื่อแผ่ความเมตตา เพื่อแผ่ความเสมอภาค เพื่อแผ่การยอมรับและความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วง Master mind : คุณเฟื่องลดา สรานี (IT host & Reporter)
ช่วงที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วง Learn something : เพลง One last song – Sam Smith - ช่วง This is playtime : เกม Last letter

ตอนที่ 196 ณัฏชานันท์ พิระณรงค์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การเจอกันครั้งแรกระหว่างณัฐและคุณครูลูกกอล์ฟและการทำเพลงเพชบุรี English Afternoonz ซึ่งเป็นเพลงเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ รวมถึงชีวิตวัยเด็กของณัฐที่เรียนโรงเรียนไทยทั่วไปและไม่เคยไปเรียนต่างประเทศ แต่อยากพูดภาษาอังกฤษให้เก่ง ทำให้ต้องพยายามเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองจากการดูรายการ มิวสิควิดีโอ และภาพยนตร์ต่าง ๆ</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ความหลงใหลในสำเนียงการพูดแบบอังกฤษ ซึ่งณัฐมีความฝันที่อยากทำมันให้สมบูรณ์แบบ ทำให้นัฐพยายามพูดภาษาอังกฤษให้เหมือนกับเจ้าของภาษา และสิ่งที่อยากที่สุดในการสอนภาษาอังกฤษในไทย ในฐานะที่ณัฐเป็นครูสอนภาษาอังกฤษคือ คนจะชอบคิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ ซึ่งมันต้องทลายกำแพงตรงนี้ได้และต้องเปิดใจกับมัน</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งที่คุณพูดบ่อยในวิดีโอ 2. อาหารโปรดของคุณ 3. ชื่อเล่นที่เพื่อนตั้งให้ 4. สิ่งที่น่าสนใจที่สุดเกี่ยวกับคุณ 5. คำภาษาอังกฤษที่คุณได้ยินคนออกเสียงผิดบ่อยที่สุด 6. ในความเห็นของคุณภาษาอื่น ๆ ภาษาใด นอกเหนือจากภาษาอังกฤษที่ควรใช้กันอย่างแพร่หลาย 7. สิ่งที่คุณส่วนใหญ่เข้าใจผิดเกี่ยวกับคุณ 8. สิ่งที่คุณทำก่อนพูดในที่สาธารณะ 9. สิ่งที่คุณอยากจะทำที่สุดถ้าคุณเคยทำเพื่อคุณ

	<p>10. สิ่งใดที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ต้องเปลี่ยนแปลง</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Get cold feet = ขาดความมั่นใจ, มีความลังเล</p> <p>ประโยคการใช้ Joe had been planning the bank robbery for months but on the day itself he <u>got cold feet</u>.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- การทำฟาร์มและโครงการ Terra Capsule ของสามี ที่เป็นโครงการที่อาจจะเปลี่ยนแปลงโลกได้ ซึ่งมีจุดเริ่มต้นจากหนอนแมลงวัน (Black Soldier) ซึ่งมันจะผสมพันธุ์และตายไปกลายเป็นปุ๋ยสำหรับใส่ต้นไม้และเป็นอาหารสำหรับไก่ รวมถึงจุดเริ่มต้นความรักระหว่างนุ่นและสามี และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนุ่นกับพ่อแม่</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณเฟื่องลดา สรานี (IT host & Reporter)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Head above water – Avril Lavigne</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Wordshake</p>

ตอนที่ 197 เทย่า โรเจอร์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- จุดเริ่มต้นของการเปิดร้านกาแฟ เพราะเป็นความฝันที่อยากจะทำมาตลอด ด้วยความที่ชอบกิน ชอบกาแฟ และมักจะชอบไปร้านกาแฟและไปทานอาหารอยู่เสมอ</p>
ช่วงที่ 2	<p>- การออกกำลังกายของเทย่าและแฟนที่มักจะทำเป็นประจำ และเรื่องราวความรักของเทย่ากับแฟนไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เข้ากันไม่ได้ การเรียนรู้ในกันและกัน จนถึงการเซอร์ไพรส์ขอแต่งงานในช่วงเดือนตุลาคมที่ผ่านมา</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <p>1. คุณชอบผู้ชายที่หุ่นดีหรือผู้ชายหน้าหล่อมากกว่ากัน</p>

	<p>2. อาหารใดที่คุณไม่มีวันทาน ถึงแม้คุณจะหิวแค่ไหน</p> <p>3. บอกชื่อสถานที่ที่คุณได้ไปเมื่อไม่นานมานี้ ที่ทำให้คุณถึงกับประทับใจมาก</p> <p>4. สิ่งหนึ่งที่จะทำให้คุณยิ้มได้ตลอดเวลาคืออะไร</p> <p>5. ส่วนไหนในร่างกายของคุณที่คุณคิดว่าเซ็กซี่ที่สุด</p> <p>6. ส่วนไหนในร่างกายของแฟนคุณที่น่าดึงดูดใจที่สุด</p> <p>7. ถ้าคุณเป็นนักกีฬาอาชีพ คุณจะเล่นกีฬาประเภทไหน</p> <p>8. คุณจะพูดอะไรกับคนที่ยังคงรังแกคนอื่นในปี 2019</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Let sleeping dogs lie = อย่าเอาเรื่องเก่ามาพูดอีก</p> <p>ประโยคการใช้ I would bring up the fact that my sister stole money but I don't want upset our mother, so I shall just <u>let sleeping dogs lie.</u></p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความชอบในการทำอาหารและการมีความรู้ในอุปกรณ์ทำอาหารต่าง ๆ ว่าอุปกรณ์เหล่านั้นใช้ทำอาหารประเภทไหนบ้าง</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณตูน รัชพล (Chef)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Electricity – Silk City & Dua Lipa ft. Diplo & Mark Ronson</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Alphabet singer</p> <p>- การทำงานและการใช้ชีวิตอยู่ในวงการบันเทิงได้สอนเรื่องความสำคัญของการเป็นตัวของตัวเอง ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาในวงการนี้ได้เรียนรู้ตัวเองมากขึ้นว่าตัวฉันเป็นใครและต้องการอะไร และสิ่งที่ยากทำให้กับโลกใบนี้</p>

ตอนที่ 198 ณัฐ ศักดาทร

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การทำงานในวงการบันเทิงของณัฐในช่วงนี้ เช่น การออกเพลงใหม่ล่าสุด ละครที่เพิ่งเล่นไป รวมถึงการมาเป็นนักร้องที่เริ่มมาจากอยากออกกำลังกายเพื่อให้ตัวเองมีรูปร่างที่ดี พร้อมกับมีคำแนะนำสำหรับคนที่เพิ่งเริ่มออกกำลังกายว่าต้องหาเหตุผลให้ได้ก่อนว่าทำไมถึงต้องออกกำลังกาย เพราะเหตุผลนี้มีความสำคัญมากพอที่จะเป็นพลังขับเคลื่อนในการทำสิ่งนี้</p>
ช่วงที่ 2	<p>- สเปกที่สามารถทำให้นััฐตกหลุมรัก และการทำงานในซีรีส์เรื่อง Friend Zone ที่ณัฐได้รับบทบาทเป็น “ลุงแซม” รวมถึงมุมมองในการใช้โซเชียลมีเดียและการวิพากษ์วิจารณ์ในโซเชียลมีเดีย</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วังบนลู่วิ่งหรือในสวนสาธารณะ 2. สิ่งสุดท้ายที่ทำให้คุณรู้สึกโมโหตัวเอง 3. ตัวละครตัวไหนที่คุณเล่น ที่คุณอยากให้มืออยู่จริง 4. ภาพยนตร์ที่คุณเคยดูซ้ำแล้วซ้ำอีก 5. ถ้าคุณสามารถไปทานอาหารเย็นกับใครก็ได้ในโลกนี้ คนนั้นจะเป็นใคร 6. เพลงที่สรุปชีวิตของคุณได้ดีที่สุดในตอนนี้ 7. ถ้าคุณเป็นนายกรัฐมนตรี คุณจะแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ อย่างไร 8. หากคุณสามารถอธิษฐานแทนคนทั้งโลก คุณจะขออะไร <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Put your foot in your mouth = พูดสิ่งที่ไม่น่าพูดหรือสิ่งที่แสดงความโง่เขลา</p> <p>ประโยคการใช้ You really put your foot in your mouth when you mentioned Don's ex-wife.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- เพลงใหม่ของณัฐชื่อ “The Reason” ที่เป็นเพลงเกี่ยวกับการพบปะใครบางคนและความรู้สึกแปลก ๆ เมื่อคุณได้พบกับเขาหรือเธอ ว่าการพบกันนั้นไม่ใช่ความบังเอิญ และคำแนะนำสำหรับเด็ก ๆ ที่จริงจังกับตัวเองมากเกินไปว่าเมื่อคุณทำผิดพลาดไป ก็จงรู้ว่าคุณทำผิดพลาดแต่อย่าหมกมุ่นและเป็นกังวลหรือโทษตัวเองกับความผิดนั้น อย่าคิดมากแต่ต้องเรียนรู้จากมันและทำให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณตูน รัชพล (Chef)</p>

ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Shallow (A star is born) – Lady Gaga, Bradley Cooper - ช่วง This is playtime : Daraland (ดาราลแลนด์)
-----------	---

ตอนที่ 199 วิลเลียม เอเซอร์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- เรื่องราวชีวิตของวิลเลียมที่เกิดและเติบโตอยู่ที่ประเทศอังกฤษ หลังจากนั้นก็ย้ายมาที่ประเทศไทย ซึ่งวิลเลียมโตมากับการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยกับคุณแม่และพี่ชาย รวมถึงการตัดสินใจที่เข้ามาแข่งขันในรายการ The Face Men Thailand ซีซั่น 2 และประสบการณ์ที่ได้รับจากการแข่งขันในครั้งนี้ อีกทั้งที่มาของ #willbank ก็ได้มาจากรายการนี้เช่นกัน
ช่วงที่ 2	- ความสัมพันธ์ระหว่างวิลเลียมกับพี่ชายที่สนิทสนมกันและเริ่มมาทำเพลงด้วยกัน โดยมีชื่อวงว่า D.O.PE - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. สาวเอเชียหรือสาวยุโรป 2. สาวน่ารักหรือสาวเซ็กซี่ 3. สิ่งแรกที่ทำให้คุณมองหาในตัวผู้หญิง 4. สิ่งที่ทำให้ใจของคุณเต้นแรงได้ 5. ชื่อเล่นที่เพื่อนของคุณตั้งให้คุณ 6. อาหารอะไรที่คุณขาดไม่ได้เลย 7. คำที่คุณใช้บ่อย ๆ

	<p>8. นักร้องที่คุณอยากร่วมงานด้วยมากที่สุด</p> <p>9. เพลงแร็ปที่คุณชอบมากที่สุด</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Head over heels = ตกหลุมรักอย่างโง่หัวไม่ขึ้น</p> <p>ประโยคการใช้ Since meeting Julie, Giles has been <u>head over heels</u> about her.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- การทำเพลงในวงซึ่งวงได้ปล่อยเพลงออกมาทั้งหมด 5 เพลง โดย 4 เพลงเป็นเพลงภาษาไทยและอีก 1 เพลงเป็นเพลงภาษาอังกฤษ และการให้คำแนะนำสำหรับคนที่กลัวการพูดภาษาอังกฤษว่าอย่าคิดมากเกินไป พูดไปตามธรรมชาติ อย่ากลัวพูดอะไรก็พูดออกมาเลย แต่ต้องมีความเชื่อมั่นและมั่นใจในตัวเอง รวมถึงการทำงานเป็นดีเจที่กลายมาเป็นสิ่งที่สร้างโอกาสให้กับวิลเลียมเพื่อให้ได้งานและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณแบงค์ ญัฐดนัย (Make-up Artist)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Down South – D.O.PE</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Memo รีบ Challenge</p>

ตอนที่ 200 ธนิตา ธรรมวิมล

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การเรียนภาษาอังกฤษของดาเริ่มเรียนจากโรงเรียนรัฐบาล แต่ภาษาอังกฤษกลับดีขึ้นเรื่อย ๆ จากประสบการณ์การทำงานต่าง ๆ และฝึกภาษาอังกฤษจากการฟังซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และจุดเริ่มต้นความรักระหว่างดากับแฟน</p>
ช่วงที่ 2	<p>- การทำงานในวงการเพลงของดา</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งที่น่าดึงดูดที่สุดบนใบหน้าของคุณ 2. ชื่อเล่นที่คุณกับ Alex ใช้เรียกกันและกัน 3. สิ่งที่มีมักทำให้คุณหัวเราะบ่อย ๆ 4. เพลงที่บรรยายตัวคุณได้ดีที่สุด 5. เพลงที่จะอยู่ในรายชื่อเพลงเวลาที่ต้องออกงาน 6. เพลงไหนของคุณที่ใครสักคนที่อกหักควรจะฟัง 7. คนดังที่คุณจะชื่นชอบมากที่สุด 8. จากนักร้องทั้งหมดในโลก คุณคิดว่าใครเก่งที่สุด 9. สิ่งแรกที่คุณจะทำถ้าเสียงของคุณหายไป 10. เพลงไหนที่คุณอยากมอบให้กับแฟนคลับทุกคนที่ดูรายการนี้อยู่ <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน It takes two to tango = ตบมือข้างเดียวไม่ดัง, สิ่งที่มีคนสองคนร่วมกันกระทำ</p> <p>ประโยคการใช้ Terry says it was all Barry's fault, but <u>it takes two to tango.</u></p>
ช่วงที่ 3	<p>- การถ่ายนิตยสาร Playboy ของดาตอนอายุ 30 ปี นอกจากนั้นยังมีคำแนะนำในการร้องเพลงให้กับนักร้องว่าจะต้องนอนหลับให้เพียงพอ ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มก่อนขึ้นเวที รวมถึงการไปเรียนภาษาอังกฤษและเรียนร้องเพลงที่ UK ของดา เพื่อพัฒนาทักษะการร้องเพลงของตัวเอง และจุดเริ่มต้นการทำเพลงภาษาอังกฤษเพลงแรกในชีวิตที่มีชื่อเพลงว่า Stars</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณแองค์ ณีฐดนัย (Make-up Artist)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Stars – ดา เอ็นโดรฟิน</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me a clue</p>

ตอนที่ 201 ฉันทน์ชนก ฤทธินาคา

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การทำชองยูทูปของตัวเองเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่าถึงความสมบูรณ์แบบในชีวิต รวมถึงการใช้ทักษะการแสดงในการแก๊งสามมีเพื่อให้ได้ของที่ต้องการจากเขา
ช่วงที่ 2	<p>- เป้าหมายในชีวิตของเบป๊ะระยะสั้นคือการลงเรียนเพื่อให้ได้ใบรับรองในการเป็นเทรนเนอร์ส่วนตัว และเป้าหมายระยะยาวที่จะเห็นเบป๊ะเป็นวงการด้านสุขภาพและฟิตเนสมากขึ้น รวมถึงการให้คำแนะนำเกี่ยวกับคนที่เพิ่งเริ่มออกกำลังกายคือต้องบอกตัวเองว่าทำได้และเริ่มทำมัน ซึ่งจะต้องมีเป้าหมายและพาตัวเองให้ไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้ได้</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คุณทำท่า Planking ได้นานที่สุดเท่าไร 2. อะไรคือความผิดที่คุณยินยอมทำเมื่อเป็นเรื่องของอาหาร 3. น้ำหนักเท่าไรที่มันมากเกินไปสำหรับคุณหรือ 4. คุณเคยใช้แอปพลิเคชันยอดนิยมชื่อ Meitu เพื่อปรับแสงรูปภาพของคุณบ้างไหม 5. ชื่อน่ารักที่คุณใช้เรียกสามมีคืออะไร 6. สำหรับคุณแล้วระหว่างกาแพกับสามมีอันไหนน่าดึงดูดที่สุด 7. สามมีของคุณเคยขอให้คุณเลิกเพาะกายไหม 8. ในเมื่อคุณชอบมวยมาก คุณเคยชกสามมีในตอนนอนหลับบ้างไหม 9. คุณคิดอย่างไรกับคำพูดที่คนชอบพูดกันว่า “ฉันจะเริ่มลดน้ำหนักในวันพรุ่งนี้”

	<p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Mad as a box of frogs = สติไม่ดี, เป็นบ้า</p> <p>ประโยคการใช้ Mark's fun but he's as mad as a box of frogs!</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความชื่นชอบในการดื่มกาแฟของเบเบ้ และคำแนะนำที่เบเบ้ได้จากคุณแม่ในเรื่องการตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปและตั้งใจกับสิ่งที่สำคัญจริง ๆ ต้องรู้จักถนอม ถู้อ้วกตัวเองเพื่อจะได้ไม่ลืมว่าตัวเองคือใคร และพูดถึงการทำงานในวงการบันเทิงกว่า 15 ปี ที่ตอนนี้สิ่งที่เปลี่ยนไปมากที่สุดคือเราทุกคนต่างสูญเสียการเป็นตัวของตัวเอง</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณไอ้ต ชัยสิทธิ์ (Photographer)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Everything I need – Skylar Grey</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Find me if you can</p>

ตอนที่ 202 พิภู พุ่มแก้วกล้า

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การทำงานของต๊ะที่ต้องสัมภาษณ์ผู้คนมากมายก็จะมีคนบางประเภทที่ทำให้ไอ้ตอึดใจ เช่น คนที่พูดตลอดเวลาและไม่เคยรับฟัง และคุณสุทธิชัย หยุ่น ก็ได้สอนเทคนิคในการสัมภาษณ์ให้กับต๊ะ นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวชีวิตการเรียนในวัยเด็กและการทำงานเป็นต๊ะก่อนที่จะตัดสินใจไปเรียนปริญญาโทต่อที่ UK โดยพูดถึงการเรียนและการใช้ชีวิตที่นั่น</p>
ช่วงที่ 2	<p>- การใช้ชีวิตที่ UK ของต๊ะ มีครั้งนึงเคยถูกตำรวจจับจากการขับรถของเพื่อนและโดนปรับ ซึ่งถือเป็นประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับจากที่นั่น</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. ถ้าหากว่าขนมปังพุดได้ สิ่งแรกที่คุณอยากได้ยีนมันพุดคืออะไร 2. ระหว่างคุณกับโจรสลัดกระเป่า คุณว่าใครวิ่งได้เร็วกว่ากัน 3. ถ้าคุณสามารถประกาศข่าวจากที่ไหนก็ได้ในกาแล็กซีของเราที่นั่นจะเป็นที่ไหน 4. สิ่งที่คุณอยากบอกคนอื่นที่ชอบนิทานเกี่ยวกับคุณ 5. สมมติว่าคุณได้เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองจะตั้งชื่อพรรคว่าอะไร 6. เปรียบเทียบตัวละครจาก One piece กับนักการเมืองไทย 3 คน <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Get your feet under the table = ทำตัวให้ได้รับการยอมรับจากคนที่เพิ่งรู้จักกัน</p> <p>ประโยคการใช้ He's got his feet under the table with her parents; they love him!</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความชื่นชอบในการ์ตูน One piece และอื่น ๆ และเส้นทางเกือบ 10 ปีที่กว่าจะได้มาเป็นผู้ประกาศข่าวและจุดเริ่มต้นการได้มาทำรายการ The Standard Daily ในช่วงระยะเวลาไม่นานนี้ รวมถึงจุดเริ่มต้นการไปแข่งมาราธอนของดีะ</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณไอ้ต ชัยสิทธิ์ (Photographer)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง ILYSB – Lany</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Read my lips</p>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 203 โอชา แวง

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ชีวิตส่วนตัวเกิดและเติบโตที่ประเทศสิงคโปร์ สามารถพูดภาษาอังกฤษกับภาษาสวีเดนได้ ส่วนภาษาจีนกลางและภาษาไทยพูดได้นิดหน่อย เล่าถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างคุณพ่อคุณแม่ และคุณย่า นอกจากนี้ไอซา แวงยังมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน รวมถึงเรื่องตัวเลข หรือที่เรียกว่าโรค dyslexia</p>
ช่วงที่ 2	<p>- การให้คำแนะนำกับคนที่คิดว่าอาจเป็น dyslexia ว่ามันเป็นเรื่องปกติและมีหลายคนที่เป็นโรคนี้ บางคนที่ฉลาดและประสบความสำเร็จมาก ๆ ก็เป็นโรคนี้ นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวความรักกับแฟน (แบงค์ วงแคลช) รวมถึงการทำโปรเจกต์ออกกำลังกายของไอซา แวง</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพยนตร์เรื่องสุดท้ายที่ทำให้คุณร้องไห้ 2. ถ้าคุณสามารถสลับร่างกับแบงค์ได้ใน 1 วัน สิ่งแรกที่คุณจะทำคืออะไร 3. สิ่งที่คุณกลัวมากที่สุด 4. อาหารใดที่คุณไม่มีวันทานเลย 5. นักแสดงที่คุณอยากเจอมากที่สุด 6. คนดังไทยคนไหนที่ทำให้คุณประทับใจมากที่สุด ตอนที่เจอเขาครั้งแรก 7. ความฝัน 3 อย่างที่คุณอยากให้เป็นจริง <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Storm in a teacup = ทำเรื่องเล็กน้อยให้เป็นเรื่องใหญ่</p> <p>ประโยคการใช้ He's been sulking for hours but it's such a <u>storm in a teacup</u>; we can easily replace that broken.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความใฝ่ฝันในตอนที่มีความสนใจในด้านศิลปะและการวาดรูป การเล่าถึงประสบการณ์การทำงานในประเทศไทย รวมถึงจุดเริ่มต้นเรื่องราวความรักกับแฟน (แบงค์ วงแคลช)</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณจิรายุ คุ (Artist)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Vogue – Madonna</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Express yourself</p> <p>- คำแนะนำในการทำงานตั้งแต่อายุยังน้อยคือจงอย่ากลัวที่จะผิดพลาด ยอมรับและเรียนรู้ไปกับมัน</p>

ตอนที่ 205 ทศพร อาชวานันทกุล

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การฝึกภาษาอังกฤษของซินที่เริ่มจากการดูซีรีส์ ปิดคำบรรยาย และเน้นไปที่การฟังเป็นหลัก
ช่วงที่ 2	- ซินเริ่มหลงใหลในการร้องเพลงตั้งแต่ยังเด็ก เริ่มมาจากการฟังเพลงภาษาอังกฤษและมักจะชอบร้องเพลงภาษาอังกฤษด้วย รวมถึงเรื่องราวในช่วงเรียนมหาวิทยาลัย ซึ่งนำเอาทักษะตอนเรียนออกแบบมาใช้ในการออกแบบปกอัลบั้มเพลงของตัวเอง และเรื่องที่ชอบซินชอบแหม่มาก ๆ - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งที่คุณใช้เวลา最多ที่สุดในแต่ละวัน 2. สิ่งที่คุณผลottaเวลาที่คุณประหม่า 3. ซูชิหรือราเมน 4. คนประเภทไหนที่ทำให้คุณเคืองได้ 5. ถ้าให้เปรียบเทียบแหมของคุณเป็นยอดมนุษย์ มันจะเป็นยอดมนุษย์คนใด 6. การ์ตูนญี่ปุ่นที่คุณอยากให้มียูในชีวิตจริง 7. สมมติว่าวันหนึ่งคุณตื่นขึ้นมาแล้วไม่มีเสียง คุณจะอย่างไรหระ - บอกเราเกี่ยวกับความชื่นชอบที่คุณมีต่อความเป็นญี่ปุ่นหน่อย - ช่วง Monkeying around สำนวน Steal my thunder = แย่งซีน ประโยคการใช้ Please don't launch your new fragrance range on the same day my book is published; you'll just <u>steal my thunder</u> .
ช่วงที่ 3	- ความฝันของซินที่อยากจะเป็นนักร้องมาตั้งแต่เด็ก การทำงานของซินเกี่ยวกับเพลง

	<p>ล่าสุด “Fake” และจุดเริ่มต้นการทำงานในวงการบันเทิงที่ซิงส่ง demo ไปที่ค่ายเพลง หลังจากนั้นก็ได้เริ่มเป็นนักร้อง พร้อมกับมีคำแนะนำสำหรับเด็กที่อยากจะเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จว่าแค่เป็นตัวของตัวเอง ใส่ใจในสิ่งที่คุณรักที่จะทำและพัฒนามันให้ดีขึ้น</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณจิรายุ คุ (Artist)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ชีวิตความรักของซิงที่ตอนนี้ยังโสดอยู่ และมีสเปกคือคนที่เข้ากันได้</p> <p>- ช่วง Learn something : เพลง Say you’ll be there – Spice Girls</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Matching Challenge</p>

ตอนที่ 206 กฤษดา สุโกศล แคลปป์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ชีวิตวัยเด็กของน้อยเรียนที่เรียนโรงเรียนในประเทศไทย ส่วนช่วงมหาวิทยาลัยเรียนต่อที่ Boston ประมาณ 3 ปีครึ่ง หลังจากนั้นก็มาเริ่มเรียนการแสดงที่ New York ก่อนจะกลับมาที่ประเทศไทยอีกครั้ง และเล่าถึงการพูดภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่กับคนในครอบครัว</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ความใฝ่ฝันที่อยากจะเป็นนักแสดงมากกว่าการเป็นนักร้อง แต่สุดท้ายก็มาเริ่มทำเพลงเพราะคิดว่าถ้าได้ร้องเพลง สักวันหนึ่งอาจจะได้เป็นนักแสดงด้วย เป็นจุดเริ่มต้นการทำงานพรีในชวงวัย 31 ปี และประสบการณ์การแต่งเพลงภาษาไทยครั้งแรกของน้อยที่มีอุปสรรคในการเขียนเนื้อเพลงภาษาไทย เพราะมีความอยากมากกว่าการเขียนเป็นเนื้อเพลงภาษาอังกฤษ</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. คุณเลือกที่จะกระโดดไปให้ไกลหรือเลือกที่จะบิน 2. สิ่งที่คุณมักทะเลาะกับพี่สูกี้มากที่สุด 3. สิ่งทีโรมันติกที่สุดที่คุณเคยทำให้กับภรรยา 4. สิ่งทีภรรยาของคุณมักจะบ่นบ่อย ๆ 5. สิ่งของโบราณที่คุณเคยซื้อที่ทำให้ครอบครัวของคุณไม่พอใจมากที่สุด 6. เพลงไหนของพี่บอยที่คุณร้องบ่อยกว่าเพลงของตัวเอง 7. ระหว่างตัวคุณเอง พี่ป๊อด โมเดิร์นด็อกและพี่ปาล์มมี คุณคิดว่าใครเบิร์นแคลอรีได้มากที่สุดในขณะที่แสดงบนเวที <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน In hot water = ตกที่นั่งลำบาก</p> <p>ประโยคการใช้ Chris will really be <u>in hot water</u> if his clients find out he's been overcharging them.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความสามารถของน้อยในการเลียนเสียงเครื่องดนตรี ไม่ว่าจะเป็นเสียงแตร เสียงกีตาร์ เสียงไวโอลิน เป็นต้น รวมไปถึงการทำอัลบั้มใหม่ของน้อยที่มีทั้งหมด 12 เพลง ซึ่งทุกเพลงได้ทำเสร็จหมดแล้ว และเล่าถึงซิงเกิ้ลที่ 3 เพลงเล็กน้อยมหาศาล ว่าเป็นเพลงที่น้อยฟังแล้วมีความสุข เพราะเพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้มจะเน้นเกี่ยวกับชีวิต แต่เพลงนี้จะมีอารมณ์คลายมากกว่าเพลงอื่น ๆ</p> <p>- ช่วง Master mind : นีโน่ ชาญก๊ว้ง (Music Producer)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Pictures of you – The Cure</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Charades</p>

ตอนที่ 207 เจนสุดา ปานโต

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ชีวิตวัยเด็กของเจนที่เป็นลูกครึ่งไทย-อเมริกัน พ่อแม่แยกทางกัน เด็บโตในประเทศไทยและไม่ได้โตมากับการพูดภาษาอังกฤษ แต่เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองจากการดูภาพยนตร์และเพลงต่าง ๆ โดยที่ไม่เคยเปิดคำบรรยายเลย แต่ใช้การฟังอย่างเดียว นอกจากนั้นพูดถึงการเลี้ยงลูกและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเป็นแม่ว่าต้องจัดลำดับความสำคัญให้ได้ว่าต้องทำอะไรบ้างในแต่ละวันและตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นในชีวิตออกไป</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ความรักของเจนกับสามีที่สามีดูแลดีมาก เสมอต้นเสมอปลาย และความสัมพันธ์ของเจนกับเพื่อนแก๊งนางฟ้าที่สนิทสนมกันมาเป็นระยะเวลาานาน รวมถึงจุดเริ่มต้นการเข้ามาทำงานในวงการบันเทิงของเจนจากการที่ไปสะดุดตากับเอเจนซี โมเดลลิ่งที่อยู่ใกล้บ้านของเจน หลังจากนั้นจึงติดต่อให้ไปถ่ายงานโฆษณา ซึ่งนี่ถือเป็นงานแรกของเจน หลังจากนั้นได้ถ่ายมิวสิกวิดีโอ การเป็นวีเจให้ MTV และการเป็นนักแสดง</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งที่คุณขาดไม่ได้เลย 2. ชื่อเล่นที่คุณตั้งให้กับสามีคุณ 3. คำแรกที่น้องควินน์พูด 4. คนที่บ้าที่สุดในกลุ่มเพื่อนของคุณ 5. คนที่น่ารักที่สุดในกลุ่มเพื่อนของคุณ 6. นอกเหนือจากแก๊งค์นางฟ้า ชื่ออีกอันหนึ่งที่อาจจะใช้เป็นชื่อวงของคุณได้ <p>- ไม่มีช่วง Monkeying around</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ช่วงแรกในวงการบันเทิงได้ทำงานเป็นวีเจให้กับ MTV ซึ่งเป็นงานที่เจนรักและมีความสุขกับมันมาก ในปัจจุบันเป็นดีไซเนอร์ที่ทำแบรนด์เสื้อผ้ามาแล้ว 6 ปีเพราะมีความหลงใหลในแฟชั่น โดยมีชื่อแบรนด์ว่า “Janesuda”</p> <p>- ช่วง Master mind : นิโน่ ชาญกว้าง (Music Producer)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Let’s get lost – Chet Baker</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Kids ว่าใคร</p>

ตอนที่ 208 ชุตินัน วิจิตรทฤษฎี และ โอฟาร ชูใจ

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การเจอกันของโอและมนที่อเมริกาและทักษะภาษาอังกฤษของแต่ละคนก่อนไปเรียนต่อต่างประเทศ ซึ่งโอเรียนต่อที่อเมริกาและมนเรียนต่อที่ประเทศญี่ปุ่น
ช่วงที่ 2	- ความหลงใหลในการร้องเพลงของโอและมนนั้นเริ่มจากโอมีความชื่นชอบในดนตรีตั้งแต่เด็ก มีการตั้งวงดนตรีและเริ่มร้องเพลงสมัยมัธยมศึกษา ส่วนมนตอนอายุ 9 ขวบ ได้ส่งใบสมัครไปที่คอนเสิร์ต Michael Jackson ซึ่งมนผ่านการสัมภาษณ์และมีส่วนร่วมกับการทัวร์คอนเสิร์ตครั้งนั้น และประสบการณ์ตอนที่ใช้ชีวิตอยู่ที่อเมริกาของทั้งคู่ที่ได้มีโอกาสแสดงดนตรีที่นั่น รวมถึงความชื่นชอบสัตว์เลี้ยงของทั้งคู่ที่โอเป็นคนรักแมว ส่วนมนเป็นคนรักสุนัข - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. ระหว่างซาบูกับหมูกระทะ ร้านอาหารใดที่คุณอยากจะเห็นว่าเปิดตลอด 24 ชั่วโมงมากที่สุด 2. สิ่งที่คุณทำเพื่อให้ความผ่อนคลายก่อนขึ้นเวที 3. ระหว่างคุณสองคน ใครที่คุณคิดว่าเป็นคนใจร้อนที่สุด 4. ใครที่มักจะมาสายบ่อยที่สุด 5. สมมติว่าเกิดไฟไหม้ ใครที่คุณคิดจะช่วยชีวิตก่อนระหว่างพุ่มกับสาวสวยคนหนึ่ง 6. ให้ใช้ 3 คำในภาษาอังกฤษเพื่อบรรยายถึงรายการนี้หน่อย - ช่วง Monkeying around สำนวน By the skin of one's teeth = เฉียดไปนิดเดียว ประโยคการใช้ That was scary – I got through that test <u>by the skin of my teeth.</u>

ช่วงที่ 3	- แร้งบันดาลใจในการแต่งเพลงของโอมมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของทั้งตัวเองและผู้คนรอบ ๆ ตัวของโอม เช่น คุณแม่ - ช่วง Master mind : คุณบอมบ์ โทณะวนิก (Radio DJ)
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Heal the world – Michael Jackson - ช่วง This is playtime : เกมพุดให้ผิดหยิบให้ถูก

ตอนที่ 209 ศักดิ์สิทธิ์ เวชสุภาพร

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ข้อคิดจากโตที่อยากบอกผู้ชมที่ดูรายการว่าคุณอาจจะเห็นว่าคนมีชื่อเสียงอย่างพวกเรามีครบทุกอย่างแล้วทั้งความร่ำรวย ชื่อเสียง ความรัก แต่จริง ๆ แล้วชีวิตมีขึ้นมีลงมันไม่ได้หมายความว่าคนที่เรามีชื่อเสียงแล้วจะมีความสุขตลอดหรือไม่มีปัญหาอะไรเลย แต่คนต่างมีปัญหาของตัวเอง ปัญหาที่มีอยู่นั้นสอนให้เราเรียนรู้ว่าจะเอาชนะมันได้อย่างไร
ช่วงที่ 2	- โตมีความฝันตั้งแต่เด็กที่อยากจะเล่นคอนเสิร์ตใหญ่กับคุณพ่อสักครั้งและอยากจะทำให้มันเป็นจริง รวมถึงโตเห็นถึงเสน่ห์ของการเล่นเปียโนที่โตคิดว่าเครื่องดนตรีแต่ละชนิดทำให้เราสามารถสื่ออารมณ์ของตัวเองออกมาผ่านดนตรีได้ เพราะบางครั้งคำพูดก็ไม่สามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ทั้งหมด - ช่วง Speedy quiz 1. ระหว่างคุณกับน้องชายของคุณ ใครที่คุณคิดว่าซนกว่ากัน 2. สิ่งที่คุณจะบอกกับคนอื่นคนที่มองว่านักดนตรีนั้นไม่มีประโยชน์และมีชีวิตที่ไม่ค่อยดี

	<p>3. จากคะแนน 1-5 คุณคิดว่าตัวเองซึ้งหึงมากแค่ไหน</p> <p>4. คุณกับพระอาทิตย์ อันไหนฮอตกว่ากัน</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Bet on the wrong horse = สนับสนุนผิดฝ่าย, คนที่เราสนับสนุน ดันแพ้</p> <p>ประโยคการใช้ Heather chose to support Jemma's risky business venture rather than set up her own company. Now Jemma's business has collapsed. She really <u>bet on the wrong horse</u>.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- แร้งบันดาลใจในการแต่งเพลงรักเธอของโตซึ่งเป็นซิงเกิ้ลแรก มีความท้าทายคือต้อง ทำให้คนฟังรับรู้ให้ได้ว่าโตกำลังเล่นเปียโนอยู่ และเรื่องราวของการทำเพลงซิงเกิ้ล ล่าสุดคือเพลงรักเธอได้ไหม ซึ่งเป็นเพลงที่อยากจะลองทำอะไรใหม่ ๆ ด้วยการแต่ง เพลงให้คนที่เล่นแนวดนตรีที่แตกต่างไปจากโต และคำแนะนำในการเป็นนักร้องที่ดี ก็คือการทำให้คนฟังนึกภาพออกได้นักร้องคนนี้จะกำลังจะเล่าเรื่องอะไรอยู่</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณบอมบ์ โทณะวนิก (Radio DJ)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง รักเลยได้ไหม – โต ศักดิ์สิทธิ์ ft.SYPS</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Photo translation</p> <p>- การทำช่องยูทูปของโต “รายการสิ่งศักดิ์สิทธิ์” ซึ่งเป็นรายการเกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ ของโต</p>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 210 ณัฐชา เดอซูซ่า

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษกับที่บ้าน ทั้งที่ฟังออกแต่ไม่อยากพูดภาษาอังกฤษ เพราะตอนเด็กสมัยเรียนที่โรงเรียน จินารู้สึกไม่สบายใจที่จะคุยภาษาอังกฤษกับเพื่อน และคุณครู เลยทำให้รู้สึกไม่ชอบภาษาอังกฤษ และจิน่าเป็นคนที่ชอบการกินซอสมะเขือเทศมากจนได้รับฉายาว่า ketchup girl รวมถึงความฝันในการอยากจะเป็น นักร้องตั้งแต่เด็ก จนไปถึงการเข้าร่วมประกวด MBO</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ประสบการณ์ทำงานร่วมกับศิลปินต่าง ๆ เช่น ยังโอม ไดมอนด์ และแม็กซ์ เจนมานะ และเล่าถึงสไตล์ทางดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของจิน่าว่าผสมเพลงทุกอย่างที่ตัวเองชอบมาตั้งแต่เด็ก และทำให้มันมาเป็นสไตล์ของตัวเองในวันนี้ รวมถึงจิน่ายังรักในการเต้นด้วย</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นางฟ้าหรือแม่มด 2. คุณใช้เวลาเลือกเสื้อผ้านานที่สุดเป็นเวลาเท่าไร 3. เจ้าหญิงดิสนีย์ที่มีความมั่นใจมากที่สุด 4. นักร้องที่ทำหายมากที่สุดในการร้อง cover 5. ใครที่คุณอยากสลับร่างด้วยมากที่สุด <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน When the sh*t hits the fan = ผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่ไม่ดี</p> <p>ประโยคการใช้ when the sh*t hits the fan you're going to be in a lot of trouble.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- งานอดิเรกที่ชอบทำเวลาว่างคือการทำเพลง ค้นหาแรงบันดาลใจใหม่ ๆ วาดภาพระบายสี และความรักของจิน่ากับแฟน ที่แฟนคนนี้ทำให้จิน่าเชื่อว่าความรักสามารถเปลี่ยนคนได้ รวมถึงการให้คำแนะนำกับเด็กที่อยากจะทำตามความฝันตัวเองว่าอย่าได้กลัวการค้นหาตัวเองว่าอยากเป็นคนแบบไหน เมื่อรู้แล้วก็ลงมือทำมัน</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณดิวิ โสภ (Subtitle writer)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Best part – Daniel Caesar ft. H.E.R.</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม What goes with ketchup</p>

ตอนที่ 211 อนุชิต สพันธุ์พงษ์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ความชอบในตุ๊กตามนุษย์หมาป่า และการเรียนภาษาอังกฤษของโอที่เป็นนักเรียนไทย เรียนโรงเรียนไทย แต่ฝึกภาษาอังกฤษด้วยการคุยภาษาอังกฤษกับเพื่อนสนิท จนทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ รวมถึงการทำงานในภาพยนตร์เรื่องมะลิลาและการทำงานร่วมกับเวียร์ ศุกลวัฒน์</p>
ช่วงที่ 2	<p>- จุดเริ่มต้นการได้เข้ามาร่วมงานในภาพยนตร์เรื่องมะลิลาและการทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระยะทางที่ไกลที่สุดเท่าที่คุณเคยวิ่ง 2. ใครที่เป็นผู้ชนะในการวิ่งแข่งระหว่างคุณกับกระต่าย 3. สิ่งสุดท้ายในชีวิตที่คุณโกรธตัวเองมากที่สุด 4. ส่วนไหนในร่างกายของคุณที่ดีที่สุด 5. ละครเรื่องสุดท้ายที่ทำให้คุณร้องไห้คือเรื่องอะไร 6. คุณคิดว่าคำแรกที่ไบรอัน (ตุ๊กตา) จะพูดคืออะไร 7. ยอดมนุษย์คนใดที่จะสามารถแก้ไขปัญหามหาอากาศร้อนในประเทศไทยได้ 8. โดยส่วนตัวแล้วคุณทำอะไรเพื่อแก้ปัญหามหาอากาศร้อนในประเทศไทย <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Back on your feet = กลับมายืนได้อีกครั้ง</p> <p>ประโยคการใช้ He was ill for ages but he's <u>back on his feet</u> now.</p>

ช่วงที่ 3	- การเข้ามาทำงานในวงการบันเทิงมีจุดเริ่มต้นมาจากการเป็นแดนซ์เซอร์ และความชอบในการเต้นตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น - ช่วง Master mind : คุณดิวิ โสปี (Subtitle writer)
ช่วงที่ 4	- แรงบันดาลใจในการวิ่งเริ่มมาจากตอนที่ไปต่างประเทศและเห็นหลาย ๆ คนวิ่งกันตลอดเวลา ทำให้เริ่มอยากวิ่งบ้าง - ช่วง Learn something : เพลง No more “I Love You’s” – Annie Lennox - ช่วง This is playtime : เกม Dance challenge

ตอนที่ 212 เบญจวรรณ อาร์ดเนอร์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การสอนภาษาเยอรมันให้กับผู้ชมร่วมกับคุณครูลูกกอล์ฟที่มีความรู้ทางด้านภาษาเยอรมันอยู่บ้างตอนที่ไปเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่นั่น และโบว์เล่าถึงสิ่งที่ท้าทายที่สุดในการเรียนภาษาเยอรมันคือไวยากรณ์ เพราะมีการแบ่งเพศของคำ
ช่วงที่ 2	- การใช้ชีวิตที่เยอรมันตั้งแต่สมัยเด็กของโบว์และการย้ายกลับมาที่ประเทศไทย เพราะถูกบังคับให้มาทำงานที่นี่ โดยคุณแม่หาโอกาสให้โบว์ได้ลองเข้ามาทำงานในวงการบันเทิง - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. สโนว์ไวท์หรือแม่มด 2. สาวน่ารักหรือสาวเซ็กซี่ 3. สิ่งที่ทำให้คุณหัวเราะที่สุดเมื่อไม่นานมานี้ 4. ผู้ชายแบบไหนที่คุณชอบกล่อมใจและใจร้ายหรือผอมและใจดี

	<p>5. อาหารที่คุณจะทานโดยไม่ต้องนับแคลอรีเลย</p> <p>6. ชื่อเล่นที่คุณตั้งให้แฟนของคุณ</p> <p>7. เรื่องที่จะทะเลาะกับแฟนที่คุณเหมือนจะไม่เคยชนะเลย</p> <p>8. สิ่งแรกที่คุณนึกถึงก่อนที่จะถ่ายฉากผู้หญิงทะเลาะกัน</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Water off a duck's back = ไม่เอามาใส่ใจ, ไม่สะทกสะท้าน</p> <p>ประโยคการใช้ People say nasty things to him but it's just like <u>water off a duck's back.</u></p>
ช่วงที่ 3	<p>- บทบาทการแสดงของโบว์ที่ต้องมีความเชื่อในบทบาทของตัวเองก่อนถึงจะทำงานนั้นออกมาดีได้ นอกจากนี้ยังมีเรื่องการดูแลตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย การทานอาหารเสริมอย่างถูกต้อง รวมถึงเรื่องราวความรักของโบว์กับแฟน และเคล็ดลับที่ทำให้ความสัมพันธ์ยืนยาวคือความเชื่อใจ ความเข้าใจ การสนับสนุนกัน และคุยกันมาก ๆ</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณไอซ์ ภาวิดา (Youtuber)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง You're not there – Lukas Graham</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Face to face</p>

ตอนที่ 213 กฤษฎี จิระเกียรติวัฒนา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ที่มาของการตั้งชื่อร้านตัดผมของตัวเองว่า “Hive Salon” รวมถึงความเชื่อในเรื่องตัวเลขและตัวอักษรนำโชคของก้อง และความใฝ่ฝันที่อยากจะเป็นช่างตัดผมมาตั้งแต่

	เด็ก นอกจากนี้ยังมีโปรเจกต์ในการจัดงานเกี่ยวกับแฟชั่นของห้องที่เป็นงานรวมตัวของคนที่มีความเสี่ยงในแวดวงนั้น ๆ ที่เป็นที่ยู่อัจจกัขึ้นมาหลังปีค.ศ. 2000
ช่วงที่ 2	<p>- การเรียนโรงเรียนในไทยตั้งแต่เด็ก จนการไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่อเมริกา โดยห้องต้องเตรียมตัวก่อนเรียนด้วยการไปเรียนโรงเรียนสอนภาษา และโรงเรียนให้ห้องไปอยู่กับ host family ที่เป็นชาวเม็กซิกัน เพื่อที่จะได้ฝึกภาษาอังกฤษมากขึ้น</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คุณชอบตัดผมทรงผู้ชายหรือผู้หญิงมากกว่ากัน 2. สิ่งของ 3 อย่างที่สำคัญในร้านตัดผมของคุณ 3. เครื่องแต่งกายที่คุณมักจะขาดไม่ได้เลย 4. สิ่งที่ทำให้คุณรู้สึกเป็นตัวเองได้ 5. คนแบบไหนที่ทำให้คุณอารมณ์เสียได้ 6. อะไรที่ทำให้คุณหัวเราะอยู่บ่อย ๆ 7. อะไรที่ทำให้คุณยิ้มได้ 8. อะไรที่ทำให้คุณเศร้าได้ 9. สมมติว่ามีลูกค้าหัวล้านเดินเข้ามาขอให้คุณทำผมทรงใหม่ คุณจะบอกอะไรกับเขาหรือ <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Don't cut off your nose to spite your face = อย่าผลีผลามทำสิ่งใดไปด้วยอารมณ์จนเกิดผลเสีย</p> <p>ประโยคการใช้ I know your manager made you angry, but I don't think you should resign over it. <u>Don't cut off your nose to spite your face!</u></p>
ช่วงที่ 3	<p>- ประสบการณ์การทำงานครั้งแรกในร้านตัดผมที่ UK ซึ่งห้องได้ไปเรียนทำผมอยู่ที่ Sassoon Academy ในตอนนั้นต้องเรียนรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับการเป็นช่างตัดผม ไม่ว่าจะเป็นการชงกาแฟ การทำความสะอาดพื้น การนำผ้าเช็ดตัวทั้งหมดลงเครื่องซักผ้า ฯลฯ และการทำงานเป็นช่างตัดผมของห้องในงานครบรอบ 110 ปีของแบรนด์ L'Oréal และงานอื่น ๆ ในไทย รวมถึงเทรนด์ของทรงผมในปี 2019</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณไอซ์ ภาวิดา (Youtuber)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง You raise me up – Josh Groban</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me a clue</p>

	<p>- คำแนะนำสำหรับคนที่อยากเป็นช่างตัดผมมืออาชีพจากห้อง คือ ถ้าคุณเจอสิ่งที่คุณต้องการจะเป็นจริง ๆ ให้ทำมันเลย ถ้าคุณตั้งใจทำและขยันกับงานที่คุณทำ ถ้าคุณจริงจังต่อลูกค้าและพนักงานของคุณ วันนั้นก็จะมาถึง</p>
--	--

ตอนที่ 214 วง Slot Machine

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- จุดเริ่มต้นที่มาเป็นเพื่อนกันของวง Slot Machine และการรักในเสียงเพลงของทั้ง 3 คนที่เริ่มมีมาตั้งแต่ยังเด็กจากการเรียนดนตรีและการชอบฟังเพลง</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ที่มาของชื่อวงที่คิดกันหลายชื่อ แต่สุดท้ายเลือกชื่อ Slot Machine และจุดเริ่มต้นของวงที่เริ่มมาจากการประกวดเวทีฮอตเวฟ และการเข้าร่วมวงของวิทย์ที่เข้ามาในช่วงอัลบั้มที่ 2</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คอนเสิร์ตในร่มหรือคอนเสิร์ตกลางแจ้ง 2. คำที่แต่ละคนมักจะพูดบ่อย ๆ 3. คนที่ใจเย็นมากที่สุดใวง 4. คนที่กระตือรือร้นมากที่สุดใวง 5. คนที่มักจะมาสายที่สุดใวง 6. คนที่สุรุษสุร่ายมากที่สุดใวง 7. คนที่ขี้งมมากที่สุดใวง 8. คนที่มีวินัยมากที่สุดใวง 9. คนที่เป็นที่นิยมมากที่สุดใวง

	<p>10. สมมติว่าคุณเป็นผู้หญิง สมาชิกในวงคนใดที่คุณอยากแต่งงานด้วยมากที่สุด</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน You'll be toast = เธอแน่แน่ ๆ แล้ว</p> <p>ประโยคการใช้ If you break dad's model train set, <u>you'll be toast.</u></p>
ช่วงที่ 3	<p>- ประสบการณ์การทำงานร่วมกับโปรดิวเซอร์ระดับโลกหลาย ๆ คน จากออสเตรเลีย อเมริกา และUK โดยแต่ละคนก็จะมีเทคนิคและสไตล์พิเศษของตัวเองและผลงานที่ผ่านมาจากวง Slot Machine รวมถึงไลฟ์สไตล์การชอบอ่านหนังสือของแก๊ก ความรักในสิ่งที่อยู่นอกโลกอย่างเช่นเอเลี่ยนของเฟิร์ส</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณพัชรี รัชชาวงศ์ (News presenter)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Know your enemy – Slot Machine</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม 3-word clues</p>

ตอนที่ 215 พีท ทองเจือ

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ชีวิตในตอนที่เด็กของพีทที่เกิดที่ LA และย้ายกลับมาจากประเทศไทยตอนอายุ 6 ขวบ และโตมากับการพูดภาษาอังกฤษ ได้เรียนในโรงเรียนไทยอยู่สักพักหนึ่ง ก็กลับไปเรียนต่อที่อเมริกา และจุดเริ่มต้นของการทำงานในวงการบันเทิงจากการถ่ายโฆษณา รวมถึงพูดถึงความสัมพันธ์กับภรรยาและลูก ๆ</p>
ช่วงที่ 2	<p>- งานด้านการแสดงของพีทที่ผ่านมา และการทำงานในผลงานล่าสุดที่ได้ร่วมเล่นซีรีส์คลับฟรายเดย์</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. คำที่คุณชอบพูดอยู่บ่อย ๆ 2. สิ่งที่คุณใช้เวลาด้วยมากที่สุดในทุกวัน 3. สิ่งที่คุณกลัวมากที่สุด 4. 3 สิ่งที่คุณนึกถึงในตอนตื่นนอน 5. อาหารที่คุณไปร้านไหนก็ตามแล้วจะต้องสั่งตลอดเลย 6. ส่วนใดในร่างกายของคุณที่คุณคิดว่าน่าดึงดูดมากที่สุด 7. คุณจะเลือกอะไรระหว่างการแข่งรถกับภรรยาคุณ <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน A chip on your shoulder = มีความเจ็บแค้น เคืองโกรธ</p> <p>ประโยคการใช้ He's had a chip on his shoulder ever since he lost his job.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- การร่วมงานในปรากฏการณ์รวมพลคนตื่นรู้ที่เกี่ยวกับเรื่องมนุษย์ต่างดาว สิ่งมีชีวิตในดาวดวงอื่น และเอเลี่ยน นอกจากนี้พีทยังมีความหลงใหลเกี่ยวกับรถและการแข่งรถ ซึ่งเล่าถึงจุดเริ่มต้นในการได้มาเป็นนักแข่งรถมืออาชีพ รวมถึงที่มาในตั้งชื่อลูกทั้ง 3 คนของพีทและการอยู่กับภรรยามานานถึง 19 ปี</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณพัชรี รักษาวงศ์ (News presenter)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Go see the doctor – Kool Moe Dee</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me some clues</p>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 216 เจษฎ์พิพัฒ ตีละพรพัฒน์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กของเจซที่เกิดและโตในไทย ความใฝ่ฝันในตอนเด็กที่อยากจะเป็นนักฟุตบอลและไม่เคยคิดอยากจะเป็นนักแสดงเลย รวมถึงความหลงในดนตรีตั้งแต่มี.1
ช่วงที่ 2	<p>- ความสัมพันธ์ของเจซและอะตอม ชนกันตั้งแต่เป็นเพื่อนสนิทกันมาตั้งแต่เด็ก และเล่นดนตรีอยู่วงเดียวกัน และจุดเริ่มต้นที่ได้มาเป็นนักแสดงของเจซคือมีแมวมองมาเจอแถวโรงเรียน</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ถ่ายภาพคนหรือภาพวิว 2. สูทหรือเสื้อยืด 3. กล้ามหน้าอกหรือกล้ามเนื้อ 4. ส่วนใดบนใบหน้าที่คุณคิดว่าน่าดึงดูดที่สุด 5. สิ่งแรกที่เวลาคุณมองสาวสวย 6. จากคะแนน 1-10 คุณคิดว่าตัวเองเจ้าชู้แค่ไหน 7. สมมติว่าเงินนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญคุณจะทำอาชีพอะไร 8. คอมเมนต์ชายของอินอินستاแกรมที่แปลกที่สุดที่คุณเคยเห็นในอินสตากลุ่มของคุณ <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Push the boat out = ทุ่มเพื้อย, ยอมจ่ายเต็มที่</p> <p>ประโยคการใช้ I know that hotel is expensive but it's our holiday so let's push the boat out.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความชอบในการถ่ายภาพ ความรักของเจซกับแฟน และการเรียนรู้การแสดงจากรุ่นพี่ในวงการบันเทิงหลาย ๆ คน</p> <p>- ช่วง Master mind – คุณมินนี่ ภัททิยา (Model)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Fix you – Coldplay</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม 20 questions</p>

ตอนที่ 217 ศิริิน หอวัง

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กของคริสทีเรียนโรงเรียนนานาชาติ ฟังรู้เรื่อง แต่ไม่พูดภาษาอังกฤษทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน หลังจากเรียนจบเกรด 9 ถูกส่งไปเรียนต่อที่อเมริกาซึ่งเป็นนักเรียนไทยคนเดียวในโรงเรียน ทำให้ต้องพูดภาษาอังกฤษเพราะสภาพแวดล้อมบังคับให้ต้องใช้ภาษาอังกฤษ
ช่วงที่ 2	- ประสบการณ์การทำงานของคริสในการไปออกงานอีเวนต์ที่ต่างจังหวัดและความหลงใหลในการเต้น ซึ่งคริสเรียนเต้นตั้งแต่วัยเด็ก - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน You can't have your cake and eat it = คุณจะไม่ได้ทุกสิ่งที่ต้องการหรอก ประโยคการใช้ You say you want to save money but now you tell me you plan to buy that bag; <u>you can't have your cake and eat it</u> , so you have to choose.
ช่วงที่ 3	- ความชอบในสัตว์เลี้ยงทั้งสุนัขและแมว และการทำรายการ Horwang's sister ร่วมกับน้องสาว (พลอย หอวัง) ซึ่งเป็นรายการที่ทำให้ได้ไปเที่ยวกับครอบครัวพร้อมกับได้ทำงานไปด้วย รวมถึงการดูแลตัวเองของคริส - ช่วง Master mind : คุณมินนี่ ภัททิยา (Model)
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Can't take my eyes off you – Frankie Valli - ช่วง This is playtime : เกม Dancing queen

ตอนที่ 218 ยุทธนา บุญอ้อม

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ในสมัยเด็กเรียนอยู่โรงเรียนเล็ก ๆ ในจังหวัดชัยภูมิ ทำให้เริ่มฝึกภาษาอังกฤษจากการฟังเพลงและดูภาพยนตร์ต่าง ๆ เรียนรู้กับมันด้วยตัวเอง และที่มาของชื่อ “ป่าเต็ง” ที่ได้มาตอนเข้ามาทำงานที่เอไอเอ็ม มีเดีย
ช่วงที่ 2	- ชีวิตตอนเรียนที่นิเทศ จุฬาฯ และการจัดงานเทศกาลดนตรีในประเทศไทย “Big mountain” ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากหนังสือเรื่อง Woodstock รวมถึงการทำงานอย่างหนักในการสร้างคอนเสิร์ต Big mountain - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน Drop like flies = ตายเป็นเปื้อน ประโยคการใช้ During the famine, people <u>dropped like flies.</u>
ช่วงที่ 3	- เรื่องการหันมาดูแลตัวเองมากขึ้นและเปลี่ยนวิธีการใช้ชีวิตหลังจากที่เคยหัวใจวายจากการทำงานหนัก และความชอบในการดูหนังสือ
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Wise up – Aimee Mann - ช่วง This is playtime : เกม Word scramble - คำแนะนำสำหรับทุกคนที่มีความฝันของตัวเองว่า ไม่ว่าความฝันที่คุณมีตอนนี้จะเป็นแบบไหนเพียงเริ่มทำในตอนนี้ โดยเฉพาะคนที่ยังเด็ก ในช่วงระหว่าง 10 ปีแรกในชีวิตการทำงานประสบการณ์ต้องมาก่อนเงินหลังจากนั้นเงินก็จะตามมาเอง

ตอนที่ 219 อารยา อินทรา

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การเล่าถึงชุดที่เตรียมมาใส่ในรายการทั้งหมด 4 ชุดว่ามาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาที่ได้ไปสอนและเล่าถึงประสบการณ์ที่คนมักจะไม่ชอบหน้าเพราะเป็นคนหน้าตุ๋น
ช่วงที่ 2	- ชีวิตวัยเด็กของอาร์ตและความชื่นชอบแฟชั่นที่ได้มาจากคุณแม่ ทำให้ไปเรียนแฟชั่นที่ Paris แม้ว่าจะไม่เก่งภาษาอังกฤษและไม่มีความรู้ทางด้านภาษาฝรั่งเศสเลย รวมถึงการทำงานกับแบรนด์ Lanvin ที่ Paris ก่อนที่จะกลับมาประเทศไทย - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ไม่มีช่วง Monkeying around
ช่วงที่ 3	- การทำงานเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่จริงจังกับการสอนในด้านแฟชั่นให้กับเด็ก ๆ และการทำงานเป็นผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์ในรายการ Drag Race Thailand ซีซั่น 1
ช่วงที่ 4	- ความรักระหว่างอาร์ตและสามี - ช่วง Learn something : เพลง Same script different cast – Whitney Houston ft. Deborah Cox - ช่วง This is playtime : เกม Mystery Pic - มีคำแนะนำสำหรับเด็ก ๆ ที่อยากเข้ามาทำงานในวงการแฟชั่นว่าต้องถามตัวเองก่อนว่าคุณชอบอะไรและอยากจะทำวงการไหม อยากอยู่หน้ากล้องหรือหลังกล้อง ต้องตอบตัวเองให้ได้ก่อนและอย่าหยุดที่จะเรียนรู้

ตอนที่ 220 สุณิสา เจทท์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กที่เกิดและโตที่อเมริกา ซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นจนอายุ 17 ปี และกลับมาประเทศไทย โดยวิกก็โตมากับการพูดภาษาอังกฤษเป็นหลัก และความสัมพันธ์กับคุณพ่อคุณแม่
ช่วงที่ 2	- ความสัมพันธ์กับพี่ชายที่สนิทกันมาก แม้ว่าตอนเด็กจะทะเลาะกันเกือบทุกเรื่อง และจุดเริ่มต้นของการทำงานในวงการบันเทิงหลังจากที่กลับมาประเทศไทยเพราะมีแมวมองมาติดต่อและได้ไปแคสงาน หลังจากนั้นก็มีงานเข้ามาเรื่อย ๆ รวมถึงประสบการณ์ที่ได้ทำงานกับคนที่อายุมากกว่ามาก ๆ - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน The apple of my eye = เป็นที่รัก แก้วตาดวงใจ ประโยคการใช้ Samantha's daughter is <u>the apple of her eye</u> .
ช่วงที่ 3	- การทำงานอยู่ในวงการบันเทิงมาเป็นระยะเวลา 20 ปี ได้สอนวิกก็หลายอย่าง เช่น เรื่องการใช้ชีวิต การทำงาน จริยธรรมในการทำงาน การพบเจอผู้คนใหม่ ๆ การเดินทาง การเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้นจากบทละคร การโตเป็นผู้ใหญ่ให้มีความรับผิดชอบ ความมีวินัย และการมีน้ำใจ เพราะต้องทำงานร่วมกับคนจำนวนมาก อีกทั้งจุดเริ่มต้นความรักของวิกก็และสามี - ช่วง Master mind : คุณเป้ vietrio (Musician)
ช่วงที่ 4	- ที่มาของชื่อลูกชาย “ทริสตัน” มีที่มาจากตัวละครหลักที่วิกก็ชื่นชอบ - ช่วง Learn something : เพลง A woman's worth – Alicia Keys - ช่วง This is playtime : เกม What is it?

ตอนที่ 221 อริสรา ทองบริสุทธิ์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเรียนของดิ่วที่เรียนโรงเรียนนานาชาติ จึงโตมากับการพูดภาษาอังกฤษและภาษาไทย และในวัยเด็กดิ่วเป็นคนที่ตั้งใจเรียนมาก ๆ และดิ่วเริ่มมีชื่อเสียงจนได้เข้ามาทำงานในวงการบันเทิงจากการถ่ายโฆษณาและเป็นเน็ตไอดอลในสมัยนั้น และเล่าถึงการทำงานร่วมกับผู้จัดการส่วนตัว
ช่วงที่ 2	- ความสัมพันธ์ของดิ่วและพี่ชายทั้ง 4 คน ที่พี่ชายมักจะปกป้องดิ่วเสมอตั้งแต่เด็กจนโต และพูดถึงงานละครที่ผ่านมามาตลอด 12 ปีของดิ่วที่เคยเล่นมาหลายบทบาท โดยเฉพาะบทนางร้ายที่ดิ่วมองว่าไม่ใช่นางร้ายแต่ทุกตัวละครมีเหตุผลของตัวเองที่ทำแบบนั้น - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อเสียงหรือเพื่อนที่ดี 2. อาบแดดหรือชอปปิ้ง 3. คำที่คุณมักจะพูดบ่อย ๆ 4. สิ่งที่คุณมักจะเข้าใจผิดเกี่ยวกับตัวคุณ 5. คนประเภทใดที่คุณคงไม่ยากคบเป็นเพื่อน 6. ช่วงเวลาที่คุณชอบที่สุดในงานเลี้ยง 7. สมมติว่าคุณสามารถมอบพลังวิเศษให้กับเซเลอร์มูนได้ พลังวิเศษนั้นคืออะไร 8. ส่วนที่เซ็กซี่ที่สุดของร่างกายคุณ 9. ส่วนใดในร่างกายของลิมีนโฮที่คุณพบว่าเซ็กซี่มากที่สุด 10. สมมติว่าคุณได้มีโอกาสร่วมแสดงในซีรีส์เรื่องเดียวกันกับลิมีนโฮ ชื่อซีรีส์เรื่องนั้นควรมีชื่อว่าอะไร - ไม่มีช่วง Monkeying around

ช่วงที่ 3	- จากการทำงานได้ทำงานร่วมกับนักแสดงหลาย ๆ คน ดิวรู้สึกประทับใจชมพู่ อารยามากที่สุด เพราะเป็นคนที่มีความรอบคอบทุกอย่างทั้งการทำงานและชีวิตส่วนตัว ดิวจึงมีชมพู่เป็นแบบอย่าง และเริ่มหลงรักในการแสดงจากการที่ได้เล่นหลากหลายบทบาท แล้วสนุกไปกับมัน - ช่วง Master mind : คุณเป้ vietrio (Musician)
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Seven rings – Ariana Grande - ช่วง This is playtime : เกม Where we go

ตอนที่ 222 กวินท์ ดูวาล

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กถูกส่งไปเรียนที่ UK ตอนอายุ 4 ขวบ และอยู่ที่นั่นประมาณ 10 ปี เพราะคุณพ่ออยากให้พูดภาษาอังกฤษได้ หลังจากนั้นกลับมาประเทศไทย ซึ่งต้องมีการปรับตัวอย่างมากเพราะความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม และเล่าถึงการทำเพลง เกาะสวาทหาคัดสรรคร์ นอกจากนี้กวินท์ยังเป็นเทรนเนอร์และนักฟิตเนสมืออาชีพที่ทำความคุ้นเคยกับการร้องเพลง
ช่วงที่ 2	- การทำเพลงล่าสุด “Strawberry XOXO” และความรักของกวินท์กับแฟน รวมถึงความชอบในการเต้นของทั้งคู่ - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. ชื่อเล่นที่คุณกับปุ้มปุ้ยตั้งให้กันและกัน 2. สิ่งที่คุณใช้เงินซื้อมากที่สุด 3. สถานที่ที่คุณอยากไปมากที่สุด

	<p>4. กิจกรรมที่คุณพบว่าผ่อนคลายมากที่สุด</p> <p>5. สิ่งที่คุณกลัวมากที่สุด</p> <p>6. เกาะในประเทศไทยที่คุณชอบไปมากที่สุด</p> <p>7. ถ้าคุณติดอยู่บนเกาะแล้วคุณสามารถเอา 3 สิ่งไปด้วยได้ สิ่งของเหล่านั้นจะเป็นอะไร</p> <p>- ไม่มีช่วง Monkeying around</p>
ช่วงที่ 3	<p>- เป้าหมายของการเป็นนักร้องมืออาชีพของกวินท์คือการได้ไปต่างประเทศในฐานะนักร้อง และการทำงานตั้งแต่เด็กได้สอนให้กวินท์รู้จักหาเงินด้วยตัวเอง ต้องทำอะไรหลาย ๆ อย่างด้วยตัวเอง รู้จักตรงต่อเวลา ซึ่งกวินท์เริ่มทำงานตั้งแต่อายุ 14 ปี</p> <p>- ช่วง Master mind : คุณแชมป์ xyclopz (E-sport commentator)</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Rich & Sad – Post Malone</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Charades</p>

ตอนที่ 223 พิษญา วัฒนามนตรี

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การได้รับโอกาสไปร่วมงานเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติที่เมือง Cannes ซึ่งต้องเตรียมตัวหลายอย่างทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการออกกำลังกาย ดูแลผิว ดูแลชุดที่จะใส่ไปในงาน และอะไรอีกหลาย ๆ อย่าง รวมถึงการเตรียมตัวก่อนเริ่มงาน</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ความประทับใจที่ได้ไปร่วมงานที่เมือง Cannes ที่ทำให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมถึงการมีทีมงานที่น่ารักที่คอยไปช่วยเหลือมินที่นั่นด้วย และภาพยนตร์เรื่องใหม่ของมินที่ได้ร่วมงานกับทีมงานต่างชาติ รวมถึงการทำงานในกองถ่าย</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ไม่มีช่วง Monkeying around
ช่วงที่ 3	- มุมมองความคิดของมีนตอนอายุ 30 ปี คือได้เรียนรู้ว่าคนเราต่างก็มีข้อเสีย แต่คนเราแสดงออกมาไม่เหมือนกัน และไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ทุกคนล้วนทำผิดพลาดกันได้ อีกทั้งประสบการณ์การประกวดมิสทีนไทยแลนด์ตอนอายุ 17 ปี
ช่วงที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> - การได้เข้าไปร่วมทำงานในองค์การ UNICEF ที่ทางองค์การได้ติดต่อมาทางช่อง 7 เพื่อขอให้มีนไปเข้าร่วมโครงการของเขาและมีนได้เดินทางไปประเทศเคนย่าเป็นครั้งแรกเพื่อฉลองครบรอบ 70 ปี ขององค์การ UNICEF ประเทศไทย มีนตอบรับการเข้าร่วมเพราะอยากลองทำอะไรใหม่ ๆ และอยากทำในสิ่งที่มีคุณค่าให้กับใครสักคน - ไม่มีช่วง Learn something - ช่วง This is playtime : เกม Give me some clues

ตอนที่ 224 มณฑล กสานติกุล

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ที่มาของชื่อช่องยูทูปของมีน "I Roam Alone" เพราะชอบความหมายของ Roam ที่แปลว่าการท่องเที่ยวไปเรื่อย ๆ เมื่อเอามาไว้ตรงกลางระหว่าง I และ Alone มันมีความเข้ากันกับสไตล์การท่องเที่ยวของมีนที่ชอบเดินทางคนเดียว นอกจากนี้ยังพูดถึงความฝันในวัยเด็ก และการเรียนที่จุฬาฯ ที่ในช่วงนั้นกลัวการพูดภาษาอังกฤษ แต่เพราะต้องเดินทางบ่อยทำให้มีนที่กล้าที่จะพูดมากขึ้นและคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มอบโอกาสให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ จนตอนนี้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแล้ว

ช่วงที่ 2	<p>- ความสามารถในการพูดภาษาสเปนของมินท์ที่ได้จากการไปเรียนปริญญาโทที่ประเทศสเปนและความหลงใหลในการท่องเที่ยวจนสามารถนำเอามาเป็นอาชีพได้</p> <p>- ไม่มีช่วง Speedy quiz</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Bite off more than you can chew = ทำอะไรเกินตัว เกินความสามารถของตัวเอง</p> <p>ประโยคการใช้ This job is too difficult for only one person; don't bite off more than you can chew.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ประสบการณ์การท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ และเทคนิคดี ๆ เกี่ยวการเดินทางคนเดียวว่าต้องใช้สัญชาตญาณ มีความมั่นใจ และการทำความรู้จักผู้อื่น รวมถึงต้องรู้จักวางตัว เคารพวัฒนธรรมของคนอื่นจะทำให้คนท้องถิ่นกล้าที่จะเปิดใจและเข้ามาทำความรู้จักเรา แม้ว่าเขาอาจจะพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ก็ตาม</p>
ช่วงที่ 4	<p>- การท่องเที่ยวที่เหนื่อยที่สุดของมินท์ คือ ประเทศมอริเตเนีย เป็นการเดินทาง 14 ชั่วโมงบนรถไฟขบวนแร่เหล็กข้ามทะเลทราย และบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากแม่ คือ การได้ลองทำอะไรแล้วล้มเหลว ยังกดีกว่าไม่ได้ลองทำอะไรเลย และแม่ที่เป็นคนคอยสนับสนุนมินท์มาตลอดไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม</p> <p>- ช่วง Learn something : เพลง Your song – Elton John</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Letter Challenge</p>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 225 อจิสภา ไมซิงเกอร์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กของซาบีน่าเกิดและโตที่พทยา ได้เรียนโรงเรียนนานาชาติที่พทยาอยู่ 10 ปี แต่ก็ยังพูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง แต่ตอนมีแฟนได้ฝึกภาษาอังกฤษจากแฟนที่เป็นลูกครึ่ง ซึ่งช่วยให้ซาบีน่าเก่งขึ้นมา
ช่วงที่ 2	- ประสบการณ์การทำงานเป็นมาสเตอร์เมนเทอร์ครั้งแรกในรายการ The Face Thailand ซึ่งซาบีน่าคิดว่าเป็นงานที่ยากและท้าทายมากที่สุดตั้งแต่ที่เคยทำงานมา และการทำงานในฐานะนางแบบที่ซาบีน่าคิดว่าเหมือนได้เป็นคนใหม่ในทุกวันจากเสื้อผ้าที่สวมใส่ที่บางวันมีความสุขแหวกแนว บางวันเป็นชุดที่ได้รับแรงบันดาลใจจากนกหรือการต้องเดินแบบไปพร้อมกับบุง เป็นต้น ซึ่งนี่คือความท้าทายมากที่สุดของการเป็นนางแบบ - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน Fill someone's shoes = พยายามทำหน้าที่คนเก่าให้ได้ดีเท่า ประโยคการใช้ The new boss will have to work hard to <u>fill the old one's shoes.</u>
ช่วงที่ 3	- ความสนใจในการออกกำลังกาย โดยเฉพาะการเล่นโยคะและการเล่นเวท ที่มักจะทำเป็นประจำอยู่เสมอ
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง If only I a colors show – Raveena - ช่วง This is playtime : เกม Give me some clues

ตอนที่ 226 วง Mean

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- จุดเริ่มต้นของวง Mean เกิดจากการเจอกันที่ชมรมดนตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (TU โพลีคซง) และการเริ่มตั้งวงดนตรีกันก่อนหน้านั้น 3-4 วงก่อนที่จะมาเป็นวง Mean
ช่วงที่ 2	- ที่มาของชื่อวง “Mean” มาจากปาล์มที่เป็นคนคิดชื่อนี้ และมีความหมายว่าทางสายกลาง และการเข้ามาร่วมวงของโปเต้ รวมถึงความฝันในวัยเด็กของทั้ง 4 คน และประสบการณ์การทัวร์คอนเสิร์ตในต่างประเทศ - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน Down to earth = ดิถดิน ประโยคการใช้ You can trust James as he’s very <u>down to earth</u> .
ช่วงที่ 3	- เคล็ดลับวิธีรักษาพลังของทุกคนคือการนอนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อที่จะได้มีแรงในการทัวร์คอนเสิร์ต และแต่คนมีศิลปินคนโปรดที่เป็นเหมือนแรงบันดาลใจทางด้านดนตรี รวมถึงคำแนะนำในการจะเป็นนักดนตรีที่เก่งได้จะต้องมีวินัยซึ่งจะต้องผ่านการฝึกฝนอย่างหนัก
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Bad guy – Billie Eilish - ช่วง This is playtime : เกม You have to be quick

ตอนที่ 227 ซอนย่า คูลิ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

UNIVERSITY

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ความสามารถทางด้านภาษาของซอนย่าที่เคยพูดได้ถึง 5 ภาษา แต่ปัจจุบันใช้อยู่ 3 ภาษา และการทำงานของซอนย่าในปัจจุบันที่มีงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

	ไม่ว่าจะเป็น ถ่ายละครในไทย การทำงานที่อเมริกา และโปรเจกต์ล่าสุดคือถ่ายภาพยนตร์ฝรั่งเศส รวมถึงการเดินทางแบบในสมัยที่ซอนย่ายังเป็นเด็กซึ่งเป็นการเดินทางแบบทั้งในประเทศไทยและที่ UK
ช่วงที่ 2	<p>- จุดเริ่มต้นในการเข้าสู่วงการบันเทิงมาจากการที่ได้ไปถ่ายงานโฆษณาของ 7UP หลังจากทำงานนี้ก็มีการเข้ามาอยู่ตลอด หลังจากนั้นคุณพ่อคุณแม่ส่งให้ไปเรียนต่อที่ UK และความชื่นชอบในการแข่งขันโปโล</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่วนสูงจริง ๆ ของคุณคือเท่าไร 2. คุณเคยมีน้ำหนักมากที่สุดในชีวิตเท่าไร 3. ความแตกต่างระหว่างนางแบบในยุคปัจจุบันกับนางแบบในยุค 90 4. ความคล้ายคลึงกันระหว่างตัวคุณกับ Kendall Jenner 5. ถ้าคุณสามารถสร้างแอปพลิเคชันบนมือถือที่ไม่มีใครสามารถเข้าถึงได้ ควรจะเป็นแอปพลิเคชันอะไรดี 6. เหตุผลที่มาเป็นสัตว์เลี้ยงที่ดีที่สุด 7. สิ่งที่คุณเกลียดคุณมากที่สุดชอบบ่นคุณบ่อยที่สุด 8. สิ่งที่คุณพูดกันและทำให้คุณหงุดหงิดมาก 9. คุณคิดว่าพี่ลูกเกิด เมทินี มองว่าคุณเป็นไหน 10. คุณคิดว่าสามีคุณนั้นมองว่าคุณเป็นแบบไหน <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Make yourself at home = ทำตัวเหมือนอยู่บ้านตัวเอง</p> <p>ประโยคการใช้ Please <u>make yourself at home</u>, sit wherever you like and help yourself to food.</p>
ช่วงที่ 3	- ความชื่นชอบในการเต้น ความสัมพันธ์ของซอนย่ากับเพื่อน ๆ และความเป็นแม่หลังจากที่มีลูกชาย คือ ได้เรียนรู้เรื่องความอดทนและการรักในแบบที่ไม่มีเงื่อนไข รวมไปถึงจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างซอนย่าและสามี นอกจากนี้ยังมีเรื่องการดูแลผิวของซอนย่าด้วยแบรนด์ ABO
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง It's raining men – The weather girls - ช่วง This is playtime : เกม The arranger

ตอนที่ 228 ลภัส งามเชวง และ ศิวกร อุดลสุทธิกุล

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การเรียนภาษาอังกฤษของเตีร์ดโตมากับการพูดภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกับเพื่อนแต่พอกลับมาบ้านจะพูดภาษาไทย ส่วนปอร์เซโตมากับการพูดภาษาไทยและกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษเพราะโดนเพื่อนล้อ นอกจากนั้นยังเล่าถึงการทำงานร่วมกันระหว่างเตีร์ดและปอร์เซในโปรเจกต์ 9X9 และจุดเริ่มต้นของทั้งคู่ที่ได้เข้ามาร่วมโปรเจกต์นี้</p>
ช่วงที่ 2	<p>- จุดเริ่มต้นในการได้เข้ามาทำงานในวงการบันเทิงของทั้งคู่ และการฝึกซ้อมอย่างหนักในโปรเจกต์ 9X9 เป็นระยะเวลาเกือบ 1 ปี รวมถึงความสามารถทางด้านภาษาของปอร์เซที่สามารถพูดได้ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน และภาษามลายู</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้านอนดึกหรือตื่นแต่เช้ามีดี 2. สิ่งที่คุณชอบทำบ่อยที่สุดเวลาประหม่า 3. หัวข้อที่มักจะคุยกันบ่อย ๆ ในวง นอกเหนือจากงาน 4. สิ่งที่คุณพ่อคุณแม่มักจะเตือนคุณอยู่ตลอด 5. ชื่อเล่นที่แฟน ๆ ตั้งให้คุณ 6. ความสามารถพิเศษของคุณที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยรู้ 7. สมมติว่าวงของคุณนั้นเป็นโรงเรียน สมาชิกในวงคนใดที่จะถูกส่งเข้าห้องปกครองบ่อยที่สุด 8. สมาชิกในวงคนใดเหมาะสมที่จะรับบทครูใหญ่มากที่สุด 9. สิ่งที่ดีที่สุดที่ได้เกิดขึ้นกับคุณในปีนี้ <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Take in hand = เข้าไปควบคุมดูแล รับผิดชอบ</p>

	ประโยคการใช้ Someone needs to <u>take</u> that naughty dog <u>in hand</u> .
ช่วงที่ 3	- ฉายาที่แฟนคลับตั้งให้ทั้งคู่ คือ พ่อ (ปอร์เซ) และพระเจ้า (เดิร์ด) และความสัมพันธ์ของเดิร์ดและปอร์เซที่เป็นเพื่อนกันมา 8 ปี รวมถึงที่มาของชื่อวง Trinity ที่ทั้งคู่ได้ทำงานร่วมกัน
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Haters got nothing – Trinity - ช่วง This is playtime : เกม Read my lips

ตอนที่ 229 วิภูริศ ศิริทิพย์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กของภูมิเกิดและโตที่ไทย ก่อนจะย้ายไปที่นิวซีแลนด์ตอนอายุ 9 ขวบ เพราะคุณแม่ได้งานที่นั่น และต้องปรับตัวเยอะมากเพราะพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ใช้เวลาอยู่นานถึงสามารถพูดได้ และการทำเพลง Lover boy โดยภูมิแต่งเพลงนี้จากสิ่งที่เคยผ่านมาในชีวิตของภูมิจากการที่ได้นั่งรถไฟไปเที่ยวเชียงใหม่คนเดียว
ช่วงที่ 2	- การแต่งเพลงที่ผ่านมาและการแสดงดนตรีครั้งแรกของภูมิที่กรีซ ทองหล่อ ความชื่นชอบในแนวเพลงหมอลำ และชีวิตตอนเรียนภาพยนตร์ที่มหาวิทยาลัยมหิดล รวมถึงความฝันในวัยเด็กของภูมิ - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน A hot potato = ประเด็นร้อน ประโยคการใช้ In some countries, politics is a bit of <u>a hot potato</u> .

ช่วงที่ 3	- การทัวร์คอนเสิร์ตของภูมิในต่างประเทศ และการทำเพลง Long gone ที่เป็นเพลงที่ภูมิแต่งขึ้นเพื่อเป็นจดหมายบอกลาเพื่อน ๆ ทุกคนตอนที่ต้องย้ายกลับมาที่ประเทศไทย
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Hello, Anxiety – Phum Viphurit - ช่วง This is playtime : เกม Sing along

ตอนที่ 230 ชีชา อมาตยกุล

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การตัดสินใจดลใจเล่นโซเชียลมีเดีย เพราะอยากใช้เวลาในการมองสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวให้มากขึ้น ได้พูดคุยกับคนอื่นมากขึ้น มีเวลาไปทำสิ่งต่าง ๆ นอกเหนือจากการเล่นโซเชียลมีเดีย
ช่วงที่ 2	- พูดถึงบทบาทในซีรีส์ที่คิดดีเคยเล่นซึ่งก็คือ “แนนโน๊ะ” และการแก๊งเป้ อาร์กซ์ ก่อนที่จะมาออกรายการนี้ว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ทั้งที่ความจริงคิดดีพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดี และความประทับใจในพลอย เหมอมาลัยและต่าย เพ็ญพักตร์ ที่เป็นเหมือนต้นแบบของการทำงานในวงการบันเทิง - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. อันไหนร่อยกว่ากัน ไก่หรือไข่ 2. สิ่งที่คุณรู้สึกเกี่ยวกับ Hello Kitty 3. สมมติว่าแนนโน๊ะได้รับบทในเดรโน้ต เธอจะทำตามหรือเป็นฝ่ายต่อต้าน <p>คิระ</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. เหตุผลที่ลูฟี่ในวันพีซไม่ได้เป็นราชาโจรสลัด

	<p>5. นิยามถึงวันพีชหน่อยสิ</p> <p>6. เป็นไปได้ไหมที่จะใส่ชุดบิกินี่วันพีชแล้วดูเซ็กซี่กว่าทูพีช</p> <p>7. คุณคิดอย่างไรกับความรักแบบ puppy love</p> <p>8. ความสำเร็จในวัยเด็กที่คุณภูมิใจมากที่สุด</p> <p>9. ให้คะแนนคุณภาพความสะอาดของบ้านคุณจาก 1-10</p> <p>10. ให้คะแนนทักษะในการขับรถของคุณจาก 1-10</p> <p>11. สิ่งที่คุณจะบอกกับผู้ชาย คนที่มองผู้หญิงว่าไม่สามารถเป็นคนขับรถที่เก่งได้</p> <p>12. สิ่งที่เกี่ยวข้องกับคนในสังคมที่คุณอยากจะเปลี่ยนมากที่สุด</p> <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Where there is a will, there is a way. = ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น</p> <p>ประโยคการใช้ Finding a solution to our problems will be challenging but where there's a will, there's a way.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- คิดดีเป็นคนรักแม่มากและมีแมวที่เลี้ยงอยู่ 2 ตัว และเล่าถึงการทำงานในโปรเจกต์ภาพยนตร์เรื่องใหม่ที่ได้เล่นกับเป้ อารักษ์ เรื่องโจรปล้นโจร และจุดเริ่มต้นการทำงานในวงการบันเทิงของคิดดีที่เริ่มจากการเป็นนักร้อง เล่นโฆษณา ทำงานเบื้องหลัง จนได้มาเล่นซีรีส์ ละคร และภาพยนตร์ รวมถึงให้คำแนะนำกับวัยรุ่นที่มีปัญหาเรื่องความมั่นใจว่าแค่เป็นตัวของตัวเอง เพราะในโลกนี้สิ่งเดียวที่ไม่มีใครเอาชนะคุณได้คือการเป็นตัวของตัวเอง</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง I'll never love again – Lady gaga & Bradley Cooper</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me a clue</p>

ตอนที่ 231 ญารินดา บุนนาค

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กถูกส่งไปเรียนโรงเรียนประจำที่ประเทศอังกฤษตอนอายุ 13 ปี ซึ่งก่อนไปเรียนที่นั่นภาษาอังกฤษแค่พอใช้ได้ คือสามารถสื่อสารได้ และพูดถึงผลงานเพลงแค่ว่าได้คิดถึงที่โต้งตั้งในช่วงเวลานั้น ซึ่งตอนที่ออกเพลงนั้นมาญารินดาอายุแค่ 17 ปี
ช่วงที่ 2	- จุดเริ่มต้นในการเป็นนักร้องมาจากความสนใจในการแต่งเพลงตอนเรียนอยู่ที่ประเทศอังกฤษ และเริ่มมาทำเทปเดโมส่งไปที่แกรมมี่ หลังจากนั้นก็ได้ออกอัลบั้ม ซึ่งตอนออกอัลบั้มแรกเป็นช่วงที่เรียนสถาปัตยกรรมด้วย และสิ่งที่วงการเพลงได้สอนญารินดาคือการรู้จักประนีประนอมกันระหว่างทำเพลงที่ตัวเองชอบกับความพยายามที่จะทำให้ลูกค้าพอใจด้วย - ไม่มีช่วง Speedy quiz - ช่วง Monkeying around สำนวน The table have turned = เหตุการณ์พลิกผัน ประโยคการใช้ He was my boss but now <u>the tables have turned</u> and he's working for me.
ช่วงที่ 3	- ความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างญารินดา สามี และลูกชาย และสิ่งที่ดีที่สุดของการได้เป็นแม่คือลูกทำให้เราแปลกใจได้ทุกวัน เพราะความคิดของเด็กนั้นยากที่จะเข้าใจได้ สิ่งที่เขามองสิ่งต่าง ๆ รอบตัว มันทำให้เราได้เห็นโลกในอีกแบบหนึ่งด้วย นอกจากนั้นพูดถึงการได้เล่นภาพยนตร์เรื่องดิวไปด้วยกันนะ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับคู่รักวัยรุ่นชายที่ตกหลุมรักกันตอนมัธยมในช่วงยุค 90
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Fake plastic trees – Radiohead - ช่วง This is playtime : เกม Draw me a clue

ตอนที่ 232 ปัญญาธิชา เขียรประสิทธิ์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การไปทำงานที่ Paris เพื่อช่วยพี่สาว (แหวนแหวน ปวริศา) จัดงานแสดงสินค้า รวมถึงการเปลี่ยนชื่อจริงของหวาน เพราะมีพระทักว่าชื่อจริงของหวานนั้นไม่เหมาะกับตัวหวานเลย</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ความชื่นชอบในการฟังเพลงทุกประเภท เพราะทุกแนวดนตรีทำให้หวานมีความสุข และความรักระหว่างหวานกับแฟน รวมถึงมุมมองเรื่องการแต่งงาน</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใครที่คุณคิดว่ามีเิวเซ็กซี่กว่ากันระหว่าง Kim Kardashian หรือ Jennifer Lopez 2. นักว่ายน้ำมืออาชีพหรือนักดำน้ำมืออาชีพ 3. สมมติว่าคุณเป็นเจ้าของเกาะ คุณจะตั้งชื่อเกาะว่าอะไร 4. เป็นไปได้ไหมที่จะใส่ชุดว่ายน้ำธรรมดาแล้วดูเซ็กซี่กว่าใส่บิกินี 5. ของขวัญที่คุณได้รับจากแฟนที่ทำให้คุณตกใจมาก 6. เคยมีคนบอกว่าในระหว่างที่ประจำเดือนมานั้นผู้หญิงจะทะเลาะกับแฟนบ่อยขึ้น จริงหรือเปล่า 7. สีหน้าที่ทำให้แฟนของคุณใจละลาย 8. พูดว่า I love you ในสไตล์ของคุณเอง <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Wake up and smell the coffee = ยอมรับความจริง, เผชิญกับสถานการณ์ที่แท้จริงของตน</p> <p>ประโยคการใช้ Felicity's money is running out but she doesn't</p>

	seem to want to change her extravagant lifestyle. It's time she <u>woke up and smelled the coffee.</u>
ช่วงที่ 3	- เคล็ดลับความสวยของหวายคือใช้ steel ice กับใบหน้า และหวายเป็นคนชอบเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศต่าง ๆ เพราะสนุกกับการอยู่บนเครื่องบิน รวมถึงหวายกำลังทำอัลบั้มเพลงใหม่และจะปล่อยซิงเกิ้ลใหม่เร็ว ๆ นี้
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Lucky – Britney Spears - หวายมีคำแนะนำในการหาชุดให้เข้ากับตัวเองว่า ไม่ว่าจะใส่ชุดไหนก็ตามคุณจะต้องมีความมั่นใจมาจากข้างใน เพราะถ้าคุณไม่มั่นใจ คุณก็จะรู้สึกไม่โอเคกับชุดนั้นอยู่ดี - ช่วง This is playtime : เกม General knowledge quiz

ตอนที่ 233 จุลจักร จักรพงษ์

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ฮิวโก้เป็นคนที่ตรงต่อเวลามากเพราะเชื่อว่าการไปถึงก่อนเวลานั้นจะไม่มีเรื่องแย่ ๆ เกิดขึ้นและทำให้เห็นคนอื่นเห็นว่าคุณเป็นคนที่มีความรับผิดชอบและให้เกียรติในสิ่งที่คุณวางแผนที่จะทำ นอกจากนี้ยังมีความชอบในการถ่ายภาพแมลงและต้นไม้ รวมถึงจุดเริ่มต้นการทำงานในวงการบันเทิงที่เริ่มจากการเป็นนักแสดง ก่อนที่จะไปเป็นนักดนตรีอย่างเต็มรูปแบบ
ช่วงที่ 2	- การตั้งชื่อวงสืบล้อมมาจากฮิวโก้และมือเบสช่วยกันคิดขึ้นมา ซึ่งชื่อสืบล้อมสะท้อนถึงความเป็นผู้ชาย ความอันตราย ความสนุก และมีความแหวกแนวอยู่บ้าง และกระบวนการในการแต่งเพลงของฮิวโก้ ซึ่งฮิวโก้มีความเห็นว่าการแต่งเพลงภาษาไทย

	<p>มีความยากกว่าการแต่งเพลงภาษาอังกฤษ เนื่องจากเทคนิคทางด้านภาษาและเสียงวรรณยุกต์จะส่งผลต่อทำนองเพลง</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทักษะที่คุ้มค่าแก่การเรียนรู้มากที่สุดในชีวิต 2. สิ่งที่คุณในสังคมยุคปัจจุบันควรทำงานให้หนักเพื่อรักษาไว้ 3. สมมติว่าโลกของเราเป็นมนุษย์ได้ เขาคอนนั้นจะตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ในโลกยุคปัจจุบันอย่างไร 4. สมมติว่าคุณสามารถย้อนกลับไปในตอนที่คุณขอพี่ฮาน่า (ภรรยา) แต่งงานได้ คุณจะขอเธอแต่งงานที่ไหน 5. ประโยคที่พี่ฮาน่าชอบพูดเวลาที่ไม่มีใครคุยด้วย 6. ลูกคนใดที่ชอบเถียงมากที่สุด 7. คำพูดของลูกคุณที่ทำให้คุณถึงกับพูดไม่ออก 8. สิ่งที่คุณชอบสอนลูก ๆ ของคุณมากที่สุดเกี่ยวกับชีวิต 9. ท่อนโปรดในเพลง 99 Problems ของคุณ 10. ทำเต้น Michael Jackson ที่คุณเต้นได้เก่ง <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Bad blood = เป็นศัตรูกัน</p> <p>ประโยคการใช้ There's been <u>bad blood</u> between those families for generations.</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ชีวิตวัยเด็กของฮิวโกคือเรียนโรงเรียนประถมในประเทศไทย หลังจากนั้นก็ไปเรียนต่อที่ประเทศอังกฤษ และหลังจากเรียนจบก็อยู่ที่ไทยมาตลอด ซึ่งได้มีการเล่าถึงการใช้ชีวิตตอนเรียนอยู่ที่ประเทศอังกฤษซึ่งเป็นวัยเด็กที่มีความสุข รวมถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างฮิวโกและลูก ๆ ทั้ง 3 คน และการทำเพลงอัลบั้มใหม่ซึ่งเป็นเพลงภาษาอังกฤษทั้งหมด</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง House of Mercy – Hugo</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me some clues</p>

ตอนที่ 234 กันติชา ชุมมะ

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ไลฟ์สไตล์ในการท่องเที่ยวและความสนิทของติชากับเพื่อน ๆ ที่ได้ทำรายการ “Soul Escape” ด้วยกัน รวมถึงความหลงใหลในการเต้น
ช่วงที่ 2	- จากการที่ติช่าได้สอนภาษาอังกฤษผ่านอินสตาแกรม คุณครูลูกกอล์ฟจึงให้ติช่าลองสอนภาษาอังกฤษในรายการ นอกจากนั้นเคล็ดลับในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเองของติช่าคือการอ่านหนังสือมากขึ้น ดูซีรีส์ และฟังเพลงเพื่อให้ได้คำศัพท์ใหม่ ๆ หลังจากนั้นก็ฝึกต่อไปเรื่อย ๆ - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการนอนหลับ หรือ ขาดอาหาร 2. คุณคิดว่าตัวเองจะเกิดเป็นอะไรในชาติหน้า 3. สิ่งที่ดีที่สุดของการจูบคนที่คุณรัก 4. เหตุผลที่ผู้หญิงบางคนขาดทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในเรื่องความโรแมนติก 5. คุณจะยกโทษให้คนที่นอกใจคุณไหม 6. กฎหมายที่ควรอนุมัติให้ใช้ได้ในประเทศไทย 7. คำไหนที่คุณจะพูดกับคนที่ชอบล้อเลียนคนอื่น - ช่วง Monkeying around สำนวน Close to one’s heart = มีค่าหรือมีความสำคัญ ประโยคการใช้ Lan is very involved with human rights but the issue of gay rights is particularly <u>close to his heart</u> .

ช่วงที่ 3	- มุมมองในความรักของติช่าที่เปลี่ยนไปในช่วงหลายปีที่ผ่านมา มีมุมมองในเรื่องความรักที่เป็นผู้ใหญ่ขึ้น เข้าใจความรักมากขึ้นที่ไม่ใช่แค่เรื่องรักอย่างเดียวแต่มันยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่ทำให้ความสัมพันธ์ยืนยาวได้
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Everytime – Ariana Grande - ช่วง This is playtime : เกม Charades

ตอนที่ 235 วิสวะ กิจตันขจร และ คิริน ไชมอน ยัง

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- การไม่พูดภาษาอังกฤษของเป้ ซึ่งคิรินพยายามจะสอนภาษาอังกฤษให้แต่ว่าเป้ไม่ อยากเรียน ส่วนเป้สอนภาษาไทยให้กับคิริน และการดูแลผิวหน้าของเป้คือการมาส์ก หน้าทุกคืนและออกกำลังกายด้วยการเล่นแบดมินตัน
ช่วงที่ 2	- ความสำเร็จในการเป็นดีเจของเป้คือการเป็นตัวของตัวเองและต้องรักในเสียงเพลง และความประทับใจในการพบกันครั้งแรกของเป้และคิริน รวมถึงคิรินที่ได้รับฉายา จากเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยด้วยกันว่าเป็นฝรั่งปลอม - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. สีที่คุณชอบ 2. คุณมีความสามารถพิเศษใดที่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยรู้ 3. ตัวละครจากเรื่องโดราเอมอนที่มีความคล้ายกับพิธีกรใน Yerr TV แต่ละคน 4. คำที่คุณชอบพูดบ่อย ๆ เวลาขับรถ 5. สิ่งที่ดีที่สุดที่เคยทำให้กันและกัน

	<p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน On a short fuse = ใกล้เคียงระเบิด, กำลังจะโมโห</p> <p>ประโยคการใช้ Don't tease him anymore – can't you see he's <u>on a short fuse</u>?</p>
ช่วงที่ 3	<p>- ความเป็นมาของ Yerr TV (เยอะทีวี) เริ่มมาจากเป้และพุ่ม พุฒิชัยจัดรายการวิทยุ ตอนเช้าด้วยกัน หลังจากนั้นก็เลิกจัดรายการนี้ไป แต่ว่าเป้และพุ่มยังอยากทำงานด้วยกันอยู่ จุ้ย วรรทยาจึงมีไอเดียในการทำช่องยูทูปขึ้นมา เพราะแต่ละคนมีความเยอะในแบบที่แตกต่างกัน และคำแนะนำจากคริรินที่ให้กับเด็ก ๆ ที่ประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษว่าพยายามใช้มันให้มากเท่าที่คุณจะทำได้ ส่วนคำแนะนำจากเป้ให้กับเด็ก ๆ ที่พยายามเป็นตัวของตัวเองว่าจะต้องเริ่มต้นจากการรักตัวเองมาก ๆ ก่อน แล้วเราจะทำให้เรามีความภูมิใจในตัวเองและสามารถพรีเซนต์ตัวเองออกมาให้คนอื่นเห็นได้ว่าฉันเป็นคนแบบนี้ นอกจากนั้นดูตัวเองว่าชอบหรือเหมาะกับอะไรแล้วก็พยายามมุ่งไปทางนั้น สุดท้ายคุณก็จะเจอเส้นทางของตัวเอง</p>
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง Girls like you – Maroon5</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Charades</p>

ตอนที่ 236 พริษฐ์ วัชรสินธุ

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- ชีวิตตอนเด็กของไอติมคือเรียนที่สาธิตจุฬาฯ พออายุ 9 ขวบคุณพ่อคุณแม่ตัดสินใจส่งไปเรียนที่ประเทศอังกฤษในช่วงซัมเมอร์ ซึ่งภาษาอังกฤษในตอนนั้นของไอติมคือพูดได้แค่ Hello, how are you? แต่การได้ไปเรียนที่นั่นเป็นสิ่งที่บังคับให้ไอติมเรียน</p>

	ภาษาอังกฤษที่ได้ประสิทธิภาพมาก ๆ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่โดดเด่น หลังจากนั้นก็ไปสมัครสอบเข้า Eton College และความสนใจในเศรษฐศาสตร์และการเมือง ไอติมจึงเข้าศึกษาต่อทางด้านนี้ที่มหาวิทยาลัย Oxford
ช่วงที่ 2	<p>- การทำงานของไอติมในตอนนี้เป็นคือเริ่มทำธุรกิจด้านเทคโนโลยีการศึกษา และการออกหนังสือของไอติมที่มีชื่อว่า 'Why so democracy' เป็นหนังสือที่อธิบายความหมายของคำว่าประชาธิปไตยว่าคืออะไร และอุดมการณ์ทางการเมืองของไอติมที่แบ่งได้เป็น 2 คำ คือ Liberal (เสรีนิยม) และ Progressive (การพยายามคาดการณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและการแก้ปัญหาในปัจจุบัน)</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฉลาดหรือหล่อก มาก ๆ 2. สิ่งแรกที่คุณมองสาวสวย 3. ชื่อเล่นที่เพื่อนคุณตั้งให้คุณ 4. เรื่องที่น่าอายที่สุดที่คุณเคยทำในที่สาธารณะ 5. เพลงที่คุณร้องในการแข่งขันฟุตบอล 6. สถานะในเฟซบุ๊กที่บ่งบอกถึงชีวิตคุณตอนนี้ได้ดีที่สุด <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน Level playing field = สถานการณ์ที่ยุติธรรม</p> <p>ประโยคการใช้ British society has never been a <u>level playing field</u>.</p>
ช่วงที่ 3	- การบังคับตัวเองให้พูดภาษาไทยหลังจากกลับมาจากประเทศอังกฤษ เพราะถ้าอยากทำงานด้านการเมือง การสื่อสารกับคน 70 ล้านคนในประเทศได้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก รวมถึงความหลงใหลในฟุตบอล
ช่วงที่ 4	<p>- ช่วง Learn something : เพลง You will never walk alone – Gerry & The Pacemakers</p> <p>- ช่วง This is playtime : เกม Give me some clues</p>

ตอนที่ 237 กรรม สวัสดิวัฒน์ ณ อยุธยา และ กิตติภักดิ์ ทองอ่วม

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	- ชีวิตวัยเด็กของกรรมที่คุณพ่อคุณแม่ส่งไปเรียนที่ประเทศออสเตรเลียตอนอายุ 12 ปี เพราะอยากให้กรรมได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษและได้เปิดหูเปิดตา ซึ่งก่อนไปเรียนที่นั่นภาษาอังกฤษของกรรมแย่มาก ๆ แต่ก็ต้องพยายามเอาตัวรอดโดยใช้ภาษาภายใน การสื่อสาร ทำท่าทางต่าง ๆ แต่หลังจากนั้นสักพักก็เริ่มคุ้นเคยกับมัน
ช่วงที่ 2	- ชีวิตของเตีลหลังจากเรียนจบนิเทศ จุฬาฯ ก็พยายามหางานทำในกรุงเทพฯ โดยงานแรกที่ได้ทำคือ เป็นผู้ช่วยแคสดีจิง และที่มาของชื่อแก๊งค์ “โตะแซร์” มาจากการไปกินข้าวกัน พบปะพูดคุยกันทุกเดือน - ช่วง Speedy quiz <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพยนตร์เรื่องใดของ GDH ที่คุณประทับใจมากที่สุด 2. ความสามารถพิเศษที่คุณทั้งสองคนมี 3. ชื่อภาษาอังกฤษที่จะสื่อถึงแก๊งค์ของคุณได้ดีที่สุด 4. คำที่คุณใช้บ่อย ๆ 5. สิ่งหนึ่งที่คุณจะชื่นชมในตัวเองและกันจากใจจริง 6. เหตุผลที่ต้องดูภาพยนตร์เรื่องตุ๊ดซี่ส์แอนด์เดอะเฟด - ช่วง Monkeying around สำนวน Monkeying business = ทำเป็นเล่น ๆ ไม่จริงจัง ประโยคการใช้ No more monkey business, kids. This is serious!
ช่วงที่ 3	- การทำงานในกองภาพยนตร์ตุ๊ดซี่ส์ แอนด์ เดอะเฟด และเล่าถึงการโน้มน้าวใจชมพู่ อารยา ให้มามีส่วนร่วมในภาพยนตร์เรื่องนี้
ช่วงที่ 4	- ช่วง Learn something : เพลง Beautiful Liar – Beyonce & Shakira - ช่วง This is playtime : เกม Give me some clues

ตอนที่ 238 พัชรี้ รักษาวงศ์

ลำดับ	เนื้อหารายการ
ช่วงที่ 1	<p>- การโตมาเป็นลูกสาวของนักการทูตทำให้เอ๋ได้เดินทางตามคุณพ่อไปหลาย ๆ ประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศมาเลเซีย ประเทศอังกฤษ และชีวิตวัยเด็กก็โตมากับการพูดภาษาอังกฤษ และคุ้นเคยกับมันมากเพราะเป็นภาษาแรกที่สามารถอ่านและเขียนได้คือภาษาอังกฤษ แต่สามารถพูดภาษาไทยได้เป็นภาษาแรก</p>
ช่วงที่ 2	<p>- ชีวิตวัยเด็ก เรียนจบมัธยมศึกษาจากที่ป็นัง ประเทศมาเลเซีย และความฝันในวัยเด็กที่อยากจะเดินตามรอยคุณพ่อในการเป็นนักการทูต รวมถึงจุดเริ่มต้นในการทำงานเป็นผู้ประกาศข่าว</p> <p>- ช่วง Speedy quiz</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แชนวิชหรือไข่เจียว 2. จีนหรือสหรัฐอเมริกา 3. ภาษาที่มีเสียงเพราะที่สุดที่คุณเคยได้ยินมา 4. ความคล้ายกันระหว่างนักเรียนของคุณกับลูกของคุณ 5. สิ่งที่แปลกประหลาดที่สุดที่นักเรียนเคยถามคุณ 6. ภาษาอังกฤษทำให้ชีวิตคุณเปลี่ยนไปอย่างไร <p>- ช่วง Monkeying around</p> <p>สำนวน What goes around, comes around = ทำอย่างไรก็จะได้สิ่งนั้น</p> <p>ประโยคการใช้ Well, she cheated on Sally after Sally cheated on her: <u>What goes around comes around.</u></p>
ช่วงที่ 3	<p>- เอ๋ได้แนะนำให้คนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สำเนียงไทย ซึ่งในฐานะที่เอ๋เป็นครูนั้นเป้าหมายของการเรียนภาษาคือใช้ในการสื่อสาร ซึ่งคุณสามารถที่จะสื่อสารในสิ่งที่</p>

	<p>คุณคิด ในสิ่งที่คุณรักได้ และสำหรับคนที่อยากเก่งด้านภาษามากขึ้น วิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้ภาษาคือการสื่อสารแบบตัวต่อตัว และอย่าเรียนไวยากรณ์และคำศัพท์เยอะจนเกินไป แค่พูดออกมาแล้วที่เหลือก็ปล่อยให้มันเป็นภาษากายและการใช้โทนน้ำเสียงในการสื่อสาร</p>
ช่วงที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> - ความรักระหว่างเอ้และสามี - ช่วง Learn something : เพลง Beautiful people – Ed Sheeran ft.Khalid - ช่วง This is playtime : เกม Read my lips

คำถามสำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ผลิตรายการ

1. รายการ Loukgolf's English Room มีที่มาอย่างไร
2. วัตถุประสงค์ของรายการเป็นอย่างไร
3. กลุ่มเป้าหมายของรายการคือใคร
4. มีเกณฑ์อะไรบ้างในการคัดเลือกแขกรับเชิญ
5. มีเกณฑ์อะไรบ้างในการคัดเลือกคนที่จะมาในพุดในช่วง Master mind และมีความตั้งใจที่จะสื่อสารประเด็นใดไปสู่ผู้ชม
6. ทำไมเทปในตอนหลังๆ ถึงไม่มีช่วง Master mind แล้ว
7. มีการหาข้อมูลของแขกรับเชิญด้วยวิธีใดบ้าง แล้วมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอย่างไร
8. หลังจากที่ได้ข้อมูลของแขกรับเชิญแล้วนำมาจัดการอย่างไรต่อ มีการคัดเลือกประเด็นเนื้อหาอย่างไร และเนื้อหาประเภทใดที่จะไม่เอามานำเสนอ มีวิธีการคิดและตั้งคำถามที่ใช้สัมภาษณ์แขกรับเชิญอย่างไร
9. ในช่วง Talk แต่ละช่วงมีวิธีการจัดลำดับประเด็นเนื้อหาอย่างไรให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ตั้งใจเน้นประเด็นใดบ้างไปสู่ผู้ชม
10. ช่วง Speedy quiz คำถามที่นำมาถามแตกต่างจากช่วง Talk ในแต่ละช่วงอย่างไร มีความตั้งใจนำเสนออะไรแก่ผู้ชม
11. ช่วง Monkeying around มีเกณฑ์อะไรในการเลือกสำนวนนำเสนอ และทำไมถึงเลือกเด็กนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในช่วงนี้
12. ช่วง Learn something ทำไมถึงใช้เพลงเป็นสื่อในการให้ความรู้ภาษาอังกฤษ และคิดว่าจะส่งเสริมการเรียนรู้กับผู้ชมอย่างไร
13. ช่วง This is playtime มีเกณฑ์ในการเลือกเกมมาเล่นอย่างไร และคิดว่าส่งเสริมการเรียนรู้กับผู้ชมในเรื่องใด
13. กระบวนการสร้างสรรค์เนื้อหาในรายการมีขั้นตอนอย่างไรบ้าง
14. รูปแบบและเทคนิคสำคัญที่ใช้ในการนำเสนอสาระในรายการมีอะไรบ้าง
15. มีการคิดและวางแผนการจัดลำดับขั้นตอนการนำเสนออย่างไร
16. มีปัญหาและอุปสรรคในการคิดและวางแผนในเรื่องใดบ้าง จัดการกับปัญหาและอุปสรรคนั้นอย่างไร
17. ได้รับงบประมาณและปัจจัยสนับสนุนในการผลิตรายการจากที่ใด
18. มีการนำสิ่งที่คิดหรือวางแผนในการสร้างสรรค์รายการไปทดสอบกับผู้ชมหรือคนอื่น ๆ ก่อนไหม

19. หลังจากที่ได้แผนความคิดสร้างสรรค์มาแล้วมีการจัดทำแผนปฏิบัติการผลิตรายการใหม่ อย่างไรบ้าง
20. ในการสร้างสรรค์งานได้มีการนำเอาความรู้หรือทฤษฎีมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวางแผนและการนำเสนอเนื้อหาในแต่ละช่วงหรือไม่ อย่างไร
21. มีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมรายการหรือไม่ และผลตอบรับที่ทางรายการได้รับเป็นอย่างไร
22. อิทธิพลของผู้สนับสนุนรายการและสถานีมีผลต่อการกำหนดเนื้อหาหรือรูปแบบรายการหรือไม่ อย่างไร
23. ได้มีการศึกษารายการภาษาอังกฤษรายการอื่น ๆ ในอดีตที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวหรือไม่ และนำมาปรับใช้ในรายการอย่างไร

คำถามสำหรับพิธีกรรายการ

1. จุดเริ่มต้นในการทำรายการ Loukgolf's English Room คืออะไร
2. จากการทำงานมาคิดว่าการเป็นพิธีกรต่างจากการทำงานอื่น ๆ อย่างไรบ้าง มีความยากง่ายอย่างไร
3. คุณเคยมีเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำรายการอย่างไรบ้าง
4. คุณเคยมีได้มีการคิดหรือวางบุคลิกท่าทางของตัวเองในการทำรายการไว้ใหม่ว่าอยากให้ออกมาเป็นแบบไหน
5. คุณเคยมีคิดว่าอะไรคือความสำเร็จของรายการที่ทำให้อยู่มาได้ถึง 4 ปี (4 season)
6. ในรายการมีการเน้นย้ำคำศัพท์บางคำ คำศัพท์แบบไหนที่คุณเคยมีจะเน้นย้ำเพื่อเป็นความรู้ให้กับผู้ชม

คำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม

1. จุดประสงค์ในการรับชมรายการ Loukgolf's English Room ของท่านคืออะไร
2. หลังจากรับชมรายการ Loukgolf's English Room แล้ว ท่านเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใหม่ เพราะอะไร
3. หลังจากรับชมรายการ Loukgolf's English Room แล้ว ท่านสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้จากในรายการได้หรือไม่ เพราะอะไร
4. หลังจากรับชมรายการ Loukgolf's English Room แล้ว ท่านได้นำความรู้ที่ได้จากการรับชมรายการไปใช้ประโยชน์อย่างไร
5. หลังจากรับชมรายการ Loukgolf's English Room ได้นำเอาข้อคิดที่ได้จากในรายการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตอย่างไรได้บ้าง
6. พิธีกรและแขกรับเชิญมีส่วนช่วยให้ท่านเกิดแรงผลักดันหรือแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใหม่ เพราะอะไร
7. พิธีกรและแขกรับเชิญมีส่วนช่วยให้ท่านสนใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นไหม เพราะอะไร
8. พิธีกรและแขกรับเชิญมีส่วนช่วยให้ข้อคิดหรือแรงบันดาลใจให้กับท่านอย่างไร
9. ท่านคิดว่าแขกรับเชิญมีผลต่อการติดตามรายการหรือไม่ อย่างไร
10. ท่านรู้สึกอย่างไรกับรูปแบบและวิธีการนำเสนอในรายการ
11. ท่านรู้สึกพึงพอใจในรายการ Loukgolf's English Room มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร
12. ท่านชอบช่วงไหนของรายการ Loukgolf's English Room มากที่สุด เพราะอะไร
13. ท่านชอบตอนไหนมากที่สุด เพราะอะไร
14. ท่านเคยดูรายการภาษาอังกฤษอะไรมาบ้าง
15. ท่านคิดว่ารายการ Loukgolf's English Room มีความแตกต่างจากรายการภาษาอังกฤษอื่น ๆ อย่างไร
16. ท่านมีข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นอื่น ๆ ไหม

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในการสนทนากลุ่ม

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยเล่มนี้เป็นข้อมูลที่ได้รับคามยินยอมให้เผยแพร่ แต่มีการปิดบังข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อความเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล โดยในงานวิจัยเล่มนี้จะใช้ชื่อสมมติแทน

ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

1. คุณวรัญญา	ผลบุญ	อายุ 27 ปี	อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน
2. คุณภัทรนันท์	สุขปาน	อายุ 27 ปี	อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท
3. คุณศรีภัทร	กิตตินาวี	อายุ 26 ปี	อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท
4. คุณภัทรพร	มะณู	อายุ 26 ปี	อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท
5. คุณฉลิลิตา	ทองนุ่น	อายุ 25 ปี	อาชีพ วิศวกร
6. คุณปาไลตา	เสนีนวงศ์ ณ ออยุธยา	อายุ 25 ปี	อาชีพ ทันตแพทย์
7. คุณอภิชญา	พรหมรุ่งเรือง	อายุ 25 ปี	อาชีพ เรียนภาษาต่อต่างประเทศ
8. คุณพลัษนัน	ธีระรังสฤษดิ์	อายุ 24 ปี	อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท
9. คุณสิริภัทร	วรกุลดำรง	อายุ 24 ปี	อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท
10. คุณพัทธมน	ศรีบุญเรือง	อายุ 24 ปี	อาชีพ นักศึกษาปริญญาโท
11. คุณพิพรรษพร	กัญจนมงคลกุล	อายุ 21 ปี	อาชีพ นักศึกษา
12. คุณฉิฉิ	หิรัญญานนท์	อายุ 20 ปี	อาชีพ นักศึกษา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวภัคจิรา เอกศิริ
วัน เดือน ปี เกิด	22 กันยายน พ.ศ. 2537
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ (สาขาการปกครอง) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน (เกียรตินิยมอันดับ 2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY